உ

கடவுள் துணை.

சதகத்திரட்டு.

[முதல் பாகம்]

இதில்

ஏழு சதகங்கள்

அடங்கியுள்ளன.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1916

விலை அணு 9

உ

சிவமயம்.

அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கள்

பாடியருளிய

சதுரகிரி

அறப்பளீசுர சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமி நாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[2-வது பதிப்பு]

1913

விலை அணா 2

உ

சிவமயம்.

அறப்பளீசுரசதகம்.

காப்பு.

வெண்பா.

உம்பர்கோ னெம்பெருமா ளேங்கறப்ப ளீசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே—அம்புவியோர்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க் கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயர் பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நரசென்ம மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருதலரிது
வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நிற்ற லரிது
நெடியதன வானுத லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சினோ னுத லரிது
நேசமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலி்ந்
நீணிலத் ததினு மரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧)

மனையாட்டி சிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபாஷி யாய்மிக்க
கமலநிக ரூப வதியாய்
காய்சின மிலாளுமாய் நோய்பழி யிலாதவோர்
கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
வருமினிய மார்க்க வதியாய்
மாமிமார்க்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
வருவிருந் தோம்பு பவளாய்
இணையின்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
யென்பெய ரிலாத வளுமா
யிரதியென வேலைபுரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
மில்வழி செலாத வளுமாய்
அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
ளாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
மறப்பளீ சுர தேவனே, (உ)

நன்மக்கட் பேறு.

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்து வாலுந்
தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலுங் கனயோக
சாதக னெனப் படுதலும்
மங்குத லிலாததன் றந்தைதாய் குருமொழி
மறுதுவழி பாடு செயலும்
வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும்
இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
மீகையுஞ் சன்மார்க் கமு

மிவையெலா முடையவன் புதல்வனு மவனையே
யீன்றவன் புண்யவானும்
அங்கச விரோதியே சோதியே நீதியே
ராசனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬)

சகோதர ரொருமை.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்சுகந் தஞ்சுக மெனக்
கொண்டுதாந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவர்கொள்
கோதில்புகழ் தம்புக ழெனத்
தேடுற்ற வவர்நிந்தை தந்நிந்தை தந்தவந்
தீதிலவர் தவமா மெனச்
சீவனொன் றுடல்வே றிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
சீறரவ மணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரி வின்றியே
கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
கூறுவது வே தருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனை
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௭)

சற்குரு வியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யா விசேஷசற் குணசத்ய சம்பன்ன
வைராக்ய முக்ய

சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிப
சமாதி நிஷ்டா னு பவராய்ச்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்த்ர பாதந்த்ர
தருமமும் பர சமயமும்
நீதியி னுணர்ந்துதத் துவமார்க்க ராய்ப்பிரம
நிலைகண்டு பாச மிலராய்
நித்தியா னந்தசை தன்யரா யாசையறு
நெறியுளோர் சற் குரவராம்
ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
மமலனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫)

நன்மாணக்க ரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
மாறு திகழ்ந்தாலு மோ
மனதுசற் றாகிலுங் கோணாது நாணாது
மாதா பிதா வெனக்குப்
பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணிவிடை
புரிந்துபொரு ளுடலாவியும்
புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
போற்றி மலரடியில் வீழ்ந்து
மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
விரும்புவோர் சற் சீடராம்
வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள்செய் திடுவதே
மிக்க தேசிகர்து கடன்
ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬)

பொருள் செயல்வகை.

புண்ணிய வசத்தினாற் செல்வமது வரவேண்டும்
பொருளை ரட்சிக்க வேண்டும்
புத்தியுட னதுவொன் றுநூறாக வேசெய்து
போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த் ராபரண
முடலிற் றரிக்க வேண்டு
முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோக்ஷ
வழிதேட வேண்டு மன்றி
வறிதிற் புதைத்துவைத் தீயாத பேர்களே
மார்க்க மறியாக் குருடராம்
அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ)

தீவழி விலக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணா தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொணாது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணா தறிவிலா
மடையர்முன் னிற்கொணாது
கொஞ்சமே னுந்தீது செய்யொணா தொருவர்மேற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணா தயற்
கோதையர்க ளோடேயொரு காசஞ்செ யொண்ணாது
கோளுரைகள் பேசொணாது
நஞ்சுதரு மரவொடும் பழகொணா திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொணாது

நதிபெருக் காகினதி னீஞ்சல்செய் யொண்ணாது
நல்வழி மறக்கொ ணாது
அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணா திவையெலா
மறியுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ)

ஒன்றற்கோன் றழகுசெய்வன.

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
மாநிலந் துதிசெய் குணமாம்
சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
ஆயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலமே சங்கருணை
சாற்றுமிவை யாதென்பர் காண்
சௌரிமல ரோனமரர் முனிவர்முச் சுடரெலாஞ்
சரணமெமை ரட்சியெனவே
ஆழ்கட லுதித்தவரு விடமுண்ட கண்டனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதவூர் நாசியில் லாமுகங்
கொழுநனில் லாத மடவார்
குணமதில் லாவித்தை மணமதில் லாதமலர்
குஞ்சர மிலாத சேனை

காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
கதிர்மதி யிலாத வானங்
கவிஞரில் லாதச்சபை சுதிலயை யிலாதபண்
காவல ரிலாத தேசம்
ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப
மிசைலவண மில்லாத வூ
ணிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
னேதுபல னுண்டு கண்டாய்
ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா கற்பதரு
வாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௦)

ஒன்றற்கொன்று தகாதசேர்க்கை.

பூததயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளை யருளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறி மாதரைத் தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
தாழ்ந்து பாவச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாம்பாட வே செய்தனை
ஆதா விலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலா
யமலமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௧)

குணக்கேட ரியல்பு.

மாறாத கலைகற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்
வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
ஏறாு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழநிற் பானொரு பத
ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்
வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
வீண்பேசு வானொரு பதர்
வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளளவு மனையாளை
விட்டுவிடு வானொரு பதர்
ஆறாத துயரையு மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
யமலசிவ தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஉ)

செயத்தக்கவை.

வாலிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண் டுங்கற்ற
வழியிலே நிற்க வேண்டும்
வளைகட றிரிந்துபொரு ளீட்டவேண் டுந்தேடி
வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
செய்யா திருக்க வேண்டுஞ்
செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்டு
த்யாகங் கொடுக்க வேண்டும்
ஞாலமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
நன்றாய் நடத்த வேண்டும்

நம்பனிணை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
ஞலுமிகு பத்தி வேண்டும்
ஆலமமர் கண்டனே பூதியணி முண்டனே
யனகமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிணை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கரு)

மேன்மே லுயர்ச்சி.

தன்மட்டி லிரவாது சீவனஞ் செய்பவன்
சாமர்த்திய முள புருடனுஞ்
சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
தாணிபுகழ் தரு தேவனும்
பொன்மட்டி லாமலீந் தொருநூறு பேரைப்
புரப்பவன் பொருவி லிந்த்ரன்
புவிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
புண்ய வானே பிரமனும்
நன்மைதரு பதினு யிரம்பேர் தமைக்காத்து
ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
லுளுமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
நரனே மகாதேவனும்
அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே யேகனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிணை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கச)

செயற்கருஞ் செயல்.

நீர்மே லடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
நீளரவி னைப்பூண லாம்

பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
 பட்சமுடனே யுண்ணலாம்
பாணமொடு குண்டுவில கச்செய்ய லாமரப்
 பாவை பேசப் பண்ணலாம்
ஏர்மேவு காடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
 மெடுக்கலாம் புத்தி சற்று
மில்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
 யெவருக்கு முடியாது காண்
ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணியா சுரர்பரவு
 மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கரு)

உத்தமராவோர்.

செய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
 தீமையை மறந்த பேருந்
திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
 சித்தம் வையாத பேரும்
கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொருளாளர்
 கையிற் கொடுத்த பேருங்
காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
 காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 புகலாத நிலைகொள் பேரும்
புவிமீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவினும்
 பொய்மை யுரையாத பேரும்
ஐயவிங் கிவரெலாஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
 லகமகிழ்வ ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கசு)

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
மவனே மகா புருடனு
மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
மசைவிலான் மகா தீரனும்
தொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கின்ற
தோன்றலே மகா ராஜனுந்
தூறிக் கலக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாத
துரையே மகா மேருவாம்
அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சிக்கு
மவனே மகா த்யாகியா
மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாதைசெயு
மவனே மகா வுசிதனும்
அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
யமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கச)

ஒன்றிலொன் றில்லாமை.

காமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
கயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னமிடு கள்வருக் கிருளில்லை விபசார
கன்னியர்க் காணை யில்லை
தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
ஜாதிகுல மென்ப தில்லை
தாக்ஷிணிய முடையபேர்க் கிகலில்லை யெங்குமொரு
சார்பிலார்க் கிடம தில்லை
பூமிக்கு ளீயாத லோபர்க்கு வளமான
புகழென்ப தென்று மில்லை

புலையர்க்கு நிசமில்லை கைப்பொரு ளிலாததோர்
புருடருக் கொன்று மில்லை
யாமினி தனக்குநிகர் கந்தாத் திறைவனை
யன்புடைய வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஅ)

யாக்கைநிலையாமை முதலியவை.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
காட்டி லாற்றின் பெருக்காங்
கருணைதரு புதல்வர்கிளை மனைமனைவி யிவையெலாங்
கானல் காட்டும் ப்ரவாகம்
மேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
வெயின்மஞ்ச ளுயிர் தானுமே
வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
வீண்பொழுது போக்காமலே
நேயமுட னேதெளிந் தன்பொடுன் பாதத்தி
னினைவுவைத் திரு போதினு
நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
நிமலனே யருள் புரிகுவாய்
ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே போதனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

திருமங்கை யிருப்பிடம்.

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
நாகரிகர் மாமனையிலே
நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
நறைகொண்ட பைந் துளவிலே

கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
கல்யாண வாயி றனிலே
கடிநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
கதிர்பெறு விளக் கதனிலே
பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
பொய்யாத பேர் பாலிலே
பூந்தடந் தன்னிலே பாற்குடத் திடையிலே
போதகத் தின் சிரசிலே
அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
ரண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உ0)

மூதேவி யிருப்பிடம்.

மிதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு
மிகுபாஷை யோரிடத்தும்
மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
மிக்க பாதக ரிடத்தும்
கதியொன்று மிலர்போல மலினங் கொளும்பழைய
கந்தை யணிவோ ரிடத்துங்
கடிநா யெனச்சீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
கன்னிவாழ் மனை யகத்தும்
ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்
சாம்பிண முகத்திலு மிவையெலாங் கவலைபுரி
தௌவைவா ழிட மென்பர்காண்
அதிரூப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர் கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உக)

குணதுண மிரண்டினும் பயன்படாமை.

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
 குட்டநோய் கொண்டு மென்ன
 குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன சுரவாது
 கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
 மணமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
 மலராது போகி லென்ன
 மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
 மாவெண்மை யாகி லென்ன
உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
 துலர்ந்துதான் போகிலென்ன
 வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
 வோங்கு மிடிவரி லென்னகாண்
அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே
 யாதியே யருமை மதவே
 எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஉ)

குறைவுற்றுங் குணங்கெடாமை.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
 சார்மணம் பழு தாகுமோ
 தக்கபால் சுவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
 சார மதுரங் குறையுமோ
நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
 னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
 நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
 னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
கறைபட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
 கதிர்மதி கனம் போகுமோ

கற்றபெரி யோர்மகிமை யற்பரறி கிலரேனுங்
காசினி தனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே
யையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உக)

இதற் குதவிசெய்வ திதுவெனல்.

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்முவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
வளமிக்க புவனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாஞ்
சேர்குடி படைக்குதவி வினைபயிர் பயிர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
மேனிமிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
வேதிய ரொழுக்கமொன் றிம்மூன்று மேயென்று
மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே
யதிபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உச)

இதனைக்கண்டு மகிழ்வ திதுவெனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் றுவப்ப
தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
சந்த்ரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
தங்குபைங் குமுத மலராம்

புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
புரிவது மயூர வினமாம்
சிந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
சீர்பெறுவ திரவலர் குழாந்
திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
அந்தியம் வானனைய செஞ்சடா டவிபனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உரு)

அதுவதுவாகாமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி
யுறவாடு முறவு முறவோ
வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ
தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்துவரு
தக்கபயிர் பயிரா குமோ
தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
தானையுந் தானை யாமோ
விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
மிக்கசீ வனமாகு மோ
அள்ளா திருங்கருணை யாளனே தேவர்தொழு
மாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உசு)

நற்குணங்களுக் கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
வெங்காஞ் சொறிப் புதவிலே
வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சன்மார்க்க மெள்ளளவு
மேவுமோ மேவாது போல்
குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
குவலயந் தனி லவர்க்கு
நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
நிதானமும் பெரியோர்கண் மே
னேசமு மீகையு மிவையெலாங் கனவிலும்
நினைவிலும் வாது கண்டாய்
அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உள)

இதனை லின்னமுறையனுமேனல்.

தன்னான் முடிக்கவொண் ணாதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் போன் றமையனாந்
தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் டுதவுவோன்
றாய்தந்தை யென்ன லாகும்
ஒன்னார் செயுங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
யுத்திபுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
முரைப்பவன் குரு வென்னலாம்
எந்நாளும் வருநன்மை தீமைதன தென்னவே
யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா

2

மிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
னெவனெனினு மவனே சுதன
அந்நார மும்பணியு மெந்நாளு மேபுனையு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஅ)

அவரவரிடத்து நடக்குமுறை.

மாதா பிதாவினுக் குள்ளன் புடன்கனிவு
மாறாத நல் லொழுக்கம்
மருவுகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
வார்த்தை வழிபா டடக்கம்
காதார் கருங்கண்மனை யாடனக் கோசயன
காலத்தி னய பாஷணங்
கற்றபெரி யோர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்
கருணைசே ரருள் விதானம்
நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்ததிக பயவிநய
நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
நேரல ரிடத்தில் வயிரம்
ஆதிமனு நூல்சொ லும் வழக்கமிது வாகுமெம
தையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உகூ)

குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தைக் கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
துர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
தூயரைத் தள்ளி விடுவார்

இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
பென்னிலோ போய்ப் பணிகுவா
ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
யென்னிலோ காலில் வீழ்வார்
நட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
னன்றாக வே பேசிடார்
நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
நன்மை பலவே செய்குவார்
அட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
ணத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௦)

குணங்காண் குறி.

கற்றோர்க ளென்பதைச் சிலமுட னேசொலுங்
கனவாக்கி னாற் காணலாங்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
கானடையி னுங் காணலாம்
அற்றோர்க ளென்பதனை யொன்றினும் வாரா
வடக்கத்தி னாலறியலா
மறமுளோ ரென்பதைப் பூதத்தை யென்னுநிலை
யதுகண்டு தானறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு தடியினால்
விளையு மென்றே யறியலாம்
வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
விசேடத்தி னாலறியலாம்
அத்தா குணத்தினுங் குலநலந் தெரியலா
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௧)

கூடிற் பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னதுகொண்டு
திண்கரியை யுங் கட்டலாந்
திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவியொடு
திரளேரி நிறை விக்கலாம்
ஒத்தநுண் பஞ்சுபல சேர்ந்துநூ லாயிடி
னுடுத்திடுங் கலை யாக்கலா
மோங்கிவரு கோ னுடன் சிலையுங் கூடினு
லுயர்கவிகை யாக் கொள்ளலாம்
மற்றுமுயர் தண்டுலத் தோடுதவி டுமிகூடின்
மல்குமுளை விளை விக்கலாம்
மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொருவர்
வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்
அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
வமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

அதற்கு வெற்றியிடம்.

கலைவலா ருக்கதிக சயமதுர வாக்கிலே
காமுகர்க் கதிக சயமோ
கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
கைவிசே டந் தன்னிலே
நலமுடைய வேசையர்க் சழகிலே யரசர்க்கு
நாளும் ரண சூரத்திலே
நற்றவர்க் கதிசய முலகுபுகழ் பொறையிலே
ஞான் வேதியர் தமக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
கூறிய துலாக் கோலிலே

குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
குறையாத கொழு முனையிலே
அலைவில்குடி ரைக்குநடை வேகத்தி லதிகசய
மாமென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௩)

ஒன்றனில்லாமையாற் பாழ்படல்.

தாம்பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண
சந்த்ரனிகர் முக சூனியஞ்
சற்சன ரிலாதத்த வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர் சூனியம்
மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள்வந் தாள்வதே
மிக்க தேசச் சூனியம்
மிக்கசற் புத்திர னிலாததே நலமான
வீறுசேர் கரக சூனியம்
சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
சொல்லுபர் சபா சூனியஞ்
தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாகிநிய மில்லதே
சுத்த சூனிய மென்பர்காண்
ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையீன் றருள்செய்த
வத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௪)

மூடர் தாரதம்மியம்.

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
பிழைபுறஞ் சொலு மூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
பிதற்றிடும் பெரு மூடரும்

பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
 பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
 பாதவித் திடு மூடரும்
கண்கெட்ட மாடென்ன வோடியிர வலர்மீது
 காய்ந்து வீழ்ந்திடு மூடருங்
கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
 கான்மூட ரைமூடர் காண்
அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
 மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கரு)

இதற்கிது வேண்டுமெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
 தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்
தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
 தளசே கரங்கள் வேண்டும்
கனக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
 கற்றோரை நத்த வேண்டுங்
காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
 கருத்துள்ள மந்த்ரி வேண்டும்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமார்த்திய னாகினுஞ்
 சுதிகூட்ட வொருவன் வேண்டுஞ்
சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
 தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
அனற்கண்ணனேபடிக சங்கநிகர் வண்ணனே
 யைபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கசா)

வறுமையின் கொடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தா லு மதிலென்ன
வெகுவித்தை கற்று மென்ன
மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
மிகுமானி யாகி லென்ன
பாலான மொழியுடைய னயென்ன வாசார
பரனு யிருந்து மென்ன
பார்மீது வீரமொடு ஞானவா னயென்ன
பாக்கிய மிலாத போது
வாலாய மாப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
வந்த சுற்றமு மிகழுமே
மரியாதை யில்லாம லனைவரும் பேசுவார்
மனைவியுந் தூறு சொல்வாள்
ஆலால முண்டகனி வாயனே நேயனே
யனகனே யருமை மதவேள்
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩எ)

ஈனத்துவம்.

இரப்பவன் புவிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை
யென்னுமவ னவனி லீன
னீகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
திடுமூட னவனி லீனன்
உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி
யுதவிடா னவனி லீன
னுசவவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொல்லு
முனுத்தனே வவனி லீனன்
பரக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள் சொலிப்
பலகா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
பாரிலெல் லார்க்கு மீனன்
அர்க்கிதழ்க் குமுதவா யுமைநேச னேயெளிய
ரமுதனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுஅ)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்துவனவும்.

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுந்
தீதில் கிரகச் சாரமுந்
தின்றுவரு மௌடதமு மேலான தேசிகன்
செப்பிய மகா மந்த்ரமும்
புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
புனையு மடவார் கலவியும்
புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது
புந்திக்கு ளே வைப்பதே
தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்னார் கருத்தையுந்
தன்பிணியை யும் பசியையுந்
தான்செய்த பாவமு மிவையெலாம் வேறொருவர்
தஞ்செவியில் வைப்ப தியல்பாம்
அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு மீன்றவுமை
யன்பனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசு)

தேவர்கள் காலவளவை.

சதுரயுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
சாற்றுமித் தினமொன்றி லேயிந்த்ர பட்டங்க
டாமு மீரேழ் சென்றிடும்

மதிமலிபு மித்தொகையி னயனுபு ணூறுபோய்
மாண்டபோ தொரு கற்பமாம்
மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுநெடிய
மாறனக் கோர் தினமதாம்
துதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
றோன்றியே போய் மறைந்தா
றோகையோர் பாகனை நீநகைத் தணிமுடி
துளக்கிடுங் கால மென்பார்
அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
கரசனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சo)

தூய்மையிடமும் தூய்மை செய்வனவும்.

வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
மறையவர்க் குயர் புனிதமோ
மலரடியி லேபுனித மொளிகொள்கண் ணுடிக்கு
மாசின்முற் புற மதனிலே
மேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறதிதிலே
மிக்கமட மாத ருக்கோ
மேனியெல் லாம்புனித மாகுமா கொளசமொடு
மேவு வனிதையர் தமக்கும்
தாம்பிர மதற்குமிகு வெள்ளிமெண் கலமயந்
தங்க மியந் தமக்குந்
தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்பல்
சாருமண் டாது சாணம்
ஆம்புனித மிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சக)

அடங்காதவற்றை யடக்குமுபாயம்.

கொடியபொலி யெருதையிரு மூக்கிலுங் கயிறொன்று
கோத்துவச வித்தி கொள்வார்
குவலயந் தனின்மதக் களிறதனை யங்குசங்
கொண்டுவச வித்தி கொள்வார்
படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினாற்
பற்றிவச வித்தி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியகடி வாளமது கொடுநடை
பழக்கிவச வித்தி கொள்வார்
விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
வீசிவச வித்தி கொள்வார்
மிக்கபெரி யோர்களுங் கோபத்தை யறிவால்
விலக்கிவச வித்தி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்
தையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஉ)

ஒளியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளிபதன் மட்டிலே யதினுமோ
செய்யகச் சோத மெனவே
செப்பிடுங் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளி யதிகமாம்
பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகல்வர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதினுமோ
பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்
விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும்

மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கிடுமென்ன
விரகுளோ ருரை செய்குவார்
அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனவே டனைவென்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சரு)

குணங் குற்றமாதல்.

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரகா முகருக்கு
மாருத வல் விடமதாம்
மகிழ்நன் றனைக்காணி விதமிலா வியசரிய
மாதருக் கோ விடமதாம்
மேன்மைதரு நற்சுவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ தகிலோப
வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்
ஈனமிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
லேலாத கொடிய விடமா
மேற்றமில் லாதபடு பாவிகட் கறமென்னி
லெந்நாளு மதிக விடமாம்
ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறையு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சச)

உயர்வன்றித் தாழ்வும் சிறக்குமிடம்.

வெகுமான மாகினு மவமான மாகினும்
மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகினுஞ் சரசமே யாகினும்
விழைமங்கை செய்யி லழகாம்

தருதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க ளைச்செய்து
சாரிலோ பேரழக தாஞ்
சரீரத்தி லோரூன மானமெது வாகினுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்
நகமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு
நாளுமது வோரழக தாம்
நாய்மீதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன் றென்பர்காண்
அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே
யாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௫)

நல்வினை செய்தோர்.

சரணனைக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
றன மிளையா துதவினோன்
றந்தைசொன் மறுதவன் முன்னவற் கானவன்
றுய்ப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருபிதிர்க் குதவினோன் றெய்வமே துணையென்று
மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துலகின் மகிமை பெற்றோன்
கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபலி
கணிச்சியோன் சுமுத்திரை சுதன்
கருடன் பகீரத னுடன்சிறுத் தொண்டனொடு
கானவன் பிரகலாதன்
அரியவல் விபீஷண னெனுமகா புருடரா
மத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௬)

தீவினை செய்தோர்.

வாயிகழ்வு பேசிமிகு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
 வைதுதன் றலை போயினோன்
மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
 மாராத வடுவாயி னோன்
தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
 சம்பத் திழந்து மாய்ந்தோன்
றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினாற்
 றந்தி வடிவா யலைந்தோன்
மாயனைச் சபையதனி னிந்தனைசெய் தொளிகொணவ
 மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
வருநகுட னொடுதக்க னயிராவ தன்குருடன்
 மகன்வழுதி சிசு பாலனும்
ஆயுமறி வாளரொடு தேவர்பணி தாளனே
 யவனிபுக ழருமைமதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஎ)

நன்னகர்.

வாவிபல கூபமுட னறுகு சேர்வதாய்
 மலைகாத வழியி லுளதாய்
வாழைகமு கொடுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்நெல்
 வயல்கள் வாய்க்கால்க ளுளதாய்
காவிகம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
 கனவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
காணரிய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
 காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
தேவாா லயமாடல் பாடலணி மாளிகை
 சிறக்கவுளதாய்ச் சற்சனர்

சேருமிட மாகுமோ ரூர்கிடைத் ததிலதிக
சீவனமு மே கிடைத்தால்
ஆவலோ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
றறையலா மருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சஅ)

தீ ந க ர்.

ஈனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி
யில்லிலி னுக்கு முளதா
யிணைமுலை திறந்துதந் தலைவிரித் திடுமாத
ரெங்கு நடமாட்ட முளதாய்க்
கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
காய்ச்ச றப்பாத விடமாய்க்
கள்ளர்பய மாய்கொடிய கபிறிட் டிறைக்கின்ற
கற்கேணி நீருண்ப தாய்
மானமில் லாக்கொடிய அர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
மணியமொன் றுண்டான தாய்
மாநிலத் தோர்தல மிருந்ததனில் வெஃகுவாழ்வு
வாழ்வதினு மருநரகிலே
ஆனகெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சகூ)

முழுக்குநாள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
வடிவமிகு மழகு போகும்
வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கார
வாரந் தனக் கிடர்வரும்

திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுஞ்
செம்பொனுக் குப ரறிவுபோந்
தேடிய பொருட்சேத மாம்வெள்ளி சனியெண்ணெய்
செல்வமுண் டாயு ளுண்டாம்
பரிகார முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
பௌமனுக் கான செழுமண்
பச்சறுகு பொன்னவற் காமேருத் தூளொளிப்
பார்க்கவற் காகு மெனவே
அரிதா வறிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேமுழுக்
காடுவா ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ரு0)

மருத்துவன்.

தாதுப் பரீக்ஷைவரு காலதே சத்தொடு
சரீர லட்சண மறிந்து
தன்வந்த்ரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
தமது வாகட மறிந்து
பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
பிரயோக மோடு பஸ்மம்
பிழைபாது மண்டூர செந்தூர லட்சணம்
பேர்பெறுங் குண வாகடம்
சோதித்து மூலிகா விதநிகண் டுங்கண்டு
தூய தைலம் லேகியஞ்
சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
தோற்றியே யமிர்த காமாய்
ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையனு யுர்வேத
னுரும்மை தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருக)

உண்மை யுணர்குறி.

சேர்திடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
சூழ் கிரகணஞ் சாட்சியாஞ்
சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
தூய மாத்திரை சாட்சியாம்
ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
காளடிமை யேசாட்சி யா
மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதனூ
லரிச்சுவடி யேசாட்சியாம்
நாதனை மாதேவ னென்பதற் கோருத்ர
நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
நாயேனை ரட்சிப்ப துன்பார மரியய
னுமர்ச் சனைசெய் சரணத்
தாதிநா யகமிக்க வேதநா யகனை
வண்ணமே லருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருஉ)

பிறவிக்குண மாறுமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
கருதரிய வடிவமும் போகமுந் த்யாகமுங்
கனரூப முளமங்கையும்
அலங்காத வீரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
மாண்மையு மமுத மொழியு
மானவிச் செயலெலாஞ் சன்னவா சனையினு
லாகிவரு மன்றி நிலமேல்
நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்ததுபெறக்கருதி
னண்ணுமோ ரஸ்தாளி தன்

நற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடி-து
நாள் செயினும் வாராதுகாண்
அலங்கார மாகமலர் கொன்றைமா லிகைசூடி
மண்ணாலை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௩)

ஊழ் வலி.

கடலள வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
காணும் படிக் குரைசெய்வார்
காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தி னிலைமை யறிவார்
விடவரிய சிவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமற் றடுத் தடக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவிளைப் பாரெட்டி
விண்மீதி லுந் தாவுவார்
தொடவரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
துடைக்கவொரு நான் முகற்கும்
அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல நூல்சொல்லு
மண்ணாலை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௪)

ஒப்புயர் வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கனகமக
மேருவுக் கதிக மலையும்
வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக
மேதினியி லோடு நதியும்

சோதிதரு மாதவர்க் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
சூழ்கனற் கதிக சுசியுந்
தூய்தாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுநக
ரன்ன தானந் தனினுமே
ரதிகதா னமுமில்லை யென்றுபல நூலெலா
மாராய்ந்த பேருரை செய்வார்
ஆதவன் பிரமன்விண் ணவர்முனிவர் பரவவரு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருரு)

வீண்செயல்.

வெட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரே வீணுரை
விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
விரகிலோ ரவரின் வீணர்
நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரே
நாடியவர் பேற்கவி சொல்வார்
நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரே
நரைச் சுமக்கு மெளியோர்
தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரே யவரினுஞ்
சேரொரு வரத்து மின்றிச்
செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணனைத்
திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
டாட்டம் செயும்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
வமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருசு)

உதவியின்றிக் கெடுவன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரகுடி வாழ்க்கையு
மூதா ணிலாத நகரும்
மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெதுகை
மோனை யில்லாத கவியும்
காப்பமை விலாதமே தார் நந்தவன மும்நல்ல
கரையிலா நிறை யேரியுங்
கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
காரண மிலாத தெளிவும்
கோப்புள வினைதமுடை யோரருகு புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
குளிர்புன னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்ற
கோடியர்ந் தோங்கு தருவும்
ஆப்பதில் லாததே ரிவையெலா மொன்றுகு
மையனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩எ)

இவையே போதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்
பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
பொல்லாத கொலைகள விலாதநன் னெறியுளோர்
புகழறஞ் செயவேண்டு மோ
நையாத கர்பத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
நன்மனை சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
நதி படிந்திட வேண்டுமோ
மெய்யாகி னடியரைப் பரவுவோ ருன்பதம்
விரும்பி வழிபட வேண்டுமோ

வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டி யர்ச்சனை செய்வரோ
ஐயா றுடன்கமலை சோணு சலந்தில்லை
யதிபனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருஅ)

அரியராவோர்.

பதின்மரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்
பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்கவி தப்பாது
பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்
இதனருமை யறிகுவோர் பதினு யிரத்தொருவ
ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா
ரீகின்ற பேர்புவியி லேயருமை யாகவே
யிலட்சத்தி லேயொருவ ராம்
ஆதிபெருக வருமூன்று சாலமு மறிந்தமெய்த்
தாயர் கோடியி லொருவராந்
தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரங்கமலை
சூழு மவிமுத்தி பேரூர்
அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
யத்தனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருகூ)

கற்பு மேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
றனக்கினங் காத நிறையா
டழற்கதி ரெழாமலும் பொழுதுவிடி யாமலுஞ்
சாபங் கொடுத்த செயலாள்

மன்னிவள ரழன்மூழ்கி யுலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
மைந்தனைச் சுடவந்த விறைவன் றடிந்தவடி
வாண்மாலை யான கனிவாள்
நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்மூழ்கி
நாயகனை மேவு தயவா
ஞானிலம் புகழ்சாவி பேர்பெறு நளாயினி
நளினமலர் மேல் வைதேகி
அன்னமென வருசந்த்ர மதிதுரோ பதையென்ப
ராதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (௯௦)

கோடி யுடுக்குநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதிய சீலை
கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
கடிது நனைவுற் றொழிதரும்
குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
குருதி வாரந் தனக்குக்
கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புந்தியிற்
குருவார மதி லணிந்தால்
மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (௯௧)

சகுனம்.

சொல்லரிய கருடன்வா னரமரவ முஞ்சூறு
　　சூகரங் கிரி கலைமான்
றுப்பபா ரத்வாச மட்டையெலி புன்கூகை
　　சொற்பெருக மருவு மாந்தை
வெல்லரிய கரடிகாட் டான்பூனை புலிமேல்
　　விளங்குமிரு நா வுடும்பு
மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
　　வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
　　லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற
லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
　　வுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
அல்லறரு நல்லவல வென்பர்முனி யோர்பாவு
　　மமலனை யருளை மதிவே
வனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
　　ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
　　நாவி சிச்சிலி யோந்திதான்
நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
　　நாடரிய சுரபி மறையோர்
வரியுழுவை முயலிவை யனைத்தும்வல மாயிடின்
　　வழிப்பயண மாகை நன்று
மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
　　வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்
கருவளை தொனித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
　　தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டுத்

தனிமணி முழக்கெழுத விவையெலா மூர்வழி
தனக்கேக நன்மை யென்பார்
அருணகிர ஞேதயத் தருணபா னுவையனைய
வண்ணமலை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுங)

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
றவசி சன்னுசி தட்டான்
றனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் விறகுதலை
தட்டைமுடி மொட்டைத் தலை
கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
கதித்ததில தைல மிவைகள்
காணவெதிர் வரவொணு நீர்க்குடமெருக்கூடை
கனிபுலா லுபய மறையோர்
நலமிகு சுமங்கலை கிழங்கு சூதசமங்கை
நாளும் வண்ணு னழுக்கும்
நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவைக
ளுடியெதிர் வர நன்மையாம்
அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பாசணியு
மண்ணமலை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுச)

உணவில் விலக்கு.

கைவிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கறந்த வெண்பால்
காளான் முருங்கைசுரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு

செவ்வையில் சிறுக்கீரை பீர்க்கத்தி வெள்ளறுப்பு
தென்னைவெல் லமலா வகஞ்
சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிஞ்சியொடு
சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
எவ்வமில் சிவன்கோயி லிர்மாலி யங்கிரண
மிலகுசூட ரில்லாத வூ
ணிவையெலாஞ் சிலமுடைய போர்களுக் காகா
வெனப்பழைய நூலுரை செயும்
ஐவகைப் புலன்வென்ற முனிவர்வின் னவர்போற்று
மமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௫)

நற்பொருளிற் குற்றம்.

பேரான கங்கா நதிக்குமூதன் மேல்வரும்
பேனமே தோஷ மாகும்
பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
பெரிதான தோஷ மாகும்
சீரான் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
சீற்றமே தோஷ மாகுந்
தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
செய்வ தவர்மேற் றோஷமாம்
தாராள மாமிகத் தந்துளோர் தாராமை
தானிரப் போர் தோஷமாஞ்
சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொளிரு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௬)

மணைகோல்வதற்கு மாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மணைகோல மணைபுகச்
செல்வமுண் டதினு நலமே
சேரும்வை காசிக்கு மேனு ளான்புரந்
திட்ட தானி யாகா
வெற்றிகொ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
வீறல்ல வாவணி சுகம்
மேவிடுங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட தாகாது
மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே
உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
லோங்கு பாரதம் வந்தநா
ளுபர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
மும்பர்கோ னுண்ட தாகா
தத்தநீ மாரனை யெரித்தபங் குனிதானு
மாகுமோ வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௭)

விருந்து வாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
செய்யொணா துண்ணொணாது
திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
செவ்வாய் விருந்த ருந்தார்
பொங்குபுத னன்மையுண் டுறவாம் விருந்துணப்
பொன்னவற் கதிக பகையாம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
போன வுறவுந் திரும்பும்
மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
மனமொத் திருந்த விடமே

வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
வாய்த்த நாளென் றறியலாம்
அங்கையில் விளங்கிவளர் தூங்கமழு வாளனே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுஅ)

பூப்பு வாரம்.

அருக்கனுக் கதிரோகி யாவணற் சோமனுக்
கானகற் புடையளாவா
ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
யளவில்பைங் குழவி பெறுவாள்
திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பாள்
சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமாந்
திருவு முண்டா யிருப்பாள்
கருத்தழிந் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலைகுவாள்
காரி வாரத்தி லாகில்
களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வர
காலபல னென்றுரை செய்வார்
அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசு)

பூப்பி லக்கினம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
மாறாது விபசாரி யாம்
வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
வலிதினிற் பிறரை யணைவாள்

சிறுமைசெயு மிடிசேர்வன் மிருகேந் திரற்கெனிற்
சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
செட்டுடைய டுலையெனிற் பிணியான் மெலிந்திடுவ
டேளினுக் குத் தனுசெனில்
நெறிசிதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
நீண்மகர மான மிலளா
நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
நெடிய பேரறி வுடையளாம்
அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ராசிபல
னதுவென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ0)

தீவுங் கடலும்.

நாவலந் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
லட்சம் யோசனை யிதனையே
நாடோறுஞ் சூழ்வதில வந்தீ வதைச்சூழ்ந்த
னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
மிகுமதுக் கட லதனையே
விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வுஞ்சதீ வம்மிதனின்
மேற்சூழ்த னெய்க் கடலதாம்
பூவிலிது சூழ்தல்சா கத்தீவ மிங்கிதைப்
போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
போதவது சூழ்தல்சான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
புணரி யப்பாலு மப்பால்
ஆவலுறு புட்காரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
தருப்புனற் றருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எக)

மேலான பொருள்.

சுழிசுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
துரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
சூழ்புவிக் கரசனு யதிலே விவேகமுள
துரையுமோர் மாணிக்க மாம்
பழுதற்ற வதிரூப வதியுமாய்க் கற்புடைய
பாவையோர் மாணிக்க மாம்
பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
ஒழிவற்ற செல்வனு யதிலே தியாகியா
முசிதனோர் மாணிக்க மா
முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
முடையனோர் மாணிக்க மாம்
அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எஉ)

உண்டி யிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புன்னைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு தண்ணலா முண்ணுத வோவரசு
வனசஞ் செழும் பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லோண்ட பத்திரஞ்
சகதேவ முண் முருக்குச்
சாருமிவை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலிலை
தனினுமுண் டிடவொணு தால்
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
சாதங்கள் பல வருந்தல்

சற்றுண்டன் மெத்தனூ ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை சூழுலகில் வேளாளர் குலதிலக
ரொருமைமை தருமைம மதவேவ
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எங)

கவிஞர் வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
யிணையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
லிணையிலாக் கர்ண னென்றும்
அழகற்ற வெகுகோர ரூபத்தை யுடையோனை
யதிவடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
யாண்மைமிகு விஜய னென்றும்
முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
மொழி யரிச்சந்த்ர னென்றும்
மூதுலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
முறையின்றி யேற்ப தென்னே
அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
யமலனே யருமை மதவேவ
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எச)

கவிஞன்.

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
தேன்மடை திறந்த தெனவே
செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
டெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே

விள்ளரிய காவியத் துட்பொரு ளலங்காரம்
விரிவிலக் கண விகற்பம்
வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
மிக்கப்ர பந்த வண்மை
உள்ளமெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
யொத்ததிக சபை கண்டபோ
தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்
அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே நேயனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எரு)

நற்சார்பு.

காணரிய பெரியோர்க டரிசனம் லபிப்பதே
கண்ணினைகள் செய் புண்ணியங்
கருணையா யவர்சொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
காது செய்திடு புண்ணியம்
பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
மேனி செய்திடு புண்ணியம்
விழைவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
மிக்க பூருவ புண்ணியம்
ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எசு)

பிறந்தநாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நக்ஷத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
    றீரா தலைச்ச லுண்டாந்
திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்தினொடு
    திருமாதி னருளு முண்டாம்
வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
    வாராது சுகமதென்பார்
மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனும்
    வாரத் துடன் கூடினால்
நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
    நன்மை யுடனே வந்திடும்
நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
    நல்ல வாரத்தில் வந்தால்
அன்மருவு பீடையுண் டாமென்பர் சநியனுக்
    கமலனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
    ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௭௭)

இதனை யுடையவர்க் கிது வில்லையெனல்.

பொன்னாசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
    பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
போதவே சுசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
    பொதுமாதர் விழி வலையிலே
எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
    தென்றென்று முறு கல்விமே
லிச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
    வெளிதா யிருந்து கொண்டே
பன்னாளு மலைபவர்க் கிகழேது புகழேது
    பாரி லொருவர்க் கதிகமே

பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாற்
பகர்நிரைய மொன் றுளதுகாண்
அன்னை வருகரி யுரித்தணியு மெய்ப்பனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (எஅ)

மழைநாட் குறிப்பு.

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
சீரான பரணி மழையுந்
திதில் வைகாசியிற் பூரணை கழித்தபின்
சேரு நாலா நாளினில்
ஒத்துவரு மழையுமவ் வானியிற் றேய்பிறையி
லோங்கு மேகா தசியினி
லொளிர்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார முமழையு
முண்டா யிருந் தாடியில்
பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
பகரு மாவணி மூலநாள்
பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்
அத்தனே பைங்குவளை மாலையணி மார்பனே
மண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீசுர தேவனே. (எகூ)

இருந்து முதவாமை.

சமயத்தி னுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
சார்பொழு திலாத கிளையேன்
சபைமுகத் துதவாத கல்வியே னெதிரிவரு
சமரத் திலாத படையேன்

விமலனுக் குதவாத பூசையே ஞெஞமிருள்
வேளைக் கிலாத சுடரேன்
வெம்பசிக் குதவாத வன்னமே னீடுகுளிர்
வேளைக் கிலாத கலையேன்
தமதுதளர் வேளைக் கிலாதவோர் மனைவியேன்
சரசத் திலாத நகையேன்
சாமரண காலத்தி னுதவாத புதல்வனென்
றாணிமீ தென்பர் கண்டாய்
அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
வாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ0,

மறையோர் சிறப்பு.

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் சௌசவிதி
யொன்று தப்பாது புரிவா
ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிகு வார்கால
மொருமூன்றி னுக்கு மறவா
தாராய்ந்து காயத்ரி யுஞ்செபிப் பார்நாளு
மதிதி பூசைகள் பண்ணுவார்
யாகாதி கருமங்கள் மந்த்ரகிரி யாலோப
மின்றியே செய்து வருவார்
பேராசை கொண்டிடார் வைதிகநன் மார்க்கமே
பிழையா திருக்கு மறையோர்
பெய்யெனப் பெய்யு மழைகி லவர்மகிமை யெவர்களும்
பேசுதற் கரிதரிது காண்
ஆரார் நெடுஞ்சடில வமலனை யெனையாளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அக)

அரசர் சிறப்பு.

மநுநீதி முறைமையும் பராசர் கொண்டாட
வருமதிக ரணவீரமும்
வாள்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
வாசி மதகரி யேற்றமும்
கனமா மமைச்சரும் பலமான துர்க்கமுங்
கைகண்ட போர்ப் படைஞருங்
கஜாத பதாதியுந் துரகப்ர வாகமுங்
கால தேசங்க ளவையும்
இனிதா யறிந்ததா னபதிக ளொடுசமர்க்
கிளையாத தள கர்த்தரு
மென்றும்வற் றாததன தானிய சமுத்திரமு
மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
அனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
ரரசரா மருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஉ)

வைசியர் சிறப்பு.

நீள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவர்
நெடிது தூரந் திரிந்து
நினைவுதடு மாறுர்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
நீணிலத் தரசு புரியும்
வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராத விடமும்
மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுநா றாயிட
வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்
ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில் பற்பல சரக்கு

மைவுறக் கொள்வர்விற் பார்கணக் கதிலனுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ
ஆளியொத் தேமலைபி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிய ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அங)

வேளாளர் சிறப்பு.

யசனுதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிநல் லோர் பெறுவதும்
இராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லோர் பெறுவதும்
வசனுதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லோர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிக
வளமைபெற் றோர் பெறுவதும்
திசைதோறு முள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லோர் பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்
அசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அச)

தானதிபதி மந்திரி சேனதிபதிகளி னியல்பு.

தன்னரசர் வலுமையுஞ் பாராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
தானறிந் ததியுக்தி யுத்தியுண் டாயினோன்
முனதிபதியாகு வான்

மன்னவர் மனத்தையுங் காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வளமான மதி மந்திரி
துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரீக்ஷையே
சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாதி பன்
அன்னையினு நல்லமலை மங்கைபங் காளனே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அரு)

இராச கருணீகர் சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்
வாவிடுப் போன் மனதையும்
மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
வருகாத லாமலக மாய்
விரைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணிநினையள
விடவெழுத வாசிக்கவும்
வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை யோன்புவியின்
மேன்மை ராயச காரனாம்
கருவா யறிந்துதொகை யீராறு நொடியினிற்
கடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
கடுகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணீகனாம்
அருவாகி யுருவாகி யொளியாகி வெளியாகு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அசு)

கோபத்தின் கொடுமை.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்
கோபமே யொன்றையுங் கூடிவர வொட்டாது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யீனமாங் கோபமே யெவரையுங்
கூடாம லொருவ னுக்குங்
கோபமே மறலி முன் கொண்டுபோய்த் தீயநர
கக்குழியி னிற் றள்ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தவிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஎ)

பல்துறை.

தான்புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புகழுவோர்
தங்களுக் கவை தழைவுறா
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்
தயவிலோ ராயுள் பெருகார்
மேன்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
வீடுநற் செந்நெ லிவைகள்
வேறொருவர் தந்திடினு மறுமொழி யறிந்தபேர்
விலைகொடுத் தேகொள்ளு வார்
தேன்கனி கிழங்குவிற கிலையிவை யனைத்தையுந்
தீண்டரிய நீச ரெனினுஞ்

சீர்பெற வளிப்பரே விகழாது கைக்கொள்வர்
சீலமுடை யோரென்ப ரால்
ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஅ)

தத்துவத் திரயம்.

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
புகலரிய கரண நான்கே
ஓதிஞெ ரிவையான்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
ருபர்கால நியதி கலையோ
டோங்கிவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
றுறைசெய்யு மோ ரேழுமே
தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
ஆதிவட நீழலிற் சனசாதி யர்க்கருள்செ
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அகூ)

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.

வனசஞ் செழுஞ்சூத முடனசோ கந்தளவ
மலர்நீல மிமை யைந்துமே
மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளாி
மனதி லாசையை யெழுப்பும்

வினவிலொன் சூதமலர் மெய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
மிகவேசா கந்துயர் செயும்
வீழ்த்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
மேவுமிவை செயு மவத்தை
நினைவிலது வேநோக்கம் வேறொன்றி லாசையற
நெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
னெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
னேர்தன் மௌனம் புரிகுதல்
அனையவுயி ருண்டில்லை யென்னலீ ரைந்துமா
மத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ0)

மன்மத னுபகரணங்கள்.

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி ளரிகரு வண்டினம்
மேல்விடுங் கணைக ளலராம்
வீசிடுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
வேழங் கெடாத விருளாம்
வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வாணெடிய
வண்மைபெறு கடன் முரசமாம்
மகரம் பதாகைவரு கோகிலங் காகளம்
மனதே பெரும் போர்க்களம்
சஞ்சரிக விசைபாடல் குமுதநே யன்கவிகை
சாரிரதி யேமனைவி யாந்
தறுகண்மட மாதரிள முலைமகுட மாமல்கு
றவரு திருக்கு மிடமாம்
அஞ்சுகணை மாரவேட் கென்பரெளி யோர்க்கெலா
மமுதமே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூக)

பகைகொளத் தகாதவர்.

மன்னவ ரமைச்சர்தூர்ச் சனர்கோளர் தூதரொடு
மாறாத மர்ம முடையோர்
வனுவர்கரு ணிகர்மிகு பாகஞ்செ[illegible]ர்னமிடு
மடையர் மந்திர வாதியர்
சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்வோர்
சூழ் வயித்தியர் கவிதைகள்
சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரோடுஞ்
சொற்பனந் தனி லாகிலும்
நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
நாரியோர் பாகனே வேதாக மம்பரவு
நம்பனே யன்பர் நிதியே
அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூஉ)

இதாகிதஞ்செய்து பயன்கொள்வன.

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளைத்
தூயதெங் கின்கனியை யெண்ணாத துட்டரைத்
தொண்டரைத் தொழு தொழும்பை
நவைதிரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
போர் வீரரைத் தூயரைப்

போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்ப மிகுபயன்
புகழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்தெனை யாட்கொண்ட வள்ளலே
யண்ணலே யருளாளனே
தேவே ளனுதினமு மனதுன்னி தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூரு)

த ரு ம ம்.

பெறுமில்பெறு வித்தலொடு நாளோலை நாடொறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வணான்
மறைமொழிக ளோடிதண் ணீர்தலைக் கெண்ணெய்பசு
வாயினுறை பிண மடக்கல்
வாவியிறு முயிர்மீட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல் சுண்ணம் புதவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின் மணந்
திகழ்விலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவ ராலய மவுதஷம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட் டறங்களுமு
னன்னைசெய லருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூசு)

இ ல் ல ற ம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்

சிந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
திதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசுரர் தமைச்
சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமிவை பிழையாது
தான்புரிந் திட லில்லறஞ்
சாருநல முடையாராந் துறவறத் தோருமிவர்
தம்முடன் சரியா யிடார்
அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தனினு நல்லவட்
கன்பனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுரு)

புராணம்.

தலைமைசேர் பௌடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
சாரும் வாமன மச்சமே
சைவம் பெருங்கூர்மம் வருவரா கங்கந்த
சரிதமே பிர மாண்டமும்
நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
நெடியமால் கதை வைணவம்
நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
நீடிய புராண நான்காம்
கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வர்த்தமே
கமலா லயன் காதையாம்
கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்
கனல்காதை யாக்கி னேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு குப்புனையு
மத்தனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசா)

புகழ்ச்சி.

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
பாரின் மறையாத நிதியம்
பரிதிகண் டலராத நிலவுகண் டுலராத
பண்புடைய பங்கே ருகம்
கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெங்
கானி லுறையாத சீயங்
கருதரிய விக்குண மனைத்துமுண் டானபேர்
காசினியி லருமை யாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
சிரிதய மீகை வதனந்
திடமான வீரமிவை யென்றறிகு வார்களிச்
செகமெலாங் கொண்டாட வே
அருள்கற்ப தருவென்ன வோங்கிடுந் தானதுரை
யாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூள)

திருமா லவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச்
சுருதிதந் தது மச்சமாஞ்
சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்போற்
சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
பொல்லாத கனக னுயிரைப்
போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
புனித வாமன மூர்த்தியாம்
ஏமுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ

னேர்பரசி ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம
னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்
ஆமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
மரிவடிவ மருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬அ)

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகனன்மற லியைவென்ற
பெம்மான் புரந் தகித்தோன்
மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
வெளவினோன் வீரே சுரன்
மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவா னுமைபாகன்
வனசரன் கங்கா ளனே
விறன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமாந்தி
மிக்கசக் கர முதவினோன்
விநாயகற் கருள்செய்தோன் குகனுமை யுடன்கூடி
மினிரேக பாதன் சுகன்
அறிவரிய தக்ஷிணு மூர்த்தியொ டிலிங்கமா
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௯)

கவி வணக்கம்.

மலரிதழி யைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலசூடி
மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே

சிலரொருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
செம்முள்ளி மலர் சூடவே
சித்தம்வைத் திடவுமங் கீகரித் திடுமெகா
தேவ தேவா தெரிந்தே
கலைவல ருரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
கவிராய னுரு மென்புன்
கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
கடனாகு மடனாகு மும்
அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனையு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (க00)

அறப்பளீசுர சதகம்

முற்றிற்று.

அம்பலவாணன் அடியிணை வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

அறப்பளீசுர சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அடைக்கல	11
அருக்கனுக்	42
இ	
இரப்பவன்	23
ஈ	
ஈனசாதிகள்	30
உ	
உட்பர்கோ	1
உள்ளன்பிலாத	16
எ	
எழுதப்படிக்க	45
ஓ	
ஓராறு	49
க	
கடலள	33
கடலுலகில்	1
கணவனுக்	2
கலங்காத	32
கலைவலா	20
கறைபடா	37
கற்றோர்க	19
கா	
காணரிய	46
காமிக்கு	11
காயமொரு	12
கு	
குணமற்ற	14
கூ	
கூடப்பிறந்த	8
கை	
கைவிலைக்	39
கொ	
கொடியபொலி	26
கோ	
கோபமே	53
கோவிலில்	6
ச	
சதுரயுக	24
சமயத்தி	48
சரணெனக்	28
சி	
சித்திரைத்திங்கட	41
சித்திரைத்திங்கள்	48
சு	
சுவைசேர்	56
சுழிசுத்த	44
செ	
செங்கதிர்க்	41
செத்தைபல	20
செய்நன்றி	10
செழுமணிக்	26
சென்ம	47
சென்மித்த	24
சொ	
சொல்லரிய	38
சோ	
சோதிடம்	32
சோமுகா	59
த	
தங்குலம்	2

செய்யுள்.	பக்கம்.
தந்தைதாய்சற்	57
தந்தைதாய்மலர்	15
தலைவிரித்	39
தலைமைசேர்	58
தறிபட்ட	14
தனக்குவெகு	22
தன்கணவ	30
தன்மட்டி	9
தன்னரசர்	51
தன்னுன்	17
தா	
தாதப்	31
தாம்பூல	21
தான்புரி	53
து	
துட்டவிசடக்	18
தெ	
தெள்ளமிர்த	45
ந	
நரிமயில்	38
நற்பரி	12
நா	
நாவலந்	43
நீ	
நீர்மே	9
நீள்கடல்	50
ப	
பதின்மரி	36
பருகாத	59
பி	
பிறைசூடி	60
பு	
புண்ணிய	5
பூ	
பூதசபை	7
பூதமோ	54
பெ	
பெண்புத்தி	21
பெறுமில்பெறு	57
பே	
பேரான்	40
பொ	
பொய்பாத	35
பொன்னுசை	47
ம	
மநுநீதி	50
மலரிதழி	60
மன்னவ	56
மா	
மாதாபிதா	18
மாறுதகலை	8
மி	
மிதமின்றி	12
மு	
முப்பொருவ	35
மே	
மேலான	23
ய	
யசனுதி	51
வ	
வஞ்சசர்	5
வருமாதி	30
வருமோலை	52
வறுமைதப்	42
வனசஞ்	54
வா	
வாம்பரி	25
வாயிகழ்வு	29
வாலிபந்தனில்	8
வாலிபல	29
வாழையிலை	44
வாழ்மனை	6
வானவர்	15
வான்மதியை	27
வெ	
வெகுமான	27
வெஞ்சிலை	55
வெறிகொண்ட	17
வே	
வேட்டகஞ்	34
வேதாந்த	3
வேதியர்க்	33
வை	
வைதாலு	4

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்:—விவேகாநந்த சுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும் [சுவாமிகள் படத்துடன்] கிலிட்டு பயிண்டு ...	1	4	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ விஜயம்:—ஸ்ரீ விவேகாநந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் அரிய சரித்திரமும், கதாமிர்தமும் [சுவாமிகள் படத்துடன்] கிலிட்டு பயிண்டு	1	4	0
திருவெங்கைக்கோவை:—(சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிய இவ்வரிய கோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை கருத்துரை விசேஷவுரைகளுடன்) கிலிட்டு பயிண்டு ...	2	8	0
கல்லாடம் மூலமும் உரையும்:—(கல்லாடனார் அருளிய இவ்வரிய நூலுக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட விசேஷவுரைகளுடன்) உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு	3	0	0
நைடதம் மூலமும் உரையும்: (புதிய பதிப்பு) இதில் அன்னமும் தமயந்தியும் அமைந்த ஆப்டோன் வர்ணப்படமும், 27 விதசித்திரப்படங்களும் உள்ளன: கிலிட்டு பயிண்டு ...	2	0	0
மதவிருக்ஷம்:—(உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் வரலாறும்) உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு ...	1	12	0
பழமொழி அகராதி:—(இதில் தமிழ் நாடுகளில் வழங்கும் சுமார் 12,000 பழமொழிகள் அகராதி வரிசையாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன) உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு ...	2	0	0
இந்துபையில் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம்:—உபநிஷத்துக்கள் முதலிய இந்து மதத்தின் உண்மைகள். 2-வது பதிப்பு (நூலாசிரியர் படத்துடன்] கிலிட்டு பயிண்டு ...	1	12	0
ஸ்ரீ பகவத்கீதை:—(தமிழ்ச் செய்யுளும் ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகளியற்றிய கூடார்த்ததீபிகை யென்னும் உரையும்) ஷை சுவாமிகள் படத்துடன்: கிலிட்டு பயிண்டு ...	2	0	0
ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருதவசனம்:—(82 பக்தர்களின் சரித்திரம்) [2-வது பதிப்பு] உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு	3	0	0
பிரபோதசந்திரோதய வசனம்	1	0	0
பிரபுலிங்கலீலை வசனம்	0	12	0
ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸ்திரக்கோவை [மஹாராஜா துறவு முதலிய 16 சாஸ்திரங்கள் அடங்கியது]	0	10	0

உ

முருகன் துணை.

குருபாத தாசர் அவர்கள்

இயற்றியருளிய

திருப்புல்வயல்

குமரேச சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[2-வது பதிப்பு.]

1913.

உ

முருகன் துணை.

குமரேச சதகம்.

காப்பு.

பூமேவு புல்லைப் பொருந்துகும ரேசர்தம்மேல்
தேமே விபசதகஞ் செப்பவே—கோமேவிக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் கம்பகும்பத் தைந்துகரக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் காப்பு.

அவையடக்கம்.

மாரிக்கு நிகரென்று பனிசொரிதல் போலவு
மனைக்குநிக ரென்று சிறுபெண்.
மணல்வீடு கட்டுவது போலவுஞ் சந்திரன்முன்
மருவுமின் மினிபோ லவும்
பாருக்கு ணல்லோர்மு னேபித்தர் பலமொழி
பகர்ந்திடுஞ் செயல் போலவும்
பச்சைமயி லாடுதற் கிணையென்று வான்கோழி
பாரிலா டுதல் போலவும்
பூரிக்கு மினியகா வேரிக்கு நிகரென்று
போதுவாய்க் கால் போலவும்
புகல்சிப்பி முத்துக்கு நிகராப் பளிங்கைப்
பொருந்தவைத் தது போலவும்
வாரிக்கு முன்வாவி பெருகல்போ லவுமின்சொல்
வாணர்மு னுகந்து புல்லை
வாலகும ரேசர்மேற் சதகம் புகன்றனன்
மனம்பொறுத் தருள் புரிகவே.

நூல்.

குமரேசர் மகிமை.

பூமிக்கோ ராறுதலை யாய்வந்து சரவணப்
  பொய்கைதனில் விளையாடி யும்
 புனிதற்கு மந்த்ரவுப தேசமொழி சொல்லியும்
  போதனைச் சிறையில் வைத்தும்
தேமிக்க வரிகரப் பிரமாதி கட்குஞ்
  செருக்கமுடி யாவ சுரனைத்
 தேகங் கிழித்துவடி வேலினு லிருகூறு
  செய்தமரர் சிறைத விர்த்தும்
நேமிக்கு ளன்பரிட ருற்றசம யந்தனி
  னினைக்குமுன் வந்து தவியும்
 நிதமுமெய்த் துணையாய் விளங்கலா லுலகிலுனை
  நிகரான தெய்வ முண்டோ
மாமிக்க தேன்பருகு பூங்கடம் பணியுமணி
  மார்பனே வள்ளி கணவா
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
  மலைமேவு குமரேச னே. (க)

அந்தணரியல்பு.

குறையாத காயத்ரி யாதிசெப மகிமையுங்
  கூறுசுரு திப் பெருமையுங்
 கோதிலா வாகமபு ராணத்தின் வளமையுங்
  குலவுயா காதி பலவும்
முறையா நடத்தலாற் சகலதீ வினைகளையு
  முளரிபோ லேதகிப் பார்
 முதன்மைபெறு சிலைசெம்பு பிருதுவிக ளிற்றெய்வ
  மூர்த்தமுண் டாக்கு விப்பார்
நிறையாக நீதிநெறி வழுவார்க ளாகையா
  னீண்மழை பொழிந் திடுவதும்

நிலமது செழிப்பது மாசர்செங் கோல்புரியு
நிலையுமா தவர்செய் தவமும்
மறையோர்க ளாலேவி ளங்குமிவ் வுலகத்தின்
மானிடத் தெய்வ மிவர்காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உ)

அரசரியல்பு.

குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோசனை
குறிப்பறிதல் சத்ய வசனங்
கொடைநித்த மவரவர்க் கேற்றமரி யாதைபொறை
கோடாத சதுரு பாயம்
படிவிசா ரணையொடு ப்ரதானிகள கர்த்தரைப்
பண்பறிந் தேய மைத்தல்
பல்லுயி ரெலாந்தன் னுயிர்க்குநிக ரென்றே
பரித்தல்குற் றங்கள் களைதல்
துடிபெறு தனக்குறுதி யானநட் பகமின்மை
சுகுணமொடு கல்வி யறிவு
தோலாத காலமிட மறிதல்வினை வலிகண்டு
துஷ்டநிக் ரக சௌரியம்
வடிவுபெறு செங்கோ னடத்திவரு மரசர்க்கு
வழுவாத முறைமை யிதுகாண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ந)

வணிகரியல்பு.

கொண்டபடி போலும்விலை பேசிலா பஞ்சிறிது
கூடிவர நய முரைப்பார்
கொள்ளுமொரு முதலுக்கு மோசம்வ ராதபடி
குறுகவே செலவு செய்வார்

வண்டப் புரட்டர்தா முறிதந்து பொன்னடகு
வைக்கினுங் கடனீந்தி டார்
மருவுநா ணயமுளோர் கேட்டனுப் புகினுமவர்
வார்த்தையிலெ லாங்கொ டுப்பார்
கண்டெழுது பற்றுவர வினின்மயிர் பிளந்தே
கணக்கிலனு வாகிலும் விடார்
காசுவீ ணிற்செலவி டாருசித மானதிற்
கனதிரவி யங்கள் விடுவார்
மண்டலத் தூடுகன வர்த்தகஞ் செய்கின்ற
வணிகர்க்கு முறைமை யிதுகாண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ச)

வேளாளரியல்பு.

நல்லதே வாலயம் பூசனை நடப்பது
நாடோறு மழைபொழிவ தும்
நாடிய தபோதனர்கண் மாதவம் புரிவது
நவில்வேத வேதிய ரெலாஞ்
சொல்லரிய யாகாதி கருமங்கள் செய்வதுந்
தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ்
சுபசோ பனங்களுங் கொற்றவர்கள் செங்கோ
றுலங்குமனு நெறி முறைமையும்
வெல்லரிய சுகிர்தமொடு வர்த்தகன் கொள்விலையும்
விற்பனையு மதிக புகழும்
மிக்கவதி காரமுந் தொழிலாளர் சீவனமும்
வீரரண சூர வலியும்
வல்லமைகள் சகலமும் வேளாளர் மேழியின்
வாழ்வினன் விளைவ வன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ரு)

பிதாக்கள்.

தவமதுசெய் தேபெற் றெடுத்தவன் முதற்பிதா
தனைவளர்த் தவனொரு பிதா
தயையாக வித்தையைச் சாற்றினவ னொருபிதா
சார்ந்தசற் குருவொரு பிதா
அவமறுத் தாள்கின்ற வரசொரு பிதாகல்ல
வாபத்து வேளை தன்னி
லஞ்சலென் றற்றதுயர் தீர்த்துளோ னொருபிதா
வன்புளமு னோனொரு பிதா
கவளமிடு மனைவியைப் பெற்றுளோ னொருபிதா
கலிதவிர்த் தவனொரு பிதா
காசினியி லிவரைநித் தம்பிதா வென்றுளங்
கருதுவது நீதி யாகும்
மவுலிதனின் மதியரவு புனைவிமல ருதவுசிறு
மதலையென வருகுரு பரா
மயின்மேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬)

ஒன்றையொன்று பற்றியிருப்பன.

சத்தியந் தவறு திருப்பவ ரிடத்தினிற்
சார்ந்துதிரு மாதிருக் குஞ்
சந்ததந் திருமா திருக்கும விடந்தனிற்
றனதுபாக் கியமிருக் கும்
மெய்த்துவரு பாக்கிய மிருக்கும விடந்தனில்
விண்டுவின் கலையிருக் கும்
விண்டுவின் கலைபூண் டிருக்கும விடந்தனின்
மிக்கான தயையிருக் கும்
பத்தியுட னினியதயை யுள்ளவ ரிடந்தனிற்
பகர்தரும மிகவிருக் கும்

பகர்தரும முள்ளவ ரிடந்தனிற் சத்துரு
பலாயனத் திறவிருக் கும்
வைத்திசை மிகுந்ததிற லுள்ளவ ரிடத்தில்வெகு
மன்னுயிர் சிறக்கு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எ)

இவர்க்கிவர் தெய்வமெனல்.

ஆதுலர்க் கன்னங் கொடுத்தவர்க ளேதெய்வ
மன்பான மாணுக் கருக்
கரியகுரு வேதெய்வ மஞ்சினோர்க் காபத்
தகற்றினோ னேதெய்வ மாம்
காதலுறு கற்புடைய மங்கையர் தமக்கெலாம்
கணவனே மிக்க தெய்வங்
காசினியின் மன்னுயிர் தமக்கெலாங் குடிமரபு
காக்குமன் னவர்தெய்வ மாம்
ஓதரிய பிள்ளைகட் கன்னைதந் தையர்தெய்வ
முயர்சாதி மாந்தர் யார்க்கு
முறவின்முறை யார்தெய்வம் விசுவாச முள்ளபேர்க்
குற்றசிவ பத்தர் தெய்வம்
மாதயையி னுற்சூத் திரர்க்குமறை யோர்தெய்வம்
வானவர்க் குத்தெய்வ நீ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அ)

இவர்க்கிதி னினைவெனல்.

ஞானநெறி யாளர்க்கு மோக்ஷத்தி லேநினைவு
நல்லறிவு ளோர் தமக்கு
நாடோறுந் தருமத்தி லேநினைவு மன்னர்க்கு
ராச்சியந் தன்னி னினைவு

ஆனகா முகருக்கு மாதர்மே லேநினைவு
எஞ்சாத திருடருக் கிங்
கனுதினங் களவிலே நினைவுதன வணிகருக்
காயாத மீது நினைவு
தானமிகு குடியாள ருக்கெலாம் வேளாண்மை
தனினினைவு கற்ப வர்க்குத்
தருகல்வி மேனினைவு வேசியர்க் கினியபொரு
டருவோர்கண் மீது நினைவு
மானபர னுக்குமரி யாதைமே னினைவெற்கு
மாறுதுன் மீது நினைவு
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூ)

இவர்க்கிது வில்லையெனல்.

வேசைக்கு நிசமில்லை திருடனுக் குறவில்லை
வேந்தற்கு நன்றி யில்லை
மிடியற்கு விலைமாதர் மீதுவங் கணமிலை
மிலேச்சற்கு நிறைய தில்லை
ஆசைக்கு வெட்கமிலை, ஞானியா னவனுக்கு
ளகமில்லை மூர்க்கன் றனக்
கன்பில்லை காமிக்கு முறையில்லை குணமிலோற்
கழகில்லை சித்த சுத்தன்
பூசைக்கு நவிலங்க சுத்தியிலை யாவுமுணர்
புலவனுக் கயலோ ரிலை
புல்லனுக் கென்றுமுசி தானுசித மில்லைவரு
புலையர்க் கிரக்க மில்லை
மாசைத் தவிர்ந்தமதி முகதெய்வ யானையொடு
வள்ளிக் கிசைந்த வழகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (க0)

இப்படிப்பட்டவரிவரெனல்.

நியாயநெறி தவறாம லுலகபரி பாலன
நடத்துமவ னேயரச னும்
ராசயோ சனைதெரிந் துறுதியா கியசெய்தி
நவிலுமவ னேமந் திரி
நேயமுட னேதன் சரீரத்தை யெண்ணாத
நிர்வாகி யேசூர னும்
நிலைபெறு மிலக்கண மிலக்கிய மறிந்துசொலு
நிபுணகவி யேகவிஞ னும்
ஆயதொரு வாகடந் தாதுவி னிதானமு
மறியுமதி யோன் வைத்திய
னகமின்றி மெய்யுணர்ந் தைம்புல னொழித்துவிட்
டவனேமெய்ஞ் ஞானி யெனலாம்
மாயவர் சகோதரி மனோன்மணிக் கன்பான
வரபுத்ர வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கக)

விரைந்தடக்கத்தகுவன விவையெனல்.

அக்கினியை வாய்முந்து தூர்ச்சனரை வஞ்சமனை
யாளைவளர் பயிர்கொள் களையை
யஞ்சா விரோதிகளை யனியாய முடையோரை
யகீர்த்தியப் பெண்க ளார்ப்பைக்
கைக்கினிய தொழிலாளி யைக்கொண்ட வடிமையைக்
களவுசெய் யுந் திருடரைக்
கருதிய விசாரத்தை யடக்கமில் பலிசையைக்
கடிதான கோபந் தனை
மெய்க்கினித லாப்பிணியை யவையுதா சீனத்தை
வினைமூண்டி டுஞ் சண்டையை

விஷமேறு கோரத்தை யன்றடக் குவதலான்
மிஞ்சவிட லாகாது காண்
மைக்கினிய கண்ணிகுற வள்ளிதெய் வானையை
மணஞ்செய்த பேரழக னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கஉ)

இவர்க்கிது துரும்பெனல்.

தாராள மாகக் கொடுக்குந் தியாகிக
டமக்குநற் பொரு டுரும்பு
தன்னுயிரை யெண்ணாத சூரனுக் கெதிராளி
தளமெலா மொரு துரும்பு
போரான பெரியருக் கற்பாது கையினிற்
பிரயோச னந் துரும்பு
பெரிதான மோக்ஷசிந் தனையுள் ளவர்க்கெலாம்
பெண்போக மொரு துரும்பு
தீராத சகலமும் வெறுத்ததுற விக்குவிறல்
சேர்வந்த னொரு துரும்பு
செய்யகலை நாமங்கள் கடாக்ஷமுள் ளோர்க்கெலாஞ்
செந்தமிழ்க் கவி துரும்பாம்
வாராரு மணிகொண்முலை வள்ளிதெய் வானையை
மணம்புணரும் வடி வேலவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கரு)

இதனைவிளக்குவ திதுவெனல்.

பகல்விளக் குவதிரவி நிசிவிளக் குவதுமதி
பார்விளக் குவது மேகம்
பதிவிளக் குவதுபெண் குடிவிளக் குவதாசு
பரிவிளக் குவது வேகம்

இகல்விளக் குவதுவலி நிறைவிளக் குவதுநல
மிசைவிளக் குவது சுதியூ
ரிடம்விளக் குவதுகுடி யுடல்விளக் குவதுண்டி
யினியசொல் விளக்குவ தருள்
புகழ்விளக் குவதுகொடை தவம்விளக் குவதறிவு
பூவிளக் குவது வாசம்
பொருள்விளக் குவதுதிரு முகம்விளக் குவதுநகை
புத்தியை விளக்குவது நூல்
மகம்விளக் குவதுமறை சொல்விளக் குவதுநிசம்
வாவியை விளக்குவது நீர்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கச)

பிறப்பிட நன்மையால் நன்மை பெறுமை.

சிங்கார வனமதி லுதிப்பினுங் காகமது
தீஞ்சொல்புகல் குயிலாகு மோ
திரையெறியும் வாவியிற் பூத்தாலு மேகொட்டி
செங்கஞ்ச மலராகு மோ
அங்கான கத்திற் பிறந்தாலு முயலான
தானையின் கன்றாகு மோ
வாண்மையா கியநல்ல குடியிற் பிறந்தாலு
மசடர்பெரி யோராவ ரோ
சங்காடு பாற்கடல் பிறந்தாலு நத்தைதான்
சாலக்கி ராம மாமோ
தடமேவு கடனீரி லேயுப்பு விளையினுஞ்
சாரசர்க் கரையாகு மோ
மங்காத செந்தமிழ்க் குறுமுனிக் குபதேசம்
வைத்தமெய்ஞ் ஞான குருவே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கரு)

பலர்க்கும் பயன்படுவன.

கொண்டல்பொழி மாரியு முதாரசற் குணமுடைய
கோவுமூ ருணியி னீருங்
கூட்டமிடு மம்பலத் துறுதருவி னீழலுங்
குடியாளர் விவசாய மும்
கண்டவர்க ளெல்லாம் வரும்பெருஞ் சந்தியிற்
கனிபல பழுத்த மரமுங்
கருணையுட னேவைத் திடுந்தணீர்ப் பந்தலும்
காவேரி போலூற்ற மும்
விண்டலத் துறைசந்தி ராதித்த கிரணமும்
வீசுமா ருத சீதமும்
விவேகியெனு நல்லோ ரிடத்திலுறு செல்வமும்
வெகுசனர்க் குபகார மாம்
வண்டிமிர் கடப்பமலர் மாலையணி செங்களப
மார்பனே வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (கசு)

தாமழியினுங் குணமழியாதவை.

தங்கமா னதுதழலி னின்றுருகி மறுகினுந்
தன்னொளி மழுங்கி டாது
சந்தனக் குறடுதான் மெலிந்துதேய்ந் தாலுமோ
தன்மணங் குன்றி டாது
பொங்கமிகு சங்குசெந் தழலில்வெந் தாலுமோ
பொலிவெண்மை குறைவு றாது
போதவே காய்ந்துநன் பால்குறுகி னாலும்
பொருந்துசுவை போய்வி டாது
துங்கமணி சாணையிற் றேய்ந்துவிட் டாலுந்
துலங்குகுண மொளியாது பின்

றென்மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலு மவர்களது
தாபரிறை தவறுகு மோ
மங்களகல் யாணிகுற மங்கைசுர குஞ்சரியை
மருவுதிண் புயவாச னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கஎ)

நரகில் வீழ்வோர்.

மன்னரைச் சமரில்விட் டோடினவர் குருமொழி
மறந்தவர் கொலைப் பாதகர்
மாதா பிதாவைநிந் தித்தவர்கள் பரதார
மருவித் திரிந்த பேர்கள்
அன்னங் கொடுத்தபே ருக்கழிவை யெண்ணினே
ரரசடக் கிய வமைச்ச
ராலய மிகழ்ந்தவர்கள் விசுவாச காதக
ரருந்தவர் தமைப்பழித் தோர்
முன்னுதவி யாய்ச்செய்த நன்றியை மறந்தவர்
முகஸ்துதி வழக் குரைப்போர்
முற்றுசிவ பத்தரை நடுங்கச் சினத்தவர்கண்
முழுதும்பொ யுரைசொல்லு வோர்
மன்னொருவர் வைத்தபொரு ளபகரித் தோ ரிவர்கண்
மாநரகில் வீழ்வ ரன்றே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கஅ)

சரீரசுகம்.

மாதத் திரண்டுவிசை மாதரைப் புல்குவது
மறுவறுவி ரேசனந் தான்
வருஷத் திரண்டுவிசை தைலம் தலைக்கிடுதல்
வாரத் திரண்டு விசையாம்

மூதறிவி ளெடுதனது வயதினுக் கிளையவொரு
மொய்குழ லுடன்சை யோகம்
முற்றுதயிர் காய்ச்சுபா னீர்மோ ருருக்குநெய்
முதிரா வழுக்கை யிளநீர்
சாதத்தி லெவளவா னாலும் புசித்தபின்
ருகந் தனக்கு வாங்கல்
தயையாக வுண்டபி னுலாவலிவை மேலவர்
சரீரசுக மாமென்பர் காண்
மாதவகு மாரிசா ரங்கத் துதித்தகுற
வள்ளிக் குகந்த சரசா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧௯)

யார்க்கு மனுபோகம் விடாமை.

தேசுபெறு மேருப்ர தக்ஷணஞ் செய்துமதி
தேகவடு நீங்க வில்லை
திருமா லுறங்கிடுஞ் சேடனுக் குவணன்
செறும்பகை யொழிந்த தில்லை
ஈசன் கழுத்திலுறு பாம்பினுக் கிரைவே
றிலாமலே வாயு வாகு
மினியகண் ணாகிவரு பரிதியா னவனுக்
கிராகுவோ கனவி ரோதி
ஆசிலாப் பெரியோ ரிடத்தினி லடுக்கினு
மமைத்தபடி யன்றி வருமோ
வவரவர்க ளனுபோக மனுபவித் திடல்வேண்டு
மல்லால் வெறுப்ப தெவரை
வாசவனு மும்பரனை வரும்விசய சயவென்று
வந்துதொழு தேத்து சரணா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௨௦)

இதுவின்றி யிது சிறவாதெனல்.

குருவிலா வித்தைகூ றறிவிலா வாணிபங்
குணமிலா மனைவி யாசை
குடிநல மிலாநாடு நீதியில் லாவரசு
குஞ்சரமி லாத வெம்போர்
திருவிலா மெய்த்திறமை பொறையிலா மாதவந்
தியானமில் லாத நிஷ்டை
தீபமில் லாதமனை சோதரமி லாதவுடல்
சேகர மிலாத சென்னி
உருவிலா மெய்வளமை பசியிலா வுண்டிபுக
ழுண்மையில் லாத வசனம்
யோசனையி லாமந்த்ரி தைரிய மிலாவீர
முதவியில் லாத நட்பு
மருவிலா வண்ணமலர் பெரியோ ரிலாதசபை
வையத் திருந்தென் பயன்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உக)

பகைக்கப்படாதவ ரிவரெனல்.

அரசர்பகை யுந்தவம் புரிதபோ தனர்பகையு
மரியகரு ணீகர் பகையு
வடுத்துக் கெடுப்போர் கொடும்பகையு முட்பகையு
மருளிலாக் கொலைஞர் பகையும்
விரகுமிகு மூரிலுள் ளோருடன் பகையுமிகு
விகடப்ர சங்கி பகையும்
வெகுசனப் பகையுமந் திரவாதி யின்பகையும்
விழைமருத் துவர்கள் பகையும்
உரமருவு கவிவாணர் பகையுமா சான்பகையு
முறவின்முறை யார்கள் பகையு

முற்றதிர விபமுளோர் பகையுமந் திரிபகையு
மொருசிறிது மாகாது காண்
வாநதியின் மதலையென வினியசர வணமிசையில்
வருதருண சிறு குழவியே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உஉ)

பேயெனப்படுவோ ரிவரெனல்.

கடனுதவு பேர்வந்து கேட்கும்வே ளையின்முகங்
கடுகடுக் கின்ற பேயுங்
கனமருவு பெரியதனம் வந்தவுட னிறுமாந்து
கண்விழிக் காத பேயும்
அடைவுடன் சத்துருவின் பேச்சைவிசு வாசித்
தகப்பட் டுழன்ற பேயு
மாசைமனை யாளுக்கு நேசமா யுண்மைமொழி
யானதை யுரைத்த பேயும்
இடரிலா நல்லோர்கள் பெரியோர்க ளைச்சற்று
மெண்ணா துரைத்த பேயு
மினியபரி தானத்தி லாசைகொண் டொருவற்
கிடுக்கண்செய் திட்ட பேயும்
மடமனை யிருக்கப் பரத்தையைப் புணர்பேயும்
வசைபெற்ற பேய்க ளன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உங)

அவ்வவ்வினத்தி லுயர்ந்தவை.

தாருவிற் சந்தான நதியினிற் கங்கைவிர
தத்தினிற் சோம வாரந்
தகைபெறு நிலத்தினிற் காஸ்மீர கண்டந்
தலத்திற் சிதம்பர தலம்

சீருலவு ரிஷிகளில் வசிட்டர்பசு விற்காம
 தேனுமுனி வரிஞ ரதன்
செல்வநவ மணிகளிற் றிகழ்பதும ராகமணி
 தேமலரி லம்போ ருகம்
பேருலவு கற்பினி லருந்ததி கதித்திடு
 பெலத்தின்மா ருதம் யானையிற்
பேசிலை ராவதந் தமிழினி லகத்தியம்
 பிரணவம் மந்திரத் தில்
வாரிதியி லேதிருப் பாற்கடல் குவட்டினின்
 மகாமேரு வாகு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (உச)

அவரவர்க்குப் பெலமாவன.

அந்தணர்க் குயர்வேத மேபெலங் கொற்றவர்க்
 கரியசௌ ரியமே பெல
மானவணி கர்க்குநிதி யேபெலஞ் சூத்திரர்க்
 காயினே ருழவே பெலம்
மந்திரிக் குச்சது ருபாயமே பெலநீதி
 மானுக்கு நடுவே பெலம்
மாதவர்க் குத்தவசு பெலமடவி யர்க்குநிறை
 மானமிகு கற்பே பெலம்
தந்திர மிகுத்தகன சேவகர் தமக்கெலாஞ்
 சாமிகா ரியமே பெலஞ்
சான்றவர்க் குப்பொறுமை யேபெலம் புலவோர்
 தமக்குநிறை கல்வி பெலமாம்
வந்தனை செயும்பூசை செய்பவர்க் கன்புபெலம்
 வாலவடி வான வேலா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (உரு)

இருந்தும் பயன்படாதவை.

திருணத்தி லுதவிசெய் யாதநட் பாளர்பின்
 நட்டென தாரம லென்ன
 தர்ாதர மறிந்துமுறை செய்யாத மன்னரைச்
 சார்ந்தென்ன நீங்கி லென்ன
பெருமையுட னுண்மையில் லாதவொரு பிள்ளையைப்
 பெற்றெனபெ றாம லென்ன
 பிரியமா யுள்ளன்பி லாதவர்க ணேசம்
 பிடித்தெனவி டுக்கி லென்ன
தெருளாக மானமில் லாததொரு சீவனஞ்
 செய்தெனசெ யாம லென்ன
 தேகியென வருபவர்க் கீயாத செல்வஞ்
 சிறந்தெனமு றிந்து மென்ன
மருவிளமை தன்னிலில் லாதகன் னிகைபின்பு
 வந்தெனவ ராம லென்ன
 மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (உசு)

உபகார மில்லாதவை.

கடனீர் மிகுந்தென்ன வொதிதான் பெருத்தென்ன
 காட்டிலவு மலரி லென்ன
 கருவேல் பழுத்தென்ன நாய்ப்பால் சுரந்தென்ன
 கானின்மழை பெய்து மென்ன
அடர்கழுதை லத்திபில மெல்லாங் குவிந்தென்ன
 வரியகுண மில்லாத பெண்
 ணழகா யிருந்தென்ன வாஸ்தான கோழைபல
 வரியநூ லோதி யென்ன
திடமினிய பூதம்வெகு பொன்காத் திருந்தென்ன
 திறன்மிகுங் காடி மயிர்தான்

செறிவாகி நீண்டென்ன வஸ்த்ரபூ ஷணமெலாஞ்
சித்திரத் தூற்று மென்ன
மடமிகுந் தெவருக்கு முபகார மில்லாத
வம்பர்வாழ் வுக்கு நிகராம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உஎ)

பதரெனப்படுவோர்.

தன்பெருமை சொல்லியே தன்னைப் புகழ்ந்தபதர்
சமர்கண் டொளிக்கும் பதர்
தக்கபெரி யோர்புத்தி கேளாத பதர்தோழர்
தம்மொடு சலிக்கும் பதர்
பின்புகா ணாவிடந் தன்னிலே புறணிபல
பேசிக் களிக்கும் பதர்
பெற்றதாய் தந்தைதுயர் படவாழ்ந் திருந்தபதர்
பெண்புத்தி கேட்கும் பதர்
பொன்பண மிருக்கவே போயிரக் கின்றபதர்
பொய்ச்சாட்சி சொல்லும் பதர்
புவியோர் நடத்தையை யிகழ்ந்தபதர் தன்மனைவி
புணர்தல்வெளி யாக்கும் பதர்
மன்புணரும் வேசையுடன் விபசரிக் கின்றபதர்
மனிதரிற் பதரென்பர் காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உஅ)

காணவிடிற் றுயரப்படுமவை.

இரவிகா ணாவனச மாரிகா ணாதபயி
ரிந்துகா ணாத குமுத
மேந்தல்கா ணாநாடு கரைகள்கா ணாவோட
மின்சொல்கா ணாவி ருந்து

சுரபிகா ணுதகன் றன்னைகா ணுமதலை
சோலைகா ணுத வண்டு
தோழர்கா ணுநேயர் கலைகள்கா ணுதமான்
சோடுகா ணுத பேடு
சூரவர்கா ணுதசபை தியாகிகா ணுவறிஞர்
கொழுநகர்கா ணுத பெண்கள்
கொண்டல்கா ணுதமயில் சிறுவர்கா ணுவாழ்வு
கோடைகா ணுத குயில்கள்
வரவுகா ணுதசெல விவையெலாம் புவிமீதில்
வாழ்வுகா ணுவிளமை யாம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (உக)

வியாதி மூலங்கள்.

கல்லினன் மயிரினன் மீதூண் விரும்பலாற்
கருதிய விசாரத்தி னற்
கடுவழி நடக்கையான் மலசல மடக்கையாற்
கனிபழங் கறியுண்ண லால்
நெல்லின லுமியின லுண்டபின் மூழ்கலா
னித்திரைக ளில்லாமை யா
னீர்ப்பகையி னற்பனிக் காற்றிலுட னேதலா
னீடுசரு கிலையூற லால்
மெல்லிநல் லார்கலவி யதிகமுள் விரும்பலால்
வீழ்மலஞ் சிக்குகையி னன்
மிகுசுமை யெடுத்தலா லிளவெயிற் காய்தலான்
மெய்வாட வேலை செயலால்
வல்லிரவி லேதயிர்கள் சாகாதி யுண்ணலால்
வன்பிணிக் கிடமென்பர் காண்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩0)

சேத்தும் சாகாவதர்.

அனைவர்க்கு முபகார மாம்வாவி கூவமுண்
டாக்கினோர் நீதி மன்ன
ரழியாத தேவால யங்கட்டி வைத்துளோ
ரகாரங்கள் செய்தபெரியோர்
தனையொப்பி லாப்புதல்வ னைப்பெற்ற பேர்பொருது
சமர்வென்ற சுத்த வீரர்
தரணிதனி னிலைநிற்க வெந்நாளு மாறாத
கருமங்கள் செய்த பேர்கள்
கனவித்தை கொண்டவர்க ளோயாத கொடையாளர்
காவியஞ் செய்த கவிஞர்
கற்பினின் மிகுத்தவொரு பத்தினி மடந்தையைக்
கடிமணஞ் செய்தோர்க ளிம்
மனிதர்கள் சரீரங்கள் போகினுஞ் சாகாத
மனிதரிவ ராகு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௧)

சாகாதிருந்துஞ் செத்தவர்.

மாறாத வறுமையோர் தீராத பிணியாளர்
வருவேட் டகத்தி லுண்போர்
மனைவிமை வழங்கியே சீவனஞ் செய்குவோர்
மன்னுமொரு ராச சபையில்
தூறுக நிந்தைசெய் தாய்குவோர் சிவிகைகள்
சுமந்தே பிழைக்கின்ற பேர்
தொலையா விசாரத் தழுந்துவோர் வார்த்தையிற்
சோர்வுபட லுற்ற பெரியோர்
வீறாக மனையா டனக்கஞ்சி வந்திடு
விருந்தினை யொழித்து விடுவோர்

வீம்புடன் செல்லாத விவகார மதுகொண்டு
மிக்கசபை யேறு மசடர்
மாறுக விவரெலா முயிருடன் செத்தசவ
மாகியொளி மாய்வர் கண்டாய்
மயின்மேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧௨)

சிறிதும் பயன்படாதவர்.

பதாகி னுங்கன விபூதிவிளை விக்கும்
பழமைபெறு சுவராகி னும்
பலருக்கு மறைவாகு மாடுரிஞ் சிடுமலம்
பன்றிகட் குபயோக மாம்
சுதமிகு கடாவென்னி னுழுதுபுவி காக்கும்வன்
கழுதையும் பொதி சுமக்குங்
கல்லெனிற் றேவர்களு மாலயமு மாம்பெருங்
கான்புற்று மரவ மனையாம்
இதமிலாச் சவமாகி னுஞ்சிலர்க் குதவிசெயு
மிழிவுறு குரங் காயினு
மிரக்கப் பிடித்தவர்க் குதவிசெயும் வாருகோ
லேற்றமா ளிகை விளக்கும்
மதமது மிகும்பரம லோபரா லுபகார
மற்றொருவ ருக்கு முண்டோ
மயின்மேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௧௩)

உலுத்தரியல்பு.

திரவியங் காக்குமொரு பூதங்கள் போற்பணந்
தேடிப் புதைத்து வைப்பார்
சீலநல மாகவுங் கட்டார்க ணல்லமுது
செய்துண ரறமுஞ் செயார்

புரவலர்செய் தண்டந் தனக்கும்வலு வாகப்
புகுந்திருட ருக்கு மீவார்
புலவரைக் கண்டவுட னேடிப் பதுங்குவார்
புராணிகர்க் கொன்று மீதவார்
விரகறிந் தேபிள்ளை சோறுகறி தினுமளவில்
வெகுபணஞ் செலவாக லால்
விளையாடு கிழவனும் பிள்ளையே பிள்ளையென
மிகுசெட்டி சொன்ன கதைபோல்
வரவுபார்க் கின்றதே யல்லாது லோபியர்கண்
மற்றொருவ ருக் கீவரோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௪)

திருவாழிடங்கள்.

கடவா ரணத்திலுங் கங்கா சலத்திலுங்
கமலா சனந்தன்னி லுங்
காகுத்தன் மார்பிலுங் கொற்றவ ரிடத்திலுங்
காலியின் கூட்டத்தி லும்
நடமாடு பரியிலும் பொய்வார்த்தை சொல்லாத
நல்லோ ரிடந்தன்னி லு
நல்லசுப லக்ஷண மிகுந்தமனை தன்னிலும்
ரணசுத்த வீரர் பாலும்
அடர்கே தனத்திலுஞ் சுயம்வரந் தன்னிலு
மருந்துளசி வில்வத் திலு
மலர்தரு கடப்பமலர் தனிலுமிர தத்திலு
மதிகுண மான ரூப
மடவா ரிடத்திலுங் குடிகொண்டு திருமாது
மாறா திருப்ப ளன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௫)

மூதேவி வாழிடங்கள்.

சோரமங் கையர்கணிச முரையார்கள் வாயினிற்
சூதகப் பெண்க ணிழலில்
சூளையிற் சூழ்தனு று புகையிற் களைபாஞ்
சுடுபுகையி னீசர் நிழலில்
காரிரவி லரசுநிழ லிற்கடா நிழலினொடு
கருகிய விளக்கு நிழலில்
காமுகரி னிஷ்டையில் லாதவர் முகத்திற்
கடுஞ்சினத் தோர் சபையினில்
ஈரமில் லாக்களர் நிலத்தினி லிராத்தயிரி
விழியுமது பானர் பாலி
லிலைவேல் விளாநிழலி னிதமழுக் கடைமனையி
லேனநா யசகரத் தூள்
வாரிய முறத்தூள் பெருக்குதூண் மூதேவி
மாறு திருப்ப ளென்பார்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (நடசு)

திருத்தினுந் திருந்தாமை.

கட்டிபெரு விட்டுச் செழுந்தேனை வார்க்கினுங்
காஞ்சிரங் கைப்பு விடுமோ
கழுதையைக் கட்டிவைத் தோமம் வளர்க்கினுங்
கதிபெறுங் குதிரை யாமோ
குட்டியா வுக்கமு தளித்தே வளர்க்கினுங்
கொடுவிட மலாது தருமோ
குக்கனெடு வாலுக்கு மட்டையைக் கட்டினுங்
கோணு மலே நிமிருமோ
ஒட்டியே குறுணிமை யிட்டாலு நயமிலா
யோனிகண் ணாகி விடுமோ

வுலவுகன கர்ப்பூர வாடைபல கூட்டினு
முள்ளியின் குணமாறு மோ
மட்டிகட் காயிரம் புத்திசொன் னுலுமதின்
மார்க்கமரி யாதை வருமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௭)

குறிப்பறிதல்.

மனதிற் கடும்பகை முகத்தினு லறியலா
மாநிலப் பூடுக ளெலாம்
மழையினு லறியலா நல்லார்பொ லார்தமை
மக்களா லறிய லாகும்
கனமருவு சூரரைச் சமரினு லறியலாங்
கற்றவொரு வித்துவா னைக்
கல்விப்ர சங்கத்தி னுலறிய லாங்குணங்
களைநடையி னுலறிய லாம்
தனதக மடுத்தது பளிங்கினு லறியலாஞ்
சாதிசொல் லாலறிய லாந்
தருநீதி கேள்வியா லறியலாம் பிணிகளைத்
தாதுக்க ளாலறிய லாம்
வனசவிக சிதவதன பரிபூர ணனந்த
வாலவடி வான வேலா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬அ)

குணமாறமை.

குணமிலாத் துஷ்டமிரு கங்களையு நயகுணங்
கொண்டிட் படுத்தி விடலாங்
கொடியபல விடநோய்க ளியாவுமௌ ஷதமது
கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம்

உணர்விலாப் பிரமராட் சசிமுதற் பேய்களை
யுகந்துகூத் தாட்டி விடலா
முபாயத்தி னுற்பெரும் பறவைக்கு நற்புத்தி
யுண்டாக்க லாமுயிர் பெறப்
பிணமதை யெழுப்பலா மக்கினி சுடாமற்
பெரும்புன லெனச் செய்யலாம்
பிணியையு மகற்றலாங் காலதூ துவரையும்
பின்புவரு கென்று சொலலாம்
மணலையுங் கயிறுத் திரிக்கலாங் கயவர்குண
மட்டுந் திருப்ப வசமோ
மயின்மேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூக)

இத்தீக்குணத்தோ ரிவ்விலங்குபோல்வரெனல்.

தான்பிடித் ததுபிடிப் பென்றுமே லவர்புத்தி
தள்ளிச்செய் வோர் குரங்கு
சபையிற் குறிப்பறிய மாட்டாம னின்றவர்
தாம்பய னிலாத மரமாம்
வீம்பினு லெளியவரை யெதிர்பண்ணி நிற்குமொரு
வெறியர்குரை ஞமலி யாவார்
மிகநாடி வருவோர் முகம்பார்த் திடாலோபர்
மேன்மையில் லாத கழுதை
சோம்பலொடு பெரியோர் சபைக்குட் படுத்திடுந்
தூங்கலே சண்டிக் கடா
சூதுட னடுத்தோர்க் கிடுக்கணே செய்திடுந்
துஷ்டனே கொட்டு தேளாம்
மாம்பழந் தனைவேண்டி யந்நாளி லீசனை
வலமாக வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சഠ)

அற்பர்வாழ்வால் குணம் வேறுபடுதல்.

அற்பர்க்கு வாழ்வுசற் றதிகமா னால்விழிக்
கியாவருரு வுந்தோன் றிடா
தண்டிநின் றேநல்ல வார்த்தைக ளுரைத்தாலு
மவர்செவிக் கேறி டாது
முற்பக்ஷ மானபேர் வருகினும் வாருமென
மொழியவும் வாய் வராது
மோதியே வாதப் பிடிப்புவந் ததுபோல
முன்காலை யகல வைப்பார்
விற்பன மிகுத்தபெரி யோர்செய்தி சொன்னாலும்
வெடுவெடுத் தேசி நிற்பார்
விருதா மகத்துவப் பேயது சவுக்கடி
விழும்போது தீரு மென்பார்
மற்புயந் தனினீப மாலையணி லோலனே
மார்பனே வடிவேலவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சக)

இத்தீங்குளோ ரிக்கோள்போல்வரெனல்.

அன்னைதந் தையர்புத்தி கேளாத பிள்ளையோ
வஷ்டமச் சனியாகு வா
னஞ்சாம லெதிர்பேசி நிற்குமனை யாள்வாக்
கிலங்கார கச்சன்ம மாம்
தன்னமிஞ் சிச்சொன்ன வார்த்தைகே ளாவடிமை
சந்திராஷ் டகமென்ன லாந்
தன்பங்கு தாவென்று சபையேறு தம்பியோ
சார்ந்தசன் மச்சூரி யன்
நன்னயமி லாதவஞ் சனைசெய்த தமையன்முன்
றுமிடத் தில்வியா ழம்

நாடோறும் விரோதமிடு கொண்டோன் கொடுத்துளோன்
ராகுகே துக்க ளெனலாம்
மன்னயனை யன்றுசிறை தனிலிட்டு நம்பற்கு
மந்திர முரைத்த குருவே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சஉ)

நல்வினைஞ் சேர்பயன்.

சந்தன விருக்ஷத்தை யண்டிநிற் கின்றபல
தருவுமவ் வாசனை தருந்
தங்கமக மேருவை யடுத்திடுங் காக்கையுஞ்
சாயல்பொன் மயமே தரும்
பந்தமிகு பாலுடன் விளாவிய தணீரெலாம்
பால்போ னிறங் கொடுக்கும்
படிகமணி கட்குளே நிற்கின்ற வடமுமப்
படியே குணங்கொடுக் கும்
அந்தமிகு மாகதக் கல்லைத் தரித்திடி
லடுத்ததும் பசுமை யாகு
மானபெரி யோர்களொடு சகவாச மதுசெயி
லவர்கள்குணம் வருமென்பர் காண்
மந்தா நெடுங்கிரியின் முன்கடல் கடைந்தவரி
மருகமெய்ஞ் ஞான முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சங)

வலியோரையு மூழ்விடாமை.

அன்றுமுடி சூடவ திருக்காகு ராமன்மு
னருங்கா டுறைந்த தென்ன
வண்டரெல் லாமமிர்த முண்டிடப் பரமனுக்
காலம் லபித்த தென்ன

வென்றிவரு தேவர்சிறை மீட்டநீ களவில்வே
டிச்சியைச் சேர்ந்த தென்ன
மேதினி படைக்குமய னுக்கொரு சிரம்போகி
வெஞ்சிறையி லுற்ற தென்ன
என்றுமொரு பொய்சொலா மன்னவன் விலைபோன
தென்னகாண் வல்லமையி னு
லெண்ணத்தி னுலொன்றும் வாராது பரமசிவ
னெத்தனப் படிமுடியு மாம்
மன்றுதனி னடனமிடு கங்கா தரன்பெற்ற
வரபுத்ர வடிவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சச)

பெரியோர் வாக்கியபரிபாலனஞ் செய்தோர்.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தவன்
றசாத குமார ராமன்
றமையனருள் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தோர்
தருமனுக் கிளைய நால்வர்
சிந்தையி லுணர்ந்துகுரு வாக்யபரி பாலனஞ்
செய்தவ னரிச்சந் திரன்
றேகியென் றோர்க்கிலை யெனுவாக்ய பாலனஞ்
செய்தவன் றான சன்னன்
நிந்தைதவிர் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தவ
னீள்பெல மிகுத்த வநுமா
நிறையுடன் பத்தாவின் வாக்யபரி பாலன
நிலத்திலை ளாகினி செய்தாள்
மந்தைவழி கோயில்குள முங்குலவு தும்பிமுகன்
மகிழ்தா வுகந்த துணைவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சரு)

முயற்சியின்மிக்க தூழெனல்.

வங்காள மேறுகினும் வாருகோ லொருகாசு
மட்டன்றி யதிக மாமோ
வானேறி யுயரப் பறந்தாலு மூர்க்குருவி
வண்ணப் பருந்தாகு மோ
கங்கா சலந்தன்னின் மூழ்கினும் பேய்ச்சுரைக்
காய்நல்ல சுரையாகுமோ
கடலுக்கு ளுழியை யமுக்கியே மொண்டிடிற்
காணுமோ நாழி தான்
ஐங்காத மோடினுந் தன்வினைக டன்னொடே
யடையாம னீங்கி விடுமோ
வாரிடஞ் சென்றாலும் வெகுதொலைகள் சுற்றினு
மமைத்தபடி யன்றி வருமோ
மங்காத செந்தமிழ்க் கொண்டுநக் கீரர்க்கு
வந்ததுயர் தீர்த்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௩௬)

இடும்பாலழிவு.

சூரபத் மன்பெலமு மிராவணன் றீரமுந்
துடுக்கான சஞ்சன் வலியுந்
துடியான விரணியன் வரப்ரசா தங்களுந்
தொலையாத வாலி திடமும்
பாரமிகு துரியோத னதிநூற் றுவரது
பராக்கிரம மது கைடவர்
பாரிப்பு மாபெலித னுண்மையுஞ் சோமுகன்
பாங்கிலுறு வல்லமைகளும்
ஏரணவு கீசகன் கனதையுந் திரிபுர
ரெண்ணமுந் தக்க னெழிலு

மிவர்களது சம்பத்து நின்றவோ வவரவ
ரிடும்பா லழிந்த வன்றோ
மாரனைக் கண்ணு லெரித்தருள் சிவன்றந்த
வரபுத்ர வடி வேலவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சஎ)

நட்புநிலை.

மாமதியின் முயலான ததுதேய் வுழித்தேயுந்து
வளருமப் போது வளரும்
வாவிதனி லாம்பல்கொட் டிகதளனி னீர்வற்றின்
வற்றிடும் பெருகி லுயரும்
பூமருவு புதல்பூடு கோடையிற் றீய்ந்திடும்
பொங்குகா லந் தழைக்கும்
புண்டரிக மிரவிபோ மளவிற் குவிந்திடும்
போதுதய மாகின் மலரும்
தேமுடலி லைக்கிலுயிர் கூட்வு மிளைக்குமது
தேறிலுயி ருஞ்சிறக் குஞ்
சேர்ந்தோர்க் கிடுக்கணது வந்தாலு நல்லோர்
சிநேகமப் படியாகு மே
வாமனசொ ரூபமத யானைமுக னுக்கிளைய
வாலகுரு பரவேல வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சஅ)

கைப்பலனமவை.

பருவத்தி லேபெற்ற சேயும் புரட்டாசி
பாதிசம் பாநடுகை யும்
பலமினிய வாடிதனி லானைவால் போலவே
பயிர்கொண்டு வரு கரும்பும்

கருணையொடு மிக்கநா ணயமுளோர் கையினிற்
கடனிட்டு வைத்த முதலுங்
காலமது நேரிற் றனக்குறுதி யாகமுன்
கற்றுணர்ந் திடு கல்வியும்
விருதாச ரைக்கண்டு பழகிய சிநேகமும்
விவேவிகட் குபகார மாம்
வீணல்ல விவையெலாங் கைப்பலன தாகவபி
விர்த்தியாய் வருமென்பர் காண்
மருவுலா வியநீப மாலையுந் தண்டாளை
மாலையும் புனை மார்பனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௪௯)

சமயத்துக் குதவாதவை.

கல்லாது புத்தகந் தனிலெழுதி வீட்டினிற்
கட்டிவைத் திடு வித்தையுங்
காலங்க ளுக்குதவ வேண்டுமென் றன்னியன்
கையிற் கொடுத்த பொருளும்
இள்ளாளை நீங்கியே பிறர்பாரி சதமென்
றிருக்கின்ற குடி வாழ்க்கையு
மேறுமா றுகவே தேசாந் தரம்போ
யிருக்கின்ற பிள்ளை வாழ்வும்
சொல்லான தொன்றுமவர் மனமான தொன்றுமாச்
சொல்லுவஞ் சகர் நேசமுஞ்
சுகியமா யுண்டென் றிருப்பதெல் லாந்தருண
துரிதத்தி லுதவாது காண்
வல்லான கொங்கைமட மாதுதெய் வானைகுற
வள்ளிபங் காள நேயா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௫0)

திரும்பமாட்டாதவை.

ஆடரவின் வாயினி லகப்பட்ட தவளையு
மானைவா யிற் கரும்பு
மரிதான கப்பலிற் பாய்மரக் காற்றினி
லகப்பட்டு மெலி காக்கையும்
நாடரிய வேதாரை வார்த்துக் கொடுத்தது
நமன்கைக்கு ளான வுயிரும்
நலமாக வேயணை கடந்திட்ட வெள்ளமு
நாய்வேட்டை பட்ட முசலும்
தேடியுண் பார்கைக்கு ளானபல வுடைமையுந்
தீவாதை யான மனையுந்
திரள்கொடுங் கோலரசர் கைக்கேறு பொருளுந்
திரும்பிவா ராவென்பர் காண்
மாடமிசை யன்னக் கொடித்திரள்கொள் சோணாடு
வாழவந் திடுமுதல் வனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ருக)

இதினுமிது நன்றென்பவை.

கடுகடுத் தாயிரஞ் செய்குவதி லின்சொலாற்
களிகொண் டழைத்த னன்று
கனவேள்வி யாயிரஞ் செய்வதிற் பொய்யுரை
கருத்தொடு சொலாமை னன்று
வெடுவெடுக் கின்றதோ ரவிவேகி யுறவினில்
விவேகியொடு பகைமை நன்று
வெகுமதிக ளாயிரஞ் செய்வதி னரைக்காசு
வேளைகண் டுதவ னன்று
சடுதியிற் பக்குவஞ் சொல்லுங் கொடைக்கிங்கு
சற்றுமில்லை யென்ன னன்று

சம்பத் துடன்பிணியின் மெலிகுவதி னேபற்ற
தாரித்தி ரியநன்று காண்
மடுவினிற் கரியோல மென்னவந் தருள்செய்த
மான்மருக னை முதல்வா
மயிமேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ருஉ)

பலகூடினு மொன்றற்கீடாகாதவை.

தாரகைக ளொருகோடி வானத் திருக்கினுஞ்
சந்திரற் கீடாகு மோ
தாருவிற் கொடிதொனிகள் பலகூடி னுமொரு
தம்பட்ட வோசை யாமோ
கோரமிகு பன்றியின் குட்டிபல கூடினொரு
குஞ்சரக் கன்றாகு மோ
கொட்டிமலர் வாவியிற் பலகூடி னுமொரு
கோகனத மல ராகுமோ
பாரமிகு மாமலைகள் பலகூடி னுமொரு
பைம்பொன்மக மேரு வாமோ
பலனிலாப் பிள்ளைக ளனேகம் பிறந்தும்விற்
பனனொருவ னுக்கு நிகரோ
வாரணக் கொடியொரு கரத்திற் பிடித்தொன்றில்
வடிவே லணிந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ருங)

அருமை யறிதல்.

மணமாலை யருமையைப் புனைபவர்க ளேயறிவர்
மட்டிக் குரங் கறியுமோ
மக்களுடை யருமையைப் பெற்றவர்க ளேயறிவர்
மலடிதா னறிவ துண்டோ

கணவருடை யருமையைக் கற்பான மாதறிவள்
கணிகையா னவ ளறிவளோ
கருதுமொரு சந்தியின் பாண்டமென் பதைவருங்
களவான நாயறியு மோ
குணமான கிளியருமை தனைவளர்த் தவரறிவர்
கொடியபூ னையு மறியுமோ
குலவுபெரி யோரருமை நல்லோர்க ளேயறிவர்
கொடுமூடர் தாமறிவ ரோ
மணவாள நீயென்று குறவள்ளி பின்றொடர
வனமூடு தழுவு மழகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (நச)

தீச்சார்பாற் பயன்படாதவை.

மடுவினிற் கஞ்சமல ருண்டொருவ ரணுகாமல்
வன்முதலை யங்கிருக் கும்
மலையினிற் றேனுண்டு சென்றொருவர் கிட்டாமன்
மருவியதில் வண்டிருக் கும்
நெடுமைதிகழ் தாழைமல ருண்டொருவ ரணுகாம
நீங்காத முள்ளிருக் கும்
நீடுபல சந்தன விருக்ஷமுண் டணுகாது
நீளரவு சூழ்ந்திருக் கும்
குடிமல்கி வாழ்கின்ற வீட்டினிற் செல்லாது
குரைநாய்க ளங்கிருக் கும்
கொடுக்குந்தி யாகியுண் டிடையூறு பேசுங்
கொடும்பாவி யுண்டு கண்டாய்
வடுவையுங் கடுவையும் பொருவுமிரு கண்ணிகுற
வள்ளிக் குகந்த கணவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (நரு)

கணிகையரிழிவு.

பூவில்வே சிகள்வீடு சந்தைப் பெரும்பேட்டை
புனைமலர் படுக்கை வீடு
பொன்வாசல் கட்டில்பொது வம்பல முடுத்ததுகில்
பொருவில்சூ தாடு சாலை
மேவலா கியகொங்கை கையாடு திரள்பந்து
விழிமனங் கவர்தூண்டி லாம்
மிக்கமொழி நீர்மே லெழுத்ததிக மோகமொரு
மின்னலிரு தொடைசர்ப்ப மாம்
ஆவலா கிபவல்கு லோதண்டம் வாங்குமிட
மதிகபட மாமனது கல்
லமிர்தவா யிதழ்சித்ர சாலையெச் சிற்குழி
யவர்க்காசை வைக்க லாமோ
மாவடிவு கொண்டே யொளித்தவொரு சூரனை
வதைத்தவடி வேலா யுதா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ருசு)

கலிகாலக் கொடுமை.

தாய்புத்தி சொன்னன் மறுத்திடுங் காலமுயர்
தந்தையைச் சீறு காலஞ்
சற்குருவை நிந்தைசெய் காலமெய்க் கடவுளைச்
சற்றுமெண் ணாத காலம்
பேய்தெய்வ மென்றுப சரித்திடுங் காலம்
புரட்டருக் கேற்ற காலம்
பெண்டாட்டி வையினுங் கேட்கின்ற காலநற்
பெரியர்சொல்கொ ளாத காலம்
தேய்வுடன் பெரியவன் சிறுமையுறு காலமிகு
சிறியவன் பெருகு காலஞ்

செருவில்விட் டோடினோர் வரிசைபெறு காலம்வசை
செப்புவோர்க் குதவு காலம்
வாய்மதம் பேசிவிடு மனியாய காரர்க்கு
வாய்த்தகலி கால மையா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ருஎ)

அவரவர்க்குரியவை.

கல்வியொடு கனமுறச் சபையின்மேல் வட்டமாக்
காணவைப் போன் பிதாவாங்
கற்றுணர்ந் தேதனது புகழாற் பிதாவைப்ர
காசஞ்செய் வோன் புத்திரன்
செல்வமிகு கணவனே தெய்வமென் றனுதினஞ்
சிந்தைசெய் பவண்மனைவி யாஞ்
சினேகிதன் போலவே யன்புவைத் துண்மைமொழி
செப்புமவ னேசோத ரன்
தொள்வள மிருந்தநூற் கரைதெரிந் துறுதிமொழி
சொல்லுமவ னேகுரவ னுஞ்
சொன்னநெறி தவறாமல் வழிபாடு செய்துவரு
துய்யனே யினிய சீஷன்
வல்விரக மிஞ்சுசுர குஞ்சரி யுடன்குறவர்
வஞ்சியை மணந்த கணவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (ருஅ)

சிறுமையிற் பெருமை.

சேற்றிற் பிறந்திடுங் கமலமலர் கடவுளது
திருமுடியின் மேலிருக் குந்
திகழ்சிப்பி யுடலிற் சனித்தமுத் தாசாது
தேகத்தின் மேலிருக் கும்.

போற்றியிடு பூச்சியின் வாயினூல் பட்டென்று
    பூசைக்கு நேச மாகும்
புசலரிய வண்டெச்சி லானதேன் றேவர்கொள்
    புனிதவபி டேக மாகும்
சாற்றிய புலாலொடு பிறந்தகோ ரோசனை
    சவாதுபுழு கனைவர்க்கு மாஞ்
சாதியீ னத்திற் பிறக்கினுங் கற்றோர்கள்
    சபையின்மேல் வட்ட மன்றோ
மாற்றிச் சுரத்தினை விபூதியா லுடல்குளிர
    வைத்தமெய்ஞ் ஞான முதலே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (ருக)

செயத்தகாதவை.

தானு சரித்துவரு தெய்வமிது வென்றுபொய்ச்
    சத்தியஞ் செயில்வி டாது
தன்வீட்டி லேற்றிய விளக்கென்று முத்தந்
    தனைக்கொடுத் தாலது சுடும்
ஆனாலு மேலவர்கண் மெத்தவுந் தனதென்
    றடாதது செயிற் கெடுதியா
மானைதான் மெத்தப் பழக்கமா னாலுஞ்செ
    யாதுசெய் தாற்கொன் றிடும்
தீனை தினிதென்று மீதூண் விரும்பினாற்
    றேகபீ டைகளே தருஞ்
செகராசர் சனுவென்ன வேலாத காரியஞ்
    செய்தான் மனம்பொறார் காண்
வானாடு புகழுமொரு சோணாடு தழையவிவண்
    வந்தவ தரித்த முதலே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
    மலைமேவு குமரேச னே. (சூ0)

நடுவுநிலைமை.

வந்தவிவ காரத்தி லினியபரி தானங்கள்
வருமென்று நேச ரென்றும்
வன்பகைஞ ரென்றுமய லோரென்று மிக்கதன
வானென்று மேழை யென்றும்
இந்தவகை யைக்குறித் தொருபக்ஷ பாதமோ
ரெள்ளள வுரைத்தி டாம
லெண்ணமுட னேலிகித புத்தியொடு சாக்ஷிக்கு
மேற்கச்ச பாச மதமாம்
முந்தவிரு தலையுஞ் சமன்செய்த கோல்போன்
மொழிந்திடிற் றர்மமது காண்
முனிவீம னுடல்பாதி மிருகந் தனக்கென்று
முன்றருமர் சொன்ன தலைவா
மைந்தனென வன்றுமை முலைப்பால் கொடுத்திட
வளர்ந்தருள் குழந்தை வடிவே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௧)

பக்ஷபாதம்.

ஓரவிவ காரமா வந்தவர் முகம்பார்த்
துரைப்போர் மலைக்குரங் கா
முயர்வெள் ளெருக்குடன் முளைத்துவிடு மவரில்ல
முறையுமூர் பாழ்நத்த மாம்
தாரணியி லிவர்கள்கிளை நெல்லியிலை போலுகுஞ்
சமானமா வெழுபிறப் புஞ்
சந்ததியி லாதுழல்வ ரவர்முகத் தினின்மூத்த
தையலே குடியிருப் பாள்
பாரமிவ ரென்றுபுவி மங்கையு நடுங்குவாள்
பழித்ததுர் மரண மாவார்

பகர்முடிவி லேரவுர வாதிநர கத்தனு
பவிப்பரெப் போது மென்பார்
வாரமுட னருணகிரி நாதருக் கனுபூதி
வைத்தெழுதி யருள் குருபரா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூஉ)

ஒன்றிலாமையாற் சிறவாதவை.

கொங்கையில் லாதவட் கெத்தனைப் பணியுடைமை
கூடினும் பெண்மை யில்லை
கூறுநிறை கல்வியில் லாமலெத் தனைகவிதை
கூறினும் புலமை யில்லை
சங்கையில் லாதவர்க் கெத்தனை விவேகந்
தரிக்கினுங் கனதை யில்லை
சட்சுவை பதார்த்தவகை யுற்றாலு நெய்யிலாச்
சாதமுந் திர்த்தி யில்லை
பங்கய மிலாமலெத் தனைமலர்கள் வாவியிற்
பாரித்து மேன்மை யில்லை
பத்தியில் லாமல்வெகு நியமமா யர்ச்சனைகள்
பண்ணினும் பூசை யில்லை
மங்கைய ரிலாமனைக் கெத்தனை யருஞ்செல்வம்
வரினுமில் வாழ்க்கை யில்லை
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூங)

அளவுபடாதவை.

வாரியா ழத்தையும் புனலெறியு மலைகளையு
மானிடர்கள் சனனத்தை யும்
மன்னவர்க ளினைவையும் புருஷர்யோ கங்களையும்
வானினுயர் நீளத்தை யும்

பாரிலெழு மண்ணையும் பலபிரா ணிகளையும்
படியாண்ட மன்னவரை யும்
பருப்பதத் தின்னிறையு மீசரச் செயலையும்
பனிமாரி பொழிதுளியை யும்
சீரிய தமிழ்ப்புலவர் வாக்கிலெழு கவியையுஞ்
சித்தர்தம துள்ளத்தை யுந்
தெரிவையர்கள் சிந்தையையு மிவ்வள வெனும்படி
தெரிந்தள விடக்கூடு மோ
வாரிச மடந்தைகுடி கொண்டநெடு மாலுக்கு
மருகனென வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௪)

பிறர்மனை நயத்தல்.

தந்தார மன்றிப் பரதார மேனினைவு
தனைவைத்த காமுகர்க் குத்
தயையில்லை நிசமில்லை வெட்கமில்லை சமரினிற்
றைரியஞ் சற்று மில்லை
அந்தர மில்லைதொடர் முறையில்லை நிலையில்லை
யறிவில்லை மரபு மில்லை
யறமில்லை நிதியில்லை யிரவினிற் றனிவழிக்
கச்சமோ மனதி லில்லை
நந்தாத சனமில்லை யினமில்லை யெவருக்கு
நட்பில்லை கனதை யில்லை
நயமில்லை யிளமைதனில் வலிமையிலை முத்திபெறு
ஞானமிலை யென்பர் கண்டாய்
மந்தார பரிமள சுகந்தாதி புனையுமணி
மார்பனே யருளாள னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௫)

மானம் விடாமை.

கனபார மேறிற் பிளந்திடுவ தன்றியே
கற்றூண் வளைந் திடாது
கருதலர்க ளாலுடைந் தாலுமுயி ரளவிலே
கனசூர னமரின் முறியான்
தினமோ ரிடுக்கண்வந் துற்றாலும் வேங்கைதோல்
சிவனள விற்கொ டாது
திரமான பெரியோர் சரீரங்கள் போகினுஞ்
செப்புமுறை தவறி டார்கள்
வனமேறு கவரிமா வுயிர்போகு மளவுந்தன்
மயிரினொன் றுங்கொ டாது
வாராத வாபத்து வருகினுங் கற்புடைய
மாதுநிறை தவறி நடவாள்
மனதார வுனதடைக் கலமென்ற கீரற்கு
வன்சிறை தவிர்த்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௬)

திருவருட் சிறப்பு.

திருமகள் கடாக்ஷமுண் டானவெல வர்க்குஞ்
சிறப்புண்டு கனதை யுண்டு
சென்றவழி யெல்லாம் பெரும்பாதை யாய்விடுஞ்
செல்லாத வார்த்தை செல்லும்
பொருவொரு துரும்புமரி யாதையாஞ் செல்வமோ
புகல்பெருக் காறு போலாம்
புவியின்முன் கண்டுமதி யாதபேர் பழகினவர்
போலவே நேச மாவார்
பெருமையொடு சாதியி லுயர்ச்சிதரு மனுதினம்
பேருப்ப திஷ்டை யுண்டாம்

பிரியமொடு பகையாளி கூடவுற வாகுவான்
பேச்சினிற் பிழைவரா து
வருமென நினைத்தபொருள் கைகூடி வருமதிக
வல்லமைகண் மிகவு முண்டாம்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூஎ)

நட்புநிலை.

கதிரவ னுதிப்பதெங் கேநளின மெங்கே
களித்துள மலர்ந்த தென்ன
கார்மேக மெங்கே பசுந்தோகை யெங்கே
கருத்தினட் பான தென்ன
மதியமெங் கேபெருங் குமுதமெங் கேமுக
மலர்ந்துமகிழ் கொண்ட தென்ன
வல்லிரவு விடிவதெங் கேகோழி யெங்கே
மகிழ்ந்துகூ விடுத லென்ன
நிதிபரச ரெங்கே யிருந்தா லுமவர்களொடு
நேசமொன் றாயிருக்கு
நீதிமிகு நல்லோர்க ளெங்கிருந் தாலுமவர்
நிறைபக்ஷ மறவார்கள் காண்
மதிலுடன் கோபுரமும் வாவியும் புடைசூழ
மருவுசோ ணாட்டதிப னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூஅ)

காலமறிதல்.

காகம் பகற்காலம் வென்றிடுங் கூகையைக்
கனகமுடி யரசர் தாமுங்
கருதசப காலமது கண்டந்த வேளையிற்
காரிய முடித்து விடுவார்

மேகமுங் கார்கால மதுகண்டு பயிர்விளைய
மேன்மேலு மாரி பொழியும்
மிக்கான வறிவுளோர் வருதருண காலத்தின்
மிடியாள ருக்குதவு வார்
நாகரிக முறுகுயில் வசந்தகா லத்திலே
நலமென் றுகந்து கூவு
நல்லோர் குறித்ததைப் பதறும லந்தந்த
நாளையின் முடிப்பர் கண்டாய்
வாகனைய காலைகன மாலைபுல் லெனுமுலக
வாடிக்கை நிசமல்ல வோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூகூ)

இடனறிதல்.

தரையதனி லோடுதேர் நீள்கடலி லோடுமோ
சலதிமிசை யோடு கப்பல்
தரைமீதி லோடுமோ தண்ணீரி லுறுமுதலை
தன்முனே கரிநிற்கு மோ
விரைமலர் முடிப்பரமர் வேணியா விணைவெல்ல
மிகுகருட னலாகு மோ
வேங்கைக ளிருக்கின்ற காடுதனி லஞ்சாமல்
வேறொருவர் செல்ல வசமோ
துரைகளைப் பெரியோரை யண்டிவாழ் வோர்தமைத்
துஷ்டர்பகை யென்ன செய்யுந்
துணைகண்டு சேரிட மறிந்துசே ரென்றௌவை
சொன்னகதை பொய்யல்ல வே
வரையூது மாயனை யடுத்தலாற் பஞ்சவர்கள்
வன்போர் செயித்த தன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எ0)

யாக்கை நிலையாமை.

மனுநன்மாந் தாதாமு னவர்க ளெல்லாரு
 மண்மே லிருந்து வாழ்ந்து
மடியா திருந்தபே ரில்லையவர் தேடியதை
 வாரிவைத் தவரு மில்லை
பனியதனை நம்பியே யேர்பூட்டு கதையெனப்
 பாழான வுடலை நம்பிப்
பார்மீதி லின்னம்வெகு நாளிருப் போமென்று
 பல்கோடி நினைவை யெண்ணி
அனிதமாய் விருதாவின் மாய்வதே யல்லாம
 லன்பாக நின் பதத்தை
யர்ச்சித்து முத்திபெறல் வேண்டுமென் றெண்ணார்க
 ளாசைவலை யிற்சுழலு வார்
வனிதையர்கள் காம விகாரமே பகையாகு
 மற்றுமொரு பகைமை யுண்டோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
 மலைமேவு குமரேச னே. (எக)

வேட்டகத் திகழ்ச்சி.

வேட்டகந் தன்னிலே மருகன்வந் திடுமளவின்
 மேன்மேலு முபசரித்து
விருந்துகள் சமைத்துநெய் பாறயிர் பதார்த்தவகை
 வேண்டுவ வெலாமமைப் பார்
ஊட்டமிகு வர்க்கவகை செய்திடுவர் தைலமிட்
 டுறுதியாய் முழுகுவிப் பா
ரோயாது தின்னவே பாக்கிலை கொடுத்திடுவ
 ருற்றநா ளொலாகி லோ
நாட்டமொரு படியிரங் குவதுபோன் மரியாதை
 நாளுக்கு நாள்குறைவு றும்

நகைசெய்வர் மைத்துனர்க ளனுவல்பார் போவென்று
நாணுமன் மாமி சொல்வாள்
வாட்டமனை யாளொரு துரும்பாய் மதிப்பளவன்
மட்டியினு மட்டி யன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௭௨)

செல்வ நிலையாமை.

ஓடமிடு மிடமது மணற்சுடுஞ் சுடுமிடமு
மோடமிக வேநடக்கு
முற்றநீ தா ராற்றின்மடு மேடாகு மேடெலா
முறுபுனல்கொண் மடுவாயி டும்
நாடுகா டாகுமுயர் காடுநா டாகிவிடு
நவில்சகடு மேல் கீழதாய்
நடையூறு சந்தைடல கூடுமூட னேகலையு
நன்னிலவு மிருளாய் விடும்
நீடுபகல் போயபின் பிரவாகு மிரவுபோய்
நிறைபகற் போதாய் விடும்
நிதியோர் மிடித்திடுவர் மிடியோர் செழித்திடுவர்
நிசமல்ல வாழ்வு கண்டாய்
மாடுமனை பாரிசன மக்கணிதி பூஷணமு
மருவுகன வாகு மன்றோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௭௩)

பிறந்தார் பெறுபேறு.

சடமொன் றெடுத்தாற் புவிக்குநல் லவனென்று
தன்பேர் விளங்க வேண்டுஞ்
சதிருடனி தல்லாது மெய்ஞ்ஞானி யென்றவ
தரிக்கவே வேண்டு மல்லால்

திடமினிய ரணசூர வீரனிவ னென்னவே
திசைமெச்ச வேண்டு மல்லால்
தேகியென வருபவர்க் கில்லையென் னுமலே
செய்யவே வேண்டு மல்லால்
அடைவுடன் பலகல்வி யாராய்ந்து வித்துவா
னாகவே வேண்டு மல்லா
லறிவான துரைமக்க ளாகவர வேண்டுமிவ
ரதிகபூ பால ரையா
வடகுவடு கிடுகிடென வெழுகடலு மலையெறிய
மணியுரகன் முடிக ளொரிய
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எச)

வேசை நிந்தை.

தேடித்தம் வீட்டிற் பணக்காரர் வந்திடிற்
றேகசீ வன்போலவே
சினேகித்த வும்மையொரு பொழுதுகா ணவிடிற்
செல்லுறு தன்ன மென்றே
கூடிச் சுகிப்பமென் னாசையுன் மேலென்று
கூசாம லாணை யிடுவார்
கொங்கையை வெடிக்கப் பிடிக்கக் கொடுத்திதழ்
கொடுப்பர்சும் பன முகப்பர்
வேடிக்கை பேசியே கைமுதல் பறித்தபின்
வேறுபட நிந்தை செய்து
விடவிடப் பேசுவார் சாய்கலக மூட்டியே
விட்டுத் துரத்தி விடுவார்
வாடிக்கை யாயிந்த வண்டப் பரத்தையர்
மயக்கத்தை நம்ப லாமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எரு)

இதற்கிது உறுதியெனல்.

கைக்குறுதி வேல்வின் மனைக்குறுதி மனையாள்
கவிக்குறுதி பொருளடக் கங்
கன்னியர் தமக்குறுதி கற்புடைமை சொற்குறுதி
கண்டிடிற் சத்ய வசனம்
மெய்க்குறுதி முன்பின் சபைக்குறுதி வித்வசனம்
வேசையர்க் குறுதி தேடல்
விரகருக் குறுதிபெண் மூடப்பினுக் குறுதியூண்
வீரருக் குறுதி தீரம்
செய்க்குறுதி நீரரும் பார்க்குறுதி செங்கோல்
செழும்படைக் குறுதி வேழஞ்
செல்வந் தனக்குறுதி பிள்ளைகண கர்க்குறுதி
சேர்ந்திடுஞ் சர்ச்சனர்க ளாம்
மைக்குறுதி யாகிய விழிக்குற மடந்தைசுர
மங்கைமரு வுந்தலைவ னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எசு)

வறுமையிற் சிறுமை.

வறுமைதான் வந்திடிற் றப்பழுது சொல்லுவாண்
மனையாட்டி சற்று மெண்ணாள்
வாக்கிற் பிறக்கின்ற சொல்லெலாம் பொல்லாத
வசனமாய் வந்து விளையும்
சிறுமையொடு தொலையா விசாரமே யல்லாது
சிந்தையிற் றைரிய மில்லை
செய்யசபை தன்னிலே சென்றுவர வெட்கமாஞ்
செல்வரைக் காணி னாணும்
உறுதிபெறு வீரமுங் குன்றிடும் விருந்துவரி
லுயிருடன் செத்த பிணமா

முலகம் பழித்திடும்பெருமையோர் முன்புசென்
றொருவரொடு செய்தி சொன்னல்
மறுவசன முஞ்சொலார் துன்பினிற் றுன்பமிது
வந்தணுகி டாதருளு வாய்
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எஎ)

தீச்சார்பா னன்மையிழப்பு.

ஆனைதண் ணீரினிழல் பார்த்திடத் தவளைசென்
றங்கே கலக்கி யுலவு
மாயிரம் பேர்கூடி வீடுகட் டிடிலேத
மறைகுறளு முட்டனே வரும்
ஏனைநற் பெரியோர்கள் போசனஞ் செயுமளவி
லீக்கிடந் திசைகெட தாம்
இன்பமிகு பசுவிலே கன்றுசென் றூட்டுதற்
கினியகோ னதுதடுக் கும்
சேனைமன் னவரென்ன கருமநிய மிக்கினுஞ்
சிறியோர்க ளாற் குறைபடுஞ்
சிங்கத்தை யும்பெரிய ருஷபத்தை யும்பகைமை
செய்ததொரு நரியல்ல வோ
மானையுந் திகழ்தெய்வ யானையுந் தழுவுமணி
மார்பனே யருளா ளனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எஅ)

இடையூறுற்றும் பயன்படுபவை.

ஆறுதண் ணீர்வற்றி விட்டாலு மூற்றுநீ
ரமுதபா னங்கொடுக்கு
மாதவனை யொருபாதி கட்செவி மறைத்தாலு
மப்போது முதவிசெய் வன்

கூறுமதி தேய்பிறைய தாகவே குறையினுங்
குவலயத் திருள் சிதைக்குங்
கொல்லைதான் சாவிபோய் விட்டாலு மங்குவரு
குருவிக்கு மேய்ச்ச லுண்டு
வீறுடை னுதாரிதான் மிடியான போதினிலு
மிகநாடி வருப வர்க்கு
வேறுவகை யில்லையென் றுரையாதி யன்றளா
வியந்துள மகிழ்ந் துதவுவான்
மாறுபடு சூரசங் காரகம் பீரனே
வடிவே லணிந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (எகூ)

இன்னவர்க்கிது வில்லையெனல்.

சார்பிலா தவருக்கு நிலையேது முதலிலா
தவருக் கிலாப மேது
தலையிலா தவர்தமக் குறவேது பணமிலா
தார்க்கேது வேசையுறவு
ஊரிலா தவர்தமக் காசேது பசிவேளை
யுண்டிடார்க் குறுதி நிலையே
துண்மையில் லாதவர்க் கறமேது முயல்விலார்க்
குறுவதொரு செல்வ மேது
சோர்விலா தவருக்கு மற்றுமொரு பயமேது
சுகமிலார்க் காசை யேது
துர்க்குணமி லாதவர்க் கெதிராளி யேதிடர்செய்
துஷ்டர்க் கிரக்க மேது
மார்புருவ வாலிமே லஸ்திரம் விடுத்தநெடு
மான்மருக னை முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அ0)

இதினிமிது நன்றெனல்.

பஞ்சரித் தருமைபறி யார்பொருளை யெய்தலிற்
பலர்மனைப் பிச்சை நன்று
பரிவாக வுபசார மில்லா விருந்தினிற்
பட்டினி யிருக்கை நன்று
தஞ்சவொரு முயலையடு வென்றிதனில் யானையொடு
சமர்செய்து தோற்ற னன்று
சரசகுண மில்லாத பெண்களைச் சேர்தலிற்
சன்னியா சித்த னன்று
அஞ்சலார் தங்களொடு நட்பா யிருப்பதனி
லரவினொடு பழகுவது நன்
றந்தணர்க் காபத்தி லுதவா திருப்பதனி
லாருயிர் விடுத்த னன்று
வஞ்சக ருடன்கூடி வாழ்தலிற் றனியே
வருந்திடுஞ் சிறுமை நன்று
மயிமேலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அக)

நிலையாதவை.

கொற்றவர்கள் ராணுவமு மாறுநே ராகிய
குளங்களும் வேசை யுறவுங்
குணமிலார் நேசமும் பாம்பொடு பழக்கமுங்
குலவுநீர் விளையா டலும்
பற்றலார் தமதிடை வருந்துவிசு வாசமும்
பழையதா யாதி நிணறும்
பரதார மாதரது போகமும் பெருகிவரு
பாங்கான வாற்று வரவும்
நற்றுமொரு துர்ப்புத்தி கேட்கின்ற பேருறவு
நல்லமத யானை நட்பும்

நாவினல் லுறவுமொரு நாள்போ லிராதிவைக
ணம்பப் படாது கண்டாய்
மற்றுமொரு துணையில்லை நீதுணையெ னப்பரவும்
வானவர்கள் சிறைமீட்ட வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அஉ)

நற்புலவர் தீப்புலவர் செயல்.

மிக்கான சோலையிற் குயில்சென்று மாங்கனி
விருப்பமொடு தேடி நாடும்
மிடைகருங் காகங்க ளெக்கனி யிருந்தாலும்
வேப்பங் கனிக்கு நாடும்
எக்காலும் வரிவண்டு பங்கேரு கத்தினி
லிருக்கின்ற தேனை நாடு
மெத்தனை சுகந்தவகை யுற்றாலு முருள்வண்
டினந்தூர் மலத்தை நாடும்
தக்கோர் பொருட்சுவை நயங்களெங் கேயென்று
தாம்பார்த் துகந்து கொள்வார்
தாழ்வண வன்கண்ணர் குற்றமெங் கேயென்று
தமிழிலா ராய்வர் கண்டாய்
மைக்காவி விழிமாது தெய்வானை யுங்குறவர்
வள்ளியுந் தழுவு தலைவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அரு)

தாழ்தற் பெருமை.

வேங்கைகள் பதுங்குதலு மாமுகி லொதுங்குதலும்
விரிசிலை குனிந் திடுதலும்
மேடம தகன்றிடலும் யானைக ளொடுங்குதலும்
வெள்விடைக டுள்ளி விழலும்

மூங்கில்கள் வணங்குதலு மேலவ ரிணங்குதலு
முனிவர்க ணயந்து கொளலும்
முதிர்படை யொதுங்குதலும் வினைஞர்க ளடங்குதலு
முதலினர் பயந் திடுதலும்
ஆங்கரவு சாய்குதலு மகிழ்மல ருலர்ந்திடலு
மாயர்குழல் சூடு படலு
மம்புவியி லிவைகாரி யங்களுக் கல்லாம
லதனு லிளைப்பு வருமோ
மாங்கனிக் காவலனை வலமது புரிந்துவளர்
மதகரிக் கிளைய முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அச)

தெய்வச் செயல்.

சோடாய் மரத்திற் புறுரெண் டிருந்திடத்
துறவுகண் டேவே டுவன்
றோலாம லவையெய்ய வேண்டுமென் றுருகணை
தொடுத்துவில் வாங்கி நிற்க
ஊடாடி மேலே பெழும்பிடி லடிப்பதற்
குலவுரா சாளி கூட
வுயரப் பறந்துகொண் டேதிரிய வப்போ
துதைத்தசிலை வேட னடியில்
சேடாக வல்விடந் தீண்டவே யவன்விழச்
சிலையிற் றொடுத்த வாளி
சென்றிரா சாளிமெய் தைத்துவிழ வவ்விரு
சிறைப்புறு வாழ்ந்த வன்றே
வாடாம லிவையெலாஞ் சிவன்செயல்க ளல்லாதுன்
மனச்செயலி னாலும் வருமோ
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அரு)

பாட லியப்பு.

எழுத்தசைகள் சீர்தளைக ளடிதொடைகள் சிதையா
திருக்கவே வேண்டு மப்பா
லீரைம் பொருத்தமொடு மதுரமாய்ப் பளபளப்
பினியசொற் கமைய வேண்டும்
அழுத்தமிகு குறளினுக் கொப்பாக வேபொரு
ளடக்கமு மிருக்க வேண்டு
மன்பான பாவின மிசைந்துவரல் வேண்டுமு
னலங்கார முற்ற துறையில்
பழுத்துள முவந்தோசை யுற்றுவரல் வேண்டும்
படிக்குமிசை கூடல் வேண்டும்
பாங்காக வின்னவை பொருந்திடச் சொற்கவிதை
பாடிற் சிறப்பென்பர் காண்
மழுத்தினஞ் செங்கைதனில் வைத்தகங் காளனருண்
மைந்தனென வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அரு)

விபூதிதரிக்கு முறைமை.

பத்தியொடு சிவசிவா வென்றுதிரு நீற்றைப்
பரிந்துகை யாலெடுத் துப்
பாரினில் விழாதபடி யண்ணாந்து செவியொடு
பரத்தபுய மீதி லொழுக
நித்தமு விரல்களா னெற்றியி னழுந்தலுற
நினைவாய்த் தரிப்ப வர்க்கு
நீடுவினை யணுகாது தேகபரி சுத்தமா
நீங்காம னிமல னங்கே
சத்தியொடு நித்தம்விளை யாடுவன் முகத்திலே
தாண்டவஞ் செய்யுந் திரு

சஞ்சலம் வாராதுபா கதியுதவு மிவரையே
சத்தியஞ் சிவனென்ன லாம்
மத்தினிய மேருவென வைத்தமு தினைக்கடையு
மான்மருக னை முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அஎ)

விபூதி வாங்குமுறை.

பரிதனி லிருந்துமியல் சிவிகையி லிருந்துமுயர்
பலகையி லிருந்து மிகவே
பாங்கான வம்பலந் தனிலே யிருந்தும்
பருத்ததிண் ணையி லிருந்தும்
தெரிவொடு கொடுப்பவர்கள் கீழ்நிற்க மேனின்று
திருநீறு வாங்கி யிடினுஞ்
செங்கையொன் றாலும்விரன் மூன்றாலும் வாங்கினுந்
திகழ்தம் பலத்தி னோடும்
அறியமொரு பாதையி னடக்கின்ற போதிலு
மசுத்தநில மான வதிலு
மங்கே தரிக்கிலுந் தந்திடிற் றள்ளினு
மவர்க்குநர கென்பர் கண்டாய்
வரிவிழி மடந்தைகுற வள்ளிநா யகிதனை
மணந்துமகிழ் சக நாதனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அஅ)

இவ்வுறுப்பாற் பயனில்லெனல்.

தேவால யஞ்சுற்றி டாதகா லென்னகா
றெரிசியாக் கண்ணென்ன கண்
தினமுமே நின்கமல பாதத்தை நினையாத
சிந்தைதா னென்ன சிந்தை

மேவாக மஞ்சிவ புராணமவை கேளாமல்
விட்டசெவி யென்ன செவிகள்
விமலனை வணங்காத சென்னியென் சென்னிபணி
விடைசெயாக் கையென்ன கை
நாவார நினையேத் திடாதவா யென்னவாய்
நற்றீர்த்த மூழ்கா வுட
ஞனிலத் தென்னவுடல் பாவியா கியசனன
நண்ணினுற் பலனேது காண்
மாவாகி வேலைதனில் வருசூரன் மார்புருவ
வடிவேலை விட்ட முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (அகூ)

நற்பொருளோடு தீப்பொருள் பிறத்தல்.

கோகனக மங்கையுடன் மூத்தவள் பிறந்தென்ன
குலவுமாட் டின்க ணதர்தான்,
கூடப் பிறந்தென்ன தண்ணீரி னுடனே
கொடும்பாசி யுற்று மென்ன
மாகருணு மமுதினெடு நஞ்சம் பிறந்தென்ன
வல்லிரும் பிற்றுருத் தான்
வந்தே பிறந்தென்ன நெடுமரந் தனின்மொக்குள்
வளமொடு பிறந்தென்ன வுண்
பாகமிகு செந்நெலொடு பதர்தான் பிறந்தென்ன
பன்னுமொரு தாய்வயிற் றிற்
புண்புறு விவேகியொடு கயவர்கள் பிறந்தென்ன
பலனேது மில்லை யன்றோ
மாகனக மேருவைச் சிலையென வளைத்தசிவன்
மைந்தனென வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூ0)

தன்னினத்தா லழிவு.

குலமான சம்மட்டி குறடுகைக் குதவியாய்க்
கூரிரும் புகளை வெல்லுங்
கோடாலி தன்னுளே மரமது நுழைந்துதன்
கோத்திர மெலா மழிக்கும்
நலமான பார்வைசேர் குருவியா னதுவந்து
நண்ணுபற வைகளை யார்க்கு
நட்புடன் வளர்ந்தகலை மானென்று சென்றுதன்
னவில்சாதி தனை யிழுக்கும்
உலவுநற் குடிதனிற் கோளர்க ளிருந்துகொண்
டுற்றாரை யீட ழிப்ப
ருளவனில் லாமலூ ரழியா தெனச்சொல்லு
முலகமொழி நிசமல்ல வோ
வலமாக வந்தா னிடத்தினிற் கனிகொண்ட
மதயானை தன்சோ தரா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (கூகூ)

வீணுக்குழைத்தல்.

குயின்முட்டை தனதென்று காக்கையடை காக்குங்
குணம்போலு மீக்க ளெல்லாங்
கூடியே தாமுண்ண வேண்டுமென் றேதினங்
கூடுய்த்த நறவு போலும்
பயில்சோர ருக்குப் பிறந்திடத் தாம்பெற்ற
பாலனென் றுட்கருதி யே
பாராட்டி முத்தமிட் டன்பாய் வளர்த்திடும்
பண்பிலாப் புருடர் போலும்
துயிலின்றி நிதிகளைத் தேடியே யொருவர்பாற்
றூட்டுத் தெரித்திடாம

றுரைபண்ணி வைத்திடுவர் கைக்கொண்டு போகவரு
சொந்தமா னவர்வேறு காண்
வயிரமொடு சூரனைச் சங்கார மேசெய்து
வானவர்க் குதவு தலைவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூஉ)

இதுசேரி னிது பயன்படாதெனல்.

அழலுக்கு ளேவிட்ட நெய்யும் பெருக்கான
வாற்றிற் கரைத்த புளியு
மரிதான கமரிற் கவிழ்த்திட்ட பாலும்வரு
மலகைகட் கிடு பூசையும்
சுழல்பெருங் காற்றினில் வெடித்தபஞ் சும்மணற்
சொரிநறும் பனிநீரு நீள்
சொல்லரிய காட்டுக் கெரித்தநில வுங்கடல்
சுழிக்குளே விடுகப்ப லும்
விழலுக் கிறைத்திட்ட தண்ணீரு முகமாய
வேசைக் களித்த பொருளும்
வீணருக் கேசெய்த நன்றியும் பலனில்லை
விருதாவி தென்பர் கண்டாய்
மழலைப் பசுங்கிள்ளை முன்கைமலை மங்கைதரு
வண்ணக் குழந்தை முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூ௩)

கைவிடத் தகாதவர்.

அன்னைசுற் றங்களையு மற்றைநாண் முதலா
வடுத்துவரு பழையோரையு

மடுபகைவ ரிற்றப்பி வந்தவொரு வேந்தனையு
மன்பான பெரியோரை யும்
தன்னைநம் பினரையு மேழையா னவரையுஞ்
சார்ந்தமறை யோர்தம்மை யுந்
தருணமிது வென்றுநல் லாபத்து வேளையிற்
சரணம் புகுந்தோரை யும்
நன்னயம தாகமுன் னுதவிசெய் தோரையு
நாளுந் தனக்குறுதி யாய்
நத்துசே வகனையுங் காப்பதல் லாதுகை
நழுவவிட லாகாது காண்
மன்னயினு மினியசெஞ் சேவலுஞ் செங்கைமலர்
வைத்தசர வணபூ பனே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூச)

தகாத செயல்.

அண்டிவரு முற்றூர் பசித்தங் கிருக்கவே
யன்னியர்க் குதவு வோரு
மாசுதபு பெரியோர்செய் நேசத்தை விட்டுப்
பினற்பரை யடுத்த பேரும்
கொண்டவொரு மனையா ளிருக்கப் பரத்தையைக்
கொண்டாடி மருவு வோருங்
கூறுசற் பாத்திர மிருக்கமிகு தானமது
குணமிலார்க் கீய்ந்த பேரும்
கண்டுவரு புதியோரை நம்பியே பழையரைக்
கைவிட் டிருந்த பேருங்

கரிவாலை விட்டுநரி வால்பற்றி நதிநீர்
கடக்கின்ற மரியாதை காண்
வண்டடர் கடப்பமலர் மாலிகா பரணமணி
மார்பனே யருளாள னே
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௫)

நல்லோர் முறைமை.

கூடியே சோதரர்கள் வாழ்தலா லுந்தகு
குழந்தைபல பெறுத லாலுங்
குணமாக வேபிச்சை யிட்டுண்கை யாலுங்
கொடும்பிதிர்க் கிடுத லாலுந்
தேடியே தெய்வங்க ளுக்கீத லாலுந்
தியாகங் கொடுத்த லாலுஞ்
சிறியோர்கள் செய்திடும் பிழையைப் பொறுத்துச்
சினத்தைத் தவிர்த்த லாலும்
நாடியே தாழ்வாய் வணங்கிடுத லாலுமிக
நல்வார்த்தை சொல்ல லாலு
நன்மையே தருமலாற் சூழ்ச்சிகள் வாராவிவை
நல்லோர்கள் செயு முறைமைகாண்
வாழ்மன கொந்துதமிழ் சொன்னநக் கீரன்முன்
வந்துதவி செய்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (௬௬)

அடைக்கலங் காத்தல்.

அஞ்சலிலனு நாயினுட றருமன் சுமந்துமுன்
னாற்றைக் கடத்து வித்தா

னடைக்கல மெனுங்கயற் காகநெடு மாலுட
னருச்சுனன் சமர்புரிந் தான்
தஞ்சமென வந்திடு புறுவுக்கு முன்சிபி
சரீரந் தனைக் கொடுத்தான்
றடமலைச் சிறகரிந் தவனைமுன் காக்கத்
ததீசிமுது கென்பளித் தான்
இன்சொலுட னேபூத தயவுடைய ராயினோ
ரெவருக்கு மாபத்தி லே
யினியதஞ் சீவனை விடுத்தாகி லுங்காத்
திரங்கி ரக்ஷிப்ப ரன்றோ
வஞ்சகிர வுஞ்சமொடு தாருகன் சிங்கமுகன்
வளர்சூர னுடல்கீண்ட வா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (கூஎ)

யோக்கியாயோக்கியம்.

பாலினொடு தேன்வந்து சேரில்ருசி யதிகமாம்
பருகுநீர் சேரி லென்னும்
பவளத்தி னிடைமுத்தை வைத்திடிற் சோபிதம்
படிகமணி கோக்கி லென்னும்
மேலினிய மன்னர்பால் யானைசேர் வதுகனதை
மேஷமது சேரி லென்னும்
மிக்கான தங்கத்தி னவமணி யுறிற்பெருமை
வெண்கல் லழுத்தி லென்னும்
வாலிப மினர்களுட னிளையோர்கள் சேரினலம்
வளைகிழவர் சேரி லென்னும்
மருவுநல் லோரிடம் பெரியோர் வரிற்பிரியம்
வருகயவர் சேரி லென்னும்

மாலிகை தரித்தமணி மார்பனே தெய்வானை
வள்ளிக்கு வாய்த்த கணவா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சுஅ)

பெரியோ ரியல்பு.

அன்னதா னஞ்செய்தல் பெரியோர்சொல் வழிநிற்ற
லாபத்தின் வந்த பேருக்
கபயங் கொடுத்திடுத னல்லினஞ் சேர்ந்திடுத
லாசிரியன் வழி நின்றவன்
சொன்னமொழி தவறாது செய்திடுதல் தாய்தந்தை
துணையடி யருச்சனை செயல்
சோம்பலில் லாமலுயிர் போகினும் வாய்மைமொழி
தொல்புவியி னட்டி யிடுதல்
மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் கற்புடைய மனைவியொடு
வைகினுந் தாமரை யிலை
மருவுநீ ரெனவுறுத லிவையெலா மேலவர்த
மாண்பென் றுரைப்ப ரன்றோ
வன்னமயின் மேலிவர்ந் திவ்வுலகை யொருநொடியில்
வலமாக வந்த முருகா
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேச னே. (சுசு)

நூலின்பயன்.

வன்னமயி லேறிவரு வேலா யுதக்கடவுண்
மலைமே லுகந்த முருகன்
வள்ளிக் கொடிக்கினிய வேங்கைமர மாகினோன்
வானவர்கள் சேனா பதி

கன்னன்மொழி யுமையா டிருப்புதல்வ னான்மகன்
        கங்கைபெற் றருள் புத்திரன்
    கணபதிக் கிளையவொரு மெய்ஞ்ஞான தேசிகக்
        கடவுளா வினன்குடியி னன்
பன்னரிய புல்வயலில் வாலகும ரேசர்மேற்
        பரிந்துகுரு பாத தாசன்
    பாங்கான தமிழாசி ரியவிருத் தத்தினறை
        பாடலொரு நூறு நாடி
நன்னயம தாகப் படித்தபேர் கேட்டபேர்
        நாடோறுங் கற்ற பேர்கள்
    ஞானயோ கம்பெறுவர் பதவியா வும்பெறுவர்
        நன்முத்தி யும் பெறுவரே. (கoo)

குமரேச சதகம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

குமரேச சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		ஒ		குறையாத	2
அக்கினியை	8	ஒடமிடு	45	கூ	
அஞ்சலென	59	ஓ்ாவிவகார	38	கூடியே	59
அண்டிவரு	58	க		கை	
அந்தணர்க்	16	கடவாரண	22	கைக்குறுதி	47
அரசர்பகை	14	கடனீர்	17	கொ	
அழலுக்கு	57	கடனுதவு	15	கொங்கையில்	39
அற்பர்க்கு	26	கடுகடுத்	32	கொண்டபடி	3
அனைவர்க்கு	20	கட்டியெரு	23	கொண்டல்பொழி	11
அன்றுமுடி	27	கதிரவ	42	கொற்றவர்கள்	50
அன்னதானஞ்	61	கல்லாது	31	கோ	
அன்னைசுற்	57	கல்விஞன்	19	கோகனக	55
அன்னைதந்	26	கல்வியொடு	36	ச	
ஆ		கனபார	41	சடமொன்	45
ஆடரவின்	32	கா		சத்தியங்	5
ஆதுலர்க்	6	காகம்	42	சந்தனவிருக்ஷ	27
ஆறுதண்	48	கு		சா	
ஆனைதண்	48	குடிபடையி	3	சார்பிலா	49
இ		குணமிலாத்	24	சி	
இரவிகாணு	18	குயின்முட்டை	56	சிங்கார	10
எ		குருவிலா	14	சூ	
எழுத்தசைகள்	53	குலமான	56	சூரபத்மன்	29

செய்யுள்.	பக்கம்.
சே	
சேற்றிற்	36
சோ	
சோடாய்	52
சோரமங்கையர்	23
ஞா	
ஞானநெறி	6
த	
தங்கமானது	11
தந்தார	40
தந்தைதாய்	28
தருணத்தி	17
தரையதனி	43
தவமதுசெய்தே	5
தன்பெருமை	18
தா	
தாய்புத்தி	35
தாரகைக	33
தாராளமாக	9
தாருவிற்	15
தாளுசரித்து	37
தான்பிடித்	25
தி	
திரவியங்	21
திருமகள்	14
தே	
தேசுபெறு	13
தேடித்தம்	46
தேவாலயஞ்	54
ந	
நல்லதேவாலய	4
நி	
நியாயநெறி	8
ப	
பகல்விளக்	9
பஞ்சரித்	50
பதாரகிலுங்	21
பத்தியொடு	53
பரிதனி	54
புருவத்திலே	30
பா	
பாலினொடு	60
பூ	
பூமேவு	1
பூமிக்கோ	2
பூவில்வேசி	35
ம	
மடுவினிற்	34
மணமாலை	33
மனதிற்	24
மனுநன்மாந்தாதா	44
மன்னரைச்	12
மா	
மாதத்திரண்டு	12
மாமதியின்	30
மாரிக்கு	1
மாருத	20
மி	
மிக்கான	51
வ	
வங்காள	29
வந்தவிவ	38
வறுமைதான்	47
வன்னமயி	41
வா	
வாரியாழ	39
வே	
வேங்கைகள்	51
வேசைக்கு	7
வேட்டகங்	44

குமரேச சதகத்தின் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

வெண்மணி

நாராயணபாரதியார்

அருளிச்செய்த

மணவாளநாராயண சதகம்

என்னும்

திருவேங்கட சதகம்.

MADRAS.

இஃது

காஞ்சீபுரநிவாஸி

ஸ்ரீமத் இராமாநந்தயோகி அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-ம் பதிப்பு]

1915 .

விலை அணா 2

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

திருவேங்கட சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அகமென்று	20
அங்கமத்திர	59
அண்டருக்	21
அதிகாரமது	1
அதிவீரனென்	23
அந்தணர்கள்	4
அப்புவியின்	17
அரசனைக்	18
அரசர்மேலாணை	20
அரசர்வெகு	24
அரிதான	14
ஆ	
ஆகாயமீதினி	53
ஆசையுட	51
ஆருக்குமானந்	41
உ	
உரைகொண்டு	35
உனதுபாதம்	62
உன்னுடைய	22
எ	
எத்தனை	16
எந்தவினை	38
எழுதினது	15
ஐ	
ஐயருக்கமுது	51
ஒ	
ஒட்டமுறு	60
ஒருபொழுது	58
ஒருமலை	62
ஓ	
ஓங்குதண்	1
ஓதுஜப	49
ஓதுமாதாபிதா	53
க	
கண்டபகை	29
கண்டுதிருபங்	11
கதித்திடும்	30
கருணைநதி	44
கற்பனை	18
கா	
காதவழி	27
காதன்மிகு	14
காட்டிலின்	17
காரிகைதனை	48
காரியாகாரியங்	6
கீ	
கீர்த்தனை	19
கொ	
கொச்சியுறு	51
கொண்டகடன்	30
கோ	
கோகனக	55
ச	
சத்திகணபதி	41
சந்தனவனந்	36
சந்திரனிலா	38
சரணென்	33
சற்றெனினு	33
சனிபுதன்	45
சி	
சிக்குமிகவே	54
சிந்தைதெளி	32
சீ	
சீருலவுமனு	3
சீலமிகுமாகம	2

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
சு	
சுகந்தபரிமள	40
சுற்றமொடு	7
சுகனொடு	61
சூ	
சூதுபெறு	8
சூரனொடு	58
செ	
செந்திருவாழ்	1
செயல்கொண்ட	13
செல்வமது	9
சே	
சேர்க்கின்ற	42
சோ	
சோதிநவரத்ந	56
த	
தடவரை	9
தந்தைதாய்	8
தரணிமன்னவர்	26
தனதுபட்டந்	47
தி	
திங்களுதயஞ்	35
திடமுடன்	3
திரமானசாஸ்	42
திருடர்க்கு	21
திருந்துகற்பனை	23
தினமுந்திரிந்து	31
தீ	
தீதுபுரி	15
தீராதரோக	45
து	
துதிக்கின்ற	10
துரைமக்களை	25
தூ	
தூதாகிவந்த	12
தெ	
தெள்ளமுத	34
தே	
தேவருட	61
தேன்கொண்ட	29
ந	
நசைபெற்ற	28
நா	
நாவினிற்	37
நி	
நிலமுடன்	46
நீ	
நீதிவழுவா	43
நே	
நேசமுறு	48
ப	
பஞ்சணையி	50
பரதகீத	5
பாதாளமுஞ்	39
பாராசர்	56
பு	
புண்ணியம்	26
புருவநெறியா	39
புருஷராய்	5
பூ	
பூமேவுதிசை	2
பெ	
பெற்றதாய்	24
பொ	
பொங்குநதி	14
போ	
போசனஞ்	36
மி	
மிக்கதுடி	32
மிக்கதெய்வ	44
மு	
முடிகொண்ட	11
மெ	
மெய்யானபுத்தி	27
வி	
விசயன்மனு	57
வித்தையே	54
விலைமாதர்	52
வினயமுட	59
வே	
வேந்தருடனே	12

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

மணவாள நாராயண சதகம் என்கிற

திருவேங்கட சதகம்.

காப்பு.

சேர்ந்திருவாழ் மார்பன் றிருவேங்கட சதகம்
பைந்தமிழா னீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் காப்பு.

தனியன்.

ஓங்குதண் டலைசூழ மேகமனை தேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கைபூப
னுதவுமண வாளநா ராயணன் களத்ரீ
னுலகநீ திக்கேட்கமுன்
தேங்குநீர் வயல்சூழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன்முத் தாரையனூர்
செழுந்தவ முதித்தநா ராயணப் பாரதித்
திருவேங்க டச்சதகமே
பாங்குபெறு முலகுளோர்க் கிருகண்மணி யகவிருட்
பானுவிரு வழிவிழியதாம்
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பரவுமெய்ஞ் ஞானவழியாம்
ஈங்கிக பரத்துணைய தாமிது படிப்பவர்க
ளியல்வேங்க டேசரன்ற
னிசையருளை யுற்றுநல மேபெருகி வாழுமவ
ரெழுபொன்மலை போல்வாழ்வரே.

நூல்.

கடவுள் வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுகனை யுந்திதனி லீன்றதும்
　　புநிதவே தாகமமெலாம்
　புருஷோத்த மன்றெய்வ மென்பதும் பூசுரர்கள்
　　புரியுமந்திர கருமமும்
தேமேவு மலர்மங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
　　செகந்தனைக் காத்தருள்வதுந்
　தேவர்முதன் ம்ருகசெந்து பட்சிசிலை மரமுஞ்
　　செழிக்கப் பதந்தருவதும்
பாமேவு பொருளலங் காரஞ் சிறப்பதும்
　　பலவிதமு நீயென்றதாற்
　பரதெய்வ முண்டென் றிருப்பார்க ளெந்நூல்
　　படித்தவித மோதெரிகிலேன்
மாமேவு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
　　மணவாள நாராயணன்
　மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
　　வரதவேங் கடராயனே. (க)

அந்தணர் சிறப்பு.

சீலமிகு மாகம புராணமனு நீதியுந்
　　தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞானநிறைவார்
　செய்கின்ற யாகாதி மந்த்ரகரு மங்களாற்
　　றேவர்க்கு முதவிசெய்வார்
காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்க ளங்கையிற்
　　கனிபோல வேகாட்டுவார்
　காய்த்ரி மகிமையாற் சகலதீ வினைகளுங்
　　கனலிட்ட பஞ்செய்வார்
ஞாலமிசை திங்கண்மும் மாரியுங் கொற்றவர்
　　நடாத்துசெங் கோல்வளமையு

நாடுகள் செழிப்பதுஞ் சகலதரு மமும்வேத
நாயகர் மகத்துவங்காண்
வாலகரு டன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உ)

அரசர் சிறப்பு.

சீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ றன்புத்தி
தேசத் தியற்கைநான்குந்
தேர்ந்துசெவி விழிமனது மூன்றினும் பொறுமையே
சேர்ந்துசெங் கோல்செலுத்தித்
தாருலவு கமலமுங் குமுதமுங் காலங்கள்
சார்ந்துமலர் கின்றவிதமுந்
தந்தியொடு முதலைபொரு தானபல முங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவு கெடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பலதன் மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபம்
படைத்ததிற லோனரசனும்
வாருலவு தனமங்கை மனமகிழு நாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩)

வணிகர் சிறப்பு.

திடமுடன் றம்மன வணிக்கவா ணிபமதே
செய்வரா தாயமிஞ்சிச்
செலவுசெய் பார்பவர் வருகினுங் கண்டபடி
தேர்ந்துநிறை போதுரைப்பார்

அடகுதந் தாலுமரி யாதையில் லாருக்
கரைக்காசு கடனுமுதவா
ரானமனு நீதியுடை யோர்களுரை வாய்மையா
லளவிலாப் பொருள்கொடுப்பார்
கடுகுதனி லெட்டிலொரு கூறுவா வெனினுங்
கணக்குமுறை தன்னில் வழுவார்
காரிய விசேஷமதி லொருகோடி வுதவுவார்
கருணைவர்த்தகர் பெருமைகாண்
வடமலை தினம்பரவு தென்மலைக் கதிபனை
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனே. (௪)

வேளாளர் சிறப்பு.

அந்தணர்கள் கருமமுஞ் சகாசர் புசபலமு
மவனிவர்த் தகலாபமு
மனைவர்க்கு மேன்மையுந் தருமமுந் தானமு
மன்புமங் கையரின்பமும்
புந்திதெளி நியமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
புராணமொடு சகலகலையும்
பொய்யாத வுண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
புகழ்கின்ற தேவர்நிலையும்
விந்தைபுரி மானமுங் குலமரபு நீதியும்
விதரண முதற்சகலமும்
வேளாளர் குவலைபுனை காராளர் தங்களுடை
மேழியின் பெருமையன்றோ
மந்தர மெனுப்புய சவுந்தர முகுந்தனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனே. (௫)

புருஷராய்ப் பிறந்தோர் பேறுபயன்.

புருஷராய்ச் சநநமெ டுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவதொன்று
பூமியொடு மிக்கதன வானவ தொன்றலது
பூவலஞ் செய்வதொன்று
தருமவா னென்றுமிகு கீர்த்திமா னென்றுநற்
சற்குண விவேகியொன்று
சகலரும் புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றுரண
சங்க்ராம வீரனென்று
கருணைசெ ரிந்தவகை யில்லாத மனிதரைக்
காசினியி லேன்படைத்தாய்
கருதுதா யுதரமும் பார்க்கின்ற பேர்களிரு
கண்களுஞ் செய்தவினையோ
மருவுலா வியதுளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சு)

நகரச்சிறப்பு.

பாதகி தப்ரபல வேசியர்க ளாடலும்
பாடலும் பெறுகோயிலும்
பலவாவி மண்டபங் கோட்டையா ணங்களொடு
பலர்மேவு கடைவீதியும்
இரதகச துரகம்ப தாதிசது ரங்கபல
மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
மெண்ணமிகு மந்திரிப்ர தானிதா னைபதிய
ரியலுத்தி யோகசனமும்
விரதமறை யோராதி நாற்குலமு மொன்றென்று
மிக்கசோ டசதானமு

மேலாய்ச் சமீபித்த நதியுமாய் மநுநீதி
வேந்தனும் பெறுபட்டணம்
வாதருறை சீரங்க பட்டணமெனச் சொல்வர்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (எ)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளரியல்பு.

காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வோன்மந்திரி
காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சீரிய தனங்களொடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
திட்டமிடு வோன்ப்ரதானி
செய்யவா சகதாஃடி யவதான வக்கணை
சிறக்குமவ னோராயசன்
சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணீகனுஞ்
சொல்வண்மை சபைவண்மை பாராசர் வண்மைதெரி
சுமுகனே தானாபதி
மாரியது காத்தருளு மணிமேக வண்ணனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (அ)

இதனு லிஃதுளதாமெனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலே வருக்குமே
யதிகவல் லமைகளுண்டா
மாடையா பரணங்கள் சேரிலெவ ருக்குமே
யழகுபெறு வளமையுண்டாம்

நிதிமேவு செல்வமது சேரிலெவ ருக்குமே
 நிறைகின்ற மேன்மையுண்டாம்
நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலெவ ருக்குமே
 நிலைபெற்ற கீர்த்தியுண்டாம்
துதிமேவு பத்திபது சேரிலெவ ருக்குமே
 தோன்றவரு தெய்வமுண்டாஞ்
சுகமிக்க பருவமது சேரிலெவ ருக்குமே
 துய்யமண வாசையுண்டாம்
மதிசே ரிலங்குமுத மலரா திருக்குமோ
 மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வாதவேங் கடாரயனே. (௯)

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்.

சுற்றமொடு தானுநம் பினபேரு மின்பமாய்ச்
 சுகமுறிற் புரவிபமையுந்
துய்யதரு மங்கலொடு கீர்த்திப்ர தாபந்
 துலங்கினுஞ் சிவிகையமையும்
கொற்றவர்கண் மெச்சவே பராசர் கெடிவெற்றி
 கொண்டுவரி லானையமையுங்
குறையொன்றி லாமனிறை புகழ்பெற்ற வீரர்முன்
 கூறுங்கை வாளமமையும்
உற்றவகை யிவையெலாம் வேந்தர்சன் மானமுட
 னுதவாம லேபெற்றிடி
னுறைகொண்ட நாடகந் தன்னில்வரு கோலமுட
 னூர்வலஞ் செய்கோலமும்
மற்றவர்கள் கோலமுஞ் சரியென்று சொல்வர்காண்
 மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வாதவேங் கடாரயனே. (௧0)

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றால் வருநன்மை.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனம் புரிவதுந்
தான்சொன்ன படிசெய்வதுந்
தவறாத விரதமும் பொய்யாத வசனமுந்
தானமுங் கனபொறுமையும்
சிந்தைமகிழ் மாபினோர் செய்தொழின் முடிப்பதுந்
தேவதா விசுவாசமுஞ்
செய்தபேர் பராசுரா மன்கவச குண்டலன்
செயராம னொடுவீடுமன்
அந்தமிகு சொல்லரிச் சந்திரன் மாபலி
யடறரும னொடுபகீரத
னருள்பிரக லாதனிவர் போற்பெருங் கீர்த்தியொடு
மவனிமிசை நீடுவாழ்வார்
வந்தமரர் போற்றவளர் சேஷகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கக)

சூது முதலியவற்றால் வருந்தீமை.

சூதுபெறு வித்தையும் பரதார மோகமுஞ்
சோதரன் றனையிகழ்வதுந்
துலங்காத புத்தியு மடங்காத வார்த்தையுஞ்
சொல்லிச்செ யாததிறமும்
தீதுபெறு வஞ்சமு மதங்களும் பிறருடைய
திரவியந் தனிலாசையுஞ்
சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்
சீர்களன் கீசகன்றன்
பீதுபொரு வாவிசக ரன்குமரன் சிசுபாலன்
வென்றியுந் தான்வில்வலன்

விந்தைபெறு துரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற
விதமுற் றிருப்பர் கண்டாய்
வாதுபெறு தானவரை வோதுமொரு திகிரியாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கஉ)

சாதிமுதலானவைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

தடவரை யதன்மீது விளையினுஞ் சோளமது
சன்னசம் பாவாகுமோ
சந்ததமும் வாடா திருந்தாலு மெட்டிமலர்
சாதிமல் லிகையாகுமோ
கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
காவிரியி னாற்றாகுமோ
காகங்கள் கோடிதொனி செய்தாலு மொருசிறு
கருங்குயிற் றொனியாகுமோ
படர்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ முந்திரிப்
பழமதற் கிணையாகுமோ
பகர்கின்ற சாதியுங் கனவயது மேன்மையும்
பலகூட்ட முந்தேகமோர்
வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கங)

செல்வத்தால் வருமுயர்வு.

செல்வமது சேரிலோ வேங்குபேர் வேங்கனுந்
திரளாகில் வேங்கடனுமாஞ்
செயல்கொண்ட வேங்கடா சலனுமா மையாரந்
திரளைய ரவர்களாகும்

நல்வரிசை கொடுதான டத்திடுங் காரிய
நபந்ததூ தாகுமப்பா
னல்லோலை இள்ளாக்கொ டொப்பமே லொருவசன
நவிலுமுன் கப்பமிடுவார்
சொல்வண்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
சுவாமியாந் தேவரீராந்
துதிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
றொழுதெழுந் தருளுமென்பார்
வல்விதம்பெறுபரம லோபியர்கண் மீண்டனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாசலனே. (கச)

வறுமையால் வருமிழிவு.

துதிக்கின்ற மனைவியுங் குறைசொல்வ டந்தைதாய்
சோகமுற வசைகூறுவார்
துன்பமொடு மனமெலியு மேனிவேற் றுருவமாந்
தொலையாத கவலைவளரும்
உதிக்கின்ற புத்தியு மழுங்கிடுங் கல்விபோ
முதாரத்தி லதிகபசியா
முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தைசொல்லார்சொன்ன
வுத்தரமு மொருவர்கேளார்
விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகழுவார்
மிடிவந்து சேர்ந்ததென்றால்
மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது
வித்தையே தெவரறிவர்காண்
மதிக்கின்ற வுன்பதம் போற்றிலவை சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாசலனே. (கரு)

உடனே கண்டிக்கப்படுவேர்கள்.

முடிகொண்ட கொலையாளர் களவினோர் சாதிநெறி
முறைமைவழு கின்றதீயோர்
மூர்க்கமுறு பகையாளர் வெகுசன விரோதியர்கண்
மொழிமாறு கோளுரைப்போர்
மிடிகொண்ட பேரைக் கெடுத்துளோர் கற்புடைய
மெல்லியரை மேவுமயலோர்
விசுவாச காதகஞ் செய்குவோர் துஷ்டமா
மிருகங்கண் மிக்கபிணிகள்
கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்பகனலென்னவே
கருதுபதின் மூன்றுவகையுங்
கண்டவுடனேபின்னை யெண்ணாது கண்டித்தல்
கருணைமனு நீதிகண்டாய்
வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையகுண சீலனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கக)

பொறுத்துக் கண்டிக்கப்படுவேர்கள்.

கண்டுநிரு பர்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
காரியக் குறைசெய்குவோர்
காணுவிடத்திற் பழித்துளோர் வஞ்சகங்
கருதுவோர் பொய்யுரைப்போர்
சண்டைகொடு தந்தைதாய் சுற்றமுடனனுதினந்
தவிராத கலகமிடுவோர்
தம்முடைய வலிமையா லெளியோர் வழக்கினைத்
தள்ளிய மதங்களுடையோர்
அண்டிவரு துஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
ராகுமிவ ரெண்மர்தமையு

மாறுபோன் மூன்றுபிழை கண்டபின் கண்டிப்ப
தாசர்மனு நீதிகண்டாய்
வண்டுலவு கின்றமலர் தண்டுளப மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கஎ)

என்றும் கண்டிக்கப்படாதவர்கள்.

தூதாகி வந்தபேர் மிக்கதா னபதியர்
துதிபெற்ற தந்தைதாயர்
சொல்லு மாசாரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
சுகந்தந்த போகமடவார்
வேதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்கமிடுவோர்
வித்தைபா லுயர்கின்ற கவிராஜர் சுத்தரண
வீரர்மர பினிலுயர்ந்தோர்
தீதான வெம்பிணி யடைந்துளோர் வறுமையோர்
சிறுவரொடு தனைநம்பினோர்
செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதியாத குற்றங்கள்
செயினும் பொறுப்பதல்லால்
வாதாடி யெதிர்செய்கை மன்னர்நெறி யன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கஅ)

இவர் இதனால் வெல்வரெனல்.

வேந்தருட னேவேந்தர் வாதுவரி லேகொடிகொள்
வெற்றிகொண் டேசெயிப்பார்
வீரருட னேவீரர் வாதுவரி லாயுத
விதத்தினா லேசெயிப்பார்

போந்திடு நியோகியர்கள் வார்த்தையுசி தத்தாற்
பொருந்தவே வாதுவெல்வார்
புல்லர்க்கு வாதுவரின் மரமெலாம் வசைசொலிப்
பொதுவிலக் காற்செயிப்பார்
சாந்தமணி வேசியர்கள் வாதுவந் தாற்பரத
சங்கீத மொடுசெயிப்பார்
சரசகவி ராசர்பிர சங்கத்தி னுல்வாது
தன்னைச் செயிப்பர்கண்டாய்
மாந்தளிரை நிகர்மேனி ராதைபதி மோகனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (கசு)

இக்குற்றத்தா லிது பயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்ட மானமது பங்கமா னுற்றிரு
செழித்தென்ன மாறிலென்ன
செய்பகுண வின்பரச மில்லாத மங்கையைச்
சேர்ந்தென்ன நீங்கிலென்ன
இயல்கொண்ட கீர்த்திமரி யாதையில் லார்களை
யிகழ்ந்தென்ன புகழ்ந்துமென்ன
விடருற்ற போதுதவி செய்யாத பேர்நட்
பிருந்தென்ன போயுமென்ன
கயல்கொண்ட விழியினுள் பேரிளம் பெண்கொங்கை
காட்டிலென் மூடிலென்ன
கருணைகொண் டொருவருக் குரையாத பேர்வித்தை
கற்றென மறக்கிலென்ன
வயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்ட களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (உ0)

இவையெல்லா மளவுபடினு மாசை யளவுபடாதெனல்.

பொங்குநதி மணலுமா காயத்தி னெல்லையும்
பொழியுமழை யின்றிவலையும்
புடவிமிசை வருசனமு மடவிமிசை வளர்மாமும்
பொருப்பின்மிசை யுற்றசிலையும்
திங்களொடு னுற்றதா ரகைகணமு முன்பாத
சேவைசெய் வோர்பெருமையுந்
தெரிவையர்கள் மனமுமுனை நினையாத பலமூடர்
சென்மமுங் கடலாழமும்
அங்கசன் கணைபுரியு மோகமுங் கவிராச
ரருள்பெற்ற புத்திநலமு
மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாசைதனை
யளவிடக் கூடாதுகாண்
மங்கைமிதி லாபுரி மடந்தைமகிழ் நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (உக)

இன்னார்க்கு இது வில்லையெனல்.

காதன்மிகு காமுகர் தமக்குமுறை யிலைவஞ்
சகர்க்குமரி யாதையில்லை
கட்டுண்ட கள்வருக் குறவின்முறை யாரில்லை
கசடர்க்கு ஞானமில்லை
வேதமறி பூசுரர் தமக்கருள்செ யாரிலை
விரோதிக்கு நேயரில்லை
மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
வீரர்க்கு மனபயமிலை
போதமிகு யோகிக்கு வினைசெய்கு வாரில்லை
பொய்யர்முன் சாட்சியில்லை

புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வரைப்
போற்றிலா ரொருவரில்லை
மாதரெழில் கண்டுமன மகிழாத பேரில்லை
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உ௨)

இது இவ்வாறாயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினது சொல்வதே ராயரோப் பந்தனக்
கிசையுமவ ளேரம்பையா
மிடர்வேளை யுதவுமவ னேகன்னன் வழிநடைக்
கேற்றதே யுற்றவசுவம்
பழகிமன மறியுமவ னேயூகி மந்திரிநற்
பயனீக்கி னேன்றந்தையாம்
பசியிற் கிடைத்ததே யமுதமாந் துயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்பசயனம்
நிழறந்து காத்ததே கற்பகந் தாகத்தி
னீர்தந்த தேகங்கையாம்
நிறைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சீவி தன்மட்டு
நீச்சுநீ ரேகட லதாம்
மழைமுகி லெழுந்தனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (உ௩)

இவர்க்கு இது தெய்வமெனல்.

தீதுபுரி லோபியர் தமக்குப் பணங்களே
தெய்வமாங் காமுகர்க்குத்
தெரிவையர்க டெய்வமாந் துஷ்டருக் கென்னிலோ
தீமையே தெய்வமாகும்

நீதியுடை யோர்க்குப் பயந்தீர்த்தி ரக்ஷித்த
நேயமே தெய்வமாகு
நீங்காத் தரித்திரர் தமக்குக் கொடுத்தபேர்
நித்தமுந் துதிதெய்வமாம்
சாதியனை வர்க்குமறை யோர்தெய்வ மம்புவி
தனக்காச னேதெய்வமாம்
சகலர்க்கு மாசாரி யன்றெய்வ நாரியர்
தமக்குநா தன்றெய்வமாம்
மாதவம் புரிஞானி யர்க்குநீ தெய்வமா
மணவான நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (உச)

இது உண்டாயினும் இது வில்லாவிடிற் பயனில்லையெனல்.

எத்தனை பொருட்சுவை யிருக்கினும் பக்திரச
மில்லாத கவிகளென்ன
வெண்கோடி சம்பளந் தருகினுஞ் சன்மான
மில்லாத சேவகமென
சித்ராதி லீலைபல செய்யினு மிதழுண்டு
சேராத சுகமென்ன
செம்பொன்மிகு செல்வமுண் டாயினும் பயிர்கொண்ட
செயலிலா வளமையென்ன
வித்தையுள வெல்லாம் படிக்கினுங் குணவினய
மேவாத பெருமையென்ன
மெய்த்துளசி யில்லாத நந்தவன மெனவே
விளங்குமென் பார்கள்கண்டாய்
மத்தகச ராசன்மகிழ் விசயநர சிங்கமே
மணவான நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (உரு)

இது இச்சிறப்படையினும் பயனில்லையெனல்.

காட்டிலின் டஞ்செடி தழைத்தென்ன காஞ்சிரங்
கனியது சிவக்கிலென்ன
கரைநாண மெல்லா மலர்ந்தென்ன காகங்
கழுத்திடை வெளுக்கிலென்ன
ஆட்டின் கழுத்திலதர் நீண்டென்ன நீர்ப்பாசி
யதுபச்சை யாகிலென்ன
வற்பருக் கதிகாரம் வந்தென்ன பேடிகையி
லாயுத மிருக்குமென்ன
நீட்டமொடு காயுக்கு மயிர்வளர்ந் தாலென்ன
நீதியறி யாதமூடர்
நிறைசெல்வ ராயென்ன ஞானமில் லாக்கல்வி
நெறிபோ லிருக்குமென்பார்
வாட்டடங் கண்ணிபுனை கண்ணிமகிழ் கண்ணனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனை. (உக)

கலியுக தோஷம்.

அம்புவியின் மிக்கமெய்ஞ் ஞானியைக் கண்டாலு
மதுவுமொரு வேஷமென்பா
ராகம புராணமறு நூல்விரும் பார்கள்பரி
யாசகதை யேமெச்சுவார்
கம்பமிசை யொருகோடி காணமிட் டாலுமது
கண்கட்டு வித்தையென்பார்
கற்பனை யலங்கார மாக்கவிகள் பாடினுங்
கற்றவர்க் கெளிபவென்பார்
நம்பிவிசு வாசமொடு துதிசெய்யி னுங்கள்ள
ஞானமென் பார்களவைபோ

ணயந்தகலி யுகமகிமை நின்னையுஞ் சிலபேர்
நவின்றுகுறை சொல்வர்கண்டாய்
வம்பவிழ் மலர்ச்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (உ௭)

அரசரது நன்றியறியாமை.

அரசரைக் கண்டுபின் காரியக் காரருக்
கதிகபரி தானமுதவி
யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்தினு
மதுக்கொட் டிரட்டியீந்தும்
கருதினு வைப்பணந் தவணைப் பணங்கண்முன்
கடன்வாங்கி யேகொடுத்துங்
கணக்கர்செல வெழுதார்க ணட்டார்க ளேறுவர்
கடன்காரர் தாமறிப்பார்
விருதுசீட் டுக்காரர் வைவார்கள் கொல்லரோ
வெயிலிடை நிறுத்திவைப்பார்
விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபாசென்ன
மெய்ப்பாய் நடந்துகொளினும்
வரிசைபெறு துரைகளவ ரருமைசற் றறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (உ௮)

கவிவாணரருமை யறிவாரில்லாமை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங்
கனவரிசை யொருபச்சடங்
கலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பிள்ளைக்
கவிக்கென்னி லொருசோமனும்

நற்பொரு ளுலாவென்னி லுறுமாலை மடலுக்கு
நாணயம தாயொருபணம்
நல்வண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலையெனி
னன்மைதரு தாம்பூலமாம்
அற்புதம் பெறுகவிக ளென்னிற் பளாபளா
வதிகவெகு மானமாகு
மப்படியு மாயிரத் தொருவரென் றுலெங்க
ளருமையெவ ரறிவர்கண்டாய்
மற்பொருத மல்லரொடு முற்பொருத வீரனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனே. (௨௯)

இதனை யிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத ரல்லாற்
கிரிக்குறவர் தாமறிவரோ
கீர்த்திப்ர தாபமது விதரணிக ரல்லாது
கெட்டலோ பியறிவரோ
சேர்த்தமநு விக்யான நீதிமன் னவரலாற்
சிலைவேடர் தாமறிவரோ
செய்யபக வற்கீதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது
சென்மநீ சர்களறிவரோ
கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்
குரங்குகண் டாலறியுமோ
கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக ரல்லாது
கூறுபே டிகளறிவரோ
வார்த்தையுசி தத்தைமந் த்ரிகளன்றி யறிவரோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனே. (௩௦)

பயனில் சொல்லி னிழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்ந்தபே யுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்தமுறவே
யயலார் தமக்குதவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங் கேட்டபேயும்
சுகமென்று பொதுமாத ரைக்கூடி மனைவியைத்
துயரமே செய்தபேயுந்
துணிந்துாரா களமுற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதிலை யென்றபேயும்
செகமன்ன ரமென்ற தலைவென்ற பேயுமியல்
செய்ந்நன்றி கொன்றபேயுந்
திரளான சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்குநிகரோ
மகமென்று கோசிக னழைக்கமகிழ் தூயனை
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௧)

எல்லைகடத்தலின் வருமிழிவு.

அரசர்மே லாணைதனை யெண்ணாத குடிகளு
மாதாய மிஞ்சுசெலவு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மவைக்கடங் காதகாவும்
சரசவகை மிஞ்சவே வந்தபரி காசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாளருந்
தயிரியந் தனைமிஞ்சு கவலையுஞ் சாக்ஷியோர்
தமைமிஞ்சு முறைவழக்கும்
காசரண வயவந் தனைமிஞ்சு தேகமுங்
கவியின்மிஞ் சியவெழுத்துங்

கருதுமுறை கேளாத மனைபாட்டி புணர்நாய
கன்புகழை யொக்குமென்பார்
வாசாச கவிராஜர் புகழ்வேத குலதிலக
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (௩௨)

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தேனல்.

அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல்லுரையிலே
யானகவி ராஜருக் கமுதமணி நாவிலே
யாவினுக் கமுத முலையில்
பண்டிதர்க் கமுதமது கையிலே விதாணிகர்
பங்கிலமு தக்கண்ணிலே
பாகவத ருக்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுதமனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திடுந் தேகமெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதங் குணத்திலே
யுணர்வுடைய பேர்க்கமுதமோ
மண்டல மளந்தவுன் பாதத்தி லென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (௩௩)

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தேனல்.

திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமமிகு
தெரிவைக்கு விடமுலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே மதமுடன்
திரிவோர்க்கு விடநிதியிலே

கருதரிய சோரர்க்கு விடமுதடு தன்னிலே
காமுகர் விடங்கண்ணிலே
கட்செவி விடங்கள்பல் லடியிலே தேட்கெனிற்
கனவிடங் கடைவாலிலே
அரியதுஷ் டர்க்கென்னி லெட்டிமா மென்னவே
யங்கமெல் லாம்விடமதா
மடுத்துக் கெடுத்திடும் பகைவர்விட மனதிலே
யம்பொன்விலை மாதருக்கு
மருவுவிட மல்குலிற் றெரியவச மன்றுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௪)

இவர்க்குப் புண்ணிய மிதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவை கண்டுபணி கின்றதே
யுடல்செய்த புண்ணியமதா
முறைகொண்ட கீதையின் சாரங்கள் கேட்பதே
யுற்றசெவி யின்புண்ணியம்
தன்னுடைய புத்திர ரனைந்தசோ றுண்பதே
சாற்றுநா வின்புண்ணியந்
தத்துவ முணர்ந்தபெரி யோர்தமைக் காண்பதே
சார்ந்தவிழி யின்புண்ணியம்
பன்னுமிர வலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
பாணியது செய்புண்ணியம்
பதிவிரத மங்கைகுண மிக்கபுரு டற்குப்
பலிப்பதே வெகுபுண்ணியம்
மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியம தென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (௩௫)

இவர்க்குப் பாவமிதுவேனல்.

திருந்துகற் பனையிலாப் புன்கவிகள் கேட்பதே
செவிசெய்த பாவமாகுஞ்
செயலருமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்
திரிதல்கால் செய்தபாவம்
பரிந்தவுப சாரமா தரவிலார் மனையுணவு
பருகனு வின்பாவமாம்
பாவனை லயஞ்சுருதி நயமிலாப் பாதமது
பார்த்தல்விழி செய்த பாவம்
தருந்தமிழை யறியாத பேர்களிட மேற்கின்ற
தகைமைகை செய்தபாவந்
தன்பெயர் விளக்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே
தாய்வயிறு செய்தபாவம்
வருந்துயர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (நகூ)

இவர்க்கிவை யுளவேனு மிவை வேண்டுமேனல்.

அதிவீர னென்னினுந் தந்திரவு பாயமுட
னடையலரை வெல்லல்வேண்டு
மாயிரம் வித்தைகற் றாலுமூல கந்தனி
லடக்கம திருத்தல்வேண்டும்
நதிகோடி நீந்திவந் தாலுமோ டந்தனை
நயந்துகரை சேரல்வேண்டும்
ஞானதத் துவமுணர்ந் தாலுமுல கத்தினி
னடக்கைதனை யறிதல்வேண்டும்
துதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு
தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டுந்

துய்யவல் லமையுடைய னெனினுமொரு சார்பினற்
றுரைகளைக் காணல்வேண்டும்
மதியூகி யென்னினும் பெரியர்சொற் கொளல்வேண்டு
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (௩௭)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான
பெரியோரை முனிதல்வேண்டாம்
பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான
பேர்கொண்டு திரிதல்வேண்டாம்
உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பல்வேண்டா
மொருவருக் கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லி பின்சபையி
லூமைபோ னிற்றல்வேண்டாம்
சற்றுமே பொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையிற்
றன்போய் விலக்கல்வேண்டாந்
தைரியந் தனில்விக்ர மாதித்த னென்னினுந்
தன்னையே புகழல்வேண்டாம்
மற்றொன்று மெண்ணாது செய்யல்வேண் டாமென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (௩௮)

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகு மானஞ்செய் போதுதடை வருகிலோ
வன்றுவிதி பாவமாகு
மானபெரி யோர்பழமை யாய்வந்த நேயமதை
யகல்வதே தத்தயோகம்

தருகின்ற காரியங் கைகூடி யேபின்பு
தவறில்லை திருதியாகுஞ்
சற்குண மடைந்துளோ ருத்தமரை முனிவதே
சந்திராஷ் டமமாகுமாம்
கருதிய விருந்தினுட னுண்ணுத தனியுணவு
காணுமது வேதுர்த்தினங்
கலகமே செய்கின்ற வீணரைக் காண்பதே
கனவர்ஜ வேளைகண்டாய்
மரிசிசுத னெனவந்த காசிபகு லோத்துங்க
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கசு)

இவர் இத்தீக்கோளாவரேனல்.

துரைமக்க ளைக்கண்டு தங்கள்கா ரியமெலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்றவேளை
சொல்லெலாம் பொய்யெனவு மிவர்சாட்சி மெய்யெனவுந்
தோன்றுவோ னவலமாகும்
திரமுற்ற கல்வியொடு குணமிக்க கவிராஜர்
திரளான ராஜசபையில்
செய்யும்ப்ர சங்கத்தி லொருபழுது சொல்லுவோன்
சென்மத்தி லங்காரகன்
அருள்பெற்ற விதரணிக ரைக்காத்த னேகநா
ளனுசரித் தியல்பாகவே
யவர்கொடுக் கும்போதி விடர்சொல்லி விலக்குவோ
னஷ்டமச் சனியனாகும்
மருவுற் றலர்ந்தவம் புயமணியு மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (சo)

இது இவ்வாறுயின் இச்சிறப்பிற்றுமெனல்.

தாணிமன் னவர்சபையின் மெய்க்கின்ற வரிசையே
தனதுபட் டாபிஷேகஞ்
சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காரமே
சாம்பிராச்ய போகமாகும்
பரிவுட னினைத்தபடி காரியங் கூடிலது
பதினொன்றி னிற்குருவதாம்
பந்துஜன வர்க்கங்க ளுடனுணவு செய்கின்ற
பாக்யமே கலியாணமாம்
அரிவைகுண ரஞ்சிதம தாய்வந்து சேருநா
ளன்றமிர்த சித்தயோக
மன்பான பெரியோர்க டரிசனஞ் செய்வதே
யானசுப தினமென்பர்காண்
மரகதம் பூவைமுகி னீலமணி வண்ணனே
மணவான நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (சுக)

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராட்சசரும் பூதரும் இவரேனல்.

புண்ணியம் பாவமறி யார்மாத வஞ்செயார்
புகல்கல்வி நெறியுமறியார்
புனிதரைப் போற்றார்கள் பாதிரவி யங்கொள்வார்
புன்மைசேர் துஷ்டராவார்
எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமையா
லெவருக்கு மிடர்புரிகுவா
ரிரக்கமில் லார்பொய் யுரைப்பர்வஞ் சிப்பவர்க
ளிவர்கள் ராட்சசர்களாவார்
நண்ணியெளி யோர்தமை வெருட்டுவார் வலியவரை
நாடிவஞ் சனையில்வெல்வார்

நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவுண்பர்
நாணமறியார் பூதர்காண்
மண்ணிலொரு மூவடி யிரந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (சஉ)

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு.

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
மேலாகி னேன்மூர்க்கனும்
மிக்கபெரி யோர்களைத் தாழ்வுசெய் தற்பர்தமை
மேன்மைசெய் வோன்மூடனும்
செய்யாத காரியம தெனினும் பிடித்தபிடி
செய்யுமவ னேதுஷ்டனுந்
திளரன நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடர்கள்
செய்பவன் மகாபாதகன்
ஐயா வெனப்பணிந் தாலுமே கோபம
தடங்காத வன்குரூர
னனுதினந் தீமைபுரி வோனெந்த நாளிலு
மடங்காத சண்டாளனும்
மையார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (சங)

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீன னவனெனல்.

காதவழி யானநதி மாதலந் துதியாத
கயவனே யீனமுடவன்
கைதந்த வேலைவா சிக்கமாட் டாதவொரு
கசடனே மிக்ககுருடன்

தீதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க் குத்தாஞ்
    செப்பிலா தவனூமையாஞ்
  செயலான தன்மகதை யொன்றெனினு மறியாத
    செய்கையுடையோன் செவிடனும்
ஏதெனினு மொருபேர் விளங்காத தேகம
    தெடுக்குமவ னேகுரூபி
  யென்றெனினு முன்பாத தரிசனஞ் செய்யாத
    வீனனே நீசனென்பார்
மாதுசத் தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
    மணவாள நாராயணன்
  மனதினுறை யலர்மேனு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (சச)

உலோபியர் வகை.

நசைபெற்ற வேதவே தியர்தமக் குதவா
    னவின்றலோ பர்க்குநேயன்
  நாற்கவி மொழிந்தகவி ராசர்க்கு மொன்றேனு
    நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்ற கீதமுறை செய்பாட கர்க்குமொன்
    றீகிலான் பாதிலோபி
  யியலான பட்டோரா சர்க்குமொன் றுதவிலா
    னேற்றமுக் காலுலோபி
திசைபெற்ற விகடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
    றீயமுழு லோபிநடனஞ்
  செய்மாத ரபிநயங் கண்டுமொன் றுதவிலான்
    சேர்பரம லோபிகண்டாய்
வசைபெற்ற லோபமா தங்ககண் டீரவன்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதினுறை யலர்மேனு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராயனே. (சரு)

உலோபியர் வஞ்சப்புகழ்ச்சி

கண்டபகை யாளிமுன் னின்றுபொரு தாமற்
        களத்திற் புறங்கொடுப்பார்
    கன்னமிடு கள்வருக் காடையும் பணிகளுங்
        காணவே கொடுப்பார்
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்க
        டமக்குமனை யுங்கொடுப்பார்
    சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்
        தனங்களெல் லாங்கொடுப்பார்
அண்டிவரு மெமதூதர் வந்துதான் கேட்குமுன்
        னங்கமுறு முயிர்கொடுப்பா
    ரவனிமிசை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
        யதிலோப ரென்பதென்னே
மண்டலமும் விண்டலமு முண்டகனி வாயனே
        மணவாள நாராயணன்
    மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
        வாதவேங் கடராயனே. (சக)

உலோபியர்குண மாறுமை.

தேன்கொண்ட துளியொன்றி னாலேழு கடலெலாந்
        தித்திக்கவே செய்யினுஞ்
    செய்யபூ மலரினால் வச்சிரந் தன்னைச்
        சிறக்கவே பொடிசெய்யினும்
கான்கொண்ட மலையெலாங் கைக்கொண்ட வெண்ணெயாற்
        கவினுற்ற மெருகுசெயினுங்
    கயவர்க்கு நீதியும் பேடிக்கு வீரமுங்
        கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞானமும்
ஊன்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுற
        வுரைத்துநல மேசெய்யினு

முறைமைசெவி டன்குருடன் முத்தமிழ் படிக்கினு
முலோபருக் கிவ்வருமை
வான்கொண்ட தேவர்பொழி மலர்கொண்ட
பாதனை மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேனு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனை. (சஎ)

மக்களிற் பதராவா ரிவரேனல்.

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்க்
கொடுத்துமகி ழாதபதரும்
கூறுபிணை சாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
கொடாதொளிக் கின்றபதரும்
கண்டவுட னொருகோடி சொல்லிப்பி னென்றெனுங்
கருதிச்செய் யாதபதரும்
காணு விடத்தினிற் பழிகூறி யவரையெதிர்
கண்டுபுகழ் கின்றபதரும்
பண்டொருவர் செய்நன்றி தனையே மறந்துபின்
பழிசொல்லு கின்றபதரும்
பாமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
பறந்துமிக வுஞ்சிதறவே
மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமா ருதமான
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேனு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனை. (சஅ)

இக்குற்றமுடையோர்க்கும் இதுசெயல் வேண்டுமெனல்.

கதித்திடும் பகைவரென் றாலுமா பத்தினிற்
கண்டுதவி செய்பல்வேண்டுங்
கல்வியறி யாதசபை யெனினுமப்ர சங்கங்கள்
கவிராஜர் செய்பல்வேண்டும்

விதித்தமுழு மூடரென் றுலுந்த மைந்தற்கு
வித்தைகற் பித்தல்வேண்டும்
வெய்யசின மூர்க்கரென் றுநல் லோர்கண்டு
மேற்புத்தி சொல்லல் வேண்டும்
அதிர்ஷ்டமில்லை யென்னினுஞ் சலியாமன் மிக்கதொழி
லதிலே முயற்சி வேண்டு
மசாத்தியம தானகன ரோகமென் றுலுமோ
ரவுஷதம தீவர்கண்டாய்
வதிஷ்டரொடு வான்மீக முனிதுதி சரித்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (சகூ)

இதினும் இது மிக்கதெனல்.

தினமுந் திரிந்துதனி யாகியே மிக்கபொரு
ளேடியே வாழுமதிலுஞ்
செல்வரொடு தந்தைதாய் சுற்றமுங் கூடிச்
சிறந்துண்ட கூழதிகமாம்
தனதுமரி யாதையொடு பெருமையறி யாதபேர்
தனமாரி பொழியு மதிலுஞ்
சமமான பேண்மைதெரி கின்றபெரி யோர்தந்த
தாம்பூல மேயதிகமாம்
கனமருவு பலபல மகாவித்தை சிலசில
கருத்தொடு படிக்குமதிலுங்
கருணைபெற வொருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிகமாம்
மனிதர்சில ரிவையன்றி யவையதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாராயனே. (௫0)

இதினுமிது வென்றியெனல்.

மிக்கதுடி கண்டுளம் வெருண்டகலை மானையே
 வென்றுசய மாகுமதிலும்
வெஞ்சின மிகுந்துகவ ரும்புலி யுடன்பொருது
 மெய்கொண்ட வடுவேசயம்
பக்குவமு திர்ந்தயே ரிளமாது கொங்கையிற்
 பரிவுடன் சேருமதிலும்
பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலரதி யூடலிற்
 பாததா டனமேசயம்
தக்கதொரு கல்விநெறி யறியாத முழுமூடர்
 சந்தோஷ மாகுமதிலுந்
தமிழருமை யறிகின்ற பெரியோர் பழித்தநிந்
 தனையதே சயமென்பர்காண்
மைக்குவளை செங்குவளை வாசமலர் சுளமூரின்
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வாதவேங் கடாராயனே. (ருக)

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்.

சிந்தைதெளி கல்வியே லோகவசி யம்பத்தி
 செய்வதே தெய்வவசியஞ்
செப்புமரி யாதையே வித்வசன வசியமாஞ்
 செல்வமுற வோர்கள் வசியம்
எந்தவித முந்திரள நல்குப்ப ணங்களே
 யின்பவிலை மாதர்வசிய
மெப்பொழுது மவர்மன தறிந்துகட் டிக்காத்
 திருப்பதே ராஜவசியம்
தந்ததண் டனைகளே துஷ்டஜன வசியமாந்
 தானமே கீர்த்திவசியஞ்

சாந்தகுண நயமாய் நடந்திடு மொழுக்கமே
சகலசன வசியமாகும்
மந்திரமெ ழுத்தெட்டு மேயுனது வசியமா
வணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (ருஉ)

இச்செய்கையோர் இச்சிறப்புப்பெயர் கோள்வரேனல்.

சரணென் றடைந்தவர் தமக்குவரு வினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷனரு
தன்னுடைய செய்கைபோ லெவரையும் பார்க்கின்ற
தகைமையோன் றெய்வபுருஷன்
திரணமெனி னும்பிறர் பொருட்காசை யில்லாத
செய்கையோன் புருஷோத்தமன்
றீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணியாத
தீரனே புருஷசிங்கம்
பொருவிலாத் தந்தைதா யென்னினுங் கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷாத்நம்
போற்றுமவர் மனதிற் குறிப்பறிந் துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர்காண்
மாபெலா மிப்படி புகழ்ந்தகுண சேகரன்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (ருங)

இச்செய்கையோர் இவ்விழிபெயர் பெறுவரேனல்.

சற்றெனினு மொருகல்வி யறியாத கயவனே
தாங்குமுயிர் கொண்டமரமாந்
தன்புத்தி யன்றிபிறர் புத்தியால் வினைசெயுந்
தகைமையோ னைபதுமையாம்

கொற்றவர்கள் பகையாற் றூரத்துண்டு திரிகுவோன்
கூகையுற வானபக்ஷி
கோபமது தந்தையே யன்றிமற் றோரையுங்
கோபிக்கு மவன்மிருகமாம்
கற்றபெரி யோரையெதிர் பணியாத மூடனே
கைகால் முளைத்தசிலையாம்
கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிக்கின்ற கோளனே
கனதுஷ்ட ஜெந்துவென்பார்
மற்றிவர்க ளையமது கனவிலுங் காணாத
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (ருச)

கல்விப் பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
றேசமெல் லாந்துதிக்குஞ்
செயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவையெலாஞ்
செம்பொன்மிகு செல்வமதுபோல்
வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கனலினால்
வெம்பவரு சலனமில்லை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சோதரர்
விரும்பினும் பங்குறாது
கள்ளராற் றிருடவும் முடியாது வரவரக்
கனமலாற் குறைவுறாது
கருணைஞா னந்தழையு மாகையா லுனையிதய
கமலத்தில் வைப்பதெளிதாம்
வள்ளலென வருகின்ற மாடபூ சியரதிபன்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (ருரு)

கவிதைச்சிறப்பு.

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்பவகை
　　யோசைபெற் றேமதுரமா
　யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
　　முண்டாகி யேகவுடமாய்
நிரைகொண்ட சீர்தளை விகற்பம் பொருந்திநன்
　　னீதியாய்க் கடைதுடிப்பாய்
　நிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம தாகிநிலை
　　நின்றுபழு தென்றிடாமல்
திரைகொண்ட தண்கடலில் வருமமுத பாகமாய்த்
　　தேசப்ர சித்திபாகச்
　செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடிமை
　　செயினுமது நிராதுகாண்
வரைகொண்டு பொழியுமழை காத்தருளு மையனை
　　மணவாள நாராயணன்
　மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
　　வரதவேங் கடாரயனை. (௫௬)

தந்தீவினைப்பயன்.

திங்களுத யங்கண்டு மலரா திருப்பது
　　செழுங்கமல முற்றவினையே
　தினகரனை யெதிர்கண்டு முகைகொண்டு வாடுவது
　　சேதாம்பல் செய்தவினையே
கொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர் கண்டுமருள்
　　கொண்டது சுரும்பின்வினையே
　கொண்டன்மழை கண்டுள மெலிந்திட வருந்துவது
　　கோகிலஞ் செய்தவினையே
அங்கணுல கெங்கணு மகிழ்ந்தபெரி யோர்களுக்
　　கருளா திருந்துவிடினு

மவர்மீது குற்றமது சொல்வரோ சேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்கள்கண்டாய்
வங்கியந் தருமிசை கனிந்தகனி வாயனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடாாயனை. (ருஎ)

அரசர் கவிவாணர்க்குச் செய்யு முபசாரம்.

போசனஞ் சந்தமலர் மாலைதாம் பூலம்
பொருந்துவஸ் திரபூஷணம்
புரவியொடு கவிகையுஞ் சிவிகைகரி வாத்தியம்
பூமிமனை தனதானியம்
தூசலவு துவசமெனும் வெகுமான சோடசந்
தூதரால் வரவழைத்தல்
தோன்றுமுன் னெழுதல்வந் தருள்கெனத் தழுவுத
றுதித்திட லிருக்கையுதவல்
நேசவெகு மானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுத
னிறையங்கி காரமேழாம்
நெறிகொண்ட புவிராசர் கவிராசர் பாற்செய்யு
நீதிமுறை யென்பர்கண்டாய்
வாசவன் பெறுவிசய சூதனெனு நாதனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடாாயனே. (ருஅ)

புல்லர் நல்லோர்குண மறியாரெனல்.

சந்தன வனந்தனி லிருந்துமதன் மணமதைச்
சற்றுமறி யார்கிராதர்
தாளங் குளிக்குமவ ரதன்மாலை யணியார்கள்
சங்குமணி தன்னையணிவார்

கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் டூகங்
கருஞ்சேறு தனையருந்துங்
காமருவு தேமாவின் மிசையிருந் தாலுமோ
காகமது வேம்புநுகரும்
அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே
யனேகநாட் பழகிவிடினு
மற்பர்தா மறிகின்ற தறிவதல் லாமன்மற்
றவர்மகிமை யறிவார்களோ
வந்திடு கணந்தன்னி லவர்பெருமை யறிகின்ற
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (ருகூ)

புல்லரைப்பாடும் புலவர் பயன் பெறாமை.

நாவினிற் சொல்லுநய முங்கண்டு வஞ்சகரை
நட்பென்று வருநேயரும்
நவமதன னென்னவெழில் கண்டுபே டன்றன்னை
நாடிவரு மடமாதரும்
காவினி லுயர்ச்சியும் பசுமையுங் கண்டிலவு
காத்திருக் கின்றகிளியுங்
கானலைக் கண்டுபுன லென்னவே யாசையொடு
கருதியே யேகுமானும்
பூவினிற் பொலிவுமண முங்கண்டு கேதகை
பொருந்துதே னுடுமளியும்
புல்லர்தஞ் செல்வங்கள் கண்டுதுதி செய்திடும்
புலவர்செய லொக்குமென்பார்
மாவினிற் குயில்வேளை வாவெனுங் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூ0)

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினை செய்தாலு முனிவோர்கண் மாவத
 மிசைந்ததாற் பெருமைபெறுவா
ரிகழ்ந்துவசை சொல்லினுங் கவிராசர் வித்தைபா
 லென்றுமிகு மேன்மைபெறுவார்
சிந்தைமத மாயொன்று வழுவினுந் துரைகள்செந்
 திருவினாற் புகழ்சிறப்பார்
சீரியர்க ளெப்படி புரிந்தாலு மேற்குமது
 சிறுமையோர் செய்பவசமோ
தந்தியது நெறிதப்பி யோடந் தானுமது
 தன்னைமத யானையென்பார்
தானுமப் படிதவறு செய்யிலோ பேயென்று
 தள்ளிமுனி வார்கள்கண்டாய்
மந்திசெறி யிடபகிரி தன்னிலுறை வாசனை
 மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
 வாதவேங் கடராயனே. (சுக)

இது இல்லையாயின் இது விளங்காதெனல்.

சந்திர னிலாவிரவு மதூமில் லாதகவி
 தனையரில் லாதசெல்வஞ்
சற்சன ரிலாதவூர் புரவியில் லாதபடை
 தளபதி யிலாதசேனை
பைந்தொடி யிலாதமனை பாடலில் லாவோசை
 பத்தியில் லாதபூசை
பார்த்திப ரிலாதபட் டணம்யூக மந்திரிகள்
 பற்பல ரிலாதவரசு
கந்தமில் லாதமலர் சத்தியமி லாதவாய்
 கல்வியில் லாததேகங்

கனவினைய மில்லா நியோகிசுசி யில்லாத
கன்மமுப தேசமில்லா
மந்த்ரமிவை வித்வசன மில்லாத சபையென்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (சுஉ)

சங்கீதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறுதோன் றுமல்விழி
புரளாம லங்கசேட்டை
புரியாமன் மிகுதலையை யசையாமன் மிடறுதான்
பொருமிவிம் மாமலியல்பாய்ச்
சுருதிலயை சாஞான நீதியொடு வீணையின்
றொனியினு தப்பிரமமாய்த்
துய்யதந் திரியோசை மிடறோசை யெனவேறு
தோன்றும வின்பநயமாய்க்
தருமதுர வமுதரச மொழுகுசா ளிகள்பழகு
சங்கீத வித்தையென்றால்
சகலர்க்கு மானந்த மாருமது பாடுமவள்
சாசகுண வஞ்சியெனிலோ
மருவியிதழ் பருகியணை யாமலுயி ருய்யுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (சுங)

பரதச் சிறப்பு.

பாதாள முஞ்சுதி யடங்கமிகு தொனிசெயும்
பண்புபெறு வோன்மத்தளி
பலராக கீதமொடு தாளங்கொள் கனவிதம்
பாடுவோ னேபாடகன்

காதாள மேன்மனமு நடனபா தத்தின்மேற்
கண்ணுமுடை யோனட்டுவன்
கையின்மேல் விழியுமங் கைவிழியி னபினயங்
காட்டுமவ ளேபாத்திரம்
சூதாள லயமார்க்க மாகுமிங் கிதபதஞ்
சொல்லுமவ ரேபரிசனஞ்
சுதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொனி
தொனியாத சபைசேசபை
வாதாள முடனாவி னடனமிடு பாதனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (சுச)

நாடகச் சிறப்பு.

சுகந்தபரி மளவஸ்த்ர பூஷணா லங்கிருத
சோடுமுஸ் தீபுவேண்டுந்
தோகையர்க ளும்பரி சனங்களுங் கூடியே
சொற்படி நடத்தல்வேண்டும்
மிகுந்தாஸ் தாளிக் கரும்புதேன் முதலான
மேன்மைபோ லின்பரசமாம்
வேஷங்க ளந்தமுஞ் சாதியும் பாஷையும்
வெவ்வே றிருத்தல்வேண்டும்
புகழ்ந்தபத மிங்கிதம் பரிகாச விகடங்கள்
புண்ணிய கதாப்ரசங்கம்
போற்றுபா வாணர்மிகு ராகதா ளஞ்சுருதி
புகல்கின்ற பாதநடனம்
மகிழ்ந்திடுஞ் சபைதேவர் சபையென்று சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (சுரு)

விஞ்ஞைவித்தைச் சிறப்பு.

சத்திகண பதிதுர்க்கை சரஸ்வதி மகாகாளி
சாமுண்டி யென்றுவாழ்த்திச்
சங்கமொடு ஜயகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங்கச்
சித்ரமிகு மாத்திரைக் கோலின்முறை யங்கமுறை
செப்புமுறை பத்துமுறைகள்
செய்புமுறை யறுபத்து நாலுகஜ காணங்கள்
சேர்ந்தகோ காணமார்க்கம்
வித்தைபுரி ஸ்தம்பனம் தாதியா மஷ்டாங்க
விதமாம யேந்த்ரசாலம்
மிகுமிந்த்ர சாலமுத லானசெப் பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்த்ரநீதி
மத்தகச ராசமேத வேந்த்ரனுந் தெரிவஞெ
மணவான நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (அஅ)

பௌராணிகர் முதலியோர் சிறப்பு.

ஆருக்கு மானந்த மாகவே பொருள்சொல்லு
மவனே புராணநிபுண
னங்கமொடு கிரகநிலை கணிதமுந் தெரிகுவோ
னருள்புரோ கிதபூசுரன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செப்புமவ னேவித்துவான்
செய்யுமந் திரயந்த்ர தந்த்ரமொடு மிக்கசுப
சீலனே மந்த்ரவாதி
ஏருற்ற கல்விகுண மேன்மைபொறை போதங்க
ளிசையுமவ ஞசாரிய

னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியோ
டிருக்குமவ னேசீடனு
மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (சு௭)

மருத்துவனியல்பு.

திரமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சையது
செய்திட வழைத்தபின்போய்த்
தேசகா லஞ்சாதி தேகங் குணம்பிணி
சிறக்குமா றுந்தெளிந்து
காமான நாடிமுத லெட்டுப் பரிட்சையுங்
கண்டுகலி கங்கியாழுங்
கனகுளிகை பஸ்பமொடு சிந்தூரஞ் சூரணங்
கருதுலே கியதயிலமாம்
பரமான நன்மருந் துங்கொடுத் துசிதமாய்ப்
பத்தியமு மெளிதாகவே
பரிவுபெறு மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
பகராத பண்டிதனெனின்
வாமான தன்வந் திரிக்குநிகர் சொல்வர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (சுஅ)

ஈனர் மருத்துவனுக்குச் செய்புமுறைமை.

சேர்க்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
றெய்வமாங் கேட்டதெல்லாந்
திரள்கொடுப் போமென்பர் தீரும்பி பிணியென்று
செப்பினு லன்றுகுருவாம்

பார்க்கின்ற குளிகையது தந்தபின் தந்தையாம்
பாதிலகு வானபின்பு
பண்பான துணைவனு ரோக்கியஞ் செய்தபின்
பகர்கின்ற மைத்துனனுமாம்
ஏர்க்கின்ற மற்றைநா ணையன்மறு நாளினி
லிசைந்தகட னாளிமறுநா
ளெதிர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியெண்ணு
மீனர்சில ருண்டுகண்டாய்
வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (கூசு)

ஆராயாதுசெய்யு மேழுவரடையுங் கதி.

நீதிவழு வாவகை வழக்குரைப் போர்களு
நிறைந்ததீ வினைகளெல்லா
நீங்குபரி காரமுறை செய்குவோ ரும்பிணி
நிறுத்தவரு பண்டிதர்களும்
சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதரு முலகந்
துதித்தசெங் கோல்வேந்தருந்
தூயவுப தேசநீத சிகருமவர் சீஷருஞ்
சொல்லுமிவ ரேழுபேரும்
ஆதிமறை நூலினுரை செய்தவித மாராய்ந்
தறிந்துதெளி யாதுசெயிலோ
வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரினு
மகோரநர கடைவர்கண்டாய்
மாதிர நெடுங்கடல் வளர்ந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (எ0)

நித்தியகருமச் சிறப்பு.

கருணைநதி மூழ்கியே சந்திவந் தனமுடன்
கருதுஜப தபவோமமுங்
கடவுளோர் பூசையுஞ் செய்துவே தாகமக்
கல்வியது முறைபடித்துத்
தருமத் தியானநற் கருமமா நீதியொடு
தந்தைதாய் புத்திருடன்
முனைவு செய்தூர மாயணம் போற்றியே
சந்தியொடு கருமநண்ணி
பரிவுடன் நின்றிருக் கோயில்வல மாகிப்
பணிந்துபத சேவைசெய்து
பண்பான சந்த்ரோ தயத்தின்மல ரணைமீது
பாரியுட னேமகிழ்ந்து
மருவியே வாழுமில் வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (எக)

குடிவாழ்க்கைச் சிறப்பு.

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும்
விளங்குமா நதியுமறையோர்
மேவிய கிராமமும் பூமிநல முந்தனமு
மேலரசு முடையநாட்டில்
முக்கனி தருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவள
முயங்குபயிர் வளமுமுளதாய்
மொழிந்தநாற் குலமுஞ் செழிப்பதாய்த் தேர்வீதி
முதலாய் விளங்குமூரில்
தக்கதொரு வீதியொரு பானடுவி சாலமாய்ச்
சார்ந்தசிங் காரமனையிற்

றனதானி யங்கறவை முதலான செல்வந்
தழைத்தன்ன தானமுதவி
மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (எ௨)

மருத்துவர் செல்லத்தகாவிடங்கள்.

தீராத ரோகமுடை யோரிடமு முண்மையது
செப்பாத பொய்யரிடமுஞ்
சீரான வொருவர்பண் டிதமன்றி வெகுவிதஞ்
செய்துகொள் வோர்களிடமும்
ஏராத கோபமுறு மூர்க்கமன் னவரிடமு
மேந்திழையை மனதுபிரியா
வின்பமா மதிவிரக மானகா முகரிடமு
மெப்படி நலஞ்செய்யினும்
தாராத லோபரிட மும்பத்தி யந்தனைத்
தாழ்வுசெய் வோர்களிடமுஞ்
சகலசன கண்டகரெ னுந்துஷ்ட ரிடமுமிகு
தனமாரி யேபொழியினும்
வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (எ௩)

நோய்க்கிடங்கோடார் செய்கை.

சனிபுதன் றனிலெண்ணெய் வெந்நீரின் மூழ்குவார்
சாருமிள வெயில்விரும்பார்
தம்வயதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
சதாகாலம் வழியினடவார்

பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
பள்ளியிற் சேகவமிரார்
பழங்கறி யருந்தா ரிரண்டடக் காரொன்று
பலகால முமிட்டிடார்
கனியொடு கிழங்குகள் மிகுந்துபுசி யார்பசி
கலந்தன்றி யுணவுசெய்யார்
காய்ச்சுபா லுண்பர்நீர் மோர்கூட்டு வார்தினங்
காவேரி தனின்மூழ்குவார்
மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்குநோய் சேருமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனே. (எச)

தந்தைமுதலியோராவார் இவரேனல்.

நிலமுடன் கிருகமுஞ் செல்வமுந் தந்துகட
னிலுவையொன் றில்லாமலே
நிறைகல்வி யுரைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
நேசனை யுபர்தந்தையாம்
கலைமதிய மெனவே வளர்ந்தபின் செல்வங்கள்
கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
கருதரிய புத்திரன் போலமரு மகனையுங்
கருணைசெய் பவளன்னைபாம்
பலகலை புணர்ந்துமிகு செல்வமுந் தேடிப்
பகிர்ந்துதன் பேர்விளங்கப்
பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவர்சொன்ன
படிசெய்கு வோன்புத்திரனும்
மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளரு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனே. (எரு)

நற்புதல்வனியல்பு.

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிவோ
ரடைந்திடவ ரந்தனைப்போ
லடுத்தவர் தமைக்காத்து மிக்கமே வலர்தமை
யடக்குமுன் சக்கரம்போல்
பெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
பேசும்ப்ர சங்கமதுபோல்
பேருலக மெய்க்கவரு மனுநீதி முடிவேந்தர்
பெறுகின்ற மாகீர்த்திபோல்
ஒருகோடி நட்சத்தி ரங்களுட னடுவே
யுதித்தசந் த்ரோதயம்போ
லுபயகுல சுத்தனும் பகிரதன் போலவே
யொருபிள்ளை போதுமவனால்
மாபெலா நன்மையே யடையுமென் பார்கள்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (எசு)

சகோதரரோழுமை.

தனதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
தந்துமகி ழுந்தமையனுந்
தமையனார் வருமளவு மாவிரத மாகவே
தபசுபுரி யுந்தப்பியும்
கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப் போலவே
கருணைசெய் திடுமதனியுங்
காணுமுன் றந்தைபோற் றிருவடிகள் பணியுங்
கனிட்டனுடை மனையாட்டியும்.
தினந்தினம் பரிவாகி யம்மையேயென் றுபேர்
செப்புங் கொழுந்தனருஞ்

சேர்ந்துவாழ் கின்றபேர் திரேதாயு கந்தனிற்
றெசரத குமாரர்கண்டாய்
வனசமலர் கமழ்கின்ற வாவிசூழ் களமூரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (எள)

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதனிற்
கருணைமரு மகன்வந்திடிற்
கண்டவுட னுசாரவுபசார மாகவே
கனவிருந் துகள்சமைப்பார்
சேருநாண் மூன்றுகி லபரபட் சத்திற்
செனித்தசந் த்ரோதயம்போற்
றினந்தினம் பெருமைகுறை யுங்காரி யங்களுஞ்
செய்யென்ப ரத்தைமுதலோர்
ஆருமெண் ணார்கண்மைத் துனர்சரச பரிகாச
மதிகமா மனைவியெனிலோ
வன்புடன் சொன்னபடி கேளாளி தாகையா
லதியொரு கதையல்லவோ
வாருமென் றவமரக வசனமுஞ் சொல்வர்கண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (எஅ)

மானங்கெட்டுப் பிழைப்பவ ரிவரெனல்.

நேசமுறு சிறுமிதன துறவினன் மருகன்மனை
நிலையென்று வாழ்ந்தபேரும்
நேரிழை தனைத்தந்த மாமனார் மனைதன்னி
னீங்கா திருந்தபேரும்

பேசரிய கல்விதெரி யாமூடர் பேரிற்ப்ர
    பந்தகவி சொன்னபேரும்
  பெருமைபோய்க் கள்ளக் கடன்களை பட்டுப்
    பிழைத்துயிர் சுமந்தபேரும்
ஏசவரு பகையாளர் தங்கண்முன் கைகட்டி
    யேவல்செய் கின்றபேரு
  மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ணன்றிவர்க்
    கெண்சாணும் வயிறுகண்டாய்
வாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுவளர் களமூரின்
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமணவாளனை
    வரதவேங் கடராயனே. (எசு)

கற்புடைப் பெண்டீரியல்பு.

ஓதுஜப பூசைகட் கினியகுற் றேவல்க
    ளுகந்துசெய் போதுகுருவா
  முறைகொண்ட சாசஞ்செய் போதுமன் மதனு
    மொழிந்தவே ளைதெய்வமாம்
நாதனைக் கருதியவ னுண்டகுறை யமுதாக
    நவில்வதே யுபதேசமாம்
  நதியாடல் பலநோன்பு தேவதா தரிசன
    நயந்தபல விரதமுமவன்
பாததரி சனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
    பத்தியாய்க் கடலினுழும்
  பாரொன்று கனவிலுறை செய்கினுஞ் செய்கின்ற
    பதிவிரத மார்க்கமான
மாதர்புகழ் நீதியே துதிபெற்ற தல்லவோ
    மணவாள நாராயணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
    வரதவேங் கடராயனே. (அo)

நற்பெண்டீரியல்பு.

பஞ்சணையி னருகாக நின்றுவா வென்றபின்
பரிவினுட னருகில்வந்து
பாக்கிலை மடித்தசுரு ளீந்துமெத் தையில்வந்து
பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
கொஞ்சிமலர் சூடியிசை பாடிவிளை யாடியே
கொக்கோக விதமறிந்து
கூடியித மிருவோரு முறைபருகி யினியபுட்
குரலோசை மிகமுழங்க
நெஞ்சமகிழ் வொடுசுரத காணகரி காவுபரி
நேயாதி கேளிதன்னால்
நிறையமிர்த போகசம் போகவை போகமுட
னீங்காத மோகமுதவும்
வஞ்சியின லாதுமனம் வேறொன்றின் மகிழுமோ
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாாயனே. (அக)

தீப்பெண்டீரியல்பு.

ஐயருக் கமுதுபடை யென்றுவந் தாய்நீயு
மாண்பிள்ளை யென்றெண்ணவோ
வரிசியெங் கேபானை சட்டியெங் கேயென்ப
ளவன்சொன்ன வகைகளெல்லாம்
பையவே கொண்டுவந் தாலுஞ் சமைக்கப்
படாதுதலை நோகுதென்று
பாயிற் கிடப்பள்சின மாயொன்று பேசினால்
பாருனக் கேற்றபுத்தி
செய்பவல் லேனென்பள் சற்றடித் தானஞ்சு
தின்கிறேன் கூகூவெனத்

தெருவீடு தோறுமுறை யிடுபெண் டிருண்டெனிற்
றீயநமன் வேறுமுண்டோ
வையகம் புகழ்சோலை மலையலங் காரனை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (அ௨)

பரத்தையரியல்பு.

நொச்சியுறு மஞ்சள்வங் காளமுறு பச்சையிவை
கூறுசண் பகமொட்டுடன்
கூடிய நலங்குமஞ் சனமாடி பொற்கண்டை
கொண்டவெண் டுகிலுடுத்துக்
கச்சிளங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகளப
கஸ்தூரி குமுகுமென்னக்
கனகநவ ரத்நமய பூஷணம் பூண்டுகிளி
கையின்மிசை யேந்திநலமாய்ப்
பச்சைமயில் போலிரதி வேளைக்கு மிகுசரச
பரிகாச நகைபுரிந்து
பண்பான மேடையுப் பரிகையி லிருக்கும்
பரத்தையுண் டாவளென்றால்
வச்ரதா னுலகத்த ரம்பையிலு மதிகமா
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாரயனே. (அ௩)

பிரேளடை வேசையரியல்பு.

ஆசையுட னொருவிரக புருஷன்வந் தான்மிகவு
மாசார வுபசாரமா
யாசனந் தனிலிலமுந் தருநெறியென் றடிகிருந்
தழகான பொருட்டுலை

நேசமொடு தாம்பூல முதவியே யவனுடைய
நெறிகண்டு வரவழைத்து
நீதியா யந்தநாள் வந்தநீர் பின்னெனை
நினைத்திலீ ரென்கொலென்று
பேசரிய சங்கீத சரசசல் லாபப்ர
சங்கமொடு ரதிகேளியில்
பிரியமுட னேயணைந் தின்பமா யுசிதம்
பெறிற்ப்ரௌடை வேசையென்பார்
வாசமிகு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாசலனே. (அச)

பரத்தையரிழிவு.

விலைமாதர் வீடுசவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேவுமனை பொதுவம்பலம்
மெத்தையது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவிய படித்துறையதாம்
கலைமருவு மவரல்கு லோடமா மிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சம்பழங்
கனிவாய் படிக்கமிரு துடைகடண் ணீர்ப்பந்தல்
கட்டுகத லிக்கம்பமாம்
முலைமார்பு வாடகைக் குதிரையிடை யேணியவர்
மோகமெனி லெட்டிக்கனி
மொழிமுயற் கொம்புசே ரின்புவெந் நீராமை
முறைமையிவை கண்டிருந்தும்
மலைவுபெறு வார்கள்ரச வாதிக்கு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடாசலனே. (அரு)

சரீரநிலையாமை.

ஆகாய மீதினி லெறிந்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடுதுருத்தி
யனலிட்ட மெழுகுவெயி லிடையிட்ட வெண்ணெய்சுழி
யாற்றிடை யெழுந்தகுமிழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூடுதுயில் கண்டகனவு
மோதிவரு காற்றினிற் றீவிழுந் திடுபஞ்சு
மூச்சோடு கின்றபதுமை
மீகாம னில்லாத கப்பல்கண் ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேகமிதனை
மெய்யென்று மெய்யெலாம் பொய்யென்று திரிகின்ற
விழலனேனை யாளநினைவாய்
மாகாள முகிலனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (அரு)

நல்வினைசெய்வோர் பேறு.

ஓதுமா தாபிதா குருதெய்வ விசுவாச
முடனதிதி பூசைசெய்வோ
ருற்றபர தாரசோ தரமாகு வோரகித
மொருவர்க்கு மெண்ணிலாதோர்
பூததய வுள்ளோர் சகாயமே புரிகுவோர்
பொய்யிலா வாய்மையுடையோர்
பூர்வமாந் தருமபரி பாலனம் பண்ணுவோர்
பூஞ்சோலை நந்தனவனம்
பாதையிடை மண்டபங் கூபந் தடாகநீர்ப்
பந்தர்முத லாய்ப்புரிகுவோர்

பண்பா யிவர்க்குமலை போல்வந்த வினையெலாம்
பனிபோல நீங்கிவிடுமாய்
மாதவ முகுந்தவுன் பாதமே பெறுவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (அஏ)

மாதர் அவயவமயக்கு.

சிக்குமிக வோரா றுகின்றகுழன் முகிலென்பர்
திரளுத்தை மாறுதவாய்
செப்பவள மென்பர்சளி கொண்டுநீர் மாறுத
சிறுநாசி குமிழதென்பர்
பக்குவம தன்றிவிழு கின்றமுலை யானதோற்
பையைமக மேருவென்பர்
பாராத நாகத் துவாரமாங் குழிதனைப்
பகரின்ப வாரியென்பர்
மிக்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் பும்போர்த்த
மேனிமலர் மாலையென்பர்
மீளாத நரகங் கருஞ்சிறிய வின்பமதை
மேலின்ப வீடென்பரிம்
மைக்கருங் கடலிலலை வீழாம லாளுவாய்
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாரயனே. (அஅ)

நிதியின் பெருமை.

வித்தையே செய்திடுஞ் குருபீட மொன்னலவை
வென்றுவரு கின்றதளவாய்
மித்திரர்கள் பகைவரா மேவலர்க ணேயரா
விந்தைபுரி தானுபதி

புத்திநல மேசொல்லு மதிமந்திரி யாவரும்
புகழ்கின்ற வசியகுளிகை
புளகமுலை மாதருக் கதிரூப விம்பம்
பொருந்தவரு காமனைத்தனு
நித்தலும் பெருமையைச் செயுமரசு தான்மொழியு
நிலைசெயத் தக்கசூத்ரம்
நேர்ந்தமிடி யென்கின்ற மாதங்க கேசரி
நினைத்தவெல் லாங்கொணர்ந்தே
வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றி வேறது
மணவாள நாராயணன்
மணதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனை. (அகூ)

உயர்ந்தபொரு ளிருக்குமிடத்து இழிந்தபொருளு
மிருக்குமெனல்.

சோகனக மலர்மலர்ந் தறுகின்ற வாவியிற்
கொட்டியு மலர்ந்திருக்குங்
கோகிலந் தொனிசெயுந் தேமாவனந்தனிற்
கூறுவாய்ப் பக்ஷியுறையும்
ஏகமென வுலகம் புரந்தமன் னவர்சபையி
லீனமன் னருமேவுவா
ரிலகுமா ணிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
யிற்பாசி மணியும்விற்பார்
பாகனைய மதுரரச லலிதப்ர பந்தகவி
பாடுமன் னவர்கள்சபையில்
பழங்காடி தனிலும் புளித்தபுன் கவிசொலும்
பாவலரு முண்டுகண்டாய்
மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனை
மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (கூ0)

சேர்ந்தவினத்தின் குணம் பெறுவோர் பெறுதோ ரிவரெனல்.

சோதிநவ ரத்நமணி மாலையிடை நூலுந்
துலங்குமணி யாய்விளங்குஞ்
சுவைப்பழந் தன்னுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
துரும்புபோ லேமிதக்கும்
வீதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
மெய்ம்மழுங் காதொளிவிடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்க்கினும்
வெள்ளுள்ளி நாற்றமாறு
தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப் போலவே
யவனியி லிருப்பர்சிலபே
ரார்சொல்லி னுந்தங்கள் சுயகுணம் விடாமலே
யமைவுற்று வாழ்வர்சிலபேர்
மாதர்துகில் கொண்டொரு குருந்தேறு மாயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (கூக)

வல்லோர்க்கும் புல்லோரால் தாழ்வு வருமெனல்.

பாராசர் வச்ரமகு டந்தகர்த் திடுகத்தி
பஞ்சுமெத் தைக்குநாணும்
பணிராசர் மணிமுடிகள் சிதறநட மிடுதோகை
பச்சோந்தி யானஞ்சும்
காராச மார்த்தாண்ட சந்த்ரகிர ணங்களொரு
கட்செவியி னன்மறைபடுங்

கனைதைபுரி விகடதட மத்தமா தங்கமொரு
கனல்சிறிது கண்டுபயமாம்
சுராரச கங்காப்ர வாகநிக ரூற்றுமொரு
துய்பசிலை யான்மறிபடுஞ்
சொல்கின்ற பெரியோர்க ளென்றாலு மற்பாற்
றோல்விகொடு முறிவர்கண்டாய்
வாராச தசாத மகாராச புத்ரனே
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (சுஉ)

நல்லோர்புகழ் நிலைபேறு.

விசயன்மனு வுடனிட்சு வாகுகுச நாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்தனும்
மிகுமம்ப ரீஷன்மாந் தாதன்முசு குந்தன்
விசாலனை திரணபிந்து
சசிபிந்து வொடுதிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
சர்வதா மன்பரதனை
சந்தனு நளன்சத்ய விரதன்ப கீரதன்
சகரனொடு தானகர்னன்
தெசரதன் மருத்துப் புரூரவன் சென்னியே
திரிசங்கு வுடன்யயாதி
சித்ரசே னன்வீர சேனன்ருது பனனிந்த்ர
சேனன்விது ரன்பாண்டவர்
வசுதேவ னாதியோர் புகழன்றி நின்றநிலை
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (சுஙு)

தீயோர் பழிநிலையேறு.

சூரனொடு பானுகோ பன்றிரி புரத்தினோர்
   தாரகனை மதுகைடவர்
  துந்துமகி டாசுரன் சம்பர சலந்தரர்
   தூஷணன் றிரிசிரகரர்
வீரரா வணகும்ப கர்ணனிந் திரசித்து
   மிருகனக னிரணியாட்சன்
  வெய்யவா தாவிவில் வலனுடன் சூர்ப்பணகை
   மேவுமச முகிதாடகை
தாருலவு சிசுபால தந்தவக் கிரர்சரா
   சந்தனொ டடற்கீசகன்
  சகுனிதுரி யோதனன் கஞ்சன்முத லாயினோர்
   தங்களப கீர்த்தியல்லால்
வாரிசூழ் புவியிலவர் கொடுமைநிலை நின்றதோ
   மணவாள நாராயணன்
  மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
   வாதவேங் கடராயனே. (கூச)

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு.

ஒருபொழுது மவமே யிராமனற் கருமங்க
   ளுணர்வுடன் செய்துமனையா
  ளொடுகாம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
   முறைவன்வா னப்பிரஸ்தன்
கருமமுட னுனதுபக வற்கீதை துதிசெய்து
   காமமுத லாறுமொன் றுங்
  கருதாம லொருபோது சுவைநீக்கி யேயுண்ட
   கருணையோன் சந்நியாசி
இருவினையு மவைசெய்த துஞ்செயச் செய்வது
   மின்பமுங் கனதுன்பமு

மெண்ணரிய சாதிமா புப்பலவு முன்செய்கை
யென்றெண்ணி யடிகளொடுழுது
வருமவனை யவதூத மெய்ஞ்ஞானி யென்பர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே. (௬௫)

உத்தமர் முதலானோரியல்பு.

வினயமுட னன்னமுஞ் சுகமுமே ஷமுமென்ன
வித்தையுந் தன்னையறிவார்
மிகுகாழை கற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மாபு
விதமாய் விளங்கவருவார்
பனையிலொன்று நாளிகே ரங்கமுக மெனவே
பரிந்தவர்க் கன்புகூர்வார்
பனசமுஞ் சூதமும் பாடலமு மெனவே
பண்பினுட னுதவிசெய்வார்
சினமாநவி னீரெழுத் தொடுமண லெழுத்துடன்
சிலையெழுத் தெனமாறுவார்
செப்புமிவர் தமையாதி யந்தமாப் பார்க்கவே
சிந்தைதனி லாய்ந்துபுவிமேல்
மனிதருத் தமர்கண்மத் திமாதமர் மூவர்காண்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வரதவேங் கடராயனே. (௬௬)

தேசங்களின் பெயர்கள்.

அங்கமத் திரமாள வஞ்சால மங்கைக
யாரியம் பாரசீன
மாந்திரம ராடமே கன்னட மிடங்கண
மவந்தியொடு சேதிகுருதம்

கங்கைதிகழ் காஸ்மீர மச்சங் கிராடங்
கருசமே சூரசேனங்
கலிங்கமொடு வங்காள நேபாள சிங்களங்
கனத்ததுளு வங்கேரளம்
கொங்கணம் போடந்த்ரி கர்த்தம் புளிந்தங்
குளிந்தங் கிராடமகதங்
கூர்ச்சரம் பப்பரஞ்வி தர்ப்பகாம் போஜநற்
கோசலஞ் சிந்துகௌடம்
வங்கமும் பணிகின்ற கருடகிரி வாசனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூஎ)

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை.

ஒட்டமுறு சாதகஞ் சவ்வீர பாஞ்சால
மோங்குநிடதங்கடார
முகந்தாஞ் சோனகஞ் சீனகாந் தாரமொ
டுலாவுமலை யாளவங்கம்
இட்டமுறு த்ராவிடஞ் சோழபாண் டியமாதி
யெண்ணேழு தேசமாகி
யிலங்குபா தக்கண்ட மாநவ கண்டங்க
ளேய்ந்தசம் புத்தீவுமே
அட்டதிசை பெற்றதீ வேழுபூ லோகமிஃ
தாதிமே லேழுலோக
மதலமே யாதிகீ ழேழுலோ கங்களிவை
யவையுமீ ரேழண்டமாம்
மட்டிலா வண்டங்க ளுன்திரு வயிற்றினுறு
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராயனே. (கூஅ)

பதினெண்கணங்க ளிவையெனல்.

தேவருட னசுரர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்
சிறந்திடும் புருடர்கருடர்
செய்யகந் தருவர்கின் னாரிராக் கதர்பூதர்
தீதில்வே தாளர் முனிவோர்
மேவுவிஞ் சையருரக ரந்தர ரியக்கரோ
மேலுமா காசவாசர்
மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு
விதமான கணாசாதரும்
பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெயுந் திருமலை
புகழ்ந்துகோ னேரிமுழ்கிப்
போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
புன்சன்ன முஞ்சனனமோ
மாவலி யணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
மணவான நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடாராயனே. (கூகூ)

பரம பாகவதராவா ரிவரெனல்.

சுகனொடு வியாசன் பராசரன் சவுனகன்
றய்யநா ரதன்வசிட்டன்
துங்கவான் மீகிமா வலிருக்கு மாங்கதன்
சுக்கிரீ வன்மாருதி
தகுமிட்சு வாகுவீ டிமனுடன் பிரகலா
தன்குசே லன்விஜயனே
தருமனொடு முசுகுந்த னக்குரூ ரன்பணி
ஜடாயுவுட னம்பரீஷன்
அகலிதிரி சடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னழைத்திடக் கஜராஜனே

யாதிரா மாநுஜன் றிருவரங் கத்தமுத
னாழ்வார்கள் பன்னிருவரும்
மகிமைபெறு முன்ஞேர்கள் பாதமே துணைகொள்ளு
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனை
வாதவேங் கடராயனே. (க00)

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு.

உனதுபா தம்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
லுவந்துநீ யென்றுமுறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரெண்மருஞ் சேர்வாவ
ருற்றதா னிதிகள்சேரும்
கனநிதிகள் சேர்ந்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
கருணைபுரி நேயன்வருவான்
காதல னெடுத்ததா லுமைவருவ ளன்னையாற்
கந்தன்வரு வன்மருகனல்
தனதுமா மன்வருவ னரசன்வர லாலமரர்
சகலருங் கண்டுவருவார்
தருமஞ் செழிக்குமருள் சேருமது வன்றியே
தவமொன்று செயல்வேண்டுமோ
வனசரோ ருகமலர் மடந்தைவளர் களமுரின்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே. (க0உ)

அவையடக்கமும் பிரார்த்தனையும்.

ஒருமலை யெடுத்துமழை காத்தவா மனதேவ
ருபயபத சேவைதனையே
யுளங்கொண்டு வெண்பணியில் வாழுமத் தாரைய
இதவுநா ரணபாரதி

பொருபலை பெறுங்கங்கை யுங்காணி யாறும்
பொருந்துகடல் போற்புலவர்கள்
புகழ்சபையி லெனதுவேங் கடசதக நீதிநெறி
புகலவரு நூறுகவியும்
பரிவினுட னனைவருங் கேட்டெனது தமிழின்மேற்
பக்ஷம்வைத் தாளவருவாய்
பாலகன் புன்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவள்
பார்மீதி லன்னையலவோ
வருபவர் களிக்கநல் வரமுதவு நேயனே
மணவாள நாராயணன்
மனதினுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராயனே.

திருவேங்கட சதகம்

முற்றிற்று.

	அ.	ப.
உவமானசங்கிரகம் உரை	4	0
சங்கீதத்தின் சரித்திரம் ...	4	0
அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி	1	6
பிரச்னோத்தர ரத்நமாலிகை	2	0
காங்கிரஸ் மகாசபை ...	4	0
அறப்பளீசுர சதகம் ...	2	0
குமரேச சதகம் ...	2	0
திருவேங்கட சதகம் ...	2	0
தண்டலையார் சதகம் ...	1	0
கோவிந்த சதகம் ...	0	9
எம்பிரான் சதகம் ...	1	0
சிவசங்கர சதகம் ...	0	9
ஜெயங்கொண்டார் சதகம்	2	0
அவையாம்பிகை சதகம் ...	2	0
கைலாசநாதர் சதகம் ...	2	0
குருநாத சதகம் ...	1	0
அண்ணாமலைச்சதகம் ...	2	0
தொண்டைமண்டல சதகம்	2	0
சௌந்தரியலகரி உரை ...	6	0
ஒருதுறைக்கோவை ...	4	0
சீகாளத்திக்கலம்பகம் ...	2	0
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	2	0
அணியிலக்கண வசனம் ...	4	0
வச்சணந்திமாலை உரை ...	2	0
குடாரம்	1	0
ஔவைகுறள் ...	2	0
சிவபூஜைத்திரட்டு ...	2	0
அம்மணீயம், ஐயாசாமீயம்	8	0
ஜாதிபேத விளக்கம் ...	2	0
விஷப்பிரதி விஷத்திரட்டு	2	0
வைசித்தாந்த வரலாறு ...	4	0
ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி வைராக்கிய சதகம்	3	0

	அ.	ப.
நன்னூல் மூலம் ...	2	0
திருக்குறள் மூலம் ...	4	0
வேதாந்தசூளாமணி மூலம்	2	0
கைவல்யநவநீத மூலம் ...	2	0
உபநயனார்த்த தீபிகை ...	0	6
ஏகாந்தம்சவை ...	1	0
மநுமுறைகண்ட வாசகம்	4	0
மஹாதேவமாலை ...	1	0
சிவானந்தமாலை ...	4	0
டிஸ்கவுண்டுமாலை ...	1	0
இன்னாநாற்பது உரை ...	1	6
இனிதுநாற்பது உரை ...	1	6
சிறுபஞ்சமூலம் உரை ...	4	0
நான்மணிக்கடிகை உரை	5	0
முதுமொழிக்காஞ்சி உரை	2	6
களவழிநாற்பது உரை ...	2	0
சாநாஜீவவாதக்கட்டளை ...	1	0
பிரகலாத சரித்திரம் ...	4	0
அஷ்டப்பிரபந்த மூலம் ...	8	0
பாரதநீதி	2	0
ஓங்காரத்தின் மகத்துவம்	1	0
அஷ்டாக்ஷர மகத்துவம் ...	1	0
ஆரியர் சந்தியாவந்தனம் ...	1	0
சைவதூஷண பரிகாரம்	4	0
கீதாசாரத்தாலாட்டு ...	1	0
பட்டணத்தார்பாடல்(சிறிது	1	0
பத்திரகிரியார் புலம்பல் ...	1	6
ஸ்தலயாத்திரை பொதுவிதி	6	0
மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	2	0
நீதிநூற் கொத்து: மூலமும் உரையும்	6	0
நீதிநூற்றிரட்டு மூலமும் இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பும்	8	0

உ

கணபதி துணை.

பொற்களந்தைப்பதி

சைவாசாரியராகிய

படிக்காசுப்புலவரால்

செய்யப்பட்ட

பழமொழிவிளக்கம் என்னும்

தண்டலையார் சதகம்.

இஃது

காஞ்சீபுரநிவாஸி மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத் இராமாநந்தயோகி அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-ம் பதிப்பு]

1915

விலை அணா 1

	அ.	ப.
உவமானசங்கிரகம் உரை	4	0
சங்கீதத்தின் சரித்திரம் ...	4	0
அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி	1	6
பிரச்னோத்தர ரத்நமாலிகை	2	0
காங்கிரஸ் மகாசபை ...	4	0
அறப்பளீசுர சதகம் ...	2	0
குமரேச சதகம் ...	2	0
திருவேங்கட சதகம் ...	2	0
தண்டலையார் சதகம் ...	1	0
கோவிந்த சதகம் ...	0	9
எம்பிரான் சதகம் ...	1	0
சிவசங்கர சதகம் ...	0	9
ஜெயங்கொண்டார் சதகம்	2	0
அவையாம்பிகை சதகம் ...	2	0
கைலாசநாதர் சதகம் ...	2	0
குருநாத சதகம் ...	1	0
அண்ணாமலைச்சதகம் ...	2	0
தொண்டைமண்டல சதகம்	2	0
சௌந்தரியலகரி உரை ...	6	0
ஒருதுறைக்கோவை ...	4	0
சீகாளத்திக்கலம்பகம் ...	2	0
யாப்பிலக்கண வினவிடை	2	0
அணியிலக்கண வசனம் ...	4	0
வச்சணந்திமாலை உரை ...	2	0
குடாரம்	1	0
ஔவைகுறள் ...	2	0
சிவபூஜைத்திரட்டு ...	2	0
அம்மணீயம், ஐயாசாமீயம்	8	0
ஜாதிபேத விளக்கம் ...	2	0
விஷப்பிரதி விஷத்திரட்டு	2	0
வைசித்தாந்த வரலாறு ...	4	0
ஸ்ரீ பர்த்ருஹரி வைராக்கிய சதகம்	3	0

	அ.	ப.
நன்னூல் மூலம் ...	2	0
திருக்குறள் மூலம் ...	4	0
வேதாந்தசூளாமணி மூலம்	2	0
கைவல்யநவநீத மூலம் ...	2	0
உபநயனார்த்த தீபிகை ...	0	6
ஏகாந்தச்சவை ...	1	0
மநுமுறைகண்ட வாசகம்	4	0
மஹாதேவமாலை ...	1	0
சிவானந்தமாலை ...	4	0
டிஸ்கவுண்டுமாலை ...	1	0
இன்னாநாற்பது உரை ...	1	6
இனிதுநாற்பது உரை ...	1	6
சிறுபஞ்சமூலம் உரை ...	4	0
நான்மணிக்கடிகை உரை	5	0
முதுமொழிக்காஞ்சி உரை	2	6
களவழிநாற்பது உரை ...	2	0
நாநாஜீவவாதக்கட்டளை ...	1	0
பிரகலாத சரித்திரம் ...	4	0
அஷ்டப்பிரபந்த மூலம் ...	8	0
பாரதநீதி	2	0
ஓங்காரத்தின் மகத்துவம்	1	0
அஷ்டாக்ஷர மகத்துவம் ...	1	0
ஆரியர் சந்தியாவந்தனம் ...	1	0
சைவதூஷண பரிகாரம்	4	0
கீதாசாரத்தாலாட்டு ...	1	0
பட்டணத்தார்பாடல்(சிறிது	1	0
பத்திரகிரியார் புலம்பல் ...	1	6
ஸ்தலயாத்திரை பொதுவிதி	6	0
மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	2	0
நீதிநூற் கொத்து: மூலமும் உரையும்	6	0
நீதிநூற்றிரட்டு மூலமும் இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பும்	8	0

உ

கணபதி துணை.

பொற்களந்தைப்பதி

சைவாசாரியராகிய

படிக்காசுப்புலவரால்

செய்யப்பட்ட

பழமொழிவிளக்கம் என்னும்

தண்டலையார் சதகம்.

இஃது

காஞ்சீபுரநிவாஸி மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத் இராமாநந்தயோகி அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-ம் பதிப்பு]

1915

விலை அணு 1

கடவுள் துணை.

படிக்காசுப்புலவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியர், தொண்டைமண்டலத்திலே, * பொன்விளைந்த களத்தூரிலே, சுமார் உ௫௰-வருடங்கட்கு முன்னே செங்குந்தர் மரபிலே யவதரித்து, சிவானுக்கிரகத்தால் தமிழ்க்கலை முழுதும் பயின்று, தெய்வீகம் விளங்கிய நல்வாக்கினைப் பெற்று, இல்லற வாழ்க்கையிலே இருக்குநாளில், அந்நாட்டிலுள்ள வல்ல நகரத்தை யடைந்து, காளத்திபூபதி யென்பவரைக் கண்டு,

"பெற்றா ளொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றாது கஞ்சி குடிக்குந் தரமல்ல பாலிருக்கச்
சிற்றாளு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்றா தரவல்லை யாவல்ல மாநகர்க் காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி அவரால் சில பாற்பசு வளிக்கப்பெற்றுப் பின்னர்,

"வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யாளுமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் பசியெனுஞ்சொல்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவை முசித்துச்சதை
கழியாம லளித் தாய்வல்ல மாநகர்க் காளத்தியே."

என்னுஞ் செய்யுளால் அவரைப் புகழ்ந்து பாடினர்.

அன்றியும், மாவண்டூரிலே மிக்க பிரபுவாயிருந்த கஸ்தூரி முதலியார் குமாரராகிய கறுப்பமுதலியார் என்னும்

* தென்களத்தூர் என்பது வழக்கம்.

ஓர் வேளாளர் வேண்டுகோளின்படி, தொண்டைமண்டல சதகம் என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தைப் பாடி அரங்கேற்றி, அவ ரால் வேண்டிய திரவியங்கள் அளிக்கப்பெற்றமையேயன்றி, பல்லக்குஞ் சுமக்கப்பெற்று, அவ் வுவகைமேலீட்டினல்,

"கார்வைவென் றிடுகத் தூரி கண்மணிக் கறுப்ப னென்னு
மாவையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்றாப்
பூவுல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தி னனே."

எனவும்,

"ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவள நன்னாட்டி லுசித வேளாச், சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி யன்னனருள் சேயைப் பார்மே, லார்கறுப்ப னென்றுசொல்லி யழைத்தாலு நாமவனை யன்பி னலே, பேர்கறுப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினல் வெளுப்பனெனப் பேசுவோமே."

எனவும்,

"எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங் கடநாத னெழிற் சிரா மன், வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடே சுரன்போல வரிசை செய்தே, செல்வத்தம் பியருடனே கத்தூரி மகன்கறுப்பன் றெருவீ திக்கே, பல்லக்குந் தான் சுமந்தா னதுமக்கோ ராயிரம்பொன் பரிசு தானே."

என வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றாற் புகழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

பின்பு பல தலங்களையுந் தரிசித்து வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து சிற்சபா நாயகரையும் சிவகாமி யம் மையையுந் தரிசித்து,

"பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை தான்புத்தி போதிக்கினும்
நல்லார்க்குண் டான குணம்வரு மோநடு ராத்திரியிற்

சல்லாப் புடைவை குளிர்தாங்கு மோநடுச் சந்தைதனிற்
செல்லாப் பணஞ்செல்லு மோதில்லை வாழுஞ் சிதம்பரனே."

எனவும்,

"வேல்கொடுத் தாய்திருச் செந்தூரர்க் கம்மியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத் தாய்நின் மணவாள னுக்குக் கவுணியற்குப்
பால்கொடுத் தாய்மத வேளுக்கு மூவர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத் தாயன்னை யேயெனக் கேதுங் கொடுத்திலையே."

எனவும் துதித்து அங்கே நடராசப்பெருமான் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் ஐந்து பொற்காசு வைத்தருளத் திருவருளைப் புகழ்ந்து அதனாற் படிக்காசுப்புலவர் எனப் பெயர் வழங்க, அத்தலத்தை யரிதினகன்று தென்னாட்டை யடைந்து இரகுநாத சேதுபதியைக் கண்டு,

"பூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொடிரு
சோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்த்ர தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே."

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடிச் சில பரிசுபெற்று, பல்லக்கு முதலிய விருதுகளுடன் மதுரையை யடைந்தபொழுது, அந்நகரத்தை யாண்டிருந்த திருமலை நாயகர் இவரது ஆரவாரத்தை நோக்கிக் கிளிகூட்டுச் சிறையிலே அடைத்து வைக்க, அத்தருணத்து,

"நாட்டிற் சிறந்த திருமலை யாதுங்க நாகரிகா
காட்டில் வனத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காச னென்னுமொர் பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடுதே."

என்னுஞ் செய்யுளைப்பாடி, அவரை வசப்படுத்தி, பரிசு பெற்றுத் தங்கியிருந்தனர்.

அதன் பின்பு, காயற் பட்டினத்தை யடைந்து,

"காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண்க டோல்பலநூல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே."

எனவும்,

"தேட்டாளன் காயற் றுரைசீதக் காதி சிறந்தவச்ர
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்புகழ் நாவலரை
ஒட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே."

எனவும் வழங்குஞ் செய்யுண் முதலியவற்றால், சீதக்காதியைப் புகழ்ந்து, மிகவுயர்ந்த வைரமோதிர முதலிய பரிசுபெற்று, திருச்செந்தூரை யடைந்து, முருகக்கடவுளைத் தரிசித்து,

"முற்சுரை யப்பரை யேறவிட் டாட்கொண் முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக் கும்படி போதித் திடுங்கரு ணைக்கடலைச்
சிற்பரைக் குட்டியை யெங்கெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பின்
கற்கரைக் கட்டியைக் கண்டேன்செந் தூரெனுந் தானத்திலே."

என்பது முதலிய செய்யுட்களாற் றுதித்து, மற்றுந் தலங்களைத் தரிசித்து வணங்கி, தண்டலைநீணெறி யென்னுந் தலத்தைத் தரிசித்து, அங்குள்ள அன்பர்கள் வேண்டுகோளின்படி இச்சதகத்தை யருளிச்செய்து சந்நிதியி லரங்கேற்றி வசித்திருந்து சின்னாட் சென்றபின், தருமபுர ஆதீனத்தில் அப்பொழுது விளங்கிய ஞானதேசிகரால் ஞானதீக்ஷையும் சந்நியாசமும் பெற்று வசிக்குங்கால், ஒரு தினம் காவிரிநதியில் ஸ்நானத்திற்குச் சென்றபொழுது தவசுப் பிள்ளையினிடம் தோய்க்கத் தந்த வஸ்திரங்களி லொன்றை வெள்ளம் இழுத்துக்கொண்டு போய்விட்டமையால் அவன் வருந்துதல் கண்டு,

"அப்பிலே தோய்த்திட் டடுத்தடுத்து நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ - அப்பாகேள்
இக்கலிங்கம் போனுலென் னேகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை."

என்னுஞ் செய்யுளால் தமது ஆதீன சம்பிரதாயப்படி தமக்கு வழிபடுகடவுளாய் விளங்கும் சொக்கலிங்கமூர்த்தியைத் துதித்து, அவ்வஸ்திரம் மீண்டுங் கரையில் வரப்பெற்றுத் தமது நியதிமுடித்து அவனையு மழைத்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு பல விசித்திரப் பாக்களை இயற்றிக்கொண்டு ஞானசாரிய ருவக்குமாறு சிலகாலம் அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்திருந்து, பின்னர் அவ்வாசிரியர் ஆக்கினைப்படி வைத்தீசுரர் சந்நிதியை யடைந்து அக்கடவுளின் கட்டளையை நடாத்திக்கொண்டு படிக்காசுத் தம்பிரான் என அதிகப் பிரபலமாய் வாழுநாளில், அத்தலத்தைச் சுட்டிப் புள்ளிருக்கு வேளூர்க்கலம்பகம் என்னும் ஓர் பிரபந்த மியற்றி அச்சந்நிதியில் அரங்கேற்றி வசித்தனர்.

அதன் பின்பு, முன்னர்த் தமக்குப் படிக்காசுதந்து திருவருள் பாலித்த சிற்சபாநாயகர் சந்நிதியிலேயே தொண்டு செய்து கதியடைய வேண்டுமென்னும் அவா மேலீட்டால் ஞானசாரிய ரனுமதிபெற்றுச் சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்து, ஒரு திருமடம் வகுத்து அதிலிருந்துகொண்டு அக்கடவுளுடைய தொண்டை வகித்துத் தினந்தோறும் ஆலயத்தை யடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசிக்கும்பொழுது, அக்கடவுள் பஞ்சாக்ஷரப்படியில் பொற்காசு ஐந்துவைத் தருளப்பெற்று, சைவாசாரியராகச் சில காலம் நன்மாணுக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம் பாலித்து வீற்றிருந்து, சில பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, அக்கடவுளுடைய திருவடி நீழலை யடைந்தனர்.

இவ்வாசிரிய ரியற்றுஞ் செய்யுட்டிறத்தைப்பற்றிப் பல பட்டடைச் சோக்கநாதப்புலவர்,

"மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச னுரைத்தகவி வரைந்த வேட்டைப், பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும் பரிமளிக்கும் பரிந் தவ்வேட்டைத், தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலும் வாய் மணக்குந் தூய்ய சேற்றில், நட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடுமே பாட்டினது நயப்புத் தானே."

என்று புகழ்ந்திருக்கின்றனர். அன்றியும்,

"வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோ செயங்கொண்டான் விருத்தமென்னு, மொண்பாவி லுயர்கம்பன் கோவையுலா வந்தாதிக் கொட்டக்கூத்தன், கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள் வசை பாடக் காளமேகம், பண்பாகப் பகர்சந்தம் படிக்காச லாதொருவர்ப் பகரொணாதே."

எனவும் ஓர் செய்யுள் வழங்கி வருகின்றது; ஆனால் இந்நூலும் வேளூர்க்கலம்பகமுந் தவிர வேறு அரிய சந்தப் பாக்களொன்றும் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலும் பிரதி கிடைப்ப தருமையாதலால் கிடைத்த பிரதிகளைக்கொண்டு மிக முயன்று பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

பழமொழிவிளக்கம் என்னும்

தண்டலையார் சதகம்.

காப்பு.

சீர்கொண்ட கற்பகத்தில் வாதாவி நாயகனைத் தில்லை வாழுங், கார்கொண்ட கரிமுகனை விகடசக்ர கணபதியைக் கருத்துள் வைப்பாம், பேர்கொண்ட ஞானநா யகிபாகன் றண்டலையெம் பெருமான் மீதில், ஏர்கொண்ட நவகண்ட மிசைந்தபழ மொழிவிளக்க மியம்பத் தானே.

வேதநெறி விளம்பியசொல் லாகமநூல் விளம்பிய சொல் மிகுபுராணம், ஏதுவினிற் காட்டியசொல் லிலக்கணச் சொல் லிசைந்தபொரு ளெல்லா நாடி, ஆதிமுத லுலகுதனில் விளங்குபழ மொழிவிளக்க மறிந்து பாடச், சோதிபெறு மத வேழ முகத்தொருவ னகத்தெனக்குத் துணைசெய் வானே.

அவையடக்கம்.

வள்ளுவர்நூ லாதிபல நூலினுள வரும்பொருளை வண்மை யாக, உள்ளபடி தெரிந்துணர்ந்த பெரியவர்கண் முன்னொரு மொருவன் போலப், பள்ளமுது நீருலகிற் பரவுபழ மொழிவிளக்கம் பரிந்து கூறல், வெள்ளைமதி யினன்கொல் லத் தெருவதனி லூசிவிற்கும் வினைய தாமே.

நூல்.

வாமனிக்குந் தண்டலையார் திருக்கோயி லுட்புகுந்து வலமாய் வந்தே, ஒருவிளக்கா யினும்பசுவி னெய்யுடன்று மைநூலி னொளிர வைத்தால், கருவிளக்கும் பிறப்புமில்லை யிறப்புமில்லை கைலாசங் காணி யாகும், திருவிளக்கிட் டார் தமையே தெய்வமறித் திடும்வினையுந் தீருந் தானே. (க)

கூன்செய்த பிறையணியுந் தண்டலையார் கருணைசெய்து கோடி கோடி, யான்செய்த வினையகற்றி நன்மைசெய்தா லுபகார மென்ன துண்டோ, ஊன்செய்த வுயிர்வளரத் தவந் தான நடந்தேற வுதவி யாக, வான்செய்த நன்றிக்கு வையக மென் செய்யுமதை மறந்தி டாதே. (உ)

அட்டதிசை யெங்கணும்போ யலைந்தாலும் பாதாள மதிற்சென் றாலும், பட்டமென வானூடு பறந்தாலு மென்ன வதிற் பயனுண் டாமோ, பிட்டுவா மண்சுமந்த தண்டலையா ரை முன்னாள் பெரியோர் கையில், இட்டபடி யேயொழிய வேறு சைப் படின்வருவ தில்லை தானே. (ங)

தன்மமதைச் செயல்வேண்டுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே தயவு செய்வார், வன்மவினை செயல்வேண்டாம் பொய் வேண்டாம் பிறரையொன்றும் வருத்தல் வேண்டாம், கன்ம நெறி வரல்வேண்டாம் வேண்டுவது பலர்க்குமுப கார மாகும், நன்மைசெய்தார் நலம்பெறுவர் தீமைசெய்தார் தீமை பெற்று நலிவர் தாமே. (ச)

புல்லறிவுக் கெட்டாத தண்டலையார் வளந்தழைத்த பொன்னி நாட்டிற், சொல்லறமா தவப்புரியுஞ் சௌபரியுந் துறவறத்தைத் துறந்து மீண்டான், நல்லறமாம் வள்ளுவர் போற் குடிவாழ்க்கை மனைவியுடனடத்திநின்றான், இல்லறமே பெரிதாகுந் துறவறமும் பழிப்பின்றே லெழில தாமே. (ரு)

முக்கணர்தண் டலைநாட்டிற் கற்புடைமங் கையர்மகி மை பொழியப் போமோ, ஒக்குமெரி குளிரவைத்தா ளொரு த்திவில்லே வடனையெரித்தா ளொருத்தி மூவர், பக்கமுற வமுதளித்தா ளொருத்திபெமு பரிதடுத்தா ளொருத்தி பண்டு, கொக்கெனவே நினைந்தனையோ கொங்கணவா வென் றொருத்தி கூறி னாளே. (சு)

நன்றிதரும் பிள்ளையொன்று பெற்றாலுங் குலமுழுது நன்மை யுண்டாம், அன்றியறி வில்லாத பிள்ளையொரு நூறு பெற்று மாவ துண்டோ, மன்றினடம் புரிவாரே தண்டலையா ரேசொன்னேன் வருடந் தோறும், பன்றிபல வீன்று மென்ன குஞ்சரமொன் றீன்றதனாற் பயனுண் டாமே. (எ)

அல்லமருங் குழலாளை வரகுணபாண் டியராச ரன்பா லீந்தார், கல்லெதனின் மென்றமிழ்ந்த வூனமுதைக் கண்ண ப்பர் கனிவா லீந்தார், சொல்லியதண் டலையார்க்குக் கிரை யுமா வடிவொரு தொண்ட ரீந்தார், நல்லதுகண் டாற்பெரி யோர் நாயகனுக் கென்றதனை நல்கு வாரே. (அ)

திருவிருந்த தண்டலையார் வளநாட்டி லில்வாழ்க்கை செலுத்து நல்லோர், ஒருவிருந்தா யினுமின்றி யுண்டபகல் பகலாமோ வறவாய் வந்த, பெருவிருந்துக் குபசாரஞ் செய் தனுப்பி யின்னமெங்கே பெரியோ ரென்று, வருவிருந்தோ டுண்பதல்லால் விருந்தில்லா துணுஞ்சோறு மருந்து தானே.

பொற்குடையும் பொற்றுகிலும் பொற்பணியுங் கொடு ப்பதென்ன பொருளோ வென்று, நற்கமல முகமலர்ந்தே யுபசார மிக்கவின்சொ னடத்த னன்றே, கற்கரையு மொழி பாகர் தண்டலையார் வளநாட்டிற் •கரும்பின் வேய்ந்த, சர்க்கரையின் பந்தலிலே தேன்மாரி பொழிந்துவிடுந் தன் மை தானே. (கo)

குறும்பெண்ணு துயர்ந்தநல்லோ ராயிரஞ்சொன் ஞலு மதைக் குறிக்கொ ளாமல், வெறும்பெண்ணு சையிற்சுழல் வேன் மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்தியுனை வேண்டே னந்தோ, உறும்பெண்ணு ரமுதிடஞ்சேர் தண்டலைநீ ணெறியேயென் னுண்மை தேரில், எறும்பெண்ணு யிரமப்பா கழுதை நயுங் கை கடந்தெதனு மெண்ணந் தானே. (கக)

துப்பிட்ட வாலம்விதை சிறிதெனினும் பெரிதாகுந் தோற்றம் போலச், செப்பிட்ட தினையளவு செய்தநன்றி பனையளவாய்ச் சிறந்து தோன்றும், கொப்பிட்ட வுமைபாகர் தண்டலையார் வளநாட்டிற் கொஞ்ச மேனும், உப்பிட்ட பேர்கடமை யுளவரையு நினைக்குமிந்த வுலகந் தானே. (கஉ)

மேட்டுக்கே விரைத்தவிரை வீணருக்கே செய்தநன்றி மேயும் பட்டி, மாட்டுக்கே கொடுத்தவிலை பாத்தையர்க்கே தேடியிட்ட வண்மை யெல்லாம், பாட்டுக்கே யருள்புரியுந் தண்டலையார் வீதிதொறும் பரப்பி டாமல், காட்டுக்கே யெறித்தநிலாக் கானதுக்கே பெய்தமழை கடுக்குங் காணே. ()

சங்கையறப் படித்தாலுங் கேட்டாலும் பிறர்க்குறுதி தனைச்சொன் ஞலும், அங்கணுல கிற்சிறியோர் தாமடங்கி நடந்துகதி யடைய மாட்டார், திங்களணி சடையாரே தண் டலையா ரேசொன்னேன் சிறிது காலம், கங்கையிலே படர்ந் தாலும் பேய்ச்சுரைக்காய் நல்லசுரைக் காயா காதே. (கச)

உழையிட்ட விழிமடவா ருறவுவிட்டும் வெகுளிவிட்டு முலக வாழ்விற், பிழைவிட்டு மின்னமின்ன மாசைவிடா தலக்கழியப் பெற்றே னந்தோ, தழையிட்ட கொன்றை புனை தண்டலைநீ ணெறியேயென் றன்மை யெல்லாம், மழை விட்டுந் தூவானம் விட்டதில்லை யாயிருந்த வண்மை தானே.

கோச்சையிற்பிள் ளைக்குதவுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் கொடிதாய் வந்த, வச்சிரப்பிள் ளைக்குமுன் மாதவனை புத்தி சொன்ஞன் வசையுஞ் சொன்ஞன், அச்சுதப்பிள் ளைக்கு மந்த வாண்டவரே புத்திசொன்ஞ ராத லாலே, துர்ச்சனப் பிள் ளைக்கூரார் புத்திசொல்லு வாரென்றே சொல்லுவாரே.

கறுத்தவிட முண்டருளுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் கடிய தீயோர், குறித்துமனை யாளரையிற் றுகிலுரிந்து மை வர்மனங் கோபித் தாரோ, பறித்துரிய பொருண்முழுதுங் கவர்ந்தா லு மடித்தாலும் பழிசெய் தாலும், பொறுத்தவரே யாசாள்வர் பொங்கினவர் காடாளப் போவர் தாமே. (கஎ)

அள்ளித்தண் ணீறணியுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லா ண்மை யுள்ளோர், விள்ளுற்ற கல்வியுள்ளோர் செல்வமுள் ளோ ரழகுடையோர் மேன்மை நோக்கி, உள்ளத்தி லழுன் றழுன்று நமக்கில்லை யெனவுரைத்திங் குழல்வா ரெல்லாம், பிள்ளைபெற் றவர்தமைப்பார்த் திருந்துபெரு மூச்செறி யும் பெற்றியோரே. (கஅ)

மண்ணுலகா ளவுநினைப்பார் பிறர்பொருண்மே லாசை வைப்பார் வலுமை செய்வார், புண்ணியமென் பதைச் செய்யார் கடைமுறையி லலக்கழிந்து புரண்டே போவார், பண்ணுலவு மொழிபாகர் தண்டலையார் வகுத்தவிதிப் படியல் லாமல், எண்ணமெல்லாம் பொய்யாகு மௌனமே மெய்யாகு மியற்கை தானே. (கக)

சொன்னத்தைச் சொல்லுமிளங் கிள்ளையென்பார் தண் டலையார் தொண்டு பேணி, இன்னத்துக் கின்னதெனும் பகுத்தறிவொன் றில்லாத வீன ரெல்லாம், தன்னுைத்துக் கண்டவுடன் காணுமன் முறைபேசிச் சாடை பேசி, முன் னுக்கொன் ருயிருந்து பின்னுக்கொன் ருய்நடந்து மொழி வர் தாமே. (உ0)

கோடியருக்கு நல்லபுத்தி சொன்னாலுந் தெரியாது
கொடையில் லாத, மடையருக்கு மதுரகவி யுரைத்தாலு
மவர்கொடுக்க மாட்டார் கண்டீர், படியளக்குந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே யுலகமெலாம் பாவி மூடி, விடியன்மட்டு மழை
பெயினு மதினுட்டாங் கிச்சின்முளை வீசி டாதே. (உக)

செங்காவி மலர்த்தடஞ்சூழ் தண்டலைநீ ணெறியேநின்
செயலுண் டாகில், எங்காகி லென்னவவ ரெண்ணியதெல்
லாமுடியு மில்லை யாகில், பொங்காழி சூழுலகி லுள்ளங்
கால்வெள்ளெலும்பாய்ப் போகவோடி, ஐங்காதம் போனா
லுந் தன்பாவந் தன்னுடனே யாகுந் தானே. (உஉ)

தாயறிவாண் மகளருமை தண்டலைநீ ணெறிநாதர்
தாமே தந்தை, ஆயறிவா ரெமதருமை பார்வையிடந் தூது
சென்ற தறிந்தி டாரோ, பேயறிவார் முழுமூடர் தமிழருமை
யறிவாரோ பேசு வாரோ, நாயறியா தொருசந்திச் சட்டிபா
னையினந்த நியாயந் தானே. (உங)

கட்டுமாங் கனிவாழைக் கனிபலவின் கனிகளுப கார
மாகும், சிட்டருமவ் வணந்தேடும் பொருளையெல்லா மிர
ப்பவர்க்கே செலுத்தி வாழ்வார், மட்டிலவுஞ் சடையாரே
தண்டலைபா ரேசொன்னேன் வனங்க டோறும், எட்டிமரம்
பழுத்தாலு மீயாதார் வாழ்ந்தாலு மென்னுண் டாமே. ()

ஓதரிய தண்டலையா ரடிபணிந்து நல்லவனென் றுலக
மெல்லாம், போதமிகும் பேருடனே புகழ்படைத்து வாழ்
பவனே புருட னல்லால், ஈதலுட னூக்கமின்றிப் பொன்
காத்த பூதமென விருந்தா லென்ன, காதவழி பேரில்லான்
கழுதையோ டொக்குமெனக் காண லாமே. (உரு)

பரியாம விடுஞ்சோறு மூமைகண்ட கனவுமொன்று
பரிசி லீயான், அரிதான செந்தமிழி னருள்சிறிது மில்லா

தா னறிவு மேதான், கரிகாலன் பூசைபுரி தண்டலைநீ ணெறி யானே கதித்த வோசை, தெரியாத செவிடன்கா தினிற் சங்கு குறித்ததெனச் செப்ப லாமே. (உகூ)

முன்னரிய மறைவழங்குந் தண்டலையா ராகமத்தின் மொழிகே ளாமல், பின்னுயிரை வதைத்தவனுங் கொன்றவ னுங் குறைத்தவனும் பேரு மோ னும், அந்நெறிசைய சமைத் தவனு முண்டவனு நாகுறுவ ராத லாலே, தன்னுயிர்போ லெந்நாளு மன்னுயிருக் கிரங்குவதுந் தக்க தாமே. (உஎ)

உருவெடுத்த நாண்முதலா வொருசாணும் வளர்க்கவுட லுழல்வ தல்லால், மருவிருக்கு நின்பாத மலர்தேடித் தினம் பணிய மாட்டே னந்தோ, திருவிருக்கு மணிமாடத் தண்டலைநீ ணெறியேயென் செய்தி யெல்லாம், சருகரிக்க நேரமன்றித் தீக்காய நேரமில்லாத் தன்மை தானே. (உஅ)

காதிலே திருவேடங் கையிலே செபமாலை கழுத்தின் மார்பின், மீதிலே தாழ்வடங்கண் மனதிலே காவடமாம் வேட மாமோ, வாதிலே யயன்றேடுந் தண்டலைநீ ணெறியா ரே மனிதர் காணும், போதிலே மவுனமிராப் போதிலே ருத் ராக்ஷப் பூனை தானே. (உகூ)

மானென்று வடிவெடுத்து மாரீசன் போய்மடிந்தான் மானே யென்று, தேனென்று மொழிபேசிச் சீதைதனைச் சிறையிருக்கத் திருடிச் சென்றோன், வானென்று மாசிழந் தான் தண்டலையார் திருவுளத்தின் மகிமை காணீர், தானென்று நினைக்கையிலே தெய்வமொன்று நினைப்பதுவுஞ் சக சந் தானே. (௩0)

கைசொல்லும் பனைகாட்டுங் களிற்றுரியார் தண்டலை யைக் காணார் போலப், பொய்சொல்லும் வாயினர்க்குப் போசனமுங் கிடையாது பொருணில் லாது, மைசொல்

னுங் காரளிசூழ் தாழைமலர் பொய்சொல்லி வாழ்ந்த துண் டோ, மெய்சொல்லி வாழாதான் பொய்சொல்லி வாழ்வ தில்லை மெய்ம்மை தானே. (௩௧)

அந்தணரை நல்லவரைப் பரமசிவ னடியவரை யகங் தை யாலே, நிந்தனைசொன் னாலுமென்ன வைதாலு மெ ன்னவதி னிஷேத முண்டோ, சுந்தரர்க்குத் தூதுசென்ற தண்டலைநீ ணெறியாரே துலங்கும் பூர்ண, சந்திரனைப் பார் த்துநின்று நாய்குரைத்த போதிலென்ன தாழ்ச்சி தானே. ()

கோடாமற் பெரியவர்பா னடப்பதன்றிக் குற்றமுடன் குறைசெய் தோர்கள், ஆடாகிக் கிடந்தவிடத் ததன்மயி ருங் கிடவாம லழிந்துபோவார், வீடாநற் கதியுதவுந் தண் டலையா ரேசொன்னேன் மெய்யோ பொய்யோ, கோடாலிக் காம்பேதன் குலத்தினுக்குக் கேடான கொள்கை தானே. ()

சின்னமெங்கே கொம்பெங்கே சிவிகையெங்கே பரியெ ங்கே சிவியா ரெங்கே, பின்னையொரு பாழுமில்லை நடக்கை குலைந் தானுடனே பேய்பே யன்றோ, சொன்னவினுக் தண் டலையார் வளநாட்டிற் குங்கிலியத் தூபங் காட்டும், சன்னத மா னதுகுலைந்தாற் கும்பிடெங்கே வம்பரிது தனையெண் ணீர். (௩௪)

சிறுபிறைதுன் னியசடையார் தண்டலைசூழ் பொன்னி வளஞ் செழித்த நாட்டில், குறையகலும் பெருவாழ்வு மனைவியுமக் களும்பொருளாக் குறித்தி டாமல், மறை பயில்பத் திரகிரியும் பட்டினத்துப் பிள்ளையுஞ்சேர் மகிமை யாலே, துறவறமே பெரிதாகுந் துறவிக்கு வேந்தனொரு துரும்பு தானே. (௩௫)

பேரிமைக்குஞ் சுற்றமுடன் மைந்தருமா தருஞ்சூழப் பிரபஞ் சத்தே, பாரியையுற் றிருந்தாலுந் திருநீற்றிற் கழற்

காய்போற் பற்றில் லாமல், சீரிசைக்குந் தண்டலையா ரஞ்
செழுத்தை நினைக்கின்முத்தி சேர லாகும், ஆரியக்கூத் தாடு
கினுங் காரியமேற் கண்ணுவ தறிவு தானே. (௩௬)

இரந்தனையித் தனைநாளும் பரந்தனைநா னென்றலைந்தா
யினிமே லேனும், கரந்தைமதி சடையணியுந் தண்டலைநீ
ணெறியாரே காப்பா ரென்னும், உரந்தனைவைத் திருந்த
படி யிருந்தவருக் குள்ளதெல்லா முண்டா முண்மை, மரந்த
னைவைத் தவர்நாளும் வாடாமற் றண்ணீரும் வார்ப்பர் தாமே.

நாற்கவியும் புகழவருந் தண்டலையார் வளநாட்டி னல்ல
நீதி, மார்க்கமுட னடந்துசெங்கோல் வழுவாமற் புவி
யாளும் வண்மை செய்த, தீர்க்கமுள்ள வரசனையே தெய்வ
மென்பார் கொடுங்கோன்மை செலுத்தி நின்ற, மூர்க்க
முள்ள வரசனுந்தன் மந்திரியு மாழ்நரகின் மூழ்கு வாரே. ()

ஓதரிய வித்தைவந்தா லரியசபைக் கழகாகு முலகில்
யார்க்கும், ஈதலுட னறிவுவந்தா லினியகுணங் களுக்கழகா
யிருக்கு மன்றோ, நீதிபெறு தண்டலையார் திருநீறு மெய்க்
கழகாய் நிறைந்து தோன்றும், காதிலணி கடுக்கனிட்டான்
முகத்தினுக்கே யழகாகிக் காணுந் தானே. (௩௯)

பாரதியா ரண்ணுவிப் புலவரென்பார் கல்வியினிற்
பழக்க மில்லார், சீரறியார் தளைபறியார் பல்லக்கே றுவர்
புலமை செலுத்திக் கொள்வார், ஆரணியுந் தண்டலைநீ ணெறி
யாரே யிலக்கணநூ லறியா ரேனும், காரிகையா கினுங்கற்
றுக் கவிசொல்லார் பேரிகொட்டக் கடவர் தாமே. (சO)

அருண்மிகுத்த வாகமநூல் படித்தறியார் கேள்வியையு
மறியார் முன்னே, இருவினையின் பயனறியார் குறுக்கவளென்
றே யுபதேச மெவர்க்குஞ் செய்வார், வரமிகுத்த தண்டலை

நீ ணெறியாரே யவர்கிரியா மார்க்க மெல்லாம், குருடனுக் குக் குருடன்கோல் கொடுத்துவழி காட்டிவருங் கொள்கை தானே. (சக)

நேற்றுள்ளா ரின்றிருக்கை நிச்சயமோ வாதலினு னினைந்த போதே, ஊற்றுள்ள பொருளுதவி யறந்தேடி வைப்பதறி வுடைமையன்றோ, கூற்றுள்ள மலைபவருந் தண் டலையா ரேசொன்னேன் குடபால் வீசம், காற்றுள்ள போ தெவருந் தூற்றிக்கொள் வதுநல்ல கருமந் தானே. (சஉ)

வர்க்கத்தார் தமைவெறுத்த விருத்தருமாய் மெய்ஞ் ஞான வடிவ மானோர், கற்கட்டா கியமடமுங் காணியுஞ் செம் பொனுந்தேடுங் கரும மெல்லாம், பொற்கொத்தாஞ் செந்நெல்வயற் றண்டலையா ரேசொன்னேன் பொன்னு டா ளும், சொர்க்கத்தே போம்போதுங் கக்கத்தே ராட்டினத் தைச் சுமந்த வாறே. (சங)

ஆம்பிள்ளா யெனக்கொடுக்கும் பெரியோரை யடுத்த வரை யவனிக் கெல்லாம், நாம்பிள்ளா யதிகமென்பார் நண் ணுரு மேவல்செய நாளும் வாழ்வார், வான்பிள்ளா யெனு மேனித் தண்டலையார் பூஷணமாய் வளர்ந்த நாகம், என் பிள்ளாய் கருடாநீ சுகமோவென் றுரைத்தவித மென்னலா மே. (சச)

வடியிட்ட புல்லர்தமை யடுத்தாலும் விடுவதுண்டோ மலிநீர்க் கங்கை, முடியிட்ட தண்டலைநா தரைப்புகழிற் பெரு வாழ்வு முழுது முண்டாம், மிடியிட்ட வினைதிருந் தெய்வ மிட்டும் விடியாமல் வீணர் வாயிற், படியிட்டு விடிவதுண்டோ வவாருளே கண்ணுகப் பற்று வீரே. (சரு)

பொலியவளம் பலதழைத்த தண்டலைநீ ணெறிபாதம் போற்றி நாளும், வலிபவலஞ் செய்தறியீர் மறஞ்செய்வீர்

நமன்றூதர் வந்து கூடி, மெலியவரைத் திடுபொழுது கலக்கண்ணீ ருகுத்தாலும் விடுவ துண்டோ, எலியழுது புலம்பிடினும் பூனைபிடித் ததுவிடுமோ வென்செய் வீரே. (சசு)

மற்றவரோ தமிழ்பாடி நாட்டவல்லார் நக்கீரர் வலியராகி, வெற்றிபுனை மீனுக்ஷி சுந்தரநா யகரடுத்து விளம்பும்போதில், பற்றுளதண் டலைவாழுங் கடவுளென்றும் பாராமற் பயப்ப டாமல், நெற்றிவிழி காட்டுகினுங் குற்றமே குற்றமென நிறுத்தி னூரே. (சஎ)

சீரிலகுந் தண்டலையார் திருவருளா லகமேற்றிச் செழித்தநாளில், பாரியென வாயிரம்பேர்க் கன்னதா னங்கொடுக்கும் பலனைப் பார்க்க, வேரிடும்பஞ் சந்தனிலே யெவ்வளவாகிலுங்கொடுத்தா னீதி யாகும், மாரிபதின் கலநீரிற் கோடைதனி லொருகுடநீர் வண்மை தானே. (சஅ)

பிறக்கும்போ தொருபொருளுங் கொடுவந்த தில்லையுயிர் பிரிந்து மண்மேல், இறக்கும்போ தினுங்கொண்டு போவதில்லை யென்றுசும்மா விருந்து வீணே, சிறக்குந்தாயினுமருள்வார் தண்டலையிற் சேராமற் றேசமெல்லாம், பறக்குங்கா கமதிருக்குங் கொம்பறியா தெனத்திரிந்து பயன்பெ றூரே. (சகூ)

வைதிடினும் வாழ்த்திடினு மின்பதுன்பம் வந்திடினும் வம்பு கோடி, செய்திடினுந் தண்டலைநீ ணெறியார்தஞ் செயலென்றே தெளிவ தல்லால், மெய்தவிர வவர்செய்தாரிவர்செய்தா ரெனநாடி வெறுக்க லாமோ, எய்தவர்தம் மருகிருக்க வம்பைநொந்த கருமமென்ன வியம்பு வீரே. ()

வாங்கால முண்டசெழுந் தண்டலையா ரடிபோற்றி வணங்கி நாடிப், போங்காலம் வருமுன்னே புண்ணியஞ்செய் தரியகதி பொருந்து ருமல், ஆங்கால முள்ளதெல்லாம் விபு

சார மாகியறி வழிந்து வீணே, சாங்காலஞ் சங்கரா சங்கரா வெனின்வருமோ தருமந் தானே. (ருக)

சுற்றமாய் நெருங்கியுள்ளார் தனையடைந்தார் கற்றறிந்தார் துணைவே றில்லார், உற்றவே திபர்பெரியோர்க் குதவியன்றிப் பிறர்க்குதவு முதவி யெல்லாம், சொற்றநான் மறைபரவுந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் சுமந்தே நொந்து, பெற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராமணபோ சனநடத்தும் பெருமை தானே. (ருஉ)

துன்மார்க்கர்க் காயிரந்தான் சொன்னாலு மறந்துவிட்டுத் தாடிக்கே செய்வார், சன்மார்க்கர்க் கொருவார்த்தை சொலுமளவே மெய்யதனிற் றழும்பாக் கொள்வார், பன்மார்க்க மறைபுகழுந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் பதமே யான, நன்மாட்டுக் கோரடியா நற்பெண்டிர்க் கொருவார்த்தை நடத்தை யாமே. (ருந)

காப்பார்க்கு நல்கதி வருவதில்லை செங்கோலிற் கடல்சூழ் வையம், புரப்பார்க்கு முடிவிலே சுவர்க்கமல்லா னரகமில்லை பொய்யி தென்றால், உரப்பார்க்கு நலம்புரியுந் தண்டலையா ரேசொன்னே னொருமை யாக, இரப்பார்க்கு வெண்சோறு பஞ்சமுண்டோ வொருக்காலு மில்லை தானே. (ருச)

படுங்கால மறியாமற் றண்டலையார் திருப்பணிக்கும் பங்கஞ் செய்வார், நெடுங்கோளுந் தண்டமுமாய் வீணாவீணைப்போ னீதி செய்வார், கெடுங்கோப மல்லாமல் விளைவுண்டோ மழையுண்டோ கேள்வி யுண்டோ, கொடுங்கோன்மன் னவனாட்டிற் கடும்புலிவா ழுங்காடு குணமென்பாரே. (ருரு)

உள்ளவரைக் கெடுத்தோரு முதவியற்று வாழ்ந்தோரு முளைபெற் றோருந், தள்ளிவழக் குரைத்தோருஞ் சற்குரு

வைப் பழித்தோருஞ் சாய்ந்தே போவார், பள்ளவயற் றண்டலையார் பத்தாடி பணிந்தோரும் பாடினோரும், பிள்ளைகளைப் பெற்றோரும் பிச்சையிட்ட நல்லோரும் பெருகுவாரே. (ருசு)

விற்பனர்க்கு வாழ்வுவந்தா னிகவணங்கிக் கண்டோரை ட்ட மிகவுஞ் செய்வார், சொற்பருக்கு வாழ்வுவந்தாற் கண்டெரியா திருமாந்து வன்பஞ் செய்வார், பற்பலர்க்கு வாழ்வு தருந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் பண்பில் லாத, அற்பருக்கு வாழ்வுவந்தா லர்த்தராத் திரிகுடைமே லாகுந் தானே. (ருள)

விசையமிகுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லொருத்தர் சொல்லை மெய்யா வெண்ணி, வசைபெருக வநியாயஞ் செய்து பிறர் பொருளையெல்லாம் வலிய வாங்கித், திசைபெருகுங் கீர்த்தியென்றுந் தன்மமென்றுந் தானமென்றுஞ் செய்வ தெல்லாம், பசுவினையே வதைசெய்து செருப்பினைத்தானங்கொடுக்கும் பண்பு தானே. (ருஅ)

சிறியவரா முழுமூடர் துரைத்தனமா யுலகாளத் திறம் பெற் றாலும், அறிவுடையார் தங்களைப்போற் சற்குணமுமுடையோர்க ளாக மாட்டார், மறிதருமான் மழுவேந்துந் தண்டலையா ரேசொன்னேன் வாரி வாரிக், குறுணிமைதானிட்டாலுங் குறிவடிவங் கண்ணாகிக் குணங்கொ டாதே. ()

கற்றவர்க்குக் கோபமில்லை கடந்தவர்க்குச் சாதியில்லை கருணை கூர்ந்த, நற்றவர்க்கு விருப்பமில்லை நல்லவருக் கொருகாலு நரக மில்லை, கொற்றவருக் கடிமையில்லை தண்டலையார் மலர்ப்பாதங் கும்பிட் டேத்தப், பெற்றவர்க்குப் பிறப்பில்லை பிச்சைசோற் றினுக்கில்லை பேச்சுத் தானே. (சுO)

பாங்கருணை வடிவாகுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் பருவஞ் சேர்ந்த, சாங்குலவு காமகலை தனையறிந்த வதிரூபத்

தைய லாரை, வாய்புறுதா ளாண்மையில்லா மட்டிகளுக் கே கொடுத்தால் வாய்க்குமோ தான், குரங்கினது கையினாறும் பூமாலை தனைக்கொடுத்த கொள்கை தானே. (௬௧)

பிரசமுண்டு வரிபாடுந் தண்டலையார் வளநாட்டிற் பெண்களோடு, சரசமுண்டு போகமுண்டு சங்கீத முண்டுசுகந் தானே யுண்டிங், குரைசிறந்த வடிமையுண்டோ விடுக்கனுண்டோ வொன்றுமில்லை யுலகுக் கெல்லாம், அரிசியுண் டேல் வரிசையுண்டா மக்காளுண் டாகின்மச்சா னன்புண் டாமே. (௬௨)

தத்தைமொழி யுமைசேருந் தண்டலையார் பொன்னி வளந் தழைத்த நாட்டில், வித்தகமந் திரியில்லாச் சபை தனிலே நீதியில்லை வேந்தர்க் கெல்லாம், புத்திநெறி நீதி சொல்ல மந்திரியில் லாதொருவர் போதிப் பாரோ, நித்தனு முண் சோற்றின்முழுப் பூசினிக்காய் மறைத்ததுவு நிசம தாமே. (௬௩)

நேசமுடன் சபையில்வந்தால் வேளையறிந் திங்கிதமா நிருபர் முன்னே, பேசுவதே யுசிதமல்லா னடுவிலொரு வன்குழறிப் பேச லெல்லாம், வாசமிகுந் தண்டலைநீ ணெறி யாரே யபிஷேக மலிநீ ராட்டிப், பூசைபண்ணும் வேளை யிலே காடியைவிட் டோட்டுவது போலுந் தானே. (௬௪)

மண்ணுலகிற் பிறர்குடியை வஞ்சனையிற் கெடுப்பதற்கு மனதி னாலே, உன்னிடினு முரைத்திடினு மவன்றானே கெடுவனென்ப துண்மை யன்றோ, தென்னவன்சோ ழன் பணியுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே தெரிந்து செய்யுந், தன் வினைதன் னைச்சுடவோட் டப்பம்வீட் டைச்சுடவுந் தான் கண் டோமே. (௬௫)

முன்பெரியோர் தொண்டுபட்டு நடந்தவழி தனைப்பழி
த்து முரணை பேசிப், பின்பலரை யுடன்கூட்டி நூதனமா
நடத்துவது பிழைமா டெய்தில், தான்பறியாக் கதியருளுந்
தண்டலைநீ ணெறியாரே தூய ளாகி, அன்புளதா யைப்பழி
த்து மகளோதா செயத்தொடங்கு மறிவு தானே. (௬௬)

தண்ணமரு மலர்ச்சோலைத் தண்டலைநீ ணெறியேயநின்
றன்னைப் பாடில், எண்ணமிக விம்மையிலு மறுமையிலும்
வேண்டியதுண் டிதையோ ராமல், மண்ணின்மிசை நரஸ்
துதிகள் பண்ணிபலைந் தேதிரிபா வாண ரெல்லாம், வெண்
ணெய்தம திடத்திருக்க நெய்தேடிக் கொண்டலையும் வீணர்
தாமே. (௬௭)

அந்தணர்க்குத் துணைவேத மரசருக்குத் துணைவயவா
ளவனிமீது, மைந்தருக்குத் துணைதாயார் தூதருக்குத்
துணைமதா வார்த்தை யன்றோ, நந்தமக்குத் துணையான
தண்டலைநீ ணெறியாரே நண்ப ரான, சுந்தரர்க்குத் துணை
நாளு மேழையர்க்குத் தெய்வமே துணையென் பாரே. (௬௮)

போரஞ்சா ரதிவீரர் பொருளஞ்சார் விதரணஞ்சேர்
புருஷர் தோயும், நீரஞ்சார் மறைமுனிவர் நெருப்பஞ்சார்
கற்புடைய நிறைசேர் மின்னார், வாரஞ்சா முலையிடஞ்சேர்
தண்டலையா ரேசொன்னேன் மதமா வென்னுங், காரஞ்சா
திளஞ்சிங்கங் கனத்தவலி யாந்தூதன் காலஞ் சானே. (௬௯)

உபசாரஞ் செய்பவரை விலக்கிடினு மவர்செய்கை யொ
ழிந்து போகா, தபசாரஞ் செய்வாரை யடித்தாலும் வைதா
லு மதுநில் லாது, சுபசாரத் தண்டலையார் வளநாட்டிற்
றிருடருக்கத் தொழினில் லாது, விபசாரஞ் செய்வாரை
மேனியெல்லாஞ் சுட்டாலும் விட்டி டாரே. (௭௦)

சகமிக்க தண்டலையா ரடிபோற்று மகாராசர் சபையில் வந்தால், சுகமிக்க வேசையர்க்குப் பொன்னூறு கொடுப்பர் தமிழ் சொன்ன பேர்க்கோ, அகமிக்க சோறிடவா ரந்தணருக் கெனினுழி யரிசி யீவார், பகடிக்கோ பணம்பத்துத் திருப்பாட்டுக் கொருகாசு பாவிப் பாரே. (எக)

பணந்தானே யறிவாகும் பணந்தானே வித்தையுமாம் பரிந்து தேடும், பணந்தானே குணமாகும் பணமில்லா தவர் பிணமாம் பான்மை சேர்வர், பணந்தானே பேசுவிக்குந் தண்டலைநீ ணெறியாரே பார்மீ திற்றான், பணந்தானே பந்தியிலே குலந்தானே குப்பையிலே படுக்குந் தானே. (எஉ)

புனங்காட்டு மண்ணுய்வின்னு மஞ்சவருங் காலனையும் போடா வென்றே, இனங்காட்டு மார்க்கண்டன் கடிந்துபதினாறுவய தென்றும் பெற்றான், அனங்காட்டுந் தண்டலையா ரடியாரெல் லாமொருவர்க் கஞ்சு வாரோ, பனங்காட்டு நரிதானுஞ் சலசலப்புக் கொருநாளும் பயப்ப டாதே. (எங)

சீரிலகுந் தண்டலையார் வளநாட்டி லொருதோழன் றீமை தீர, வாரமிகும் பிள்ளைதனை யரிந்துண்டா னொருவேந் தன் மணந்து கொண்ட, ஆர்வமிகு மனைக்கிழத்தி யாண்டிச்சி வடிவுகொண்டா ளாத லாலே, ஊரிலொரு வன்றோழ னொருமற்ற தேதார முண்மை தானே. (எச)

தானவனு கியஞானச் செயலுடையார் மாதர்முலை மூழ்கினாலும், ஆனதொழில் வகைவகையாச் செய்தாலு மனுபோக மவர்பா லுண்டோ, கானுறையுந் தண்டலையா ரடிபோற்றுஞ் சுந்தரனார் காமி போலாய், மேனவிலுஞ் சுகம்படுக்கை மெத்தையறி யாதெனவே விளம்பி னாரே. (எரு)

சோறென்ன செய்யுமெல்லாம் படைத்திடவே செய்யுமருள் சுரந்து காக்கும், சோறென்ன செய்யுமெல்லா பழித்

திடவே செய்யுமதன் சொரூப மாக்கும், சோறென்ன வெளிதேயோ தண்டலையார் தப்பூசை துலங்கச் செய்யும் சோறென்ன செய்யுமெனிற் சொன்னவண்ணஞ் செயும்பழமை தோற்றுந் தானே. (எசு)

எத்தருக்கு முனுத்தருக்கு மீனருக்கு மூடருக்கு மிரக்கம் பாரா, மத்தருக்குங் கொடிதாமல் வக்குணமே நற்குணமா வாழ்ந்து போவார், பத்தருக்கு நலங்காட்டுந் தண்டலையா ரேயறிவார் பழிப்பா ரேனும், பித்தருக்குத் தங்குணமே நாலிணுஞ்செம் மையதான பெற்றி யாமே. (எஎ)

பன்னகவே ணிப்பருமர் தண்டலையார் நாட்டினுள பலருங் கேளீர், தன்னறிவு தன்னினைவு தன்மகிமைக் கேற்ற நடை தருமே யல்லால், சின்னவரும் பெரியவர்போ லே நடந்தா லுள்ளதும்போஞ் சிறிய காகம், அன்னநடை நடக்கப்போய்த் தன்னடையுங் கெட்டவகை யாகுந் தானே. ()

போன கவிராச ருடன்சிறிய கவிகளுமோர் ப்ரபந்தஞ் செய்வார், வீராதி வீருடன் கோழைகளும் வாள்பிடித்து விருது சொல்வார், பாராளுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே யிருவகையும் பகுத்துக் காணில், ஆராயு மகதேவ ராடிடத்துப் பேய்களுநின் றாடு மாறே. (எகூ)

செழுங்கள்ளி நிறைசோலைத் தண்டலைநீ ணெறியாரே திருடிக் கொண்டே, எழுங்கள்ளர் நல்லகள்ளர் பொல்லாத கள்ளரினி யாரோ வென்றால், கொழுங்கள்ளர் தம்முடன்கும் பிடுங்கள்ளர் திருநீறு குழைக்குங் கள்ளர், அழுங்கள்ளர் தொழுங்கள்ள ராசாரக் கள்ளரிவ ரைவர் தாமே. (அ0)

தினத்திலே மிகுத்தசெழுந் தண்டலையார் பொன்னி வளந் தழைத்த நாட்டில், இனத்திலே மிகும்பெரியோர் வாக்குமன மொன்றாகி யெல்லாஞ் செய்வார், சினத்திலே

மிகுஞ்சிறியோர் காரியமோ சொல்வதொன்று செய்வ தொன்று, மனத்திலே பகையாகி யுதட்டிலே யுறவாகி மடி வர் தாமே. (௮௧)

தேரோடு மணிவீதித் தண்டலைபார் வளங்காணுந் தேச மெல்லாம், போரோடும் விறல்படைத்து வீராதி வீரரென்னும் புகழை பெற்றார், நேரோடு முலகத்தோ டொன்றுபட்டு நடப்பதுவே நீதி யாகும், ஊரோட வுடனோட நாடோட நடுவோட லுணர்வு தானே. (௮௨)

இழைபொறுத்த முலைபாகர் தண்டலையார் வளநாட்டி லெடுத்த ராகம், தழுதழுத்துப்* பாடுவதின் மௌனமா யிருப்பதுவே தக்க தாகும், குழைகுழைத்த கல்வியினுங் கேள்வியினுங் கல்லாமை குணமே நாளும், வழுவழுத்த வுறவதனின் வயிரம்பற் றியபகையே வண்மை யாமே. (௮௩)

அருப்பயிலுந் தண்டலைவாழ் சிவனடியா ரெக்குலத் தோ ரானா லென்ன, உருப்பயிலுந் திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டவுட னுகந்து போற்றி, இருப்பதுவே முறைமையல்லா லேழையென்றுஞ் சிறியரென்று மிகழ்ந்து கூறின், நெருப் பினையே சிறிதென்று முன்றானை தனின்முடிய நினைந்த வாறே. (௮௪)

உரங்காணும் பெண்ணாசை கொடிதாகும் பெண்புத்தி யுதவா தாகும், திரங்காணும் பெண்வார்த்தை தீதாகும் பெண்சென்மம் சென்ம மாமோ, வரங்காணுந் தண்டலைநீ ணெறியாரே பெண்ணிடத்தின் மயக்கத் தாலே, இரங் காத பேருமுண்டோ பெண்ணென்ற வுடன்பேயு மிரங்குந் தானே. (௮௫)

மையிலே தோய்ந்தவிழி வஞ்சியரைச் சேர்ந்தவர்க்கு மறுமை யில்லை, மெய்யிலே பிணியுமுண்டாங் கைப்பொரு

ளுந் தேடாதி விழல ராவார், செய்யிலே வளர்ந்தழைத்த தண்டலையார் வளநாட்டிற் றெளிந்த தன்றோ, கையிலே புண்ணிருக்கக் கண்ணாடி பார்ப்பதென்ன கருமந் தானே. ()

காலமறி தண்டலையார் வளநாட்டிற் கொலைகளவு கள்ளே காமம், சாலவருங் குருநிந்தை செய்பவர்பால் மேவியறந் தனைச்செய் தற்கும், சீலமுடை யோர்நினையார் பனையடியி லேயிருந்து தெளிந்த வாவின், பாலினையே குடித்தாலுங் கள்ளென்பார் கள்ளென்பார் பள்ளென் பாரே. (அஎ)

கைக்கெட்டா தொருபொருளுங் கண்டவர்க்கு நகையாகுங் கனமை யில்லை, இக்கட்டாம் வருவதெல்லாம் லாபமுண்டோ கவறுடையி லெடுக்க லாமோ. திக்கெட்டே றியகீர்த்தித் தண்டலையார் வளநாட்டிற் சீசீ யென்னச், சொக்கட்டா னெடுத்தவர்க்குச் சொக்கட்டான் சூதுபோல் லாச் சூது தானே. (அஅ)

தனமேவும் புற்றடிமண் குருந்தடிமண் பிரமகுண்டந் தன்னிலேயமண், மனமேவு மணியுடனே மந்திரமுந் தந்திரமு மருந்து மாகி, இனமேவுந் தண்டலையார் தொண்டருக்கு வந்தபிணி யெல்லாந் தீர்க்கும், அனுபோகந் தொலைந்த வுடன் சித்தியாம் வேறுமுள வவிழ்தந் தானே. (அகூ)

கானமருங் கவரிபொரு மயிர்படினு மிறக்குமது கழுதைக் குண்டோ, மானமுடன் வாழ்பவனே மாபுருஷன் சுயோதனனை மறந்தா ருண்டோ, ஆனகஞ்சே ரொலிமுழங்குந் தண்டலையா ரேசொன்னே னரைக்கா சுக்குப், போனவபி மானமினி யாயிரம்பொன் கொடுத்தாலும் பொருந்தி டாதே. (கூ0)

நிலைசேரு மதிகவிக ரணைசமுக தாரருடனே சமாகிப், பலநாளு மேபவரை யடுத்தவர்க்குப் பலனுண்டாம்

பயமு மில்லை, கலைசேருந் திங்களனைரி தண்டலைப்ரா னேசொன் னேன் கண்ணிற் காண, பலைபீதி விருப்பமொர வந்து பன்றி பாய்வதெந்த வண்ணந் தானே. (கூக)

பொறுமையுட னறிவுடையா ரிருந்தவிடம் விளக்கேற் றிப் புகுத வேண்டும், செறுவமுட னகந்தையுள்ளா ரிறு மாந்து நடந்துதலை கீழாய் வீழ்வார், வறுமையினு மறுமை யினுங் காவலாந் தண்டலையார் வாழு நாட்டில், நிறைகுட மோ தளும்பாது குறைகுடமே கூத்தாடி நிற்ப தாமே. ()

ஞாலமுறு நல்லவர்க்குச் செல்வம்வந்தா லெல்லவர்க்கு நாவலோர்க்கும், காலமறிந் தருமையுடன் பெருமையறிந் துதவிசெய்து கனமே செய்வார், மாலறியாத் தண்டலையீ னறிபாரே யவரிடத்தே வருவார் யாரும், ஆலமரம் பழுத்த வுடன் பறவையின்பாற் சீட்டெவரே யனுப்பு வாரே. (கூஉ)

சேணிலகு மதிச்சடையார் தண்டலையார் வளநாட்டிற் சிறந்த பூணிற், காணவரு நாணுடையார் கனமுடையா ரல் லாதார் கருமமெல்லாம், ஆணவலம் பெண்ணாவல மாடிய கூத் தவலமென வலைந்து கேடாம், நாணமில்லாக் கூத்தி யர்க்கு நாணுதிக்கும் வாயிலெனு நடத்தை யாமே. (கூச)

அடுத்தமனை தொறும்புகுவாள் கணவனுனு முன முண்பா ளடக்க மில்லாள், கடுத்தமொழி பேசிடுவாள் சிறு தனத்தே டுவளிவளைக் கலந்து வாழ்தல், எடுத்தவிடைக் கொடியாரே தண்டலையா ரேயெவர்க்கு மின்ப மாமோ, குடித்தனமே கெடவேண்டிப் பிடாரிதனைப் பெண்டுவைத் துக் கொண்ட தாமே. (கூரு)

களித்துவருஞ் செல்வருக்கு வலிமையுண்டு மிடியருக் குக் கனந்தா னுண்டோ, வளைத்தமலை யெனுஞ்சிலையார் தண்

டலைசூழ் சருமூலக வழக்கம் பாரீர், ஒளித்திடுவர் தம்பனை யிற் பெண்டுரைக் கண்டவரு மொன்றும் பேசார், இளைத் தவன்பெண் டிரென்று மெல்லார்க்கு மச்சினியா யியப்பு வாரே. (௯௯)

ரோந்தவரும் பசித்தவரும் விருந்தினரும் விரகினரு நோயுள் ளோருந், தந்தமது வருத்தமல்லாற் பிறருடைய வருத்தமது சற்று மெண்ணார், இந்நிலவுஞ் சடையாரே தண்டலையா ரேசொன்னே னீன்ற தாயின், அந்தமுலைக் குத் துவலி சவலைமக வோசிறிது மறிந்தி டாதே. (௯௭)

ஆழியெல்லாம் பாலாகி யவனியெல்லா மன்னமய மானு லென்ன, சூழவரு மிரவலர்க்குப் பசிதீர வுண்டிருக்குஞ் சுக ந்தா னுண்டோ, ஏழுலகும் பணியவருந் தண்டலையா ரேசொ ன்னே னெந்த நாளும், நாழிநெல்லுங் கொருபுடவை விற் றுலு நிருவாண நாய்க்குத் தானே. (௯௮)

கோச்சையிலே பாலுமுண்டோ கூத்தியர்க டம்மிடத் திற் குணந்தா னுண்டோ, அச்சரிடத் தறிவுண்டோ அச்ச செங்கே போனாலுந் துரையா வாரோ, நச்சரவத் தொடை யாரே தண்டலையா ரேயிந்த நாட்டல்லாமல், அச்சியிலே போ னாலு மகப்பையரைக் காசதன்மேல் லார்கொள் வாரே. (௯௯)

நித்தமெழு நூறுநன்றி செய்தாலு மொருதீது நேரே வந்தால், அத்தனையுந் தீதென்பார் பழிகருமக் கயவர்குண மகற்ற லாமோ, வித்தகஞ்சேர் தண்டலையார் வளநாட்டிற் சாம்பலிட்டு விளக்கினாலும், எத்தனைசெய் தாலுமென்ன பித் தளைக்குத் தன்னுற்ற மியற்கை யாமே. (௧00)

பழமொழிவிளக்கமென்னும் தண்டலையார் சதகம்

முற்றிற்று.

சில பிரதிகளிலே அதிகமாகக் காணப்படும் பாடல்கள்.

வம்பரெல்லா மாதிக்க மிருக்கிருந்தா லென்னவது யாறியையாய்ந்து,பம்பரமாய் மூலையினிற் கிடந்திட்டா லென்ன வதிற் பலனுண்டாமோ, கம்புலவுந் தண்டலையார் வளநாட்டில் வருந்துபல கழுதை தாமும், அப்புவியிற் கிடந்தென்ன பாதாளந் தனிற்கிடந்தென் னாகுந் தானே. (க)

தண்டலையா ரடிபணிந்து தவந்தான முபகாரந் தருமஞ் செய்து, கொண்ட பொருள் விலைவாசி காணிக்கை டிக்கோடி கொடுப்ப தல்லால், வண்டருமா யொன்றுபத்து விலைகூறி யநியாய வட்டி வாங்கிக், கண்டவர்தங் கடுந்தேட்டுக் கண்ணையறக் கெடுக்குமிது கருமந் தானே. (உ)

இதுகரும மிதனாலே யிதைமுடிப்பா மெனத்தொழிலை யெண்ணிச் செய்தால், அதுகருமம் பாரமற் றிருடியுமள்ளியும் புரட்டா மலைவ தெல்லாம், மதிபணியுந் தண்டலையார் வளநாட்டி னீரடு மாதர் தங்கள், முதுகினைத் தேயெனச் சொன்னால் முலைமீது கையையிட்ட முறைமை தானே. (௩)

பார்க்குளறி விருந்தாலும் படித்தாலுங் கேட்டாலும் பணிந்து வேத, மார்க்கமுட னடந்தாலுஞ் சிறியவர்க்குப் பெரியவர்த மகிமை யுண்டோ, ஆர்க்குமருங் கசியுதவுந் தண்டலையா ரேசொன்னே னாகாயத்தில், ஊர்க்குருவி தானுயரப் பறந்தாலும் பருந்தாகா துண்மை தானே. (௪)

வல்லமையான் முடிவதுண்டோ தலைகீழாய் நின்றாலும் வருவ துண்டோ, அல்லதுதா னவன்செயலை யல்லாம றன்செயலா லாவ துண்டோ, புல்லறிவான் மயங்காமற்

றண்டலையா ரடிபணிந்து புத்தி யுண்டாய், இல்லதுவா ராது
நமக் குள்ளதுபோ காதெனவே யிருக்க லாமே. (௫)

பேருரைகண் டறியாது தலைச்சுமையே கெள்சுமந்து
பிதற்று வோனும், போரினடந் தறியாது பதினெட்டா
யுதஞ்சுமந்த புல்லி யோனும், ஆரணிதண் டலைநாத ரகமகி
ழாப் பொருள்சுமந்த வறிவி லோனும், காரியமொன் றறி
யாக்குங் குமஞ்சுமந்த கழுதைக்கொப் பாவர் தாமே. (௬)

கற்பூர வல்லியொரு பாதர்செழுந் தண்டலையார் கட
லேழ் சூழ்ந்த, நற்பூமி தனிற்பிறந்தோ ரெல்லோரு மக்க
ளென நாட்ட லாமோ, அற்பூரும் பண்புடையார் நற்குண
மும் பண்பிலா ரழுகுங் காணிற், பொற்பூவில் வாசனையும்
புன்முருக்கம் பூவுமெனப் புகல லாமே. (௭)

சலியாமற் றண்டலையிற் றுபசரு ரருள்கொண்டு தரு
மஞ் செய்யப், பொலிவாகிக் கொழுமீதில் வந்தபொரு ளீந்
தவைதாம் போக மீந்தால், மலிவாகிச் செல்வமுண்டாம்
வயன்முழுதும் விளைந்திடுநன் மாரி யாகும், கலியாணப்
பஞ்சமில்லை களப்பஞ்ச மில்லையொரு காலுந் தானே. (௮)

இரக்கத்தா னுலகாளுந் தண்டலையா ரேசிவனே யெந்த
நாளும், இரக்கத்தான் புறப்பட்டே ரென்றனையு மிரக்கவை
த்தீ ரிதனு லென்ன, இரக்கத்தா னதிபாவ மிரப்பதுதீ தென்
றுனு மின்மை யாலே, இரக்கப்போ னுமவர் சிறக்கப்போ
வதுகரும மென்ன லாமே. (௯)

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அட்டதிசை	8
அடுத்தமனை	26
அந்தணரை	14
அந்தணர்	21
அருண்மிகுத்த	15
அருப்பயிலுங்	24
அல்லமருங்	9
அள்ளித்தண்	11
ஆ	
ஆம்பிள்ளா	16
ஆழியெல்லாம்	27
இ	
இதுகரும	28
இரக்கத்தா	29
இரந்தனையித்	15
இழைபொறுத்த	24
உ	
உபசார	21
உரங்காணும்	24
உருவெடுத்த	13
உழைபிட்ட	10
உள்ளவரைக்	18
எ	
எத்தருக்கு	23
ஓ	
ஓதரியதண்டலை	12
ஓதரியவித்தை	15
க	
கட்டுமரங்	12
காப்பார்க்கு	18
களித்துவருங்	26
கறுத்தவிட	11
கற்பூர	29
கற்றவர்	19
கா	
காதிலை	13
காலமறி	25
கானமருங்	25
கு	
குறும்பெண்ணு	10
கூ	
கூன்செய்த	8
கை	
கைக்கெட்டா	25
கைசொல்லும்	13
கொ	
கொச்சையிலே	27
கொச்சையிற்	11
கொடியருக்கு	12
கோ	
கோடாமற்	14
ச	
சகமிக்க	22
சங்கையறப்	10
சலியாமற்	29
சி	
சிறியவரா	19
சிறுபிறைதான்	14
சின்னமெங்கே	14
சீ	
சீலகுந்திரு	17
சீலகுந்-வள	22
சீர்கொண்ட	7
சு	
சுற்றமாய்	18
செ	
செங்காவி	12
செழுங்கள்ளி	23
சே	
சேணிலகு	26
சொ	
சொன்னத்தை	11
சோ	
சோறென்ன	22
ஞா	
ஞாலமுறு	26
த	
தண்டலைபா	28
தண்ணமரு	21
தத்தைமொழி	20

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தனமேவும்	25	பணந்தானே	22	மற்றவரோ	17
தனத்திலே	23	பரங்கருணை	19	மா	
தன்மமறைச்	8	பரியாம	12	மாறென்று	13
தா		பன்னகமே்வ	23	மு	
தாயறிவான்	12	பா		முக்கணர்தண்	9
தானவனு	22	பாரதியா	15	முன்பெரியோர்	21
தி		பார்க்குளறி	28	முன்னரிய	13
திருவிருந்த	9	பி		மே	
து		பிரசமுண்டு	20	மேமட்டுக்கே	10
துப்பிட்ட	10	பிறக்கும்போ	17	மை	
துன்மார்க்கர்	18	பு		மையிலே	24
தே		புல்லறிவுக்	8	வ	
தேரோடு	24	புனங்காட்டு	22	வடியிட்ட	16
ந		பே		வம்பரெல்லா	28
நன்றிதரும்	9	பேரான	23	வரமளிக்குந்	8
நா		பேரியைக்குஞ்	14	வர்க்கத்தார்	16
நாற்கவியும்	15	பேருரைகண்	29	வல்லமையான்	28
நி				வள்ளுவர்று	7
நித்தமெழு	27	போ		வா	
நிலைசேரு	25	பொலியவளம்	16	வாங்கால	17
நே		பொறுமையுட	26	வி	
நேசமுடன்	20	பொற்குடையும்	9	விசையமிகுந்	19
நேற்றுள்ளா	16	போ		விற்பனர்க்கு	19
நொ		போரஞ்சா	21	வே	
நொந்தவரும்	27	ம		வேதநெறி	7
ப		மண்ணுலகா	11	வை	
படுங்கோல	18	மண்ணுலகிற்	20	வைதிடினும்	17

சதகத் திரட்டு

[முதல் பாகம்: விலை அணா 9]

இதிலடங்கிய ஏழு சதகங்களின் பெயர்:

1. அறப்பளீசுர சதகம்.
2. குமரேச சதகம்.
3. திருவேங்கடசதகம்.
4. தண்டலையார்சதகம்.
5. கோவிந்த சதகம்.
6. எம்பிரான் சதகம்.
7. சிவசங்கர சதகம்.

[இரண்டாம் பாகம்: விலை ரூபா 1]

இதிலடங்கிய பத்து சதகங்களின் பெயர்:

1. கைலாசநாதர் சதகம்.
2. ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.
3. குருநாத சதகம்.
4. அவையாம்பிகை சதகம்.
5. அருணாசல சதகம்.
6. அண்ணாமலைச் சதகம்.
7. வடவேங்கடநாராயண சதகம்.
8. தொண்டைமண்டல சதகம்.
9. கோகுல சதகம்.
10. திருத்தொண்டர் சதகம்.

கட்டளைப் பிரபந்தம்

விலை அணா 8.

இதிலடங்கிய 14 கட்டளைகளின் பெயர்:

1. நாநாஜீவவாதக் கட்டளை.
2. ஞானக் கட்டளை.
3. தத்துவாமிர்தக் கட்டளை.
4. வேதாந்தத்தத்துவக் கட்டளை.
5. வேதாந்தசாவத்தைக்கட்டளை
6. வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை.
7. உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை.
8. உபதேச உண்மைக் கட்டளை.
9. பிரமோபதேசக் கட்டளை.
10. சிவப்பிரகாசக் கட்டளை.
11. திருவாலவாய்க் கட்டளை.
12. சித்தாந்தக் கட்டளை.
13. சித்தாந்த சாதனக் கட்டளை.
14. சித்தாந்ததசகாரியக்கட்டளை.

நீதி நூற் கொத்து.

ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வெற்றிவேற்கை, வாக்குண்டாம், நல்வழி. நன்னெறி: இவை மூலமும், உரையும் [ஒரே கட்டடம்] விலை அணா 6.

ஸ்ரீராமஜயம்.

நாராயணபாரதியார்

இயற்றிய

கோவிந்த சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பெற்றது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-வது பதிப்பு]

1917

விலை பை 9

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜயம்.

கோவிந்த சதகம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

மாவேழங்கூப்பிடவந்தாயுலகவழக்கச்சொல்லென்
பாவேறயானுனக்கோர்சதகஞ்சொலப்பாரதியென்
நாவேறவாழ்த்துகின்றேனுனைக்காத்தருணன்முகற்கும்
கோவேசக்ராயுதனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.

நூல்.

படிக்கரச விருந்தாற் குடிக்குச் சேதமில்லை.

செடிக்கொருவேங்கைகுடிகொண்டகாடெனத்தேசத்திலே
அடிக்கொருதீம்புசெய்வாரைத்துரந்தரசாளவிந்தப்
படிக்கொருமன்னனுண்டாளுழுதுபயிரிடுமக்
குடிக்கொருசேதமுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (க)

கோட்டிஞற் றேன் கோட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப்பூச்சி.

கட்டாண்மைவேந்தர்பொறுமைபெண்ணுதவன்கண்ணரடி
பட்டாலல்லாமல்வணங்கார்விடமுட்படாமற்சும்மாத்
தொட்டாலதுபிள்ளைப்பூச்சியென்பார்முட்சுறுக்கெனவே
கொட்டாமற்றேளென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ)

புண்ணிலே கோலிட்டதுபோல.

பாலிட்டதாகியநீர்போற்கலந்துபகருங்கல்வி
நூலிட்டகேள்விக்குள்ளாவர்நல்லோரிருநூறுதரம்
மேலிட்டபுத்திசொன்னுலுங்கயவர்க்குவெந்தபுண்ணிற்
கோலிட்டவாறொக்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ங)

மழுக்கட்டி பேர்க்கிற பன்றிக்குக் கொழுக்கட்டி விட்டதுபோல.

கழுக்கட்டியேற்றினுங்காசொன்றிலையெனக்கைவிரித்தே, மழுக்கட்டியேந்தவல்லாரையுத்யோகத்தில்மன்னர் வைத்தல், முழுக்கட்டிபேர்த்துக்கிழங்குண்ணும்பன்றியின் மூஞ்சியிலே, கொழுக்கட்டிவிட்டதன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ச)

காலத்துக்குத் தக்க கோலம்.

நீலங்கவர்விடப்பாம்பைப்பிடாரனியமிக்கவே
ஆலங்கரந்திட்டெலியுடன்வாழுமரசர்க்கஞ்சிக்
காலங்கருதிவலியாரெளியரைக்காண்கிலனு
கூலரைப்போலிருப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ரு)

துட்டிக்கரணம் போட்டாலுங் கொடுக்கிற தரிது.

தடுப்பார்புலியையும்பாம்பையும்வாய்கட்டித்தாங்கிக்கையா
எடுப்பார்மழுவைத்தண்ணீர்மேனடப்பரெவருமெய்ச்ச [ல்
அடுப்பார்சபையினிலூற்றெட்டிக்கம்பத்தாடுவர்பொன்
கொடுப்பாரரியர்கண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சு)

அயன் கணக்கு அருக்தும் தப்பாது.

ஆலிக்கவாழ்ந் துண்டிருந்தாலும்யார்க்குமயன்வகுத்த
சோலிக்கணக்கின்படிதப்புமோதொழுவார்க்குமுத்தி
பாலிக்கும்வெள்ளிமலையான்பிரம்படிபட்டுப்பிட்டின்
கூலிக்குமண்சுமந்தானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எ)

கொடுத்தாற் குறைவராது.

எடுத்தாலுமூறுமிறைத்தாலுமூறுமிடைநடுவே
மடுத்தால்மறிபடுமோமணற்கேணித்தண்ணீரதுபோல்
அடுத்தாரைவாழ்விக்கக்கல்வியுண்டானவரன்புடனே
கொடுத்தாற்குறைவருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அ)

குளத்துக்கு மழை குந்தாணிபோற் பெய்யுமா?

எந்தாயெனச்சென்றிரப்பவர்க்கீபவரெள்ளளவு
தந்தாலும்போதுமிகழ்வொன் றுநெஞ்சஞ்சரித்து
வந்தார்பருகுங்குளத்துக்குப்பெய்யுமழைத்துளிகள்
குந்தாணிபோற்பெய்யுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூ)

கோடாலிக் காம்பு குலத்துக் கீனம்.

பீடார்குலத்தினிலோர்காதபிள்ளைதற்பெற்றெடுத்தோர்
வாடாதுவாடக்குலநாசமாக்கிடுமற்றதுதான் [ம்
தாடாண்மையாளர்கைக்குள்ளாய்த்தருக்குலஞ்சாயவெட்டு
கோடாலிக்காம்பல்லவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (க0)

அரைக் காசுக்குப்போன கப்பு ஆயிரங் கொடுத்தாலும் வாராது.

எடுத்தாலும்பிச்சையமுதுநன்றேயில்லையாகிலுயிர்
விடுத்தாலும்வாசிநட்பில்லார்மனையில்விருந்தெனப்போய்
அடுத்தாவதேதரைக்காசுக்குப்போனகப்பாயிரம்பொன்
கொடுத்தாலுந்தான்வருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பொல்லாக் குணத்துக்கு நல்ல மருந்துண்டோ?

உணைத்தக்கநன்மருந்தாற்பிணிபோமென்றுலகிலுள்ளோர்
பணத்துக்குக்கொண்டுபரிகரிப்பார்விடம்பாய்ந்துசெத்த
பிணத்துக்கும்பசிலையுண்டுபுல்லோர்க்குப்பிறக்கும்பொல்
குணத்துக்குநன்மருந்தேதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. [லாக்

கவி கொண்டார்க்குங் கீர்த்தி கலைப்பார்க்குங் கீர்த்தியா?

மலைப்பாற்குறுமுனிபோலும்புலவர்வடித்ததமிழ்,விலைப்பாற்படுத்திற்கொள்வார்க்குண்டுகீர்த்தி விதண்டைசெய்து, கலைப்பார்க்கும்பேய்கொண்டநாய்களைப்போர் பல்லைக்காட்டி நின்று, குலைப்பார்க்குங்கீர்த்தியுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௩)

வெள்ளாட்டிமேற் சன்னதம் வந்தால் விழுந்து விழுந்து கும்பிடவேண்டும்.

எள்ளாடும்வாணியர்செக்கடித்துண்டிடுமீனரென்று
விள்ளாரவர்க்குப்பவிஷ‾வந்தானிதம்வேலைசெய்யத்
தள்ளாதடிபடும்வெள்ளாட்டிமேற்சன்னதங்கும்பிடு
கொள்ளாமற்போவதுண்டோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கெடுப்பாரைத் தெய்வங் கெடுக்கும், கொடுப்பாரைத் தடுக்கலாகாது.

உடுப்பாருண் பார்தமைப் போனினை யாதொருவன் பிழைப்பைக், கெடுப்பாரைத் தெய்வங் கெடுக்குமென்றே சொல்லக் கேட்டிருந்தும், விடுப்பாரன்றேபுல்லர் தூர்க்குணமுற்றும் விதரணத்தார், கொடுப்பார் தமைத்தடுப் பாரச்சுதாநந்த கோவிந்தனே. (௧௫)

தோட்டத்து நரி கூட்டத்திலே வராது.

நாட்டம்பணத்தில்வைக்குங்கள்ளலோபர்நன்னாவலர்கள்
ஈட்டந்தனைக்கண்டுகிட்டுவரோவிரைதேடிமனைத்

தோட்டம்புகுநரியஞ்சாமனெஞ்சந்துணிந்துசந்தைக்
கூட்டந்தனில்வருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கசு)

நாய்வாலைக் குணக்கெடுக்க ஆராலாகும்?

இணக்காதிரார்வல்லிரும்பொடிந்தால்வைத்திருதலையும்
வணக்காதிரார்வின்னிமிர்ந்ததென்றற்புல்லர்மாறுபடும்
பிணக்கார்தடுப்பவர்நாய்வாலைநீளப்பிடித்திழுத்துக்
குணக்காரெடுக்கவல்லாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கஎ)

குளப்படி நீரிறைத்தாற் கடற்பள்ளம் நிரம்புமா?

இறைமுறையேழைக்குடிகளைநோவச்செய்தேபசும்பொன்
அறையிடும்பொக்கசந்தானிரம்பாதரசர்க்கியல்போ
நிறைகடற்கென்னகுறைவோகுளப்படிநீரிறைத்துக்
குறைவறச்செய்பவராரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கஅ)

எருதீன்றதென்றுற் கொட்டாயிற் கட்டேன்பவருண்டு.

கிட்டியொருவன்றலைக்குளிரத்னங்கிளைத்ததென்றால்
வெட்டிவெளிசெய்யவேணுமென்றேவிரும்பார்பெரியோர்
எட்டினைமாத்திரம்புத்தியில்லாரெருதீன்றதென்றுற்
கொட்டிலுட்கட்டுமென்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கக)

முத்து குலத்தாற் பெருமைப்படும், மூடர் குலத்தாற் பெருமைப்படார்.

சலத்தால்விளைகின்றசிப்பியின்வாய்முத்தைத்தற்குலந்தான்
சொலத்தானெவருமிகழார்விரும்பித்தொகுத்தணிவார்
அலத்தாமதவறிவீனர்செனனமதாகியநற்
குலத்தாற்பெருமைபெறாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ0)

நாயைக் குளிப்பாட்டி நடுவீட்டில் வைத்ததுபோலாம்.

களிப்பாற்றுரைகளறிவீனரைக்கைப்பிடித்துச்செல்வம்
அளிப்பாரெனிற்பின்னகைக்கிடமாமென்றுமாவதில்லை

வெளிப்பாற்றிரிகின்றநாயானதைநடுவீட்டுக்குள்ளே
குளிப்பாட்டிவைத்தபொதாப்பாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஆண்டி கையில் அகப்பட்ட குரங்காய் அலைவார்.

வரங்காதலிக்குந்தவமுடையோர்வங்கணமெவர்க்கும்
உரங்காணுநன்மைபெறலாங்கயவருடன்கலந்தால்
அரங்காஞ்சபையிற்சடையாண்டிகையிலகப்பட்டதோர்
குரங்காயலைவர்கண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஉ)

வம்புத் துரைத்தனத்தாரைக் கும்பிடத் தகுமோ?

செம்பிடுமேனியுருக்கொண்டதெய்வத்தைத்தெண்டமிட்டு
கம்பிடவேண்டும்பதம்பெறலாநம்பினோர்க்குதவா
வம்பிடும்லோபத்துரைத்தனப்பேய்களைமன்னரென்று
கும்பிடவுந்தகுமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௩)

குருவிக்கூட்டைக் கோலாலே குலைப்பார்களா?

சோட்டைப்புனைந்துரண்வேட்டையாடுந்துரைகடங்கள்
நாட்டைப்புரப்பதுஞாயங்கெடுப்பதுஞாயமன்றே
வீட்டுக்குணம்பியடைக்கலச்சிட்டுவெண்முட்டையிடும்
கூட்டைக்குலைப்பர்களோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௪)

பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட்டுப் பார்க்கவேண்டுமா?

சடத்துக்கழகென்பர்தான்கற்றகல்விதகுமதல்லால்
இடத்தக்கபூஷணந்தானணியாவிடிலேசுவரோ
புடத்துட்படத்தங்கக்கட்டியுருக்கிப்புதுக்கியபொற்
குடத்துக்குப்பொட்டழகேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

படியாள்வார் நீதிதப்பிற் குடியாரிருப்பார் குவலயத்தில்?

படியாளுமன்னர்மனுநீதிதப்பும்படிநடந்தால்
விடியாதுநாடுமழைபொழியாதுவிளைவுகுன்றும்
பொடியாம்பசும்புன்னெருப்பெழக்காயுமப்பூமிதனிற்
குடியாரிருக்கவல்லாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உ௬)

கோவுக்கழகு செங்கோல்.

பாவுக்கழகுபொருட்சுவைசொற்சுவைபன்மலர்ப்பூங்
காவுக்கழகுமயிலுங்குயிலுங்கண்டாய்கமலப்
பூவுக்கழகுமணமுந்திருவும்புவிபுரக்கும்
கோவுக்கழகுசெங்கோலச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஎ)

குட்டுப்பட்டாலும் மோதிரக்கையாற் குட்டுப்படவேண்டும்.

மட்டுப்படாதவநுமாரசோகவனமழித்துக், கட்டுப்பட்டாரிந்த்ரசித்தன்கையாற்கர்த்தன்காரியத்தால், முட்டுப்பட்டாலுஞ்செயங்கொள்வராகிற்பொன்மோதிரக்கைக்,குட்டுப்பட்டாற்குறைவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (உஅ)

திக்குவிசயங் கோள்பவனுக்கும் செயாபசெயகாலந் தெரியாது.

இயல்புடன்றிக்குவிசயங்கொள்வேந்தரென்றாலுமப
செயம்வருங்காலந்தெரிபவரார்திருவுந்திறமும் [யக்
புயபெலமுன்னின்றவோவிக்ரமாதித்தன்போர்பொரப்போ
குயவன்கையான்மடிந்தானச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (உகூ)

பாலைப் புகட்டுவாள் பாக்கியத்தையும் புகட்டுவாளோ ?

சலிக்கக்கணக்கென்னதான்பெற்றபிள்ளைக்குத்தாய்முலைப்
ஒலிக்கக்கனிந்தழவூட்டிவளர்ப்பள்பின்னூழ்வினையால்[பால்
பலிக்குட்படிலன்னையென்செய்வள்பாக்கியம்பாலடையில்
குலுக்கிப்புகட்டுவளோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௦)

எல்லை பாழ்பட்டாலும் கொல்லைக் கடமைவிடார்.

சொல்லைப்புரட்டுங்கொடுங்கோன்மணியத்தர்தோஷமெண்
கல்லற்படுத்திக்குடிகளைநோவக்கணக்கெழுதி [ணார்
எல்லைக்குளாகிலப்பாழ்படினும்பிடித்தேருழுத
கொல்லைக்கடமைவிடாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩க)

கப்பலேறிப் பட்ட கடன் கோட்டை நூற்றே விடியும்?

இட்டுநோற்றுப்பிறந்தாற்செல்வமுற்றுமிடாதவிதி
பட்டுநாற்றுக்கிருந்தேயுழைத்தாலும்பலிசெய்துமோ
விட்டுநோக்குங்கப்பலோடியுமேவிடியாமிளையிற்
கொட்டைநாற்றேவிடியுமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௨)

மானுக் கொரு புள்ளி யேறினலென்ன
குறைந்தாலென்ன?

நிறைந்தேவருங்கப்பலாயிரந்தம்மினின்றோர்கப்பல்
தான், மறைந்தே திசைதப்பிற் றாழ்வென்றெண் ணார்வர்த்த
கர்கள்வனத், துறைந்தேவளர்புள்ளிமானுக்குடம்பினிலோர்
புள்ளிதான், குறைந்தேதல்லான்மிகுந்தேதச்சுதாநந்தகோ
விந்தனே. (௩௩)

கங்கா நதியில் முழுகினலும்
காக்கை அன்னம் ஆமா?

ஒளித்தாலுந்துர்க்குணம்போமோகுருவுபதேசமந்த்ரம்
அளித்தாலும்புல்லர்நல்லோராவரோசென்றடுத்தடுத்துக்
களித்தாயிரந்தரங்காகமுழுகிக்கங்காநதியிற்
குளித்தாலுமன்னமொவ்வாதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கொல்லை பாழானலும் குருவிக்கிரை பஞ்சமா?

தருவிற்பனமன்னர்கையிலீத்தாலென்னதம்மைநம்பி
மருவித்திரியுஞ்சனங்கள்பசிகொண்டுவாட்டமெய்தார்
பருவக்குறிப்பின்றிச்சாவிபட்டாலும்பயிர்க்கொல்லையிற்
குருவிக்கிரைபஞ்சமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௫)

இராவுத்தனைத் தள்ளின குதிரை குழியும்
பறித்ததுபோல.

மொழியின்படிநடவாடன்கணவனைமோசஞ்செய்து
பழியுஞ்சுமக்கும்படிசெய்தனம்பப்பட்டர்விசிகம்

பொழியுஞ்சமரிடைராவுத்தனைத்தள்ளிப்போட்டசுவம்
குழியும்பறித்ததொப்பாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௬)

கொடிக்குக் காய் கனமா?

அடித்தமுதூட்டிவளர்த்திடுந்தாய்தன்னகமெலிவாய்
மிடித்திடினும்பெற்றபிள்ளைகளைக்கைவிடநினையாள்
பொடித்தெழும்பிஞ்சுதிரளாயும்பாரம்பொறுக்கும்படர்
கொடிக்கென்னகாய்கனமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

நெருப்பு சிறிதென்று முன்றானையில் முடியலாமா?

தண்டாரணியும்மரசிளம்பாலகர்தம்மையெதிர்
கண்டாலிளையரென்றெண்ணவொண்ணாதுகண்டாரெவரும்
அண்டாநெருப்பைச்சிறிதென்றுமுன்றானையின்முடிந்து
கொண்டாலதுசுடுங்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே (௩௮)

மீன்குஞ்சுக்கு நீச்சுப் பழக்கவேண்டுமா?

பிஞ்சுப்பருவமுலைவிலைப்பெண்கள்பெறும்பொருட்கா
வஞ்சிக்கும்வித்தைகுலவித்தைதானேவருமவர்க்கு
விஞ்சுக்குளப்புனனீச்சுப்பழக்குவித்தாரெவர்மீன்
குஞ்சுக்குத்தற்குணங்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௯)

நீஞ்ச வறியாதவனை ஆறிழுத்துக்கொண்டுபோம்.

விடுபோர்முகத்தில்நகைப்பாரெனச்சுத்தவீரர்சண்டை
இடுபோதொளித்துப்பிழையாமலாண்மையிலார்மதிகெட்
டடுபோரினிற்புகினீஞ்சறியான்றனையாறிழுத்துக்
கொடுபோனவாறொக்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௪௦)

முற்ற நனைந்தார்க்குக் குளிரில்லை.

தளிரேயனையமெய்ப்பெண்டீர்கணவன்றனையிகழ்ந்து
வெளியேபுறப்பட்டுக்கற்பழிந்தாற்பின்னைவெட்கமென்னை

நளிரேதரும்புனஞேய்ந்துடம்பெங்குநனைந்தவர்க்குக்
குளிரேதப்பாலென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சகூ)

நூற்றுக் கிருப்பவர்க் கைம்பதிற் சாவில்லை
நூற்றுக் கிருந்தாலும் கூற்றுக் கிரை.

சோற்றுக்கடன்கொண்டிருக்குஞ்சரீரந்தொலையுநில்லா
தாற்றுப்புனலிற்குமிழியைப்போலென்றழுங்கிலென்னும்
நூற்றுக்கிருப்பவர்க்கைம்பதிற்சாவில்லைநூற்றுக்கப்பால்
கூற்றுக்கிரையென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சஉ)

நன்றி செய்த கிரியைக் கொன்ற பழங் கதைபோல்.

நன்றிசெய்தாரென்றறியாமற்றீங்குநமக்குச்செய்தா
ரென்றுசெருக்கவொண்ணுதுகுழந்தையிளந்தசையைத்
தின்றெதிர்வந்ததுகிரியென்றந்தணன்றேவிமுன்னாள்
கொன்றபழங்கதையாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சங)

கரையான் புற்றில் அரவங் குடிகொண்டதுபோல்.

அடிகொண் டளந்திட்டுக் கோட்டை யரண்செய்தென் ணுண்மையில்லார், கெடிகொண்ட வேந்தர்கைக் கொள்வா ரவரைப்பின் கிட்டவொட்டார், படிகொண்ட மண்ணிற் கரையா னிடும்புற்றிற் பாம்புவந்து, குடிகொண் டிருப்பது வாமச்சு தாநந்த கோவிந்தனே. (சச)

பன்றிக்குட்டிக் கொருசந்தியேன்?

தேட்டிப்பறிக்கின்றவேசியர்வீட்டிற்றிரிந்தலையு
மட்டிக்குக்குலாமருக்காசாரமேன்றெய்வவந்தனையேன்
பட்டிக்கொதுங்கியடிபடுமூர்க்கரும்பன்றியிட்ட
குட்டிக்கொருசந்தியேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (சரு)

அப்பருக்குப் பவிஷுவந்தால் அர்த்தராத்திரியிலுங்
குடைபிடிக்கச் சொல்வார்.

நடைகற்குமுன்னங்கொடைகற்றபேர்க்குநடக்கைவந்தாற்
புடையுற்றெவருந்துதிக்கவணங்கிப்புகழ்பெறுவார்

அடையற்பருக்குப்பவிஷுவந்தாலர்த்தராத்ரியினுங்
குடையைப்பிடியென்பர்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பிடாரியைப் பெண்டுவைத்துக் கொண்டவன் பேயன்.

கண்டனுக்கேற்றவளாக்குலமானுஷிக்கற்பினளாத்
தெண்டனைக்கஞ்சிநடப்பவளாமணஞ்செய்வதல்லாற் [க்
பிண்டமுந்துண்டமுநேர்ந்தேபிடாரியைப்பெண்டுவைத்து
கொண்டவன்பேயனன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கொழுமீதிகொள்ளும் குடிச்செல்வமே செல்வம்.

பொடிச்செல்வம் யாசகச் செல்வம் கொடுமைப் பொரு ட்செல்வமோர், நொடிச்செல்வ மீதலில் லாச்செல்வம் வீண்செல்வ நூற்றுக்குமே, மிடிச்செல்வ மின்றிச் சுகசீவி யாக்கொழு மீதிகொள்ளும், குடிச்செல்வ மேசெல்வங் காணச்சு தாநந்த கோவிந்தனே. (சஅ)

கசக்கி முகரலாகாது.

வண்டானதுமெள்ளப்பூமணங்கொள்ளும்வகையதுபோற்
பெண்டாசையுள்ளவர்காமசம்போகம்பெறுவதல்லாற்
கண்டாதரவின்மலரெடுத்தேகசக்கிமுகர்ந்து
கொண்டான்மணந்தருமோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தானே கனியாத காய் தடிகொண்டடித்தாற் கனியாது.

அண்டினர்க்கீபவர்தாமேதருவதல்லாதிரப்போர்
தெண்டனைக்காகக்கொடுப்பதுண்டோசெழுங்காய்மரத்திற்
கண்டிடிற்றானேகனியாதமுன்கனியத்தடிகைக்
கொண்டடித்தாற்கனியாதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௩௦)

கிளியை வளர்த்துப் பூனைகையிற் கொடுப்பாருண்டா?

விடுப்பார்பிழைக்கும்வழியினல்லோரன்றிவேறுபடக்
கெடுப்பார்வசஞ்செய்வரோநம்பினோரைக்கிளிப்பிள்ளையை

எடுப்பார்கைபாரவளர்ப்பதல்லாலெட்டிப்பூனைகையிற்
கொடுப்பாருலகிலுண்டோவச்சுதானந்தகோவிந்தனே. ()

எய்தவனிருக்க அம்பை நோகலாமா?

உண்டானகுற்றஞ்சகியாமல்வேந்தனுத்தாரமிட்டால், திண்டாடத்தெண்டனைசெய்வார்க்குக்குற்றமுந்தெண்டமுமோ, அண்டாமல்விற்பிடித்தெய்தோனிருக்கக்கண்டம்பைநொந்து, கொண்டாலவ்வம்பென்செயுமச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (ருஉ)

ஒரு புத்திரனும் குருபுத்திரனாகான்.

வருபுத்ரவாஞ்சையிற்றெய்வத்தைவாழ்த்திவணங்கிவரந்
தருபுத்ரனைப்பெறிற்காவடிகட்டித்தன்றாய்தந்தையை
ஒருபுத்ரனேனுஞ்சுமந்ததுண்டோவுலகம்புகழக்
குருபுத்ரனைச்சுமந்தானச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (ருங)

கொக்கரிப்பார்க்கா சொர்க்கம்
தீயில் குதிப்பவர்க் கல்லவோ சொர்க்கம்.

கதிப்பா னடத்துங் குதிரையும் யானையுங் காற்பலமும், மதிப்பா லிகல்சுத்த வீரர்க்குச் சொர்க்கம் வருவதுபோல், துதிப்பார்க்குங் கொக்கரிப் பார்க்குமுண் டோதுணிந் தேநெருப்பிற், குதிப்பா ரொருத்திக்கன் றேவச்சு தானந்த கோவிந்தனே. (ருச)

பரத்தைக்குக் கொடுக்கும் பணயத்தைக்
குடிப்பெண் வாங்கிக் குலங்கெடுவாளா?

மிடியிற்கொடுமைக்கிரப்பதல்லாற்குலமேன்மைகுன்றப்
படியிற்பசும்பொன்றரிற்கொள்வரோபரிவாற்பெரியோர்
கொடியபரத்தையர்க்குக்கொடுக்கும்பணயங்கொளென்றாற்
குடியிற்பெண்வாங்குவளோவச்சுதானந்தகோவிந்தனே. ()

கொடுங்கோல் அரசர்க்கீழ்க் குடியிருக்கலாகாது.

திறமுஞ்செங்கோலுமுளமன்னர்நாட்டிற்சிந்தாகுலந்தீர்ந்
துறவுங்குடிசதமென்றிருப்பார்பயிரிட்டுண்பர்காண்
அறவுங்கொடுமைசெயுமன்னர்சிமைக்குள்ளாமிருப்புக்
குறவன்குடியிருப்பேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ருசு)

நல்லவர் கண்ணிற்பட்ட நாகமுஞ் சாகாது.

பல்லால்விடங்கக்குநாகந்திகைத்துப்பயந்தொதுங்கி
நல்லார்கண்காணவந்தாலுங்கொல்லார்நண்ணலார்வரினும்
பொல்லாதவரிவரென்னுர்மனம்பொறுத்தேயவரைக்
கொல்லாமற்றுங்குவர்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (ருஎ)

புலையனுக்கு வாக்கு சுத்தியும் ஆணையுமில்லை.

செல்வாய்ப் படும்பனை யேட்டெழு தாமறைச் செம்மொழிபோற், சொல்வார்சொ னம்பத் தகுவதல் லாமற்சொல் லைப்புரட்டும், வல்வாய்ப் புலையர்சொ னம்புவ ரோநித மாடுதின்னக், கொல்வார்க்கொ ராணையுண் டோவச்சு தாநந்த கோவிந்தனே. (ருஅ)

பனங்காட்டி லிருந்துகொண்டு பாலைக்குடித்தாலும்
கள்ளென்பார்கள்.

மிடித்தாலுமெத்தப்பசித்தாலுநல்லவர்மேரைதப்பி
வடித்தாயிரந்தரங்கட்குடிப்பார்மணவாசல்புகார் [போய்க்
படித்தார்கள்கள்ளிறக்கும்பனங்காட்டினிற்பால்கொண்டு
குடித்தாலுங்கள்ளென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.

பட்சி பசித்தாலும் எட்டிக்கனியைத் தின்னாது.
கொள்ளிகொண்டு தலை சொறிந்துகொள்ளார்.

தெள்ளாரமுதக்கடற்கரையெட்டிச்செழுங்கனியைப்
புள்ளானதுபசிகூர்ந்தாலுமேபுசியாதுகண்டாய்
தள்ளாதுகொள்ளிகொண்டேதினவென்றுதலைசொறிந்து
கொள்ளாரெவருஞ்சொன்னேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.

பூவிற்குங் கடையிலே புல்லு விற்பதுபோல.

தேறியமானுஷ்யருள்ளோர்பெருமைசிறுமைபட
மாறியவினவிருத்திக்குள்ளாய்நின்றுவாழ்வரென்றால்.
வீறியபூமலர்விற்குங்கடையிற்புல்விற்கவிலை
கூறியவாறொக்குமேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௬௧)

குங்குமஞ் சுமந்த கழுதை மணமறியாது.

தமத்திலொளிசெய்யும்பொற்பூஷணங்கடலைச்சுமையாய்ச்
சுமத்தலுமாதர்க்கழகோகனைவற்றொழாதிருந்தால்
கமத்திற்பொதிச்சுமையாய்ச்சுமந்தாலென்கழுதையுங்குங்
குமத்தின்மணங்கொள்ளுமோவச்சுதானந்தகோவிந்தனே.()

பெருமாள் நினைத்தால் வாழ்வு குறைவா?
பிரமா நினைத்தால் ஆயுசு குறைவா?

நிறையாயரசன்றயவுசெய்தாற்கலிநீங்கியிளம்
பிறையாவளர்ந்துநிரம்புநல்வாழ்விபிரியப்பட்டு
[illegible]றையால்விளங்கும்பிர்ம்மாநினைந்தால்வர்த்திக்கும்வயது
குறையாதெனச்சொல்வரேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. ()

தம்பினந் தம்மைத் தாங்கும்.
முலை சரிந்தால் வயிறு தாங்கும்.

தம்பினமானவர்கைபிணைத்தேதசரணென்றடைந்தால்
வம்பினென்றுதரிக்கத்தகுந்தள்ளவழக்கல்லவே
விம்முமென்கொங்கைசரிந்தேதவயிற்றில்விழினஃதுதாங்
கும்மெனச்சொல்லுவரேயச்சுதானந்தகோவிந்தனே. (௬௪)

கழுதைக்கு விரிகட்டினதினாலே குதிரையாமா?

சதிசெய்புநீலியைப்பெண்ணென்றுகொள்ளிற்றனதுகெடு
மதியதுவாமவன்மேற்குறையில்லைவையாளிவிட்டால்
கதிபெறவேநடவாவிரிகட்டுங்கழுதையைநற்
குதிரையென்றேற்றங்கொள்ளாரச்சுதானந்தகோவிந்தனே.

ஏர் பிடித்தவன் என்ன செய்வான்
பாரை பிடித்தவள் பாக்கியம்.

பெண்டகுமில்லவள்வந்தமுகுர்த்தம்பெருகுஞ்செல்வம்
உண்டவள்வாழுமனையிலெந்நாளுமுடிக்கைபொற்பூண்
பண்டமிலையெனிற்பாரைபிடித்தவள்பாக்கியமேர்
கொண்டவனென்னசெய்வானச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

உடும்பு போனாலும் போகட்டும்
கையைவிட்டாற் போதும்.

அடும்பழிகாரனைவெட்டாமல்மன்னித்தனுப்பிவிட்டால்
தொடும்பழிபேசவழக்குமுண்டோதொடர்ந்தேபிடித்த
உடும்பதுபோயினும்போகட்டுங்கைவிடென்றுண்மைசொல்
கொடும்பழியேன்சுமப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.[வோர்

கரும்பு ருசியென்று வேரோடே பிடுங்கலாகாது.

வள்ளலெனத்தருந்தாதாவென்றேதினம்வந்துவந்து
கள்ளமனத்திற்பொருள்கேட்கொணுதுகண்டாய்திரளா
யுள்ளகரும்புதித்திப்பெனவேருடனேபிடுங்கிக்
கொள்ளநினைப்பர்களோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஅ)

அழிந்த நந்தவனத்திலே
அசுவ மேய்ந்தேன்ன கழுதை மேய்ந்தேன்ன?

விதிமுறைநீதிசெங்கோல்கெடத்தேசமெலிந்தலைய
மதிலரண்செய்தலெவர்க்காகநந்தவனமழிந்தால்
எதிரெதிரோடிக்கழுதைகள்மேயிலென்னேற்றந்தரும்
குதிரைகள்மேய்க்கிலென்னச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஆடு கொழுக்கிறது இடையனுக்கு லாபம்.

செழித்திடுஞ்செல்விபிறந்தகம்போய்த்திரும்பாமையினல்
கழுத்திடுதாலிகையாற்கட்டினேன்பலகாலும்வந்தே

அழைத்திடக்கூட்டிவிடாரேலிடையனுக்காடுநன்றாய்க்
கொழுத்தலிலாபமன்றோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எ0)

பன்றியின் பின்போன பசுக்கன்றும் மலந் தின்னும்.

பன்றியுடனுறவாகப்பழகினும்பாற்பசுவின்
கன்றுமலத்தைப்புசிக்குமென்பாரக்கதையதுபோல
சென்றுறவாடிக்கயவர்பின்னேதிரிந்தாலறிவு
குன்றும்வகைக்கிடமாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எக)

கொள்ளைக்குப் போனாலுங் கூட்டாகாது.

தேட்டாளர்தம்மிச்சையாய்த்தேடுவர்பொருள்தேடும்வழி
காட்டாரெவர்க்கும்பின்வில்லங்கயாகுமெனக்கதவு
பூட்டாதபொக்கசவீட்டினிற்கொள்ளைக்குப்போய்ப்புகினும்
கூட்டாகுமோவென்பரேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எஉ)

ஆனை கட்டச் சங்கிலி
தானே யெடுத்துக் கொடுக்கும்.

தொடுத்திடுமூழ்வினைபோகாதெவர்க்குந்தொடருமுற்றும்
இடுக்கண்வருமதுதன்னால்வருங்குற்றமென்பர்தன்னைத்
தடுத்துத்தன்காலிலிடநிகளந்தனைத்தானெடுத்துக்
கொடுத்திடும்யானைகண்டாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எங)

குளத்தைக் கலக்கிப் பருந்துக் கிரையிட்டதுபோல்.

தளத்தைக்கண்டஞ்சிக்குறுமன்னர்கப்பந்தரக்கொள்
வர்போர்க், களத்துட்படவவர்சீமையைவேந்தர்கைக்கொண்
டழித்தல், விளர்த்திட்டமீன்களைக்காகம்பருந்துவிருந்துண
வே, குளத்தைக்கலக்கியதாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

தோட்டிபோ லுழைக்கவேண்டும் துரைபோற் சுகிக்கவேண்டும்.

தோட்டியைப்போலுழைப்பார்பொருடேடிச்சுகிப்பதல்லாற்
பூட்டியறைக்குட்புதைத்துவைத்தாற்புசியாரெவர்க்கோ

சூட்டிடத்தேன்பலபூவினிற்சென்றுசென்றீயெடுத்துக்
கூட்டியிழப்பதுவாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எரு)

துர்சனப் பிள்ளைக்கு ஊரார் புத்தி சொல்வார்.

சுற்சனராயுறவுற்றுரைப்பேணித்தவத்தியல்பாய்
நற்சனனங்களெடுத்தாரைமெச்சுவர்நாணமில்லாத்
துற்சனப்பிள்ளைகட்கூரார்சொல்வார்புத்தியென்றுலகோர்
குற்சிதஞ்சொல்வர்மெய்யேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

வயிற்றைப் பீறிக் காட்டினாலும் மகேந்திரசாலம் என்பார்.

தேறியநெஞ்சிற்பரிசுத்தனென்றுதெளிந்திடினும்
மாறியவன்கண்ணருண்மைகொள்ளாரொருவன்வயிற்றைப்
பீறிமுன்காட்டினுமாகேந்திரசாலப்பிரமையென்றே
கூறியலைப்பர்கள்காணச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எஎ)

கோழி கூப்பிட்டு விடிகிறபொழுது குக்கல் குரைத்தா விடியும்?

நிரைத்தோளியிட்டதிரைப்பாண்டின்மேலிட்டநித்தைகொண்
தரைத்தோகையர்வந்தெழுப்புந்தபனன்சமயமறிந் [ஞந்
திரைத்தோவெனக்குக்கிடங்கூப்பிடாமலிரவிடைநாய்
குரைத்தோவிடியுமென்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (எஅ)

உயர உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகாது.

தருவையொப்பாமைந்தருவென்பரோவுத்தமபுருஷன்
உருவையொப்பாருத்தமராவரோகுணமொப்பதல்லால்
கருவியொப்பாயுயரப்பறந்தாலுங்கருடனுக்கூர்க்
குருவியொப்பாமென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

ஐங்காதம் போனாலும் அகப்பை விலை
அரைக்காசுதான்.

ஐங்காதம்போயுமகப்பைவிலையரைக்காசென்பர்காண்
எங்காகிலும்பணமிட்டுக்கொள்ளாரறிவினர்சென்றால்
சிங்காரமானபொற்பூஷணமாடைதியாகம்பெறார்
கொங்கார்துளபத்தனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அ௭)

மழைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வார்ப்பவர் ஆர்?

மழைக்குத்தண்ணீர்கொண்டுவார்ப்பவராரிந்தவையகத்தோர், பிழைக்கப்பொழிவதுதற்குணங்காண்பெறும்பேற்றினுக்காய், அழைக்கக்கசேந்திரன்மூலமென்றன்றதினன்பினுளம், குழைக்கக்கராவரிந்தாயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.()

நரிவால் பற்றி நதி கடக்கலாகாது.

திண்டாடவெட்டும்பண்களத்திற்செயங்கொள்ளும்வலி
கண்டாலெதிர்நிற்பர்கூளப்படையைக்கைக்கொண்டுபுகார்
அண்டாதவெள்ளத்திலோடங்கொளாமலடுநரிவால்
கொண்டாறுதாண்டுவரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே(அஉ)

குடியிருக்கிற வீட்டிலே கொள்ளி வைத்தாற்போல.

நள்ளிருட்போதில்விளக்கிட்டதாநல்லவரிருந்தால்
தெள்ளியசீர்பெறும்வீட்டுக்கழகென்பர்தீம்பர்வந்தால்
தள்ளிவிடாமற்குடிவைத்துக்கொள்ளிற்றமதிறப்பிற்
கொள்ளிவைத்துக்கொண்டதாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே.()

தலைவன் நிற்கத் தண்டு நிற்கும்.
தலைவன்மயங்கச் சர்வம் மயங்கும்.

போரக்கத்திகட்டிக்கொண்டேதுரையானவன்போர்முகத்
வரக்கொக்கரித்தெழுஞ்சேனையஞ்சாதுவரும்விசயம் [தில்

அரக்கர்க்கிராமனெதிர்நிற்கலங்கையழித்ததன்று
குரக்குப்படையல்லவோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அச)

குழந்தையுந் தெய்வமுங் கொண்டாடின இடத்திலே.

அண்டாரெவருங்குணவீனர்செல்வர்களாயிருந்தும்
கண்டாதரவினழைத்தால்வருவர்கரிசினம
துண்டாய்க்குழந்தைபுந்தெய்வமுநித்தமுறவுசெய்து
கொண்டாடமுன்னிற்குமேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

கோணக்கொம்பேறியென்ன குதிரையேறியென்ன,
வீணர்க்குங் கீர்த்திக்கும் மெத்தவுந் தூரம்.

பூணத்தகும்புகழ்ப்பூஷணங்கொள்ளப்பொருளுதவா
வீணர்க்குங்கீர்த்திக்குமெத்தவுந்தூரமிகுஞ்செல்வராய்க்
காணத்தையுண்ணுங்குதிரையிலேறிற்கவிக்குலம்போற்
கோணக்கொம்பேறிலென்னுமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

பன்றிக்குட்டி பருத்த யானைக்குட்டியாமா ?

வெஞ்சரக்குப்பைதொடுத்தெய்யவேவெற்றிராகவன்கைச்
செஞ்சரத்துக்கிணையாமென்பரோவிட்டதீனிதின்று
சஞ்சரிக்கும்பன்றிக்குட்டிகடாமகத்தாரைபொங்கும்
குஞ்சரக்கன்றுக்கொவ்வாவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அஎ)

தன்னைக் கொல்லவந்த பசுவைத்
தான் கொன்றுப் பாவமில்லை.

ஆறியவெஞ்சினத்தீமுளச்செய்யினரசர்கொல்வார்
தேறியநெஞ்சன்றனைக்கொல்லவந்தசினப்பசுவை
மாறிடக்கொன்றிடிற்பாவமிலையென்றுவையகத்தோர்
கூறியவார்த்தைபொய்யோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

செம்பாலடித்த காகங் கொடார்.

வம்பாவசைக்கவிநூறுசொன்னாலும்வைதாலுமெண்ணார்
தம்பாடுசொல்லிவழிவிடுவார்கடனப்புலையர்

செம்பாலடித்திடுங்காசுங்கொடார்செய்யரோகுதிரைக்
கொம்பாகிலுங்கொடுப்பாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (அகூ)

பேர்நளும் பேரகழங் கூடவரா.

கூடவராதிட்டபொற்பூஷணங்கடுரையெனக்கொண்
டாடவராதுசதுரங்கசேனையுமாண்மையும்போம்
ஓடவராதெமதூதர்வந்தாலுள்ளரொக்கமுந்தன்
கூடவராதென்றெண்ணூரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூ0)

இயல்பாய் மணமில்லாத சந்தனக்கட்டை
யிழைத்தாலுந் தேழைத்தாலு மணக்காது.

அழைத்தாயிரந்தரம்புத்திசொன்னூலடங்காதவம்பர்
தழைத்தாலுமென்னவர்கெட்டாலுமென்கந்தமற்றகுற
டிழைத்தாயிரந்தரஞ்சாணையிற்சுற்றியெடுத்துநன்னீர்க்
குழைத்தாலும்வாசந்த்ராதச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூக)

கூடியிருந்து குலாவுவார் வீட்டில்
ஓடியுண்ணுங் கூழமினிதே.

சூழாதுவண்டினஞ்செண்பகப்பூவைத்தொடாதுவெறும்
பாழானநத்தத்தெருக்கின்றபூமணம்பற்றிப்புல்லும்
தாழாதுநட்பினுறவுகொண்டாடத்தக்கார்மனையில்
கூழாகிலுமினிதேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஉ)

ஆயிரம் பசுக்களி லொருபசு வுதைத்துக்
கொண்டால் என்ன?

தண்டாதருள்செயுந்தாதாக்களிலொருத்தன்மறுத்தல்
கண்டாலதுகொண்டுதாழ்வல்லவேகலியாலிரப்போர்க்
குண்டானபால்கறக்கும்பசுவாயிரத்தொன்றுதைத்துக்
கொண்டாற்குறையென்பரோவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. ()

இறந்தவன் பிள்ளை இருந்தவ னடைக்கலம்.

இடைப்படச்செத்தவன்பிள்ளைநன்றாகவிருந்தவன்கை
அடைக்கலமென்றுலகஞ்சொலுமேயதுபோற்றமியேன்
மிடைப்படப்பார்த்திருந்தாற்றகுமோபசுமேய்த்தவந்நாள்
குடைக்குவடேந்தினையேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூச)

கரும்பு கசப்பது வாய்க்குற்றம்.

வணங்காருன்பாதங்கள்வாழ்த்தாருன்னாமங்கள்வாழ்த்தி நித்தம், இணங்காரறிவற்றபுல்லர்நல்லோர்தம்மியற்கைகுன்றார், கணங்காணுங்கட்டிக்கரும்புதின்பார்க்குக்கசப்பதுவாய்க், குணங்காண்கருப்பதென்றாரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூரு)

நடந்தார்க்கு நாடெங்குமுறவு, கிடந்தார்க்குப் பாயேயுறவு.

நடந்தார்க்குநாடெங்குநல்லுறவாகுநடையொழிந்து
கிடந்தார்க்குப்பாயலுறவன்றியென்னென்றுகேட்பவரார்
இடந்தாவெனக்குன்பதமேகதிசிற்றிடைச்சியர்பாற்
குடந்தாவியமுகுந்தாவச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூசு)

கரும்பு தின்னக் கூலி கொடுப்பார்களா?

வாலியைக்கொன்றுசுக்ரீவனைப்பட்டத்தில்வைத்துமுந்நீர்
வேலிகடந்திலங்கைவீடணனைவிளங்கவைத்தாய்
காலியைமேய்த்துள்ளபால்குடித்தாய்நற்கரும்புதின்னக்
கூலிகொடுப்பவராரச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஎ)

வல்லார் இளைத்தால் வந்திளைப்பாறுமென்று சொல்லாதிரார்கள் சுத்தவீரர்கள்.

வல்லாரமர்செய்துகையிளைத்தாலவர்வம்மினெனச்
சொல்லாதிராரிளைப்பாறுமென்பார்சுத்தவீரர்படை
எல்லாமிழந்துநிராயுதனாய்நின்றராவணனைக்
கொல்லாதுவிட்டனையேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (கூஅ)

வஞ்சகர்க்கெத்தனை வாஞ்சையாய் நடக்கினும்
நெஞ்சகந்தன்னில் நேசங் கொள்ளார்.

நெஞ்சாரவஞ்சகர்க்கெத்தனைசெய்யினுநேசங்கொள்ளார்
அஞ்சாயன்மென்குயின்முட்டையைத்தன்முட்டையாமென்
எஞ்சாதடைகிடந்துங்கருங்காகமிகல்விளைக்கக் [றெண்ணி
குஞ்சாகிப்பூங்குயிலாமச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௯௯)

மஞ்சனந்தேடிமலர்தேடியுன்னைவணங்கப்பெற்றேன்
நெஞ்சகந்தன்னினினைக்கப்பெற்றேனினியாவிடினும்
அஞ்சலன்றென்னவுனக்கேபரமடலாழிகொண்டு
குஞ்சரங்காத்தவனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௦௦)

தேனேயெனுமொழிமாணர்கலவியிற்சேர்ந்தூறினும்
தானேயெனக்குன்பதந்தருவாயன்றுசானகிக்கா
மானேயெனவந்தமாரீசன்மேற்செலவாளிதொட்ட
கோனேசக்ராயுதனேயச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௦௧)

முந்தச்செனனத்தில்யான்செய்தபூசைமுயற்சியிற்கோ
விந்தச்சதகம்விண்ணப்பஞ்செய்தேனென்வினைதொலைத்தே
இந்தச்செனனத்திற்றுன்பப்படாமலிருந்திடவை [ன்
குந்தப்பதவிபெற்றேனச்சுதாநந்தகோவிந்தனே. (௧௦௨)

கோவிந்தசதகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

கோவிந்த சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அடிகொண்	10
அடித்தமு	9
அடும்பழி	15
அண்டாரெவரும்	19
அண்டினர்	11
அழைத்தாயிரங்	20
ஆ	
ஆலிக்கவாழ்ங்	3
ஆறியவெஞ்சின	19
இ	
இடைப்பட	21
இட்டுநோற்	8
இணக்காதிரார்	5
இயல்புடன்	7
இறைமுறை	5
உ	
உடுப்பாருண்	4
உணத்தக்க	4
உண்டான	12
எ	
எடுத்தாலுமு	3
எடுத்தாலும்	3
எந்தாயென	3
எள்ளாடும்	4
ஐ	
ஐங்காதம்	15
ஒ	
ஒளித்தாலுங்	8
க	
கட்டாண்மை	2
கண்டனுக்கேற்ற	'11
கதிப்பானடத்	12
கழுக்கட்டி	2
களிப்பாற்	5
கி	
கிட்டியொருவன்	5
ச	
சடத்துக்கழ	6
சதிசெய்யுநீலி	14
சலத்தால்வினை	5
சலிக்கக்	7
சற்சனரா	17
சூ	
சூடவராதிட்ட	20
சூழாதுவண்	20
செ	
செடிக்கொரு	1
செம்பிடுமேனி	6
செல்வாய்ப்படும்	13
செழித்திடுஞ்	15
சொ	
சொல்லைப்புரட்டுங்	7
சோ	
சோட்டைப்புனை	6
சோற்றுக்கடன்	10
த	
தடுப்பார்	2
தண்டாதருள்	20
தண்டாரணியும்	9
தமத்தினொளி	14
தம்மினமானவர்	14
தருவிற்பன	8
தருவையொப்பா	17
தனத்தைக்கண்	16
தளிரேயனைய	9
தி	
திண்டாடவெட்டு	18
திறமுஞ்செங்கோ	13
தெ	
தெட்டிப்பறிக்கின்	10
தெள்ளாரமுத	13

செய்யுள்.	பக்கம்.
தே	
தேட்டாளர்	16
தேறியநெஞ்சிற்	17
தேறியமானுஷ்ய	14
தேனேயெனு	22
தொ	
தொடுத்திடு	16
தோ	
தோட்டிலைய	16
ந	
நடந்தார்க்கு	21
நடைகற்கு	10
நள்ளிருட்போ	18
நன்றிசெய்தா	10
நா	
நாட்டம்பண	4
நி	
நிரைத்தோளியிட்	17
நிறைந்தேவரு	8
நிறையாயரசன்	14
நீ	
நீலங்கவர்	2
நெ	
நெஞ்சார	22
ப	
படியாளுமன்னர்	6
பல்லால்விடங்	13
பன்றியுட	16
பா	
பாலிட்டதாகிய	2
பாவுக்கழகு	7
பி	
பிஞ்சுப்பருவ	9
பீ	
பீடார்குவத்தி	3
பூ	
பூணத்தகும்	19
பெ	
பெண்டகுமில்லவ	15
பொ	
பொடிச்செல்வம்	11
பொரக்கத்தி	18
ம	
மஞ்சனந்தேடி	22
மட்டுப்படாத	7
மலைப்பாற்	4
மழைக்குத்தண்	18
மா	
மாவேழங்	1
மி	
மிடித்தாலு	13
மிடியிற்கொடு	12
மு	
முந்தச்சென்ன	22
மொ	
மொழியின்படி	8
வ	
வணங்கா	21
வம்பாவசைக்	19
வரங்காதலி	6
வண்டானது	11
வருபுத்ர	12
வல்லாரமர்	21
வள்ளலெனத்	15
வா	
வாலியை	21
வி	
விதிமுறைநீதி	15
விடுபோர்முகத்	9
விடுப்பார்	11
வெ	
வெஞ்சரக்குப்பை	19

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீராமஜயம்.

கோபாலகிருஷ்ணதாசர்

இயற்றிய

எம்பிரான் சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப் பெற்றது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-வது பதிப்பு]

1917

விலை அணா 1

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராமஜயம்.

எம்பிரான் சதகம்

பாயிரம்.

காப்பு.

என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானவான்—என்றும்
பிறவாத பேறளன் பேரா யிரமும்
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடல் போற்றும்
அரிபத்தன் கோபால கிருஷ்ண னன்பால்
கேள்வியாற் றனதறிவின் மிகுதி யாலுங்
கிருபைகூர் குருகடா க்ஷத்தி னாலும்
தாழ்வில்லா வெம்பிரான் சதகந் தன்னைச்
சாற்றினான் போற்றியன்ப ரோத்தும் வண்ணம்
கேள்வியா லனுதினமுங் கீர்த்திப் பார்கள்
கிளர்விஷ்ணு வைகுந்தத் துளராய் வாழ்வார். (க)

பிடிபடா மறைபடித்து வேத மார்க்கப்
பிரதிஷ்டா பனாசார்ய ருபதே சத்தை
அடைவுடனே யெழுபத்து நால்வர்க் கீந்தே
அவர்கள்சிங்கா தனக்குருக்க ளாக வைத்தோர்

உடையவரெம் பெருமானார் பாஷ்ய காரர்
உயர்பூதூர் வள்ளலார் நினைந்தோர்க் கெல்லாம்
இடராறுக்கு மெதிராசர் விப்பிர துங்கர்
எங்களிரா மாநுசர்தா ளிறைஞ்சு வோமே. (உ)

கிம்புருடர் கருடர்காந் தருவர் சித்தர்
கின்னரர்வித் தியாதரர்சங் கீதம் பாடத்
தும்புருநா ரதர்சனகா தியர்நற் சேடன்
சுரருடனே ரிஷிமுனிவர் பலரும் போற்ற
அம்புயனுன் மறையோத வீற்றி ருக்கும்
அச்சுதனை யுனக்கென்றன் புன்சொல் லாலே
எம்பிரான் சதகமென விருத்தத் தாலே
இசைப்பதற்கே முன்னிற்பா யெம்பி ரானே. (ங)

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

திருமாது வீற்றிருக்குங் கமல மார்பா
திகிரிசங்கந் தரித்தருளுஞ் செய்ய கையா
கருமாணிக் கக்கிரிபோ னிறத்த மெய்யா
கதிரிரவி மதியிரண்டுங் கண்ணாங் கண்ணா
அருமாம றைப்பொருளா மாதி தேவா
அனைத்துலகும் படைத்தளித்திட் டழிக்கு மையா
இருபாத மலர்போற்று மெய்யர் நெஞ்சில்
இருத்திநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (க)

மாதவநீ திருமங்கைக் குபதே சித்த
மநதிரஞ்சே னுபதிமெய்ச் சடகோ பன்சீர்
நாதமுனி யுடனுய்யக் கொண்டார் மிக்க
ஞானமணக் காலநம்பி யாள வந்தார்

நீதிபுனை பெரியநம்பி யுலகம் போற்றும்
நிகரிலிரா மாநுசனல் லுபதேச சம்பெற்
றேதமற வெழுபத்து நாலு பேருக்
கெதிராச னுரைக்கவைத்தா யெம்பி ரானே (உ)

பூதலத்தி லுண்டான தலங்க டம்மில்
புண்ணியகோ டித்தலமொன் றுய்ந்து பார்த்தே
வேதநெறி யாலாதிப் பிரமன் றானும்
மிக்கதிருக் கச்சியில்வந் திறங்கி யுற்றே
ஆதரவா யத்திகிரித் தலத்தி லோமம்
அன்றவன்றான் பண்ணவந்த வோம குண்டத்
தேதமற வந்துதித்தே வரங்க ளீந்தாய்
எண்ணரிய வருளாளா வெம்பி ரானே. (ங)

உன்னுடைய வுடன்மயமே பூமி யெல்லாம்
உனதுசெவ்வாய் நீர்மயமே யுதக மெல்லாம்
மின்னியநின் கண்மயமே தேயு வெல்லாம்
வீறியநின் சுவாசமய மேகாற் றெல்லாம்
நின்னினைவின் மயமேயா காய மெல்லாம்
நின்மூர்த்தி மயமுயிர்க ளுணர்வி லெல்லாம்
என்னுடலோ டுயிர்செய்கை யெல்லா நீயே
இரண்டுபண்ணி யலைப்பதென்னே யெம்பி ரானே. (ச)

அருளாளா வேகவதி நதிசூழ் கச்சி
அத்திகிரி நாதாவே தாக மத்தின்
பொருளாநா ராயணனே வாசு தேவா
புண்ணியகோ டிக்கிறைவா தேவ ராசா
மருளான விரணியன்றன் குறித்த தூணில்
வந்துதித்த நரசிங்கா வரத ராசா.
இருளான தனுகாம நின்றாள் போற்றி
ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பி ரானே. (ரு)

பண்ணியிடும் பணிபலவே பொன்னென் றேயாம்
பாண்டத்தின் பேர்பலவே மண்ணென் றேயாம்
வண்ணமிகும் பசுப்பலவே பாலொன் றேயாம்
வகையேழி னுடல்பலவே சீவ னென்றும்
நண்ணுமறு சமயங்கள் பேர்வே றல்லால்
நாதனீ யொருவனே யவர்க டம்மை
எண்ணியே செயுந்தொண் டருச்சைக் கெல்லாம்
இரங்கிவரந் தருகின்ற யெம்பி ரானே. (௬)

கேசவநா ராயணமா தவகோ விந்த
கிளர்விஷ்ணு மதுசூத கேடி லாத
நேசதிரி விக்ரமனே வாம னசீர்
நிறைந்தருளுஞ் சீதரா விருடி கேசா
மாசிலெழில் சேர்பதும நாபா வெங்கும்
வளர்தாமோ தரவெனும்பேர் பன்னி ரண்டிற்
கிசை யெண்டிசையுட் புறம்பு கீழ்மேல்
இவையிரா றிடத்துறைவா யெம்பி ரானே. (௭)

சங்கர்ஷ ணவாசு தேவா முத்தி
தரும்பிரத்தி யும்மந வனிருத் தாசீர்த்
துங்கபுரு டோத்தமனே யதோட்ச சாவெஞ்
சுடர்நார சிங்கவெழி லச்சு தாநீள்
அங்கசனூர்த் தனவுபேந் திரனே மிக்க
வரிகிருஷ்ண வென்றுதிரி சந்தி தோறும்
எங்குமுள்ள பூசுரர்கள் சந்தி பண்ண
இருத்திநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (அ)

அச்சுதனே மாதவனே தேவ தேவா
ஆதிபுரு ஷோத்தமனே யரியே மாலே
பச்சைநிறக் காகுத்தா வாசு தேவா
பரந்தாம னேமுகுந்தா பதும நாபா

நச்சரவின் மிசைநடித்த கோவிந் தாஸ்ரீ
நாராய ணுகேச வாவென் றுன்னை
இச்சையுடன் றுதிப்பதுவே யெனக்குப் போதும்
இதற்கிணையா யேதுமில்லை யெம்பி ரானே. (கூ)

பரப்பிரம மாமாதி மூல மேநீ
படைத்தளித்திட் டழித்துவிளை யாட வென்றே
திருத்தமுடன் பிரமாவாய்ச் சிருஷ்டித் தன்றே
ஸ்ரீபதியாம் விஷ்ணுவா யுயிரைக் காத்து
உருத்திரனு யுயிரையெல்லாஞ் சங்க ரித்திட்
டோருருவே மூன்றுருவாய் மூன்று மொன்றும்
இருக்குமெழி லச்சுதநின் மகிமை சற்றும்
இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (க0)

சிட்டிக்கப் பிரமாவைக் கருணை யாலுன்
திருநாபிக் கமலத்தே செனிக்கச் செய்தாய்
மட்டற்ற செனனமெல்லாங் காமத் தாலே
வர்த்திக்க மன்மதனை மனத்திற் றந்தாய்
கெட்டுற்ற விப்புவியிற் பிறந்த வெல்லாம்
நீறாக்க வுருத்திரனைப் பிரம னீந்தான்
இட்டத்தே யேகனு யிராதே யிங்ஙன்
ஏன்செய்தா யச்சுதனே யெம்பி ரானே. (கக)

பலர்கூடி யிருந்தசந்தை கலைந்த தொக்கும்
பழுத்தாலிற் பறவைகள்சேர்ந் தகன்ற தொக்கும்
நலமாகச் சூளையொன்றில் வெந்த பாண்டம்
நாற்றிசையும் போயுடைந்து போவ தொக்கும்
சலமீதில் மிதந்திரண்டு சாஷ்டாங் கூடிச்
சடக்கெனவே பிரிந்ததொக்குஞ் சமுசா ரந்தான்
இலதாகத் தெளிந்துனது திருத்தாள் போற்றி
ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பி ரானே. (கஉ)

அறக்கொடிய பவமெடுத்தா லதினா ருண்டில்
ஐம்பதுநித் திரைபோய்மற் றைம்ப தாண்டில்
சிறுக்குழந்தை பேதையொடு பால னென்றே
திரிந்துபசி பிணிமூப்புத் துன்ப மேவிக்
கறுத்தமயிர் வெளுத்துடலங் கூனிப் பல்போய்க்
காதுகெட்டுக் கண்மூடிக் குழறிப் பேசி
இறக்கமுற்றுக் கிடந்திறக்கும் பிறவி வேண்டேன்
இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (கங)

பாதத்திற் பிரியாம லிருக்குங் கங்கை
பரமேட்டி பிறந்ததுந்திப் பதுமத் தண்பூ
தீதற்ற கௌத்துவமா மணிபூ ணாரம்
தேசுளபீ தாம்பரநீ யுடுக்குங் கூறை
வேதத்தை விரிஞ்சனுக்கு நீபோ தித்தாய்
விண்ணவர்க்குன் றிருக்கையா லமுத மீந்தாய்
ஏதுற்று நாரணனே யுனைப்பூ சிப்பேன்
இமையவர்தம் பெருமானே யெம்பி ரானே. (கச)

அன்னாதி யாமரியே யுனது நாமம்
ஆயிரத்திற் பலவாத லொன்றே யாதல்
பன்னுங் கீழ்க்குலத்தோ ரெண்ணி னாலும்
பாலிருக்குங் கோபாலர் பாண்ட மொப்பார்
நின்னாம மெண்ணாமற் றர்க்கம் பேசும்
நெறியில்லார் குலம்பார்ப்பா ரானக் காலும்
இன்னாத கள்ளிருக்கு நவபாண் டத்திற்
கிணையிதுசத் தியமரியே யெம்பி ரானே. (கரு)

வளைவான பெரும்பல்லு மெரிந்த கண்ணும்
மைம்மலைபோற் காத்திர மு முடைய காலன்
அளவான பெருப்பாசங் கொண்டே யென்றன்
அங்கத்தைப் பிணமாக்கி யாவி யென்னும்

ஒளிவேறு யாதனு சரீரக் கூட்டில்
உறப்பண்ணித் தெண்டிக்கு மிடரா னாயேன்
இளையாம லிப்பொழுதே யடிமை கொள்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கசா)

அச்சுதநின் மெய்யடியா ருகந்தே யிட்ட
தணுவெனினு மகமேரு வாகக் கொள்வாய்
நிச்சயமா யுனைநம்பி யெண்ணா மூடர்
நினைந்திடிலோர் நூற்றையொன் றாயுங்கொள் ளாயால்
நச்சிமற்ற பிதிர்க்களுக்குந் தேவ ருக்கும்
நமஸ்கரித்துப் படைத்தவெல்லா நதியின் வெள்ளம்
இச்சையுடன் சமுத்திரத்தே சேரு மாபோல்
எல்லாங்கைக் கொள்கின்றா யெம்பி ரானே. (கஎ)

தந்தைதாய் தினும்பண்டம் பிள்ளை வாயில்
தானிட்ட சேடத்தைக் கேட்டு வாங்கிச்
சிந்தைமகிழ்ந் தின்பமுறத் தின்னு மாபோல்
தேவாவுன் னுடைமையைநீ யடியார்க் கீய
அந்தவுன்றன் மெய்யடியார் பத்தி யாலே
அளித்தகூ ழமுதினையுண் டேப்ப மிட்டே
இந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
ஏற்றமதைத் தெளியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கஅ)

மன்னவராய் வாழ்ந்துசுகித் திருந்த பேரை
வறுமையராய்ச் சலித்திரந்து திரிய வைப்பாய்
அன்னமரி தாயிரந்து திரிந்த பேரை
அதிகராய் வாழ்ந்துசுகித் திருக்க வைப்பாய்
நின்னருளே யல்லாமல் யாவ ருக்கும்
நினைத்தபடி நேரொண்ணா தாகை யாலே
தென்னதிரு விளையாட்டுன் மகிமை சற்றும்
இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பி ரானே. (ககூ)

அருளுடன்மீன் பார்த்தக்காற் சினைதான் குஞ்சாம்
ஆமைமுட்டை தாய்நினைந்தாற் குட்டி யாகும்
பரிசத்தாற் பறவைமுட்டை குஞ்ச தாகும்
படியிலிவை யிற்கடையாக் கிடக்கு நாயேன்
கருணையினாற் குருமூர்த்தி பார்த்த தாலும்
கருத்தாரத் திருவுளத்தே நினைத்த தாலும்
இருபதத்தைத் தலையில்வைத்த பரிசத் தாலும்
இருளறுத்தே னச்சுதனே யெம்பி ரானே. (உ0)

சக்கரஞ்சங் கிருபுயத்திற் பொறித்த பின்பு
தயவுடனே பன்னிரண்டு திருமண் சாத்திச்
சிக்கெனவே தாசனென்று நற்பே ரிட்டுச்
செவிகுளிர மந்திரமு முபதே சித்து
அக்கினியிற் செந்துளவக் காஷ்டங் கூட்டி
ஆவினெய்யாற் புனர்செனன வோமம் பண்ணி
இக்கிரியை யைந்தினாற் றிருத்திக் காக்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உக)

மணியிசைக்கா வந்திடுமான் செவியான் மாயும்
மகிழ்புணர்ச்சிக் காகவிப மண்ணிற் சிக்கும்
கணில்விளக்கைக் கண்டுவிட்டில் வீழ்ந்து பொன்றுங்
கடுந்தூண்டிற் கவ்விமச்சம் வாயான் மாளும்
அணுகியளி நாசியிற்செண் பகமோந் தெய்க்கும்
ஐம்பொறியு முடையநா னலைந்தி டாமல்
இணையிலுப தேசத்தாற் றிருத்திக் காக்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உஉ)

ஆகார நித்திரைமை துனம்ப யந்தான்
அனைத்துயிர்க்கு முண்டுநரர்க் கதிகம் ஞானம்
சேகாரு நல்வினைதீ வினையி ரண்டால்
சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சேர்ந்தி டாமல்

நாகாரி வாகனனே கேச வாநின்
நற்பதங்கண் டடேறக் குருவு ரைக்கும்
ஏகாந்த வுபதேசப் பொருளை நம்பி
எண்ணமெய்ஞ்ஞா னந்தருவா யெம்பி ரானே. (உ௩)

பெருத்திருந்த பூசினிப்பூ வின்கீழ்க் கொட்டை
பெருத்துயர்ந்து காயாய்ப்பூத் தேய்ந்துற் றூற்போல்
கருத்திலுறு நல்லறிவை வீறொட் டாமல்
கபடமுறும் புல்லறிவு மேலிட் டந்நால்
குருப்பகரு முபதேசப் பொருளை நம்பிக்
குறைவறவே யுருவேறத் திருவு மேறி
இருட்பறந்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (உ௪)

உப்புததி தேனுததி கருப்பஞ் சாற்றின்
உததிநெய்யி னுததிதயி ருததி யுன்றன்
வைப்பெனும்பா லுததிநன்னீ ருததி யென்னும்,
வளைகடலே ழுண்டாக்கித் தீவுண் டாக்கிக்
கப்பலுடன் சோங்குமரக் கலமுண் டாக்கிக்
கடலோடிக் கரையேறக் கற்பித் தாற்போல்
இப்பிறவிக் கடலேழுங் கடந்தே யுய்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பி ரானே. (உ௫)

சீராமா வென்றொருகா லுரைத்தா லுன்றன்
திருநாம மாயிரத்துக் கிணையா மென்றே
நீராருஞ் சடையான்பா கத்து மைக்கு
நிகழ்த்திடலம் மத்திரத்துக் கிணையொன் றுண்டோ
பாராரு மதுகனையுச் சரித்தி டேறப்
பத்துருவில் ராமனென்றே முக்கால் வந்த
ஏராரும் பரசுரா மாஸ்ரீ ராமா
எழிற்பலபத் திரராமா வெம்பி ரானே. (உ௬)

சீரரியே நின்கோயிற் றுவார பாலர்
செயவிசய ரிருவருநின் னேவ லாகும்
காரணத்தா லிரணியனோ டிரணி யாட்சன்
கடியரா வணனுடனே கும்ப கர்ணன்
மாரிநிகர் சிசுபால னுடனே தந்த
வக்கிரனு மாகமுக்கால் வதைத்து மீண்டும்
ஈரமுடன் பண்டையிலுஞ் சாரூ பந்தந்
தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (உ௭)

கரியுன்னி மூலமே யென்ற மட்டிற்
கராவைவதைத் தொருநொடியிற் கரியைக் காத்தாய்
உரிகின்ற துகில்வளர க்ருஷ்ணா வென்றே
உரைத்தளவிற் றுரௌபதைக்கு மானங் காத்தாய்
அரியெங்கு முளனென்றோர் பாலன் சொல்ல
அக்கணத்திற் றூணினர சிங்க மானாய்
எரிகின்ற பெருந்தணலை யவனுக் கன்றே
இமசலமாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (உ௮)

திருமணிட்டு நீறுமிட்டுத் திகழ்வை தீகச்
சீபெரிய வயிட்டிணவர் சைவர் புத்தர்
அருகர்சம ணர்கள் தருக்கர் கர்த்தா வுண்டென்
னறுசமயத் தோர்களுக்கு மிறைவ னீயே
றருமநெறி பதிவிரத மறையொ ழுக்கம்
தயவுசமஞ் சத்தியஞ்சூ ளுடைய பேர்க்கு
இருளறுத்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (உ௯)

திருக்கச்சி நம்பியுனை நம்பிச் செம்பொற்
றிருவால வட்டகயிங் கரியஞ் செய்து
பெருக்கமழிந் தேதிருவாய் மலர்ந்து பேசிப்
பேதமற்றுத் திட்டமா யிருக்க வோர்நாள்

கருக்கலினி லருளாளன் மறைவிற் றூங்கக்
காணும லருளாளா வென்ன நீவந்
திரக்கமுடன் கைவிளக்குப் பிடித்துச் சென்றாய்
இயல்சக்க ராயுதனே யெம்பி ரானே. (௯0)

திறத்தபொய்கை யார்பூதத் தார்பே யாழ்வார்
திருமழிசை யார்வில்லி புத்தூ ராழ்வார்
அறிக்கைமிகுங் குலசேக ராழ்வார் ஞான
ஆரணத்தைத் தமிழ்செயுநம் மாழ்வார் பத்தி
குறைச்சலில்லாத் தொண்டரடிப் பொடியாழ் வார்பண்
குளிர்ந்தசொல்லா லிசைபாடுந் திருப்பா ணாழ்வார்
இறக்கவெட்டிப் பறித்ததிரு மங்கை யாழ்வார்
இவர்பதின்மர்க் கருளினையே யெம்பி ரானே. (௯க)

பத்துப்பே ராழ்வார்கள் தமினம் மாழ்வார்
பாதார விந்தத்தைப் பணிந்து பாடி
முத்திபெற வருமதுர கவியாழ் வாரும்
மூதறிவா லுயர்வேதப் பொருளைக் கொண்டு
உத்தமமாம் பாமாலை யொடுபூ மாலை
உகந்துனக்குத் தருங்கோதை யாருங் கூட
இத்தலத்திற் பன்னிரண்டு பேராழ் வாரென்
றெண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௯உ)

அருளுடனே பொய்கையா ருறங்கப் பூதத்
தாழ்வார்வந் திருவரா யிருக்கப் பேயார்
சொரிமழையிற் போய்மூவ ராகி நிற்கச்
சொலற்கரிய நீநாலாம் பேராத் தோன்றிக்
கருணையுட னம்மூவர் பாடல் கேட்டுக்
கமலமலர்த் திருவடிவீ டாகப் பாலித்
திருளறவே கோவலூ ராய ஞரென்
றிடைகழியி னின்றனையே யெம்பி ரானே. (௯௯)

வெயிற்காயு மாதித்தன் கனகத் தேர்க்கு
விடநாகம் வடஞ்சகடொன் றேழு வாசி
சயத்தாலா காயத்திற் றேர்ந டாத்தும்
சாரதிகா லிரண்டுமில்லா முடவ னுன்றன்
மயத்தான்மா மேருவைத்தேர் சுற்றிச் சுற்றி
மறைந்துதிப்ப தேதினமா நின்வே தத்தின்
இயற்சேரும் பிரமகற்பங் கிரான நன்னாள்
இதிற்றோன்ற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (௩௪)

உதித்துவரும் போதுமத்தி யானப் போதும்
உயரத்த மலைவாயிற் புகுதும் போதும்
மதத்தசுர ருக்கனைத்தேர் நடத்தொட் டாமல்
வளைந்துபொரத் திருநாபிக் கமலம் வந்த
விதிக்கடவு ளுரைத்ததிரு மந்தி ரத்தால்
விப்பிரர்கள் யாவருமுச் சந்தி தோறும்
எதிர்த்திறைத்த நீர்க்கணையா லசுரர் கீழ்ப்பட்
டெதிர்நடக்கப் பண்ணுகின்றா யெம்பி ரானே. (௩௫)

திண்ணமுடன் பாண்டுவுக்குச் சாப முற்றும்
திறற்றரும னுற்பவித்தா னென்ற மட்டில்
கண்ணில்லாத் திரிதராட் டிரன்றன் றேவி
காந்தாரி கெர்ப்பம்விழப் புடைத்துக் கொள்ள
மண்ணிலது பொன்றாமுன் முனிவி யாசன்
வந்தெடுத்துப் பலகலசத் தடைத்து நின்பேர்
எண்ணவது நூற்றுவராய்ப் பிறக்கச் செய்தாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௩௬)

விண்ணுலகு மண்ணுலகு மசுரர் மிஞ்சி
வேதமற்று வேள்வியற்று நீதி யற்றாண்
பெண்ணென்னுங் குலமிரண்டும் வரம்பு கெட்டுப்
பிரமாவும் படைப்பொழிந்திட் டிருந்த நாளில்

இன்னமுடன் கெருடவா கனமீ தேறித்
   திறலசுர ரனைவரையுங் கொன்று தேவர்
எண்ணவுல கேழும் படியப் பண்ணும்
   இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கஎ)

வன்னியினன் புகழ்விசுவ தேவன் சுத்த
   வருணன்வயிஷ்க் காரணிய னிந்தி ரன்சேர்
நன்னெறிசேர் தேவமுனி யேக பாதன்
   நமன்வாயு வுமைபிதுர்க்க டனக் குபேரன்
கொன்னமருஞ் சங்கரனார் விதியோ னென்னும்
   குறைவிலா விவர்கள்பதி னைந்து பேரும்
இன்னமுத மதிக்கலையைத் தினமொன் றாக
   என்றுமுண வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (கஅ)

முதற்பிறையா மென்னுமோர் கலையிற் கூடி
   மூவைந்தும் வளர்ந்துகலை பதினா றாகும்
மதிக்கலையிற் பதினைந்தைச் சுரருண் டென்று
   வந்திதனைக் கூடியமா வாசை நாளில்
கதிர்ப்பருதி பசும்பயிர்புல் கன்ம ரத்திற்
   கலந்தணைந்து பசுவிடத்தே வந்து கூடி
இதிற்பஞ்ச கவ்வியத்தால் பணுமோ மத்தால்
   இந்துதிக்கப் பண்ணுகின்றா யெம்பி ரானே. (கக)

காமனுரு விலிபுரவி கினிதேர் காற்று
   கடல்முரசங் குயில்காளஞ் சேனை மின்னார்
மாமகரங் கொடிகரும்பு சிலைநாண் வண்டு
   மலர்க்கணைக ளிவைகொண்டே மதனும் வீறிப்
பூமியுயர் வானமெங்குஞ் சஞ்ச ரித்துப்
   பூங்கணையெய் தாண்பெண்ணைப் பொருத்திக் கூட்டி
ஏமதிறத் தபன்படைப்பு மிவனால் வர்த்தித்
   தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (உ௦)

பட்டமற்றுப் பதினாலாண் டடவி யுற்றுப்
பத்தினியுஞ் சிறைபோய்ப்பின் னேனு நீயும்
மட்டறவே சலித்திருக்கச் சுக்கி ரீவன்
வந்துதவக் கவித்திரளாற் சேது கட்டித்
துட்டனெனும் ராவணனைக் கொன்று தேவர்
தோத்திரிக்க வீடணற்குப் பட்டங் கட்டி
இட்டமுட னுலகாண்ட ஸ்ரீரா மாவென்
றெண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பி ரானே. (சக)

மீதான மச்சகெந்தி மகன்செத் தில்லாள்
வியாசமுனிக் குப்பெற்ற பாண்டு தந்தை
மாதாக்கள் குந்தியுமத் திரையென் பாளும்
மந்திரத்தா லவருக்கை வரையும் பெற்றார்
சூதாடிப் பொய்யுரைத்துக் குருவைக் கொன்றார்
துரௌபதையே பஞ்சவர்க்குத் தேவி யானாள்
ஈதார ணப்பொருள்பா ரதமா மென்றே
எண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பி ரானே. (சஉ)

நண்ணியொரு பாகவதன் வறுமை தன்னால்
நாகரசன் பாற்சென்று நலிவு கூற
மண்ணிலவ னிருபதாண் டினுக்குச் செல்லும்
மனைவர்த்திக் கீந்துபின்னும் வாவென் றோதக்
கண்ணதனாற் கானகத்திற் பதித்த வேங்கை
கண்டவனுங் கலங்கியந்தக் கலக்கந் தீர
எண்ணரியே யெனக்கேட்ட புலிக்கு முத்தி
ஈந்தனைவெங் கடத்தரியே யெம்பி ரானே. (சங)

அறுசமயத் துறைகளுக்கு மிறைவ னீயென்
றறியாமற் பாண்டியன்முன் றர்க்கத் தூற்றால்
விறலரசன் பொற்கிழியை யுயரக் கட்டி
விழப்பாடிக் கொடுபோங்கள் பெரியோ ரென்ன

மறைகளொன்று மோதறியாப் பெரியாழ் வாரை
மாமறைநீ யோதுவித்துக் கிழிய றக்கண்
டிறைவணங்கிப் பட்டர்பிரான் வந்தா னென்றே
எண்ணவிரு ளறுத்தனையே யெம்பி ரானே. (சச)

நந்தவனங் கொத்தநிலத் தெழுந்த பெண்ணை
நம்மாழ்வார் புத்திரியா வளர்த்த நாளில்
சிந்தைமகிந் தனக்காழ்வார் கட்டி வைத்த
திருமாலை யவள்சூடி நிழல்பார்த் திய
உன்றனக்கு மற்புதமாத் தினமுஞ் சாத்த
உகந்துசூ டிக்கொடுத்த நாச்சி யாரென்
றிந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித் தொண்டர்
இருதயத்து ளிருக்கின்ற யெம்பி ரானே. (சரு)

மச்சகூர் மவராக நார சிங்க
வாமனமு மிராமபுத்த கற்கி யாம்புத்
தச்சமுன்ற னவதார மாகு மென்றே
அகிலாண்டந் தெளியவிவற் றிரண்டாம் ராமன்
கச்சமரா டக்குறுகும் பரசு ராமன்
கைச்சிலையை வாங்கியே நாரி யேறிட்
டிச்சகத்தி லெப்பொழுதும் பரசு ராமன்
இருந்துமுறை செய்திட்டா யெம்பி ரானே. (சசு)

பிறக்குமுன்னே வயிற்றுக்குட் கருவி றந்து
பிணத்தைப்பெற் றழுதுசிலர் புரளவைப்பாய்
குறுக்கப்பட் டேவயிற்றிற் பிணமா வீங்கிக்
கூற்றுவனுய்ச் சிலதாயர்க் கொல்லச் செய்வாய்
மிறுக்கமற்று மகப்பெற்று முன்னஞ் செய்த
வினைகடமை யனுபவித்திட் டிறக்கச் செய்வாய்
இறக்குமிடர் பிறக்குமிட ரிரண்டும் வேண்டேன்
இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பி ரானே. (சஎ)

ஆவணிரோ கிணிநாளி லபர பக்ஷத்
   தஷ்டமியிற் சசியுதிக்கும் வேளை தன்னில்
தேவர்தொழும் வடமதுரா புரியிற் றோன்றிச்
   சிசுவடிவாய் வசுதேவன் கைமீ தேறி
நீவரிற்ச யந்திநாள் வனத்துக் காளி
   நேயமுடன் கனிகடரி லுகந்து கொண்டே
யாவருக்கு மரியபத மவளுக் கீந்தாய்
   இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (சஅ)

அரிதிவச மாமேகா தசிநன் னாளை
   அனுஷ்டித்த ருக்குமாங் கதனைக் கண்டவ்
விரதமனுஷ் டித்தவவி லாத பேர்கள்
   மிகக்கதிசே ருகையாலே சுரர்சோ தி
உருவமிகு மோகினியை விடுத்த மட்டில்
   உறுதியாத் தன்மகனை வெட்டுங் கூர்வாள்
இருபுயத்திற் பூந்தொடையா வைகுந் தத்தே
   இனத்தோடும் வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (சகூ)

பத்தியுடன் றுவாதசியன் றம்ப ரீஷன்
   பாரணைசெய் வதுதவிர்ப்பான் றுரு வாசன்
குத்திரமா வந்தொளிக்க வுண்ண வஞ்சிக்
   கோவிந்தா வென்றுனது தீர்த்தங் கொண்டான்
உத்தமமென் றெண்ணும விடுஞ்சா பத்தால்
   உயர்முனியைத் துரந்தண்டத் துறவொட் டாமல்
இத்தலத்தி லம்பரீஷ நீயே காவென்
   றிரந்தடையப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (ருo)

பாதகக்கண் டாகன்ன னெனு மியக்கன்
   பத்தியற்றுன் பெரும்புகழைக் கேளோ மென்று
காதிரண்டிற் சத்தமிகு மணியைக் கட்டிக்
   கணப்பொழுது மோயாம லசைத் திருக்கத்

தீதுநினைந் தானென்றுன் மனத்தெண் ணாமல்
   சிந்தையினால் மறவாமல் தியானித் தானென்
றேதமற வவனுக்கு மவன்றம் பிக்கும்
   இரங்கிமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே. (ருக)

கடிக்கிலிர தித்தமாங் கனியை மீளக்
   கடியாமற் கல்லையில்வைத் துனக்கா மென்றே
படைத்துவைத்த வேடுவிச்சி சபரி நெஞ்சிற்
   பரிவுகொண்டு ரகுராம வவதாரத்தில்
சடக்கெனவே முன்றின்ற கனியைத் தானே
   தக்கவிதிப் படிபடைத்த தாக வுட்கொண்
டிடுக்கணறச் சாரூப மவளுக் கீந்தன்
   றீடேற்றி விட்டனையே யெம்பி ரானே. (ருஉ)

திண்ணமுடன் கோபாலர் மனையில் வெண்ணெய்
   திருடினதைக் கண்டவர்க ளுரத்தும் போது
கண்ணிலாத் ததிபாண்டன் மனையுட் புக்குக்
   கண்கொடுத்தோர் சாடியிற்புக் கொளித்துக் கொள்ள
புண்ணிகராங் கண்வேண்டேன் கதிதா வல்லால்
   போகவிடே னெனச்சாடி மூடிக் கொள்ள
எண்ணரிய பரமபத மவனுக் கீந்தாய்
   இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (ருங)

மிடித்தில்லாள் பசிதொறுக்கிற் குசேல னென்னும்
   விப்பிரன்று னஞ்சியுன்றன் பதிக்கு வந்தால்
அடுத்தசிநே கிதன்வந்தா னென்றே சிந்தித்
   தறிந்தழைத்தென் கொடுவந்தீர் தாரு மென்றே
மடிக்கணுறு பொரியவலா மதனை வாங்கி
   மகிழ்ந்துவிர லாலள்ளி யிருகா லுட்கொண்
டிடுக்கணறச் சம்பத்து முத்தி வீடும்
   இரங்கியவற் களித்தனையே யெம்பி ரானே. (ருச)

நந்தகோ பாலனுறுந் திருவாய்ப் பாடி
  நகர்மீதிற் படையெடுத்து மண்ட லீகர்
வந்திடலப் பகைவரெல்லா மடிவ ரென்றே
  வரங்கொடுத்துப் பின்னகரங் கட்டு வித்தாய்
அந்தவரத் தாற்கஞ்சன் வரவே யஞ்சி
  அசுரர்களிற் பலரைவிடுத் துன்னைக் கொல்கைக்
கெந்தவகை தொடுத்தாலுஞ் செயித்த நேக
  ராட்சதரை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (ருரு)

உக்கிரசே னன்றனைப்போல் வடிவு கொண்டே
  உத்தமியைப் போரசுரன் வந்து கூடி
அக்கிரமக் கஞ்சனுதித் தசுர னாகி
  அரக்கரைக்கூட் டிக்கொண்டே பிதாவைத் தள்ளி
இக்கெல்லா மவனுளின் மதுரைக் கேகித்
  திரளுடனே கஞ்சனைக்கொன் றவன்பி தாவை
இக்குவலை யம்புரக்கப் பண்ணி வைத்தாய்
  இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (ருசு)

நின்னினைவா நித்திரையைத் துர்க்கை யாக்கி
  நிகரினந்த கோபனுக்குப் பெண்ண தாக்கி
அந்நிசியி லனைவரையு மயங்கப் பண்ணி
  அருளுடனே வசுதேவன் கைமீ தேறி
நன்னெறிசேர் திருவாயர் பாடி புக்கு
  நந்தனுக்கு மகவான துர்க்கைப் பெண்ணை
இந்நிசியிற் றேவகியார் பெற்றா ரென்றே
  இனிதுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (ருஎ)

கடியகர்த்த பாசுரனுஞ் சத்த மாகக்
  கத்துவது கேட்டளவிற் கஞ்ச னஞ்சிப்
படையெடுத்துக் கவசந்தொட் டநேக ரோடும்
  பதிலமாய் வந்திடத்தே வகியார் கண்டே

இடமுடையா னல்லபெண்ணே யென்ற போதும்
சீக்கிரமாக் கல்லிலடித் திடவே யோங்க
இடியிடித்தாற் போன்மார்பி லுதைத்தே தற்கை
ஏகநினைத் தருளினையே யெம்பி ரானே. (ருஅ)

முலையில்விட மருத்தியுனைக் கொல்ல வெண்ணி
மோகினியாய் வந்தபூ தகியென் பாளோர்
மலையெனவீழ்ந் திடமுலையி னஞ்சும் பாலும்
வல்லுயிருந் திருப்பவள வாயா லுண்டே
கொலைசெய்ய வந்தவடன் பகையெண் ணமல்
கொடுத்தனைசா யுச்சியவீ டென்னிற் போற்றும்
இலகியமெய்த் தொண்டருக்குக் கதிதா னீவ
தெளிதுனக்குச் சீரரியே யெம்பி ரானே. (ருசு)

குறைச்சலறக் கனிக்கரிசி யள்ளி மூடிக்
குதித்துவர மோதிரத்தின் வழியாச் சிந்தி
முறத்திலிட வெறுங்கையாய்த் திகைத்து நிற்க
முகம்பார்த்துத் தின்கனியிட் டப்பா வென்ன
நிறத்தநவ மணிகள்கனி விற்பாள் கூடை
நிறையவவ ளஞ்சிநந்த கோப னென்னும்
இறைக்குரைக்கி லுனது சொம்மே கொடுபோ வம்மா
என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (கூO)

மன்னனைப்பா டாமற்போ கின்றே னீயும்
வாவரியே யென்றழைத்த புலவன் பின்னே
பன்னகப்பாம் பணைசுருட்டிக் கொண்டே யேகிப்
படுத்துக்கொ ளென்றமட்டிற் படுத்துக் கொண்டாய்
சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெரு மாளே யென்று
சுரர்துதிக்கக் கச்சியில்வீற் றிருக்கின் றாய்நீ
என்னுயிரு மென்னுணர்வு மெல்லா நீயே
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கூக)

கருதலர்க்குத் தோலாத வரத்தால் வந்த
காலயவனன்போரிற் பின்னிட் டோடி
வரைமுழையிற் றனையுறக்க மெழுப்பும் பேர்கள்
மடிவரென்றே முசுகுந்தன் வரத்தாற் றுஞ்சும்
பரிமளிக்க விடத்தொளிக்கத் துயிலு வானைப்
பதறிநீ யென்றுதைக்கின் முசுகுந் தக்கோன்
இருகண்விழித் திடக்கால யவன னீறாய்
இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே. (கூஉ)

சயிந்தவனை யிப்பகலே கொல்வேன் றப்பில்
தழலிறப்பே னெனவிசயன் சபதங் கூறப்
பயந்தவன்பெட் டிக்குளுறச் சக்க ரத்தால்
பகலைமறைத் திரவாக்கித் தருமன் சேனை
மயங்கியிடச் சயிந்தவனு மொளிப்பு நீங்கி
வரவிரவைப் பகலாக்கி விசயா வெய்யென்
றியம்பியந்தச் சயிந்தவனை வதைத்துப் பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே. (கூ௩)

மைந்தனெனுஞ் செயத்திரதன் சிரத்தை யிந்த
மண்ணில்விழச் செய்தவர்கள் மடிக வென்றே
சிந்துபதி தபசுபண்ணி யிருக்கப் பார்த்தன்
செயத்திரதன் றலையறவே யெய்த பாணம்
சந்திபண்ணுங் கையிற்சிரத்தைக் கொடுபோய் வைக்கத்
தரையிலிட்டுச் சிந்துபதி தானே சாக
இந்தவகை தொடுத்ததனா லன்று பார்த்தன்
இறவாமற் காத்தனையே யெம்பி ரானே. (கூச)

கன்னனெய்யுங் கடுநாகக் கணையாற் பார்த்தன்
கழுத்தறுந்து மாயாமற் றேரைத் தாழ்த்த
மின்னுமணி முடிக்கிலக்காய்க் கொடுபோய்ச் சர்ப்பம்
மிகவெட்கித் தனைமீண்டுந் தொடுக்கச் சொன்னால்

உன்னருளான் முன்னுளிற் குந்தி தேவிக்
குரைத்தசொற்காத்தொடுத்தகணையினித்தொடேன்போ
என்னவந்தப் பாம்புதலை யடித்துக் கொண்டே
இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பி ரானே. (கரு)

தினம்பன்னீ ராயிரங்கோ தானம் பண்ணும்
திறலரசன் முன்னோநா ளீந்த வோரா
தனதுகீ தாரத்திற் சேரி லத்தை
தானுமொரு வர்க்களித்த சாபத் தாலே
மனநடுங்கிக் கிணற்றினிற்பச் சோந்தி யாகி
மயங்கியுற நீயெடுக்கச் சாப நீங்கி
இனனிறமா யுலகமெல்லாம் புரக்க வைத்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கசு)

வரத்திலர னுங்கணமும் வாசல் காக்க
மதத்தவா ணசுரன்மே னீவந் தக்கால்
உருத்திரனக் கினிவிடநீ குளிரை யேவ
உஷ்ணமுடன் குளிருமா யரனுற் றக்கால்
கரத்திரளிற் படையெடுத்தே யெதிர்த்த வாணன்
கைகளோ ராயிரத்தி லிரண்டு கையை
இருத்திமற்றைக் கரங்களெல்லாந் துணித்துக் காத்தாய்
இலகுசக்ரா யுதத்தரியே யெம்பி ரானே. (கஎ)

போன்னுலகை செயித்தநர காசு ரன்றுன்
பூதலத்திற் கொடுவந்து வைக்குந் தேவ
கன்னியர்கள் பதினறு யிரம்பேர் தம்மைக்
கலியாண முகூர்த்தமொன்றிற் பண்ணிக் கொண்டே
நன்னெறிசே ரவரவர்க்கோர் புருடனுகி
நாடோறு மவரவர்க ளுடனே கூடி
என்னகத்தி லேயிருப்பா ரெங்கும் போகார்
என்னவுற்றுய் மாயவனே யெம்பி ரானே. (கஅ)

உருக்குமிணிக் கொருபூநீ யளித்தத் தாலே
உன்னுடன்சத் தியபாமை பேசா துற்றல்
தருக்கொடுவந் துனக்களிப்பே னென்று சொல்லிச்
சயகருடன் மீதேறி வானுக் கேகி
மருக்கமழும் பாரிசா தங்கொள் போது
மறித்தசுர ரிந்த்ரன்விழச் சங்க மூதி
இரக்கமொடத் தருக்கொணர்ந்து மனைவிக் கீந்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (சுகூ)

பயிர்க்கிறைத்துக் காலில்வருங் கிணற்று நீரைப்
பாகவதன் கைச்செம்பான் முகந்து கொண்டு
வெயிற்சுடுகால் குளிரவே நனைத்துக் கொள்ள
வேளாள னிறக்கவெம தூதர் பாசக்
கயிற்றினிற்கட் டொட்டாமன் முகுந்தா வுன்றன்
கணநாத ராதரவா யழைத்து வந்தே
இயற்சுருதி முழங்கியசீர் வைகுந் தத்தில்
இனத்தொடும்வைத் திடச்செய்தா யெம்பி ரானே. (எ0)

பாதகவெஞ் சினமுடைய கிராத கன்றன்
பதியிழந்த விதவையைப்பெண் டாக்கிக் கொண்டே
பாதையினில் வீடுகட்டி யிருக்க வோர்நாள்
பாகவதர்க் கமுதளிக்கும் பொருட்டா லுச்சிப்
போதிதாரடி யவனவன்பந் தலிலே நின்று
போகவடி யார்க்குநிழ லீந்தா னென்றே
ஏதமற விவனேடுஞ் சாலோ கத்தில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எக)

அடவிதனி லரிதாச னெறியே செல்ல
அறியாமற் பறிக்கவந்தோர் கள்ளன் கிட்ட
படைவிற்கொண் டோர்வேடன் கூடி யத்தால்
பறியாக்கள் ளன்றொலைய வூர்போய்ச் சேர்ந்தே

திடமுற்ற பத்தியினு லுன்னைப் போற்றி
திருவாரா தனஞ்செய்ய வேட ஞலே
இடராற்ரு னென்றவனை வைகுந் தத்தே
எண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எஉ)

உண்மை மாயிரத்தி லொருபேர் சொல்லான்
உனதடியார்க் கொருநாளும் வணங்கிப் பேசான்
சொன்னலும் பெரியோர்கள் புத்தி கேளான்
சொல்வதெல்லாம் பொய்கொலையுங் களவுஞ் செய்வான்
அந்நீசன் திருடிவந்தே திருவ ரங்கத்
தரிசியென்று விற்றதனு லவனுக் காவந்
தென்னூரின் பேர்சொன்ன னென்பேர் சொன்னன்
என்றுமுத்தி யளித்தனையே யெம்பி ரானே. (எங)

தாயாய்நற் றந்தையாய்க் குருவாய்த் தேவாய்த்
தாரமாய்ப் புத்திரரா யுறவாய் நானுய்
நீயாகி யெள்ளிலெண்ணெய் போலே யெங்கும்
நிறைந்துபரி பூரணமாய் நிற்குஞ் சோதி
மாயாகண் ணுவரதா வாசு தேவா
மாதவா வென்றுசுரர் வணங்கிப் போற்ற
ஏயாவென் ருேயாமல் வேயால் வாயால்
இசையூதி நின்றனையே யெம்பி ரானே. (எச)

கன்றுடனே கோபால ரநேகம் பேரைக்
கமலவய னபகரித்துக் கொடுபோய் வைக்க
வென்றியுட னந்தந்த வடிவ மாகி
வேற்றுமையற் றனைத்துமுற வேசிட் டித்தாய்
அன்றிருந்து மற்றைநா ளயன்வந் தக்கால்
அனைத்துமுறக் கண்டஞ்சித் தெண்டன் பண்ணி
ன்றடியேன் செய்தபிழை பொறுத்துக் காவென்
றேத்தவளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (எரு)

பலவிசையச் சராசந்த னுன்றன் பேரிற்
படையெடுக்க முறிந்தோடிப் பின்பொ ருக்கால்
மலைமிசைநீ யேறத்தீ மூட்டி நீதான்
மடிந்தனையென் றெண்ணிமிகச் சயமா யுற்றால்
அலைவின்றி நீயுதித்து மாறு பாகம்
ஆகவொரு துரும்பினைத்தான் பிளந்தெறிந்தே
இலகுபல முளவீம சேனன் கையால்
இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (எசு)

நிருவாணத் துடன்குளித்துப் பனைகள் போல
நின்றமையாற் சுரர்கள்முனி சாபத் தாலே
மருதாகி நிற்குமிடத் துன்னை யாயர்
மதியாமல் வெண்ணெய்க்கா யுரலிற் கட்ட
வெருவாமலே தவழ்ந்து மருதைக் கிட்டி
விறற்றிகிரி யாவிரலா லறுத்து வீழ்த்தி
இருளான சாபந்தீர்த் தவரைப் பண்டில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (எஎ)

நிலமாது மோகித்தே யுனக்குப் பெற்ற
நிருதநர காசுரனை யும்பர்க் காநீ
கொலவேண்டி வந்துபொர வவன்வி டுத்த
கொடுங்கணைநின் னெற்றியிற்பட் டுதிரத் தாற்கண்
மலர்மூடிக் கொள்கையினின் கரத்தி லுற்ற
வரிசிலையிற் சத்தியபா மைப்பெண் ணெய்ய
இலகாழி யெய்தாற்போ னரகன் மேற்பட்
டிறக்கநினைத் தனையரியே யெம்பி ரானே. (எஅ)

சயமிகுத்த சாம்புவனைப் பொருது வென்றே
சாம்பவதிப் பெண்ணையுங்கைக் கொண்ட வந்நாள்
நயமுடனே சிமந்தகமா மணியுங் கொண்டே
நாடனைத்தும் போற்றவெழி லாக வந்தாய்

அயனையளித் துலகனைத்தும் படைக்கப் பண்ணும்
அச்சுதனே யென்றமரர் முனிவ ரெல்லாம்
இயலிசைசேர் வேதத்தாற் றுதிக்க வேவீற்
றிருக்குநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (எகூ)

திட்டமுட னுயரில்லில் வெண்ணெய் நெய்பால்
திருடுகைக்கே கண்டபெண்க ளுனைக்க யிற்றால்
கட்டிவைத்து நந்தன்மனை தன்னிற் சென்றே
கைதொழுத சோதையுடன் முறையிட் டக்கால்
தொட்டிலிலே பார்க்கமிக்க கொறுக்கை விட்டே
தூங்குதல்கண் டஞ்சியந்தப் பெண்க டெண்டன்
இட்டறியா தேசொன்னோம் பொறுமா தாவே
என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (அ0)

மகரத்திற் சூரியன்வந் துதித்த காலில்
வந்திக்க விந்திரனை நோக்கிப் பொங்கல்
மிகவிட்டுக் கயிலைமலை போலே வைக்க
விளையாட்டா யத்தனையும் நீயே யுண்ணக்
ககனத்தி லிந்திரனும் வந்து பார்த்துக்
கன்மழையை நிரைமீதில் விடுத்த மட்டில்
இகபரத்துக் கிறையவனே நிரைக்காக் குன்றை
எடுத்துமழை தடுத்தனையே யெம்பி ரானே. (அக)

தீமையினால் மக்கள்பழிக் காக்கண் ணில்லாத்
திருதராட் டிரன்வீமற் கொல்ல வெண்ண
வீமனைப்போல் வல்லிரும்பாற் சமைப்பித் தந்த
விழியிலான் முன்னிறுத்தி வீமன் பேச
மாமிடுக்காற் கைநெருக்க விருப்பு வீமன்
வலியதலை தெறித்துயரப் பரக்க வேகண்
டேமமுடன் வீமனையாள் கண்ணு வென்றே
எல்லோருந் தொழவிருந்தா யெம்பி ரானே. (அஉ)

உலகங்களீரேழுங் கற்பாந் தத்தில்
ஒருங்கவே யோர்கணத்தி லெளிதா யுட்கொண்
டலைவின்றிக் கறபாந்த வெள்ளந் தன்னில்
ஆலிலைமேற் குழவியாய்த் துயின்ற வந்நாள்
சலிலமற மதுகயிட வரையுண் டாக்கிச்
சக்கரத்தாற் பிளந்துடலாற் சலத்தை மூடி
இலகமுனுண் டருளுலகை யுமிழ்ந்தே பண்டில்
எற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (அ௩)

அருமறையா ரிருக்கெசுர்சா மத்தி னோடும்
அதர்வணமா கியசதுர்வே தங்க டம்மைத்
திருடியெடுத் துக்கொண்டே யுததி சேரும்
தீயனுக்கா மச்சாவ தார மாய்நீ
ஒருசெலுவிற் சமுத்திரத்தைச் சுருக்கி யேவைத்
துக்கிரத்தாற் சோமுகா சுரனைக் கொன்றிட்
டிருளறவே விதிபடைக்க வவ்வே தத்தை
இரங்கியளித் தனையரியே யெம்பி ரானே. (அச)

மந்தரமத் தமிழ்ந்தாமற் பாற்க டற்குள்
வளர்ந்தாதி கூருமமாய் மலையைத் தாங்கிச்
சுந்தரவா சுகியைவட மாகச் சுற்றிச்
சுராசுரர்நின் றமிர்தங்க டைந்த வந்நாள்
இந்தருசிந் தாமணிநன் னிதிக ளொன்ப
தானைபரி மூதேவி தாரை தேனு
இந்திரைபொற் கௌத்துவமா மணியோ டாலம்
இளம்பிறையுந் தந்தனையே யெம்பி ரானே. (அரு)

புண்ணியந்தெய் வதமுஞ்சேர் பூலோ கத்தைப்
புற்பாய்போற் சுருட்டிக்கொண் டேபா தாளம்
நண்ணிரணி யாட்சனைப்பின் றொடர்ந்தே யேகி
நலமுடனே யாதிவரா கத்தே வாகி

மண்ணுலக மனைத்துமிடந் தெடுத்தோர் கோட்டில்
வைத்துவர வவன்மறிக்க வதைத்துத் தேவர்
எண்ணவுல கேழும் படியப் பண்ணுய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (அசு)

நலமருவு பிரகலாத னிரணி யாய
நமவென்று சுக்கிரனன் ஹேதச் சொன்னல்
அலைவின்றி யரிகரிநா ராய ணுவென்
றறிந்துரைக்கப் பிதாசுதனைக் கொல்ல விட்ட
பலமல்லர் மதகரிபாம் பனல்நீர் வெற்பு
படுபடைகண் மித்துருவாக் காக்கப் பண்ணி
இலகியபொற் றூணினர சிங்க மாய்வந்
திரணியனை வதைத்தனையே யெம்பி ரானே. (அஎ)

சுராசுரர் முனிவர்நரர் கையிற் பாரிற்
சுடர்வானிற் பகலிரவி லுள்பு றம்பிற்
பெருபடையிற் றுன்சாகா விரண்யன் றன்னைப்
பிரகலாதன் றற்கித்துண் டென்ற தூணில்
நரகரியாய்ப் பொழுதுபுகு நேரந் தன்னில்
நாடியுதித் துயர்வாசற் படிமீ தேறி
இரணியனைத் தொடைமிசைவைத் துகிரி னலே
இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பி ரானே. (அஅ)

தீமையினல் மாவலிதான் வாழ்நா ளந்தத்
தேவாசெயும் வேள்வியைத்தான் செய்கை யாலே
வாமனனுய் மூவடிமண் டாரை யேற்று
வானிலயன் பூசிக்க வொருதா ணீட்டிப்
பூமியோ ரடியாக்கித் தாரை வார்த்த
பூதானக் குறையடியுந் தந்து போவென்
றேமவுல கிற்சுகமாப் பாதா ளத்தில்
எழிற்பலியைச் சிறையில்வைத்தா யெம்பி ரானே. (அகூ)

உலகளந்த போதுவளர்ந் தண்ட கோளத்
துதைந்ததிரு வடியையயன் விளக்குந் தீர்த்தம்
பலமுகமா யாகாச கங்கை யாகிப்
பகிரதன்மெய்த் தவத்தாற்பார்க் கிறங்கும் போதச்
சலமிகுந்தே யரன்சடையிற் றங்கி யந்தச்
சங்கரனைச் சிவனுக்கி யிழிந்த தீர்த்தம்
இலகுபுகழ்க் காசியிலே கங்கை யாய்வந்
திடர்தீர்க்கப் பண்ணினையே யெம்பி ரானே. (கூ0)

தசரதன்பா லுதித்துமுனி யாக முற்றித்
தாளிணையாற் கல்லைப்பெண் ணுக்கி யார்க்கும்
வசமலாப் பினுகத்தைக் குனித்தொ டித்து
மனமகிழச் சீதையைமன் மணமுஞ் செய்து
குசலைபண்ணிக் கவித்திரளாற் சேது கட்டிக்
கொடியரா வணகும்ப கருண ரைக்கொன்
றிசைபெறவே வீடணற்குப் பட்டங் கட்டி
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பி ரானே. (கூக)

வசுதேவன் சுதரா றுபேரைச் கஞ்சன்
வதைத்தபின்னே ழாங்கருவால் வழுவி யேவீழ்ந்
தசரீரி யாலந்த நந்த கோபன்
அடைக்கலமா முரோகிணியார் வயிற்றிற் புக்குச்
சசிவடிவாய்ச் சங்கரு ஷணனாய் வந்தே
தக்கதிறற் கண்ணனுக்குத் தமைய ஞகி
இசைவாக வலாயுதத்தா லுலகைக் காத்தாய்
எற்பலபத் திராமா வெம்பி ரானே. (கூஉ)

வசுதேவ னிடத்துதித்து நந்த கோபன்
மகவாகிச் சுரர்பணிந்து போற்ற வீறி
அசுரேச ரநேகருடன் கஞ்ச னைக்கொன்
றைவருக்காப் பாரதப்போர் பொருது வென்று

சிசுபாலன் வசைகேட்டுப் பொருது சாபந்
 தீர்த்தருளிப் பரமபத மவனுக் கீந்தே
இசையாகத் திருவிளையாட் டநேகஞ் செய்தாய்
 ஏற்றமுள்ள கோவிந்தா வெம்பி ரானே. (கூங)

நம்பியமெய்க் குருராமா நுசனைப் போற்றி
 நலமுடனே கச்சியில்வாழ் கடாம்பி யாச்சான்
தும்பையூர்க் கொண்டிபெண்பா ணவபாண் டத்திற்
 றேய்த்ததயிர் விலைபேசிக் கொண்டு வந்தே
உம்பர்தொழு முனக்கேத்தித் தானு முண்ண
 உளத்திருள்போய்த் தயிர்க்குவிலை வாங்காக் கொண்டிக்
கெம்பரமென் னச்சான்சொற் கேட்டு முத்தி
 ஈந்திட்டா யச்சுதனே யெம்பி ரானே. (கூச)

பாகவத கிருஷ்ணயங்கா ரென்பார் நின்பால்
 பத்திகொடு சங்கீதம் லட்சம் பாட,
நீகருணை கூர்ந்துதிருப் பதிநூற் றெட்டும்
 நிமிடத்தி னேசமுடன் றேன்ற வைத்தாய்
மோகமுட னெடுத்தவனை விழுங்கிக் காட்டி
 முடியிலவன் றரித்தபட்டும் வாயிற் காட்டி
ஏகமாய்க் கூடியது திட்டங் காட்டி
 எல்லாரு மறியவைத்தா யெம்பி ரானே. (கூரு)

சக்கரஞ்சங் குயர்கதைவா ளுவோ டைந்தும்
 தரித்தருளும் பரம்புருடா கமலக் கண்ணு
மிக்கபரா பரமூர்த்தி துளபத் தாமா
 விறலுடனே மண்ணளந்துண் டிருக்குஞ் சோதி
அக்கரமைம் பத்தொன்றாய்ச் சொல்லாய்ச் சொல்லின்
 அருத்தமுமா யெட்டெழுத்தின் வடிவு மாகி
எக்கணிலு மணுவுக்கு மணுவாய் நின்றும்
 எழிற்குருவா யுதிக்கின்ற யெம்பி ரானே. (கூசா)

திருமாதும் நிலமாதும் பத்தி யாலே
திருவடிகள் வருடியிட விழித்து றங்கும்
கருணாக ராமுத்தி வீடா யெங்கும்
கலந்துருவா யருவாகி யிருக்கு மாயா
அருளாளா வுயர்சனகன் சனக்கு மாரன்
அனந்தன்கரு டன்விசுவச் சேன னென்றும்
இருள்சேரா மார்க்கண்டன் பிருகு போற்ற
இருக்கின்றாய் நாரணனே யெம்பி ரானே. (கூஎ)

கண்ணிரண்டா யிரமுடைய சேஷன் பன்னாள்
காத்திருந்து முன்னுடைய வடிவங் காணான்
பண்ணுறத்தன் னாவிரண்டா யிரத்தா லோதிப்
படித்துமுன்றன் பெருமைதனைப் பகர மாட்டான்
மண்ணுலகிற் சிறியவனோர் நாவா லுன்றன்
மகிமையைக்கண் டுரைக்கவென்றால் வசமோ வானோர்
எண்ணரிய மாயவனே கச்சி வாழும்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கூஅ)

பட்டமரந் தளிர்த்துமிகப் பூத்துக் காய்க்கப்
பாற்பசுக்கள் சுரந்தொழுக்க மலடு மீனத்
துட்டவியாக் கிரமுமா னினமு மொன்றாத்
தோகைமயில் படநாக முடனே யாட
வட்டமுலைக் கன்னியர்கள் மாலாய் நிற்க
வானவருந் தானவரும் வணங்கிப் போற்ற
இட்டமுட னேவேணு கானம் பண்ணாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (கூகூ)

ஆருமுனை நவமாகப் பாட வேதம்
ஆகமசாஸ் திரமனைத்தும் நீயு ரைத்தாய்
பேருமுனக் குண்டான பழைய பேரே
பெருங்கதையு மியலிசையும் பழைய வேயாம்

காருததி நீர்தனையே முகந்து பெய்யிற்
கடலிலுறு நீத்தமதாய்க் கலந்துற் றாற்போல்
ஈரமுடன் மெய்யடியார் நவமாய் பாடில்
இரங்கியதுட் கொள்கின்றா யெம்பி ரானே. (௧௦௦)

திருநாம மறவாவுன் றாசர்க் கெல்லாம்
சீர்பாதத் தூளிநா யடியே னுன்றன்
அருளாலே யெம்பிரான் சதக மென்றே
அறைந்தகவி நூறதனி லொன்று ளுளும்
பரிவாகக் கற்றவர்க்குங் கேட்ட பேர்க்கும்
படிமிசையிற் றுன்பமறுத் தின்பம் பாலித்
திருவடியின் மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச் செய்வாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பி ரானே. (௧௦௧)

எம்பிரான் சதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுமூர்

வீராசாமி உபாத்தியாயர்

இயற்றிய

சிவசங்கர சதகம்.

இஃது

மகாவித்வான்

காஞ்சீபுரம்-இராமசாமிநாயுடு அவர்களால்

பார்வையிடப்பெற்றது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-வது பதிப்பு]

1917

விலை பை 9

உ

சிவமயம்.

சிவசங்கர சதகம்.

காப்பு.

வெண்பா.

சிற்சபையிலாடுஞ்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
பொற்சதகநாளும்புகலவே—எற்கருளும்
மாதங்கவத்திரத்தான்மாமலரோனும்பணிய
மாதங்கவத்திரத்தான்வந்து.

இதுவுமது.

தேவாதிதேவன்சிவசங்கரேசுரன்மேற்
சோவாமணிச்சதகங்கூறவே—மூவாத்
தவளமதவாரணத்தான்றன்பரவுமெங்கள்
கவளமதவாரணத்தான்காப்பு.

நூல்.

கார்கொண்டமே னியன்மன்றல்சூழ் களிகொண்டசெங் கமலன்றருத், தார்கொண்டவிந் திரன்வானவர் தயைகொண்டமா தவரந்தணர், நீர்கொண்டநின் னருள்கொண்டலோ நிறைகொண்டனர் சுறைகண்டனே, சீர்கொண்டசங் கரிபாகனே சிவசங்கரா சிவசங்கரா. (க)

புல்லாடராவணிவேணியும்பொன்மான்மழுத்திரிசூலமும்
இல்லாமனல்லறனுதிகளினிதாகவன்றொருநால்வருக்
குல்லாசமாவுரைசெய்திடவொளிர்தக்ஷிணாமூர்த்தங்கொடு
சொல்லார்சினைக்கல்லாலின்வாழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உ)

நாணாகவாசுகிமந்தரநன்மத்ததாய்த்திருமாலுடன்
கோணாமல்வானவர்தானவர்கூடிக்கடல்கடையன்றவர்
வாணாளைமாய்த்திடவந்தவவ்வன்னஞ்சையுண்டுயவைத்திடுஞ்
சேணார்பிறையணிவேணியாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩)

தேராகமானிலமான்மகன்றிறல்சூதனங்கியுமாலுடன்
கூராகவெஞ்சரமாமறைக்கொடுவேகவெம்பரியாகவே
போராரடற்சயவீரர்போற்போய்ப்புன்னகைசெய்தங்குறும்
சேரார்திரிபுரமட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪)

மூலாகமநெறிகண்டநன்மிருகண்டுமாமுனிபுத்திரன்
மேலாய்மிகுசீற்றங்கொடுமேதிப்பிடர்வருகாலனைக்
காலாலுதைத்தவ்வன்பனைக்காத்தோயிடர்தீர்த்தாளெனைச்
சேலார்விழியுமைபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௫)

தேடாவரும்பொருடேடிகீட்டிசைநோக்கியேசெலும்வாணிபன்
காடாகுமவ்வழிகங்குலிற்கார்மாரியாற்சவலைப்பட
வாடாதெனவொரும்தோழனாய்வந்தாண்டவாறெனையாளுவாய்
சேடாதனன்பணிபாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௬)

ஆறுடுமாமுடியும்பணித்தலர்தூவுமாவடிகாணவே
மாறுடுமைந்தன்றந்தையும்மாவன்னமாவாய்க்காண்கிலார்
சீறுடுபாம்பணிவேணியைச்சேய்க்காய்வளைத்தருள்செய்ததென்
சேறுடுகுங்குமவண்ணனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭)

ஐயாவுனக்கணிசெய்ததேனலர்மாலையையங்காளிவேலர்
மையார்குழற்கணிகைக்கணிமறையாளனீவாழ்கோயில்வந்
தையானாவருள்செய்கெனவணிகேசமார்முடிகாட்டிநீ
செய்யாவதிசயமென்சொல்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮)

அம்பொன்முடிவல்லாளனார்க்கருளீந்திடுஞ்சேயின்றியே
பைம்பொன்மணிப்பலவீந்துநற்பயனில்லையென்றதனாலுனை

நம்பித்துதிசெயுநாளையினற்பாலனாய்வந்தாண்டசீர்ச்
செம்பொற்சபாபதியெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯)

வர்ணாடனைநிலையென்றெழின்மடவார்மயற்கடன்மூழ்கியே
வீணாள்கழித்தேயுன்னிருவிரையார்மலர்ப்பதநாடியே
பேணாதுழன்றிடுமெற்குநீபெருவாழ்வளித்தருள்செய்குவாய்
சேணாகரர்பணிதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௦)

மகத்தாதிசைவர்கள்பூசைசெய்மலராய்மதித்துயர்கல்வினை
யகத்தாவலாலுனையேயெறிந்தன்புற்றிடுமச்சாக்கியற்
கிகத்தார்க்கரும்பொருடந்தநீயெனையாளிலவ்விசைநீங்குமோ
செகத்தாதியேயொளிர்சோதியேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௧)

காட்டையுடுப்பூராகவோர்கவிகைக்குளேயரசாண்டிடும்
வேட்டைத்தொழிலெயினப்பிரான்வேதாந்தநின்வதனத்திலார்
ஓட்டைக்கணிற்றன்கண்களையுறவைத்தல்போலென்செய்வன்யான்
சேட்டைப்பொறியற்றோர்பணிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௨)

வில்லார்மணிமுடிசூடியவிதுவின்குலத்துறுபார்த்தன்முன்
பொல்லாதவைம்புலவாதையைப்போக்கித்தவஞ்செயவந்துநீ
வில்லாலடியுண்டேயருள்வேடிக்கையேமிகநன்றுகாண்
செல்லாரழற்கிரிவாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௩)

பாண்டிப்பதிதனில்வாழ்வுகொள்பரிசுத்தவாணிபமாதுனை
வேண்டித்துதித்திடவந்தவள்வீதத்தொழிற்கேகூலியா
யாண்டிட்டபிட்டுண்டவ்வினையாகாமையாலடிநீபடச்
சேண்டங்குவோர்க்கும்பட்டதென்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௪)

ஊனைநிந்தைசெய்வோர்வாழ்வுதானுடைபட்டிடுமெனவுண்மையே
யெனவெண்ணியாவரும்வானவர்க்கிறையாமுனையிகழ்வானசொற்
றனையேயுரைத்தேதக்கனற்றலைபோய்த்தகர்த்தலையாகினான்
சினமின்மையோர்பெறுசெல்வமேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧௫)

ஆதித்தனையொருபாத்திரமாய்க்கொண்டுநீயர்நாளிலே
பூதிப்புனைந்தொளிர்மெய்யொடும்போந்தேகுலாலன்றன்மனஞ்
சோதித்தவர்சூணீக்கிழுற்சுகமீந்தநின்மலதேவமால்
சேதித்துனைத்தொழவெற்கருள்சிவசங்காசிவசங்கா. (கசு)

தீதாஞ்சவுமியர்கூடியேதிருநாவினுக்காசன்றனை
வாதாடிநீற்றறையுய்த்துமேவன்கற்பிணித்தேயத்தியின்
மீதாயெறிந்திடவேயதைமிதப்பிக்குநின்விளையாட்டெனே
சேதாம்பல்போன்றொளிர்வாயனேசிவசங்காசிவசங்கா. (கஎ)

தொண்டென்றுநீமுறிகாட்டிமுன்சுருதிப்பிராமணனுயவை
யண்டிச்செயுமணநீக்கியெம்மாரூானுக்கருள்செய்ததைக் [ய்
கண்டிங்குனைத்தொழுவேன்றனைக்காத்தாள்கிலாப்பவமென்சொலா
சேண்டேர்விரனதிமோகனுசிவசங்காசிவசங்கா. (கஅ)

மாலஞ்சிவாரிதிபுக்கவுமலரோனரூபமதாகவும்
வேலஞ்சுகஞ்சசிகேள்வனும்விலகுஞ்சலந்தாசூாநின்
பாலஞ்சுவெண்மலைநண்ணவப்பதகன்றனைக்கண்டித்திடுஞ்
சேலஞ்சமாலைவாயனேசிவசங்காசிவசங்கா. (கக)

அஞ்சாதவன்கொலைசெய்திடவறியாதவன்னிலையெய்திட
மஞ்சார்குழன்மடவார்மயல்மாறுதுழல்வசையாளனியான்
எஞ்சாமனியெனையாள்வதேயெழிலாகுமீதறியாய்கொலோ
செஞ்சாந்தணிவரைமார்பனேசிவசங்காசிவசங்கா. (உ0)

யோகுற்றவர்க்கருள்செய்யுநீயோகுற்றனையென்றெண்ணியே
பாகுற்றசெஞ்சொல்வாணிதன்பதியேமுதல்முனிவோர்கள்சந்
தேகித்துமாானையேவுமத்தெய்வத்திறன்மிகான்றுகாண்
சேகுற்றமூவிலைவேலனேசிவசங்காசிவசங்கா. (உக)

தேவாதிதேவாவுன்றனைத்தியானஞ்செப்தேவருமந்தணன்
மேவாவரும்பசிகொண்டுதன்விரைவாய்திறந்திடகாலையில்

தாவாவருங்கொடிவாயனந்தரவேயதற்கருள்செய்திடுஞ்
சேவார்கொடிப்பணகங்கணசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உஉ)

தவநீதிசேர்திருவாதவூர்த்தனிநாயகர்க்காயன்றுநீ
நவஞாலமேனரியானதைநவையற்றநற்பரியாக்குமுன்
உவமானமில்லாச்சீரொனலோவாமலின்றெனையாளருட்
சிவஞானசற்குருநாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உங)

அம்புற்றசெவ்வனசந்தனையணியார்முனிசிரம்வைத்துமே
வெம்பும்மருங்கானிற்செலவிரைவாகமுன்வருசேனமும்
பம்புஞ்சிறைநிழறந்தவப்பாறிற்றுவிண்பாலித்திடுஞ்
செம்பொற்சிலையாயெற்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உச)

கானிற்றிரிபசுவாகிநீகாலன்னருங்கன்றாய்மதில்
வானுற்றிடுஞ்சிகரத்திருவாரூரிலேவளவன்மகன்
தானுற்றவத்தேர்க்காலினுற்சாங்கன்றெற்ழுந்தகையென்னகாண்
தேனுற்றகொன்றைத்தாரனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உரு)

கோக்கின்னிறகொடுவெண்மணிக்கோவைப்புனையொருசித்தனாய்
மிக்கோர்புகழ்தமிழ்மாறனார்மினிருஞ்சுவைக்கல்யானையை
இக்குத்தினச்செயவைத்தவுன்னிணையற்றசீரொன்சொல்லுவேன்
செக்கச்சிவந்திடுமேனியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (உசு)

இருந்தாமரைப்பொய்கைக்குளேயிழிபூசுரன்மகனைக்கரா
வருந்தப்பினர்பலநாள்கழித்தவ்வாறறிந்திடுசுந்தரர் [ன்
பொருந்துந்திருப்பதிகஞ்சொலப்புதல்வன்வரும்புகழென்சொல்வே
திருந்தும்பணியணிமார்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உஎ)

கோங்கார்குழற்சிலையார்நுதற்குயிலார்மொழியயிலார்விழிப்
பங்கேருகவதனத்திருப்பாவைக்குநீபகர்தாயென
மங்காதருள்செயுநின்னையேவாழ்த்தென்முனேவாராதேனோ
செங்காவியங்கனிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (உஅ)

தாவும்புலிக்கான்மாமுனிதனையற்குணப்பாலற்றனை
மேவித்துதிசெயமாறயில்வெண்பாற்கடறனையீந்தவுன்
ஏவற்றலைக்கொளுமென்றனுக்கின்றீயவேறொன்றில்லையோ
சேவற்கொடிச்சேய்தந்தையேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௨௯)

தாய்வேண்டிலன்றமர்வேண்டிலன்சற்றும்பிதாதனைவேண்டிலன்
சேய்வேண்டிலன்றமர்வேண்டிலன்செற்றார்நலந்தனைவேண்டிலன்
மாய்வாகுமில்லவள்வேண்டிலன்மாதேவநின்னருள்வேண்டுமுன்
சேய்வேண்டும்வேலினையீந்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௦)

படியேழ்சுமந்திடுமானைகள்பதறித்திடுக்கிடவேபணி
இடியுற்றெனத்திகைமேவுவோரிரியத்தவமுனிவோர்விடுந்
துடியைத்தரித்தாயென்மனத்துயர்நீக்கனிற்கரிதாகுமோ
செடியற்றமாமறையோர்புகழ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௧)

அரிதானமானிடதேகமிங்கடியேனெடுத்ததனுன்மிகப்
பெரிதானவுன்னருள்வேண்டினேன்பின்னென்பதேபிழையாகுமே
விரிபானிலாவெயிறுந்தழன்மேவுஞ்சிகைக்கொலையாளராய்த்
திரிதானவர்குலகாலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௨)

சிந்தேழுநற்குவடெட்டுமிச்செகமுஞ்சிதைத்திடுவென்றுரை
தந்தேமுனம்முனிவோர்விடத்தழல்வீசியேநின்மீதிலே
வந்தேவிழும்மழுவைக்கரம்வைத்தாயெனக்கருள்வைப்பையோ
செந்தேன்மலர்ப்பதவண்ணலேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௩)

ககனப்பெருவெளியின்மதிகலையுண்ணவல்லவரான்விடும்
இகன்மானைநின்கையிலேந்தலுக்கிழிவல்லவென்றனையுன்பதத்
தகம்வைத்தலீதறியாய்கொலோவடியாருயிர்க்குயிராயுறுஞ்
செகநாதசற்குருபோதநற்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௩௪)

பழுவத்துள்வாழுரவோர்கடம்பணியால்வருமழல்கால்விழி
யுழுவைக்கொடுங்கதமீறிவந்துறவேயதன்சருமத்தினைத்

தழுவித்தரித்திடுமோடையாய்தமியேற்கருடருவாய்கொலோ
செழுமைத்தருங்கைலாசனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௫)

மாப்போதசங்கமரூபமாய்வந்தன்றுநீயொருமைந்தனைத்
தாப்போதவுங்கறியாவெனத்தருமன்புளோர்க்கேயுன்னருள்
காப்போதுவல்லாற்கன்மனக்கடையேற்குமுண்டாமோசொலாய்
சேப்போதெனும்பதநாதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௬)

பந்தப்பெருந்தொடராற்றிடப்பயில்வேள்வியோர்தன்னேவலால்
வந்தப்பலபணிதன்னையேமகிழ்சேர்கலன்றாகவே
சந்தப்புயத்தணிகின்றதுன்றகையென்பனோதையையென்பனோ
செந்தண்கடுக்கையின்மாலையாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௭)

பொல்லாதவெங்கொலைசெய்யவேபுகுவன்முயலகனைப்பவம்
இல்லாதவுன்பாதத்துறமியலியுநின்றனைவாழ்த்துமிக்
கல்லாதவிவ்வெளியன்றனைக்காவாதுன்க்கறமோசொலாய்
தில்லாபுரிவாழ்சுந்தராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௮)

சேந்தீநிறக்குறளுக்குமுன்செந்தாமரைப்பாதந்தொழத்
தந்தாயருட்கண்ணென்னிலுன்சரணண்டியேசாரணென்னுமென்
சிந்தாகுலந்தனைநீக்கிடாச்செயலென்னவிவ்வியலென்னகாண்
செந்தாமரைக்கண்ணன்றொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௯௯)

பொய்யன்கொலைக்களவுஞ்செயும்பொல்லாதவன்புரையேமிகும்
வெய்யன்பொறாமையையுட்கொளுமிகுபாதகன்மிடியோர்க்கிடாக்
கையன்கனாவினுநன்னெறிகருதாதயான்கதிசேரநின்
செய்யன்பருளுளதாகுமோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௦)

சுற்றார்க்கள்பற்பலமேய்த்திடுங்கண்ணனுமலர்க்கடவுண்முனம்
முற்றாச்சினங்கொண்டேயவர்முடுகும்பொழுதிறைநீவரச்
சற்றாகிலுமஞ்சாவிதிதலைகொய்தவாறுவாசையைச்
செற்றார்தொழும்பொற்றாளனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௪௧)

மெய்யாகநின்னருள்வேண்டினோர்மேவாதபாக்கியமில்லையாற்
பொய்யாகவாஞ்சையினாலுனைப்போற்றுந்திறம்பொய்யல்லவே
ஐயாவினியடியேற்குநின்னருள்கிட்டுமோவாறுளதாகநீ
செய்யாவிடிலெவ்வாறுய்வேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஉ)

அம்போதமேமிகும்வாவியினருகாவுறைந்திடுமந்தணர்
தம்போதமேன்மைகள்குன்றிடச்சமர்செய்தவர் தவமாய்த்திடும்
வெம்போதமாமுகசூரனைவிளியச்செயும்விறல்வீரவென்
செம்போதகந்தனிலுற்றவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சங)

கோம்பொன்றினான்மண்கீறியங்குறுதாரவன்றனைமாய்த்துபின்
பம்புமுயிர்த்தொகையாவையும்பதறச்செயுமொருகேழலை
வெம்புஞ்சினத்தாற்கொன்றதின்வெண்கோடணிவிசயத்தினைச்
செம்பொன்மலர்க்கிறையுஞ்சொலான்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சச)

பெருமாறனொருகானிலேபெலவேட்டைசெய்தேபின்பவர்
வருமாறில்வெம்பசிமேவவுன்வடிவின்றியுண்ணேனென்னநின்
னுருமானவேசெய்யாப்பினுன்னுருவானதென்றேகோசொலாய்
திருமாமறைசொலும்வாயனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சரு)

பந்தார்கரப்பரவைபயில்பருமாமனைக்கொருதூதனா
யந்தாருவின்மலர்தூவவிண்ணயனாதியோர்படியாரெலாஞ்
சிந்தாகுலங்கொளவன்றுநீசென்றாயெனுஞ்சீர்காணவோ
செந்தாமரைத்தாளானதேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சசு)

வைதீகமாமுனியன்பினான்மண்மாரிபெய்வித்தொன்னலர்
வைவித்தபோதவ்வேதியன்றாகதியேதென்றிடப்
பொய்மேவுமவ்வூர்நீங்குமுன்பொற்பாதநற்குறிபின்வரச்
செய்தாண்டதென்பாலில்லையோசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஎ)

நயங்கொண்டகார்பெய்யாததானணிவந்திடுங்கலிவெம்மையாற்
பயங்கொண்டுனைப்பூசிப்பவன்பசியான்மெலிந்திடல்நீங்கவே

வயங்கொண்டவெண்மணலைத்தினும்வண்சோறெனச்செய்தன்றுநீ
செயங்கொண்டதின்றிலையோசொலாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சஅ)

பாலென்னவேயொளிர்வெள்ளியம்பனிமாமலையுறுதேவைநண்
பாலேதவஞ்செயுமாறுபெண்பாலேவருமுனிவோர்கள்சொல்
லாலேயவர்க்கருள்செய்ததாலடியேற்குமிங்கவர்வேண்டுமோ
சேலேமருள்விழிபாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சகூ)

ஆனாலுமென்போற்றீயருமையாவுனைப்போற்றாயரும்
வானாட்டுமிவ்வையத்துளும்வாய்பேசமற்றோரின்மையாய்ப்
போனாரெனிலினியாவரென்புகர்நீக்குவார்நீயேயருள்
தேனார்மலர்த்தொடைவேணியாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருo)

திகழுங்கலிங்கத்தாதிபன்தேகத்திலாகியகுட்டநோய்
இகழ்வாலவனுயிர்நீக்குவானென்னும்பொழுதினிலுன்னருள்
மிசவாழ்வுதந்தாயாகையான்மிடியேற்குமவ்வினைவேண்டுமோ
செகநாதனேமிகுபோதனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருக)

சிரமாலைகண்டிகைகுண்டலந்திகழ்நீறுகற்றோயாடையொண்
கரமாலையுங்கொடுகானிலேகாயாமருமலர்வண்ணனுங்
கருணாலயாவளிசேயெனக்கனமாதவஞ்செய்போர்தருள்
சிரமாலையாயருள்பாரையாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருஉ)

மகவாறொருமகமேசெயவளர்விச்சுவவுருவன்னெனுங்
தகையாளனைக்குருவாக்கவத்தவனேசெயுந்தவறாலரி
யகமேகொதித்தவனைக்கொலவடர்தீவினைதீர்த்தாண்டதே
சிகமேலவாசிகபூசிதசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருங)

துருவாசமாமுனிசாபமேற்சூழ்ந்தேவருமொருநான்குகோட்
டிருவாரணமுனையேத்துமவ்வுழிநீயதைக்காத்தாண்டனை
கருவார்கடற்குள்ளாக்குமிவ்வன்னெஞ்சனக்காமோமுனஞ்
செருவாரணத்துரியைப்புனைசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருச)

தாரார்சுவே தன்னல்லணிச்சடைகட்டியைம்பொறிவெட்டியே
யோராரிலிங்கப்பூசைசெய்தேத்தும்பொழுதேகாலனும்
வாராதுநாணெறிபோதிலேவந்தாண்டருளெம்மையனே
சீரார்மதிநதிவேணியாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருரு)

நாராயணன்மேனுளினின்னகையார்சிலம்பணிதாளினில்
ஓராயிரமலர்கொண்டுநெஞ்சுறவேயருச்சிக்கும்பொழு
தேராமலரொன்றின்றியேயிருநோக்கிலோர்கண்சாத்தமற்
சேராழிமாயவனுக்கருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருசு)

முற்றுமதியணிவேணிபாமூரன்மலையெனவட்டதில்
சற்றுகிலுந்தொலைவில்லெனச்சாற்றுந்தடாதகையின்புற
வற்றுவருட்குறளுண்ணவேமகிழ்தேவமாளிடமாவரி
செற்றாதனதளாடையாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருஎ)

அலையாறுசூடியவெந்தையேயென்னகட்டிற்பசியனன்மாறவே
தொலைபாவருள்செய்தாளெனச்சொல்லுங்கடிகைக்கீந்தனை
நிலையாதுமின்றியேவாடுமெற்கேநின்னிருதாடந்தருள்
சிலையார்நுதற்பரைநாயகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருஅ)

பொன்மாலைவாரிதிதோயவேபுகலத்திருமகளாகிய
மின்மாலையங்குழனின்னிருமிளிர்பொற்சிலம்படியேற்றிடக்
கன்மாமலராக்கொண்டவாகடல்கூடலில்வரவேயருள்
தென்மாமலைத்தவனுர்துதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (ருகூ)

மாயங்கொளுங்கொலைசெய்கலைவலையென்னமாவிழியார்மயல்
போயங்தகான்மறைநூபுரப்பூந்தாளினைத்தொழவன்பருள்
தாயம்பிகைதனமார்புயாசுடருற்றவெவ்வயில்வெற்றிவேல்
சேயன்றனைப்பெறுமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுo

தங்குஞ்சராசரமோடுமெத்தலமும்படுங்கடைநாளினில்
பொங்குந்திருமாலோடயன்போற்றிப்பணிந்திடமுன்புநின்

அங்கத்திலாரோணஞ்செயுமையாவெனைக்கையாதருள்
சிங்கத்ரிபுனையண்ணலேசிவசங்காசிவசங்கரா. (சுக)

வேலாவலயந்தன்னையேமேவும்புனற்கரசேவிமுன்
கோலாகலஞ்செய்தாலவாய்குலையச்செயுமவ்வீரனை
வேலாலடுவென்றுக்கிரவேந்தற்கருள்செய்தாண்டனை
சீலாகமமறைமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுஉ)

நயனோர்கபோதகமாகவேநாயேனையாளிறைநீயொரு
நிமிர்மாவலவில்வேடனைய்நிலவித்தொடர்ந்தேனாலமேல்
நிமியென்னுமன்களிகொள்ளவேநிறைசெல்வமாம்பொருடந்திடுஞ்
சிமயப்பருப்பதவிற்கராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுந)

விக்கியாபனஞ்செய்தீந்திடவேதம்வலோனிலையென்றுமே
முக்கியாதிகாரணமாதவமுனிவோர்துயருறுகாலையிற்
றிக்கியாதினுங்களிகொண்டிடச்சேயென்னவந்தருள்செய்தைமால்
சிக்காதெளியெனையாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுச)

சிபுற்றாத்தினம்யாவையுஞ்சோரர்கொடுபோனாரென
அசைவுற்றுசெந்தமிழ்மாறனாராருந்திருச்சவைதன்னிலே
வசியக்குலமன்னுகியேவந்தேநவமணிதந்தவா
சிசுவென்னையாளுனைநம்பினேன்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுரு)

அனலார்விழியிருகோடொடுமதிருங்குரலொடுகூடலிற்
சினமாரவந்தேயேற்றிடுஞ்சிந்தூரமேபொடியாகென
மனுநீதிமாறன்கையினில்மாய்த்தேமகிழ்கொளுநாதயான்
தினநின்பணிசெயுமாறருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுசு)

நயவேதுமில்லாதெங்கணுஞ்சார்ந்தெவ்வகையுடலிற்புகுந்
தயர்வேசெயும்பண்டாசுரனதிசூரமாய்த்தமீரர்க்குமுன்
துயர்யாவுநீத்தருள்செய்தவாதொழுமென்வினைவிடைகொள்ளவா
செயவீரனைத்தருமுக்கிராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுஎ)

தாரார்புயக்குலசேகரத்தமிழ்மாறனூர்கினதாலயம்
பாரார்புகழ்கொண்டேத்துமுன்படிவந்தனைக்கண்டேங்கியே
வாராயரவணிவேணியாமாறித்திருவடிவையெனச்
சீராரருள்செய்தாண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுஅ)

கனலூற்றிடும்விழியுங்கொடுங்காலூற்றிடும்புழைநாசியும்
மனவேகமோடதிவேகமாய்மடமார்சமணர்களேவிடும்
பனகந்தனைக்கண்டித்துமுன்படியேழ்புகழ்மாறற்கருள்
சினமற்றமாதவர்போற்றிடுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (சுகூ)

திரமேவுவிண்ணவர்மண்ணவர்செறியைம்புலப்பகைவென்றியல்
வரமேதருமுனிவோர்க்கெலாம்வாழ்வும்பெறுஞ்சுகனென்றித்
தரமேமுதற்பயனல்கிடுந்தருமப்பரித்துவசத்தனே
சிரமாமலைத்தேவேயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (எ0)

காரின்வளங்குன்றித்துயர்க்கடல்வீழ்ந்துழக்கியநிம்பநற்
றாரின்புயக்குலபூடணத்தமிழ்மாறனின்றிருமுன்னர்வந்
தாரின்புறவெனையாளுவாரமலாவெனப்பொற்காசருள்
சீரின்கலாநிதிசேகராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எக)

கனமேகுழல்சயலேவிழிகனியேமொழிதனிமின்னெழில்
அனமேநடையெண்ணுயிரமரிவைக்குமுன்றொடிபூட்டியவ்
வனமேதிகழுமையோடுமேவந்தேயருள்செய்தாய்மனச்
சினமேதவிர்த்தெனையாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (எஉ)

நோதாம்பலநெறிபோக்கியேகுளிர்பூந்திருவடிதன்னிலே
நீதாம்பலவலர்நீக்கியேதினநன்மலர்கொண்டேத்திட
வாதாம்பலகாருணதிமும்மலமுங்கெடவந்தாண்டருள்
சீதாம்புயசரணாகதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எங)

நிதமேயுனைத்துதிசெய்கிலேனினதன்பர்தாடொழுதுய்கிலேன்
மதமேபறக்கலைகற்றிலேன்மனமேநிலைபெறவுற்றிலேன்
கதமேகொண்மாதர்களாசையாற்கவலைப்படாதெனையாள்விக
சிதமேவியதிரிநேத்திராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (எச)

போதுக்குளேநறையாவைநீபொருளுக்குளேபொருளாவைநீ
வேதத்துளேயொளியாவைநீவிண்ணுக்குளேவெளியாவைநீ
நாதத்துளேவிந்தாவைநீநவையற்றநற்சுதையாவைநீ
சீதப்புனன்மகணாயகாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௫)

ஆற்றின்னிடிகரையார்தருவலர்தாமரைத்தளிர்நீரும்வண்
காற்றின்னலைகாற்பாசமாய்க்கடுனோயினான்மிகவாடினேன்
நீற்றைப்புனைந்திடுமெய்யனேநிமலாதடுத்தாட்கொள்ளுவாய்
சீற்றந்தவிர்முனிவோர்தொழுஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௬)

கலையைத்தொடர்புலியென்னவேகலுழன்றொடரரவென்னவே
வலையிற்படும்புள்ளென்னமாவழலிற்படும்புழுவென்னவே
மலைவுற்றநோய்தனைநின்கையின்மழுவிற்கிரைதானாக்குவாய்
சிலையாமலையணிகையனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௭)

வதையாவதைத்திடுவாதநோய்மாளும்படியாணின்னருட்
புதையாருளமேவாதசெம்பொற்சோதியேபுகழாதியே
விதையாய்மறைவோராய்வருவிமலாமுனிவரர்போற்றிடுஞ்
சிதையாதவற்புதசிற்பராசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௮)

கார்கண்டநற்பைங்கூழெனக்கலைகண்டவொண்பிணையென்னவும்
ஏர்கொண்டமாமதிகண்டிடுமெழில்வேலைநீத்தம்போலவே
போர்கொண்டவென்பிணிநீக்கிநின்புதுமாமலர்த்தாளேயருள்
சீர்கொண்டநற்றேசோமயாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௭௯)

கோலையேபழுத்திடும்வேற்கணார்க்குருகித்துயர்கொளுமென்மன
நிலைபெற்றிடவருள்செய்குவாய்நிமலாமணக்கமலாலயன்
அலைமேவியதிருமால்பணியமலாவடற்கழையேந்திய
சிலைவேடனையெரிசெய்தவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௦)

பாரொன்றுநின்புகழோதிலேன்பரவித்திருவடிதாழ்கிலேன்
நீரொன்றநின்முடியாட்டிலேனினதன்பர்தாடொழுதுய்கிலேன்
போரொன்றும்வெவ்வினைதீர்த்துநின்பொற்றாமரைத்தாளேயருள்
சீரொன்றகார்விடமுண்டவாசிவசங்கராசிவசங்கரா. (௮௧)

தூதாகி ஞெயொருவற்குமுன்றோகைக்குமோர்தாயாயது
போதாமலேயமுதுங்கொடுபொருகானிலேயீந்தாயவர்
மூதாதையோமூதன்னையோமுன்னப்பனோவென்னப்பவ
நீதாமழுப்படையாளனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அஉ)

நீரும்விடநீரூர்ந்திடுநீணாகமுங்கோணமதித்
தாரும்மலர்த்தாரும்மணித்தடமார்பமும்மடற்சூலமும்
ஆருந்தழலதுபூத்திடுமணிநீறுமாதொருகூறுமாய்ச்
சீருந்துவெள்விடையாயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (அங)

கல்லாலெறிந்தவருக்குமுன்காலாலுதைத்தவருக்கும்வல்
வில்லாலடித்தவருக்குமேவிரைவாயருள்செய்தாண்டனை
சொல்லாரணமுடிநீடியதூயாவுனைத்தொழுவன்மனஞ்
செல்லாவெனையுங்காப்பைகொல்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (அச)

செந்தாமரைமுகமென்னவேசேலேயிருவிழியென்னவே
சந்தார்தனம்வரையென்னவேதளர்சிற்றிடைதுடியென்னவே
கொந்தார்குழல்முகிலென்னவேகுலேயுமடவாராசையாஞ்
சிந்தாகுலந்தீர்த்தாளுவாய்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (அரு)

வாதப்பெரும்பிணியோடுளம்வாடித்திகைத்திடுவேனைநின்
பாதத்துகளடைவித்துமுன்பவநோயையுந்தீர்ப்பாய்குழைக்
காதைப்பொரும்விழிபங்கனேகடுவார்ந்தமைக்களனேசெழுஞ்
சீதப்பனிக்கதிர்சூடியசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அசு)

அந்தாமரைத்தவிசார்தருமயனேமுதர்பலதேவரு
நந்தாவுயிர்க்குயிராமுனைநாடோறும்வந்தனைசெய்துதே
னுந்தார்மலர்க்கொடுபூசைசெய்தற்றார்களியானென்செய்குவேன்
சிந்தாகரன்வளர்பாகனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அஎ)

பரமானநின்பதபங்கயம்பணியாமன்மெல்லடிமேவுநா
புரமாதராசையினுலுழல்புலையேனையோர்பொருளாகவே
திரமானநின்சரணம்புயத்தேனோருட்கடன்மூழ்கநீ
சிரமாலையாயருளப்பனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அஅ)

அவமானகாரியமென்னிடத்தளவில்லையுன்னடியார்க்குநற்
றவமாம்பணியுஞ்செய்கிலாத்தமியேனினுஞ்சொலவேண்டுமோ
நவமானநின்னருள்செய்வதேநலமாமுமையிடமாகிய
சிவமானதற்பரமூலனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (அகூ)

மங்காதகாதலையுன்றன்மேல்வைத்தார்கள்சீர்பெற்றார்களென்
றிங்காரியர்பலருஞ்சொலுமிசைகேட்டுன்மேன்மிகவேட்டவென்
பங்காகிநீயவர்வாய்மொழிபழுதென்றிடாப்படிசெய்குவாய்
சிங்காரமங்களதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூo)

அறியேனையாவறமென்பதையருமாமறைமுடியாயெனக்
குறியேனையாவுளதெக்குறக்குழையேனையாமடவார்கள்மேல்
வெறியேனையாநினதன்பர்தாள்மேவிப்பணிபுரியாதவிச்
சிறியேனையாள்முகலிங்கனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூக)

சதாகாலநின்னருளுண்டுமென்சலனந்தவிர்த்திடவேண்டுமற்
புதாகாரணக்குருவேசொலைம்பொறியிற்செலுமனநிற்கபொற்
பதாகார்வணன்பங்கேருகன்பணியும்பழம்பொருளாகுநற்
சிதாகாசசின்மயதேவனேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூஉ)

சுத்தத்திருக்கயிலாயமேற்றோன்றுஞ்சுகாதீதச்சுக
முத்தத்திருக்கின்றோய்நிதமுனிவாதிவந்திடரேசெயு
மித்தத்திருட்கிசைவாகியானிளையாதிருந்திடவேண்டுமென்
சித்தத்திருக்கதைநீக்கியாள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூந)

மனமாதியாங்கரணங்களென்வசமாகவுமயலேசுருங்
தனமாதியாமூவாசைநோய்சாராமலிச்சகமீதிலே
இனமாதியாம்பலபேதமேயெய்தாமலென்றனையாளுவாய்
சினமால்விடைமிசையேவருஞ்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூச)

பொருளேதுநின்னருளல்லதுபுகழேதுநின்றுதியல்லது
மருளேதுநின்கழல்கண்டபின்மகிழேதுநின்னன்பல்லதிங்
கிருளேதுனையுட்கொண்டபின்னிணையேதெனக்கிப்பூவினிற்
றெருளேதுதைந்திடுவோர்பணிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கூரு)

அத்தாதிதித்தொழில்சிட்டிசங்காரஞ்செயுமரனேமலத்
தத்தாதியிற்பிறவாநெறிதப்பாதருளிப்போதுநீ
சுத்தாதிரிபுரைநாதநற்றுரியங்கடந்திடுசோதியே
சித்தாதியோர்பலருந்துதிசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கசு)

துர்ப்போதனைத்தொழிலார்சொலுஞ்சொற்கேட்டுடன்சுழலாமலே
நற்போதனைக்கிடமாக்கியென்னவைதீர்த்திடுநாதாந்தநின்
அற்போதனைக்கிலையென்னிடத்தையாவிதேமெய்யாகுமே
சிற்போதசற்குருவேயருள்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஎ)

உதையாதிபாற்கரபோற்றியென்னுயிராகிநின்றாய்போற்றியன்
பதையாய்ந்தருள்வாய்போற்றிநல்லானந்த்வாரிதிபோற்றிமன்
பதையாவருங்குருபோற்றிபற்பலவாகியபதிபோற்றியே
சிதையாதசிற்பரபோற்றியேசிவசங்கராசிவசங்கரா. (கஅ)

பரமேந்துபூரணமேந்தியென்பவநாசதற்பரபோற்றியுன் [ன்
வரமேந்துபுண்ணியர்போற்றுகண்மணிபோற்றிமாநிதிபோற்றிபொ
னரமேந்துமால்பணிபாதவுத்தமபோற்றிசிற்சுகபோற்றியச்
சிரமேந்துகையாபோற்றிநற்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (கக)

போதாசரண்பரிபூரணப்பொருளேசரண்புரையற்றவோர்
நாதாசரணெனையாண்டருணம்பாசரணறையார்மலர்ப்
பாதாசரணென்சொற்கொளும்பரனேசரண்பரிந்தாண்மனே
நீதாசரண்சிவனேசரண்சிவசங்கராசிவசங்கரா. (௧00)

வான்வாழிநான்மறைவாழியான்வாழ்த்துந்திருச்சதகத்துடன்
மான்வாழியுன்மழுவாழிபொன்மலையன்னவெண்புயம்வாழியுன்
ஞான்வாழியன்பர்கள்வாழியுன்னருள்வாழியாரியர்வாழிசெந்
தேன்வாழ்மலர்ப்பதம்வாழியிச்செகம்வாழியுன்சீர்வாழியே. (௧0௧)

சிவசங்கர சதகம் முற்றிற்று.